

இறக்கை: 9 இறுதி: 5

காச்னெக்ச்

இலக்கிய மாத இதழ்

மே | விலை ₹ 25
2020

சிறுமன்றே

அந்த
மே 17
மறக்க முடியுமா?

எழும் தந்த வாழ்நாள் கலைஞர் ஏ. ராகுநாதன்

மூன்று நூற்றாண்டுக் கலையுலக வித்தகர்களுடனான அனுபவ வாழ்வு, இலங்கையில் வாழ்ந்த வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிங்கள தமிழ்க் கலைஞர்களுடனான கலைப்பயணம், ஈழத்துக் கலைக் கணவு மேம்பாட்டுக்காக இந்தியாவில் அதுவும் தமிழ்நாட்டில் நம்பிக்கையுடன் பயணித்துக் கண்ட பட்டறிவு, ஈழத்தமிழன் சிதறுண்டவனாகி பூமிப் பந்தில் விசிறப்படிருக்கும் புலம் பெயர்வு வாழ்வில் தானுமொருவனாகித் தொடர்ந்த அடுத்த பரிமாணத்திற்கான கலைப் பயணம் என இவரது பயணத்தைக் குறுக்கு வெட்டில் பதிவாக்கினால் ஈழத்து வரலாற்றின் இன்னுமொரு முக்கியமான ஆவணம் கிடைக்கும்.

-க. முகுந்தன்

இறக்கை: 9

இறகு: 5

திருவள்ளுவராண்டு 2051

வைகாசி

மே 2020

ஆசிரியர்
வி.முத்தையா
9841457503

பொறுப்பாசிரியர்
க.சந்திரசேகரன்
9715146652

ஆசிரியர் குழு
இரா.எட்வின்
முகிலன்
அமரந்தா
கசன்

தொடக்க கால நெறியாளர்கள்
கி.பி.அரவிந்தன்
வீர.சந்தானம்

நெறியாளர்கள்
டிராட்ஸ்கி மருது
க.பஞ்சாங்கம்
கே.எம்.வேணுகோபால்

புலம்பெயர் நாடுகளுக்கான
தொடர்புக்கு:

கன்டா:
வி.மகேந்திரன்
V.Mahenthiran
Mahenthiran_v@hotmail.com

ஐரோப்பா:
க.முகுந்தன்
K.Mukunthan
kmukunthan@gmail.com

காக்கையில் வெளியாகும் கதை,
கவிதை மற்றும் கட்டுரைகளின்
கருத்துகள், கட்டுரையாளர்களின்
கருத்தாகும். காக்கையின்
கருத்தாகாது.

குட்டிமாவின் குரலுக்கு நன்றி

'குட்டிமாவின் குரலுக்கு நன்றி' என்கிற தலைப்பில் தா.பொ.அ. தேன்மொழி தழுல் என்பவரது முகநூலின் வழியே காற்றில் கரைந்து வந்து அறம்பாடும் அந்தப் பாடலும் பாடல் வரிகளும் நெஞ்சை சுக்குநாறாகக் கிழித்துப் போடுகின்றன. கொரோனாவின் கொடுந் தாக்கத்தையும் அதன்மூலம் நாட்டில் அடித்தட்டு மக்கள் படும்அல்லகளையும் விலக்கி விலக்கிக் காட்டும் அந்தப் பாடலை ஒருமுறை கேட்டுவிட்டால் கண்ணே மூடித் தூங்கவே முடியாது. பாடிய குரலில் இழையோடும் ஆற்றாமையும் துக்கமும்தான் காதுகளில் வந்துவந்து ஓலிக்கும். கல்லையும் மணலையும் அல்லது எதையும் காசாக்கத் துடிக்கும் அதிகாரவெறி பிடித்த அரசியல் எசமான்கள் படிப்பதற்காக, அந்தப் பாடலே இந்த இதழின் தலையங்கமாக அமைகிறது. நன்றி.

கூவிவேலை செய்யும் சாதி
குடல்பசிக்கு வழி இல்ல
வேலைக்கு இங்கே விதி இல்ல
முகக் கவசம் மாட்டிக்கிட்டு
முடியிறதா குழிக்குள்ள
மடியுரோமோ பசியில்.

புதுக்கிருமி வந்து எங்க
புள்ளைங்களைத் தாக்குமோ
பெரிசங்களை சாய்க்குமோ
நடுத்தெருவில் கையேந்தி
நாண்டுக்கிட்டு சாவமோ

கஞ்சிக்குத்தான் வரிசைகட்டி
புள்ளை எல்லாம் நிக்குது
பெத்தமனம் தவிக்குது
கையமட்டும் கழுவிப்புட்டு
திங்கற்று மண்ணையா?
தெய்வமெல்லாம் கல்லய்யா?

வீடு வாசல் என்ற பேரில்
ஒலையில் ஒண்டுணோம்
ஆண்டைகளை அண்டுணோம்
இப்பவேலை ஒன்றுமில்ல
வேதனையில் மண்டுரோம்

பொட்டியில் பணமிருந்தா
பூட்டிக்கிட்டு இருக்கலாம்
கை கழுவி புசிக்கலாம்
வெட்டிக்கதை பேசிக்கிட்டு
வீண்பொழுதைக் கழிக்கலாம்.

நெருப்பாக வயித்துப்பசி
நின்னு தெனம் ஏரிக்குதே
நார் நாரா கிழிக்குதே
வேலைதேடி வெளியில் வர
ஊரடங்கு தடுக்குதே
காவல்துறை புடிக்குதே.

சித்தாஞ் வேலைக்குத்தான்
சிமின்டு இன்னும்
வரலையாம்
கொத்தனாரும் இல்லயாம்
எம்லோகம் போயித்தான்
வேலை வெட்டிய தேடனும்

சாவுக்கு நேந்துவிட்ட
பாவிமக்க நாங்கதான்
புந்தயந்தான் நடக்கட்டும்
கொரோனாவே பட்டினியோ
கொண்டுக்கிட்டு போகட்டும்
உங்க கொள்கை எல்லாம்
வாழ்டும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி உங்கள் கைகளில்

ஒவ்வொரு மாதமும் 29 அல்லது 30ஆம் தேதியில் 'காக்கைச் சிறகினிலீ' அஞ்சல் செய்யப்படுகிறது. 5ஆம் தேதிக்குள் இதழ் கிடைக்கப்பெறாதவர்கள் தொடர்புகொள்ள வேண்டிய செல்பேசி எண்: 98414 57503.

உறுப்பினர் கட்டணம்

தனி இதழ் விலை	ரூ. 25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 1250
மாணவர் சந்தா	ரூ. 200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றிதழோடு விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

காசோலைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Synb0006011) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும். பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

வெளிநாட்டு உறுப்பினர் கட்டணம்

ஆண்டுக் கட்டணம்	\$ 30
உறுப்பினர் கட்டணத்தை KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660. SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. Shift Code : SYNBBINBB 031) என்ற பெயருக்கு, சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.	

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை,
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 98414 57503,

தொலைபேசி : 044-28471890,

மின்னஞ்சல்:

kaakkaina@Gmail.com

முகதால்:

[https://www.facebook.com/](https://www.facebook.com/kaakkaina.cirakinile)

kaakkaina.cirakinile

சிறகுக்குள்ளே...

- 05** ஞான போதகம்
- என்.சரவணன்
- 12** கொரோனா வைரஸ்:
கட்டுப்படுத்தக்கூடியது
தமிழில்: ரூபன் சிவராஜா
- 17** வீட்டுப் பிராணிகள்
- செங்கான் கார்முகில்
- 18** காணிநிலம்
- சோ. சுப்புராஜ்
- 25** பெண்கள்வி
- பாவலர் கருமலைத்தமிழாழன்
- 26** உண்மை என்பது பன்மை.
ஒருமையல்ல!
- பசீர் நேர்காணல்
- 42** அடுதியும் சுடுதியும்
- மு. செல்லா
- 47** கொரோனா
- சமூபாரதி
- 48** ஓட்டை உடைசல்கள்
- நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா
- 52** 'மரபினமும்', 'சூழலினமும்'
- ச.இராமசுப்பிரமணியன்
- 57** ஏன் இந்தத் தொடர்?
- இரா. மோகன்ராஜன்
- 60** ஊர் சுற்றிக் காக்கையார்
- முகுந்தன்
- 65** சடில்லா ஓவியக் கலைஞர் கருணா
- டிராட்ஸ்கி மருது
- 68** இளவரசரும் ஒரு பாப்பரும்
- தி.சு.நடராசன்
- 70** அறிவியல் நம்மை வழி நடத்தும்
- பிரணவி, பிராப்தி
- 72** கொரோனா அரசியல்
- இரா. மோகன்ராஜன்
- 78** சமூம் தந்த வாழ்நாள் கலைஞர்
ஏ. ரகுநாதன்

நான் போதகம்.

M. R. T. S.

புதிய தமிழ்நாடு தலைவர்.

புதிய தமிழ்நாடு அமைச்சர் பதிலாக முனிஸிபாலிடிக் கட்டுபாது.

“நான் போதகம்”

தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சுஞ்சிகை

■ என்.சரவணன்

இங்கேத்திர சத்திய வெத்சார்க்குளை
ஸெப்ரேவாஸ் லெப்கெப்பட்டிருக்கிற சங்க
தால் உதவத்திலே நடப்பிகிரங்கியவைந்த
தெளிவை அறிந்துகொள்ளும்படியூப்புமில்லை
ஏதாவதால்தேவையும் அவற்றினால்ல
வகுக்காகவையுமில்லையோம். துகை
யால், அப் பொருள்களைத்திருத்த இவ்விடத்
நிலை கருக்கமயச்சில் அறிவுள்ளக் கொடுக்கி
கீழே கருக்கமயச்சில் அறிவுள்ளக் கொடுக்கி

இந்தப் பூமியிலே ஜோபெர, சூசிபா,
ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, என்றும் நான்கு
கண்டமக்கும் லில்தர்மாஸ்மூத்திர்க்கன்கும்
அதைசாமுத்திர்க்கவில் அதேச் திவங்களும்
யுடி அமைவனில்,

(க) ஜோபெரா கண்டத்திலே போத்து
கல், இல்பானிபா, பிரான்சி, விர்தமபெ.

No. 1

A

தமிழ் மொழி வளர்ச்சியிலும், தமிழர்களின் கல்வி புலமைத்துவ பரிணாமம் வளர்ச்சியிலும் கிறிஸ்தவ மிஷனரி அமைப்புகள் ஆற்றியிருக்கிற பங்களிப்புகள் மக்தானவை. குறிப்பாக எழுத்துக்களை செம்மைப்படுத்துவது தொடக்கம், அச்சாக்கம், பதிபுத் துறை பண்பாடு என அவர்கள் ஆற்றிய அந்த வகிபாகம் தான் தமிழையும், தமிழ் மக்களையும் அடுத்த நிலைக்குக் கொண்டு சென்றன என்பதை எவரும் மறுத்துவிட முடியாது.

தமிழில் மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் கால்பதித்த பல நாடுகளிலும் இந்த வளர்ச்சியைக் காண முடியும். தூர்திர்ஷ்டவசமாக நமது வரலாறு குறித்த தமிழ் சிந்தனை மரபானது இந்த கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளை வெறும் மத, மொழி ஆக்கிரமிப்பாளர்களாக மட்டும் சுருக்கி வைத்திருக்கிறது. இந்த சிந்தனாமுறையானது கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளின் ஆரோக்கியமான வினாக்கிரான் மிக்க வகிபாகத்தை கண்டுகொள்ள விடாதபடி தடுத்துள்ளது. அதிலும் இந்த மாற்றத்தை நிகழ்த்துவதில் கிறிஸ்தவ பாதிரிமார்களின் நேரடிப் பாத்திரத்தை நாம் இனக்கண்டுகொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவர்கள் அறிவுப் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் பாரிய பங்களிப்பை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்.

“18ஆம் நூற்றாண்டிற் புரட்டஸ்தாந்திகள் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்து சேர்வது, இரு நிலைப்பட்ட முக்கியத்துவத்தையடையதாகின்றது. முதலாவதாக, இவர்கள் மூலமே, மறுமலர்ச்சிக் காலத்தின் பின்னர் தோன்றிய (சமூகத்தினைப் புதிய முறையிலே நோக்குகின்ற) ஜோபோப்பிய மனோபாவங்கள் தமிழக்குள் வந்து சேர்கின்றன. இரண்டாவதாக, புரட்டஸ்தாந்தம், முற்றிலும் எழுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மதம் என்ற வகையில், தமிழ்நாட்டில், ‘அச்சுப் பண்பாட்டை’ பெருமளவில் ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு இவர்கள் காரணர் ஆகின்றார்கள். புரட்டஸ்தாந்திகள் மதமாற்றத்தைக் கல்வியுடன் இணைத்தனர். அவர்கள் கல்விமுறை, அச்சடித்த பாடபுத்தகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதற்கு முன்னரோ அச்சுமுறைமை தமிழக்கு வந்து விட்டதென்பதும், ‘மர அச்செழுத்தினை’ முதன் முதலிற் பயன்படுத்திய இந்தியமொழி தமிழ் என்பதும் உண்மையே. ஆனால் அந்த அச்சு முறைமை, பதினெட்டாம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளிற் கிறிஸ்தவர்களால் நடத்தப்பெற்று, ‘எழுத்தறிவுடைய’ பல்லோரின் போஷனைக்கு உதவிய அச்சுமுறைமை யிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும்.”¹

¹ கார்த்திகேச சிவத்தம்பி தமிழில் இலக்கிய வரலாறு நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் - 1988

ஆங்கிலக் கல்வி முறையை தங்களது மதமாற்ற முயற்சிகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொண்டதால், கிறிஸ்துவ மிஷனரிகள், வெஸ்லியன் (1814), அமெரிக்கர் (1816), சேர்ச் மிஷன் (1819) முதலான கிறிஸ்துவ மிஷனரிகள் முன்னிருந்தவர்களைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு உதவேகத்துடன் கல்வி பரப்புதலுடன், கிறிஸ்துவ சமயப் பரப்புதலையும் மேற்கொண்டனர்.

இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது முதலாவது தமிழ் சஞ்சிகை, முதலாவது தமிழ் நூல், முதலாவது தமிழ் பத்திரிகை எல்லாமே கிறிஸ்தவ மதம் பற்றியதாக இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது நூல் ‘தம்பிரான் வணக்கம்’. அது 1578 இல் தமிழ்மகத்தில் வெளியானது. தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது பத்திரிகை 1882 இல் சென்னையில் வெளிவந்த சுதேசமித்திரன் என்று கூறப்படுவது வழக்கம். ஆனால் தமிழில் வெளியான முதலாவது பத்திரிகை “உதயதாரகை”. அது இலங்கையாழ்ப்பாணத்தில் முதல் இதழ் 1841 ஜூன் வரி 7 ஆம் திகதி அமெரிக்க மிஷனால் வெளி யிடப்பட்டது.

தமிழில் வெளிவந்த முதலாவது சஞ்சிகை “Tamil magazine” என்றும் தமிழில் “ஞான போதகம்” என்றும் அழைக்கப்பட்ட சஞ்சிகையாகும்.

இச்சஞ்சிகை 1831 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் மெட்ராஸ் “சன்மார்க்க புத்தக சங்க”த்தால் (The Madras Religious Tract Society)² சென்னை சேர்ச் மிஷன் அச்சகத்தில் (Church Mission Press) அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. அச் சஞ்சிகையின் முகப்பில் சென்னை மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டதாக குறிப்பிட்டிருக்கிற போதும் அது “மெட்ராஸ் “சன்மார்க்க புத்தக சங்க”த்தால் வெளியிடப்பட்டதாக குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் M.R.T.S என்று இருக்கிறது. அது Madras Religious Tract Society ஜத் தான் குறிக்கிறது. அது கொண்டாலாம்.

மேலும் முதல் சஞ்சிகையில் முதல் கட்டுரையான “பூமியிலுள்ள பல தேசங்களையும் அவற்றிலுள்ள பலவகை மாக்கங்களையும் காட்டியது” என்கிற கட்டுரையில் உலகிலுள்ள நாடுகள் பலவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகளும், அந்த நாடுகளில் கிறிஸ்தவ மிஷன்களின் பணிகள் குறித்தும் விபரித்துச் செல்கிறது. அதில் ஓரிடத்தில் அப்படி ப்பட்ட மிஷன் அமைப்புகள் ஒவ்வொன்றைப் பற்றியும் தனித் தலைப்புகளில் சிறு சிறு குறிப்புகள் உள்ளன.

Society for Promoting Christian knowledge

London Missionary Society

Church Missionary Society

The Methodist missionary Society

Wesleyan Missionary Society

The Scottish Missionary Society

The Netherland Missionary Society

The Religious Tract Society

இவற்றில் இறுதியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற The Religious Tract Society என்கிற சன்மார்க்க புத்தக சங்கத்தால் இதனை வெளியிடுவதாக அக்கட்டுரையில் காணக் கிடைக்கிறது.

சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்
(The Madras The Religious Tract Society)

Tract Society என்பது ஒரு கிறிஸ்தவ பிரச்சார பதிப்பு நிறுவனமாகத் தான் இயங்கியது. அது தனித்த ஒரு மிஷனரி அமைப்பின் பதிப்பகமாக இயங்கவில்லை மாறாக எங்கெல்லாம் மிஷனரி இயக்கங்கள் இயங்கினவோ அவற்றின் பிரச்சாரங்களுக்குத் தேவையான துண்டுப் பிரசரங்கள், நூல்கள், சிறு கை நூல்கள் என் பவற்றை உள்ளூர் மொழி களிலும், ஆங்கிலத்திலும் வெளியிட்டன. அவற்றை சகல மிஷனரி இயக்கங்களும் பெற்று தமது கிறிஸ்தவ பரப்புரைகளை மேற்கொண்டன. ஒவ்வொரு தனித்தனி மிஷனரிகளுக்கும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக பதிப்பிடும் போது ஏற்படும் செலவு இதனால் குறைந்தன. இதன் காரணமாக சன்மார்க்க புத்தக சங்கம் ஒரே பதிப்பை ஏராளமான அளவில் பிரசரிக்க முடிந்தது. இத்தனைக்கும் பல இடங்களில் அவற்றுக்கென்று தனியான அச்சகங்கள் இருக்கவில்லை. மிஷனரிகளுக்கு சொந்தமான அச்சகங்களில் அவற்றை அச்சடித்தன.

பாதிரியார் ஜோர்ஜ் பூர்டர் (Rev. George Burder-1752-1832) லண்டனில் கிறிஸ்தவ பிரச்சார நூல்களைப் பதிப்பித்து வந்த ஒரு பதிப்பாளர். 1799 ஆம் ஆண்டு லண்டனில் நிகழ்ந்த மிஷனரிச் சங்கங்களின் ஆண்டுவிழாக் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ளச் சென்றார். அக்கூட்டம் முடிந்ததும் அங்கு கலந்துகொண்டவர்கள் சிலருடன் சேர்ந்து உரையாடியதில் உருவானது தான் “சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்”.

இதன் கிளைகள் எங்கெங்கு இயங்கியதோ அந்த நகரங்களின் பெயர்களைக் கொண்டு இந்த

சங்கங்களின் பெயர்கள் அழைக்கப்பட்டன. உதாரணத்துக்கு “மெட்ராஸ் சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்”. இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் அமெரிக்கபுத்தக சங்கத்தின் கிளையான “யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்” (J.R.T.S -Jaffna Religious Tract Society) 1825இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.³ இந்தக் காலப்பகுதிகளில் இந்த புத்தக சங்கத்துக்கென தனியான அச்சகங்கள் இருக்கவில்லை. சென்னையில் ஞான போதகத்தை சேர்ச் மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டது போல யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க புத்தக சங்கத்தின் நூல்கள்; மானிப்பாயில் அன்று இயங்கிய அமெரிக்க மிஷன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. உதாரணத்துக்கு குருவிவாக விளக்கம் (1829) “வேதப்பொழிப்பு” (1839), வேத பாலியர் (The Children of the Bible) - 1876 என்பனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

1835 ஆம் ஆண்டு மாத்திரம் 123,000 பிரசரங்களை “யாழ்ப்பாண சன்மார்க்க புத்தக சங்க”த்தால் வெளியிடப்பட்டிருந்ததாக அதன் 1836 பெப்ரவரியில் வெளியிட்ட Missionary Register அறிக்கை குறிப்பிடுகிறது.

அப்படி வெளியிடப்பட்ட சுவாரஷ்யமான ஒரு நூலை இந்தத் தேடலின் பொது கவனிக்க முடிந்தது. அது 1838 இல் வெளியிடப்பட்ட “தமிழ் பஞ்சாங்கம்” (Tamul Calendar). இதை சமஸ்கிருத ஆசானும், இந்து பஞ்சாங்க சாஸ்திரியுமான George Dashiell என்பவரால் கணிக்கப்பட்டது என்று முகப்பில் காணப்படுகிறது. பஞ்சாங்கப் பதிப்புகள் பல ஆண்டுகளாக பதிக்கப்பட்டிருப்பதை அதன் இன்னொரு அறிக்கையும் உறுதிபடுத்துகிறது.⁴ கிறிஸ்தவம் பரப்பும் பதிப்பகமொன்று பஞ்சாங்க பதிப்புகளையும் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது என்கிற செய்தியும் இங்கு கிடைக்கிறது.

“கொழும்பு சன்மார்க்க சங்கம்” 1825 இல் தோற்றுவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல கொழும்பில் “சிங்கள சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்” (The Singhalese Tract Society) இயங்கியிருக்கிறது.⁵ கொழும்பு சன்மார்க்க சங்கத்தால் ஈ.டேனியல் (Rev. E.Daniel) என்கிற பாதிரியாரால் தமிழில் வெளியிடப்பட்ட மூன்று பிரசரங்கள் பற்றிய குறிப்புகள் “The Catalogue of the Christian Vernacular Literature-1870” -இல் காணப்படுகிறது. இதில் உள்ள வியப்புக்குரிய பிரசரம் என்னவென்றால் முஸ்லிம்களையும் இலக்கு வைத்து வெளியிடப்பட்ட பிரசரமும் தமிழில் வெளியிடப்பட்டிருப்பதுதான்.⁶

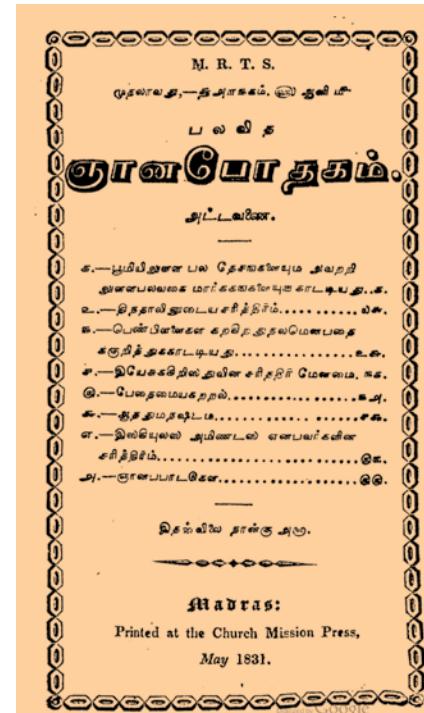
1. Address to Roman Catholics on the Dedication of the Church of St. Antonio. - 1834

2. On Salvation through Jesus Christ - For Muhammadans - 1832

3. My Friend - A Brief view of the way of salvation - 1832

யாழ்ப்பாணத்தில் இந்து சமயத்துக்கு எதிராகவும், கொழும்பில் பெளத்த மதத்துக்கும் இல்லாமிய மதத்துக்கும் எதிராகவும் இந்த சன்மார்க்க புத்தக சங்கங்களால் பல பிரசரங்கள் வெளியிடப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது. B.B.எட்வர்ட் வெளியிட்ட அவர்களின் அறிக்கையில் பெளத்த மதத்துக்கு எதிராக பிரசரங்களை வெளியிட்டதை பெருமித்துடன் அறிக்கையிடுகிறார்.⁷

இதேவேளை வேறு மிஷனரி சங்கங்களும் தமக்கான தனியான புத்தக சங்கங்களை (Tract Society) இயக்கிக் கொண்டிருந்தது. உதாரணத்துக்கு அமெரிக்க மிஷன் தமக்கான தனியான புத்தக சங்கங்களை வைத்திருந்தது.

³ Annual Report of the American Tract Society - Volume 19, Boston - Printed by Perkins & Marvin - 1833

⁴ The Seventy - Eighth Annual Report of the Religious tract society - Religious tract society - 1877 - p.214

⁵ The Ceylon Almanac and Annual Register for the Year of Our Lord - Colombo, Skeen, Government Printer, Ceylon - 1855

⁶ John Murdoch - Catalogue of the Christian Vernacular Literature of India: With Hints on the management of Indian Tract Societies - Madras Caleb Foster - 1870

⁷ B.B.Edwards - Quarterly register and journal of the American education society, Vol. VI, Boston - 1834

முதலாவது தமிழ் சஞ்சிகை “ஞான போதகம்”

மெட்ராஸ் சன்மார்க்க புத்தக சங்கம் (The Madras Religious Tract Society) முதன் முதலில் 1818 இல் “The Religious Tract Association at Madras” என்கிற பெயரில்தான் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது.⁸

முதல் சஞ்சிகையே நான்கு அனாக்களுக்கு அன்று விற்பனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே இந்திய மொழியின் முதலாவது சஞ்சிகை என்பது மட்டுமன்றி தென்னாசியாவின் முதலாவது சஞ்சிகையாக கருதக்கூடியது.

இச்சஞ்சிகையில் இதன் ஆசிரியர் யார் என்பது பற்றிய எந்தத் தகவல்களும் இல்லை ஆனால் 1845 இல் வெளியான “Appeal for the Hindu Addressed to British and other Christian foreigners residing in India” என்கிற நூலில் இந்த நூலின் ஆசிரியர் பாதுரியார் அலெக்சாண்டர் லீச் என்கிற தகவல் கிடைக்கிறது. அரசாங்க ஆதரவுடன் வெளிவந்த இந்த சஞ்சிகை 1833 வரையான இரு வருடங்களே தாக்குப் பிடித்தன. மாதாந்த சஞ்சிகையாக வெளிவந்திருந்தபோதும் மொத்தம் எத்தனை சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன என்கிற தகவல்கள் உறுதியாகத் தெரியவில்லை. சில நூல்களில் 13 சஞ்சிகைகள் வெளிவந்ததாக தெரிவிக்கிற போதும் இந்தக் கட்டுரைக்காக தேடல்களின் பொது அவற்றில் ஆறு சஞ்சிகைகளைக் கண்டெடுக்க முடிந்தது.

1. முதலாவது 1831 ஆணி
2. இரண்டாவது 1831 கார்த்திகை
3. மூன்றாவது 1832 தை
4. நான்காவது 1832 சித்திரை
5. ஐந்தாவது 1832 புரட்டாதி
6. ஆறாவது 1832 மார்கழி

இதன் படி 1831 இல் முதல் சஞ்சிகை வெளியாகி ஐந்து மாதங்களின் பின்னர் தான் அடுத்த சஞ்சிகை வெளியாகியிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. 1832 ஆம் ஆண்டு நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்கிற ரீதியில் நான்கு சஞ்சிகைகள் கிரமமாக வெளிவந்திருக்கின்றன. டி சம் பர் மாதம் 6 வது சஞ்சிகை வெளியாகியிருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டு அது நின்றிருக்கிறது. 1845 ஆம் ஆண்டின் மெட்ராஸ் அமெரிக்க மிஷன் அறிக்கையின் படி “தமிழ் சஞ்சிகை” 36,000 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.⁹

அலெக்சாண்டர் லீச்

அன்றைய கால கட்டடத்தில் சிறு சிறு பிரசரங்கள் வெளிவந்துள்ளன அவற்றை Tract என்று அழைப்பார்கள். அது போல மத கிறிஸ்தவ மத நூல்களை பொதுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய “சஞ்சிகை” என்கிற வரையறைக்குள் அடக்குவதுமில்லை. ஆனால் இந்த “ஞான போதகம்” கிறிஸ்தவ பைபிள் குறித்த விடயங்களோடு மட்டுப்படுத்தியிருக்கவில்லை. மாறாக பொது மனித வாழ்க்கை, சமூக அறிவு சார் கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பதால் இதனை ஒரு சஞ்சிகை என்கிற வரையறைக்குள் நிச்சயம் சேர்க்கலாம் என்று இக்கட்டுரைக்காக பேராசிரியர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் வீ.அரசு அவர்களோடு உரையாடிய போது கருத்து வெளியிட்டார்.

அதே 1831 இல் “தமிழ் பத்திரிகா” (Tamil Patrika) என்கிற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையும் “சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்” (Religious Tract Society) அமைப்பால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அரசாங்கத்துக்கு சாதகமாக இயங்கி சில இதழ்களே வெளியாகி நின்று விட்டதாக பலனூறு ஆங்கில, தமிழ் ஆய்வு நூல்களிலும் தகவல்கள் இருந்தபோதும் அதற்கு மேல் இதைப் பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் எங்கேயும் கிடைப்பதாக இல்லை. குறிப்பாக அதன் உள்ளடக்கம், எத்தனை சஞ்சிகை வெளிவந்தன? ஏன் நின்றன? போன்ற விபரங்கள் இல்லை. அதாவது பலர் இதனை ஆராயாமலேயே வேறு யாரோ சொன்னதை கிளிப்பிள்ளை போலத் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்று உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது.

இதை பற்றி “ஓரே வகையான” இரு வரிக் குறிப்பையே பல ஆய்வுகளிலும் கடத்தியிருக்கிறார்கள் என்றே சந்தேகம் கொள்ள வேண்டி

⁸ Appeal for the Hindu Addressed to British and other Christian foreigners residing in India– Madras American Mission Press - 1845

⁹ Appeal for the Hindu Addressed to British and other Christian foreigners residing in India – Madras American Mission Press – 1845– p.7

யிருக்கிறது. அதைவிட இந்த ஆய்வுகளில் “Tamil magazine” என்று சொல்லப்பட்டாலும் அது “ஞானபோதகம்” தான் என்று எங்குமே சொன்னது கிடையாது. இதை எப்படி தவற விட்டார்கள் என்கிற எளிமையான கேள்வி எழுகிறது. எனவே அவர்கள் அரைகுறை பிழையான தகவல்களுடன் குறிப்பிட்டிருப்பது “ஞான போதகம்” சஞ்சிகையைத்தான் என்கிற முடிவுக்கும் வர வேண்டியிருக்கிறது.¹⁰

மேலும் “தமிழ் பத்திரிகா”என்கிற ஒரு சஞ்சிகை வெளிவந்ததா என்பது ஐயமாகவே இருக்கிறது. அல்லது “Tamil magazine” என்கிற பேரில் வெளியான “ஞான போதகம்” சஞ்சிகையைத் தான் குறிப்பிட்டு வந்திருக்கிறார்களா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

1955 இல் வெளியான “இந்திய உடைகத்துறையின் வரலாறு” (History of Indian Journalism) என்கிற நூலில் ஜே.நடராஜன் சற்று வித்தியாசமாக 1831 இல் வெளியான முதலாவது சஞ்சிகை “Tamil magazine” என்று குறிப்பிட்டாலும் அது “ஞான போதகம்” என்று குறிப்பிடவில்லை.¹¹ அதே நூலில் அவர் 1833 இல் இப்பத்திரிகை நிற்று, பின் மீண்டும் சில வருடங்களுக்குப் பின் தொடர்ந்ததாக தெரிவிக்கிறார்.

இதேவேளை 1835 ஆம் ஆண்டு “The Madras Religious Tract Society” யானது “Tamil Magazine” ஜை வெளியிடுவதற்கான துணைக்குழுவொன்றை நியமிக்கப்போவதாகவும் காலாண்டு சஞ்சிகையாக வெளிக்கொணரப்போவதாகவும் நான்கு பிரதி களுக்குமாக ஒரு ரூபா சந்தாவையும் நிர்ணயிப்பது குறித்த பதிவையும் 1835 இல் வெளியான The Culcutta Christian Observer இல் காண முடிகிறது.¹²

ஆக, The Madras Religious Tract Society என்கிற அமைப்பு “Tamil Magazine” 1833இல் நின்ற பின்னர் மீண்டும் 1835 இல் வெளிக்கொணர்வது குறித்து உரையாடியிருப்பதை காண முடிகிறது. எப்படி இருந்தபோதும் மேற்படி குறிப்பிடப்பட்ட “Tamil Magazine” ஜை 1835 இல் The Madras Religious Tract Societyமீண்டும் வெளிக்கொணர்ந்ததா என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் சில வருடங்களின்

பின்னர் “தமிழ் சஞ்சிகை” வெளிவந்திருப்பதை 1845ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க மிஷன் அறிக்கையில் இருந்து அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

அந்த அறிக்கையில் லீச் மெட்ராசில் உள்ள தமிழர்கள் பற்றிய தனது புலனாய்வு விபரங்களை அறிக்கையிட்டிருக்கிறார். 20.01.1844 இல் எழுதிய அறிக்கையில் தமிழர்கள் இந்துக் கடவுள்களை வணங்கும் வடிவத்தைப் பற்றி விமர்சிக்கிறார். அது அரக்கத்தனமாக இருந்ததாகவும் குறிப்பாக காலி, தூர்கை வழிபாடு பற்றிய உதாரணங்களையும் விளக்குகிறார். “ஞான போதகம்” சஞ்சிகையில் இந்து வழிபாடு குறித்த கிண்டல் களின் பின்னணியையும் நம்மால் விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது.

1844 ஆம் ஆண்டுக்கான 26 வது அறிக்கையில் 40,000 தமிழ் சஞ்சிகை பிரதிகள் வெளியிடப் பட்டதாகவும் அவை சன்மார்க்க புத்தக சங்கங்களின் கிளைகளுக்கு என்னென்ன என்னிக்கையில் அனுப்பப்பட்டுள்ளன என்கிற தகவல்களும் உள்ளன. அந்த வரிசையில் பெங்களூர், மொரிசியஸ், யாழ்ப்பாணம் என்பவையும் அடங்கும். 1844 இல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு 2750 வெளியீட்டுப் பிரதிகள் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அறிக்கையில் 89ஆம் பக்கத்தில் அன்று யாழ்ப்பாணத்து சன்மார்க்க சங்கத்துக்கு பொறுப்பாக இருந்த டெ.பூர் (Rev.D.Poor) என்கிற பாதிரியார் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து மெட்ராஸ் பிரிவுக்கு எழுதிய கடிதம் காணப்படுகிறது. அதில் அவர் தான் அந்த வருடத்துடன் (1844) 29 ஆண்டுகள் சேவையில் இருந்துவிட்டதைஇட்டு பெருமிதம் கொள்வதாக குறிப்பிடுகிறார்.

இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும் “ஞான போதகம்” வெளியாகி 23 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் தான் 1855 இல் “ராஜவிருத்தி போதினி” என்கிற தமிழின் இரண்டாவது சஞ்சிகை வெளியாகியிருக்கிறது.

அதுபோல 1897–1905 காலப்பகுதியில் “ஞான போதினி” என்கிற மாதாந்த சஞ்சிகை மெட்ராசில் இருந்து ‘வீ.ஐ.குரிய நாராயண சாஸ்திரி’யை

¹⁰ J V Vilanilam - Mass Communication In India: A Sociological Perspective - SAGE Publications, 2005
A. Ganesan - The Press in Tamil Nadu and the Struggle for Freedom, 1917-1937 - Mittal Publications, 1988
T. Rathakrishnan, M. Israel Thomas, L. Nirmala - Communication Techniques in Farm Extension - Scientific Publishers, Feb 1, 2010

N. Jayapalan - History of India - Atlantic Publishers &Distri, 2001

Bhanwarlal Nathuram Luniya - Evolution of Indian Culture: From the Earliest Times to the Present Day - LakshmiNarain Agarwal, 1967

¹¹ Natarajan, J - History of Indian Journalism - Publication Division, Ministry of Information and Broadcasting, Govt. of India - p.79

¹² The Culcutta Christian Observer – Vol. IV – Printed at the Baptist Mission Press - 1835

ஆசிரியராகக் கொண்டு ஒரு சஞ்சிகையும் வெளிவந்திருக்கிறது.¹³ எனவே “ஞான போதகம்” என்பதையும் ஞான போதினி என்பதையும் கூட குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதால் இந்தத் தகவலை இங்கு குறிப்பிடுவது முக்கியம் என்று கருதுகிறேன்.

பாதிரியார் அலெக்சாண்டர் லீச்

அலெக்சாண்டர் லீச் 27.02.1816 இல் இங்கி லாந்தில் (Edinburgh) எடின்பேர்க்கில் பிறந்தவர்.¹⁴ லண்டன் மிஷனரி சபையின் (London Missionary Society) பணிக்காக தனது இளம் வயதிலேயே 1839 ஆம் ஆண்டு யூன் 12-ஆம் திகதி அச்சபையின் கிளைகளுக்கு சில பாதிரியார்கள் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டு 1839 ஆம் ஆண்டு ஒகஸ்ட் 24 ஆம் திகதி கப்பவின் மூலம் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்ட வர்களில் சித்தூர் கிளைக்கு நியமிக்கப்பட்ட அலெக்சாண்டர் லீச் (Rev. Alexander Leitch) என்கிற பாதிரியாரும் அவரின் துணைவி கத்தரீனும் 07.01.1840 இல் வந்தடைந்தார்கள்.¹⁵

1842 இல் அவர்கள் அங்கிருந்து மெட்ராஸ் கிளைக்கு மாற்றப்பட்டார்கள். அவர்களின் இடத்துக்குத் தான் ரொபர்ட் கால்டுவெல் நியமிக்கப்பட்டார். திராவிட மொழிகளின் தனித்துவத் தையும் தமிழ் மொழி பற்றிய முக்கிய ஆய்வு களை யும் செய்த கால்டுவெல் பற்றி அறிந்திருப்பிர்கள்.

1843 ஆம் ஆண்டு திருமதி லீச் சுகவீனமுற்று இங்கிலாந்துக்கு திரும்பினார். மீண்டும் அவர் 1846 ஜூவரி 5 அன்று மெட்ராசுக்கு திரும்பினார். 1847 மே மாதம் லீச் கடும் சுகவீனமுற்றார். தனது மனைவியுடன் டிசம்பரில் இங்கிலாந்துக்கு வந்தடைந்தார். அதன் பின்னர் மிஷனரிப் பணிகளில் இருந்து ஒதுங்கிவிட்டார். 1848 இல் அவர் ஓய்வுபெற்றார். அவரைப் பற்றிய இந்தக் குறிப்புகள் 1877 இல் வெளியான Register of Missionaries என்கிற அறிக்கையில் விபரமாக இருக்கிறது. ஆனால் அதற்கு மேல் அவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. குறிப்பாக அவரது இறப்பு குறித்த தகவல்கள் இல்லை.¹⁶

லீச் நீண்ட காலமாக “ஞான போதகம்” சஞ்சிகைக்கு பொறுப்பாசிரியராக இயங்கியிருக்கிறார். மெட்ராஸ் சன்மார்க்க சங்கத்தின் 25 வது அறிக்கையில் இப்படி குறிப்பிடப்படுகிறது.

“பாதிரியார் லீச்சின் கீழ் ‘தமிழ் சஞ்சிகை’ இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. மிகவும் பெறுமதியான விடயங்களின் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட களஞ்சிய வெளியீடாக அது தொடர்ந்து வருகிறது. அதன் ஆசிரியரான பாதிரியாரை (லீச்) குறிப்பிடுவதன் பிரகாரம் ‘தமிழ் சஞ்சிகை’ இந்தியாவில் ஆரம்ப நிலையிலுள்ள பல தேவாலயங்களுக்கு பெரும் ஆசிர்வாதமாக திகழ்கிறது’....இது மக்களுக்கு தகவலுடன் சேர்த்து இலக்கிய சவையையும் பரப்புகிறது மேலும் ஆண்டுதோறும் அதன் செயல்திறனையும் அதிகரித்து வருகிறது...”¹⁷

வது ஞானபோதகத்தின் உள்ளடக்கம்

ஞான போதகம் எனும் போதே “ஞானத்தைப் பற்றிய போதனை என்கிற அர்த்தம் கொள்ளச் செய்கிறது. அதாவது அறிவு பற்றி போதிப்பது. முதலாவது சஞ்சிகையின் தலைப்புகள் இப்படி அமைகின்றன.

அந்தக் காலத்தில் மெய் எழுத்துக்களுக்கு மேலே புள்ளிகள் இடாமல் பயன்படுத்தப்பட்டன. இச்சஞ்சிகையில் சில இடங்களில் மாத்திரம் அப்படி மேலே குத்து இடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பெரும்பாலான இடங்களில் குத்துக்கள் இல்லை. உதாரணத்துக்கு முதலாவது அத்தியாயத்தின் தலைப்பு “பூமியிலுள்ள பல தேசங்களையும் அவற்றிலுள்ள பலவகை மார்க்கங்களையும் காட்டியது.”

அதே வேளை முதற்பக்கத்தில் “இதன் விலை நான்கு அனா” என்பது குத்து இடப்பட்ட சொற்களாக இருக்கின்றன.

இந்த முதலாவது அத்தியாயத்தில் உலகம் பற்றியும், உலக நாடுகள் பலவற்றைப் பற்றியும் சுருக்கமாக எழுதப்பட்ட 15 பக்க கட்டுரையாகும். அந்த நாடுகளின் அமைவிடம், அருகாமை யிலுள்ள நாடுகள், அவற்றின் சிறப்புகள் என்பவற்றை கூறுவதுடன் சில நாடுகளில் உள்ள

¹³ L.D.Barnett - A catalogue of the Tamil books in the library of the British Museum -1909

¹⁴ பாதிரியார் அலெக்சாண்டர் லீச் என்கிற பெயரில் இன்னொருவரும் இருக்கிறார். ஏற்தான் ஓரே பெயர், ஓரே காலத்துவார்கள் என்பதால் ஆய்வுகளின் போது இவருவரையும் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்ளும் வாய்ப்புள்ளது. இக்கட்டுரைக்காகண உழைப்பிலும் சில நாட்களை அந்த குழப்பகரமான பெயரால் சில நாட்கள் பிழையாக காலம் விரப்பமானது. உறுதி செய்துகொள்ள முன்று உழைப்பை விழுங்கிக் கொண்டன..

¹⁵ The Evangelical Magazine and Missionary Chronicle 1839 - London, Published by Thomas Ward & Co. - P.519

¹⁶ James Sibre - Register of Missionaries, Deputations, Etc. From 1796 to 1823 - London Missionary Society 1877

¹⁷ Madras Tract and Book Society - 27th Report - 1843 - American Mission Press - 1844

வேற்று மதங்களை விமர்சிக்கவும் செய்கிறது. கட்டுரையின் இறுதியில் இறுதி சாராம்சத்துக்கு வரும் போது கிறிஸ்தவத்தின் தோற்றும், இயேசுவின் மகத்துவம், அவற்றை உலகம் முழுவதும் பரப்ப மேற்கொள்ள எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகள் என்பனவற்றைக் கூறி அப்படியான மிஷன்களில் ஒன்றுதான் தமது “சன்மார்க்க புத்தக சங்கம்” என்று நிறைவடைகிறது.

இரண்டாவது அத்தியாயம் “திந்தாலினுடைய சரித்திரம்” என்கிற 10 பக்கக் கட்டுரை. பைபிளை முதல்முதலில் ஹீப்ரு மொழியில் இருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழிபெயர்த்தவர் வில்லியம் திந்தாலி (William Tyndale - 1494-1536). அந்த முதல் மொழிபெயர்ப்பு 1535 இல் வெளியானது. அதற்காக அவர் பட்ட கஷ்டங்கள் பற்றியது அக்கட்டுரை. பைபிளை மூல மொழியில் இருந்து மொழிபெயர்ப்பது குற்றும் என்று கருதப்பட்ட காலம் அது, எனவே அதை அவர் ஜெர்மனுக்குச் சென்று இரகசியமாக ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்த்து ஆராயிரம் பிரதிகளை வெளிக் கொண்டுவந்தார். அந்த பிரதிகள் அனைத்தையும் கத்தோலிக்கச் திருச்சபையே முன்னின்று தேடித் தேடி கொள்வனவு செய்து அழித்தது. அனால் திந்தாலி அப்பணத்தைக் கொண்டு மேலதிகமாக திருத்திய பதிப்பை வெளிக்கொண்டு வந்தார். அவரை ஜரோப்பா முழுவதும் தேடியலைந்தது அரசு. இறுதியில் அவரை சிறைபிடித்து ஒரு வருடம் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட பின்னர் தூக்கிலிடப்பட்டு கழுத்தை நெரித்துக் கொன்றார்கள். பின்னர் உடலையும் எரித்துவிட்டார்கள்.

திந்தாலி கொல்லப்பட்டு இரண்டு ஆண்டு களுக்குப் பின்னர் திருச்சபை அந்த பைபிளை அங்கீரித்தது. ஆனால் திருச்சபை திந்தாலியின் பைபிளை முழுவதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதன் பின்னர் தான் திருச்சபை “கிங் ஜேம்ஸ்” பைபிளை வெளிக்கொண்டந்தது. ஆனால் கிங் ஜேம்ஸின் மொழிபெயர்ப்பில் புதிய ஏற்பாடு 83% வீதமும், பழைய ஏற்பாடு 76% வீதமும் திந்தலின் மொழிபெயர்ப்பைத் தான் கொண்டிருப்பதாக நம்பப்படுகிறது.

மூன்றாவது அத்தியாயம் “பெண்பிள்ளைகள்” என்கிற 5 பக்கக் கட்டுரை. பெண்களுக்கு கல்வி வழங்குவது எத்தனை அவசியம் என்பது பற்றி விளக்கும் மதச் சார்பற்ற கட்டுரை.

நான்காவது கட்டுரை: இயேசுக் கிறிஸ்துவின் சரித்திர மேன்மை” என்கிற தலைப்பில் அமைந்த 7பக்கக் கட்டுரை. இயேசுநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றின் சிறப்பு குறித்து பேசுகிறது.

ஐந்தாவது கட்டுரை “பேதமையகற்றல்” என்கிற தலைப்பில் அமைந்த 12 பக்கக் கட்டுரை. இக் கட்டுரையில் இந்து மத நம்பிக்கையாளர்களையும், அவர்களின் நம்பிக்கைகளையும், சடங்குகளையும், நடைமுறைகளையும் மோசமாக கேளியும்,

விமர்சனமும் செய்யப்படுகிறது. கட்டுரையின் இறுதியில் “நீங்களும் அவைகளை நம்பிக் கெட்டுப்போகாமல் சுவிசேஷத்தை நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்த்து அதையேற்றுக்கொண்டு அதன்படியே நடந்துவருவீர்களாக. அதற்கு வேண்டிய உதவியை தமது பரிசுத்தாவியைக் கொண்டு உங்களைல்லோருக்கும் உதவி செய்யக் கடவர்” என்று முடிகிறது.

ஐந்தாவது கட்டுரை “ஆத்துமநஷ்டம்” என்கிற தலைப்பில் அமைந்த 6 பக்கங்களில் அமைந்த இரு கதைகளுக்கொண்டது. ஒன்று அமெரிக்க செல்வந்த குடும்பம் தீய பழக்கங்களுக்கு கெட்டு சீரழிவதாகவும் அடுத்த கதை கிரேக்க தேசத்து இரு சகோதரிகள் வாழ்வில் நிகழும் சீரழிவு குறித்தும் பேசுவிட்டு இதில் இருந்து இரட்சிப்பு பெற இயேசு கிறிஸ்துவின் இரக்கத்தை பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் முடிகிறது.

இறுதியாக ஆராவது அத்தியாயத்தில் “ஞானப்பாட்டுகள்” என்கிற தலைப்பில் இரண்டு கிறிஸ்தவப் பாடல்கள் உள்ளன. ஒரு பாட்டின் இடையில் வரி இப்படி இருக்கிறது.

ஆ தமிழரே! எப்போது
இருட்டைவிட்டு ஆங்கயோடு
இப்பாவியைத் தேடவே
நீங்கள் புத்தியையடைந்து
மெய்வேதத்தை நன்றாயாறாய்ந்து
செம்பொன்னைப்பார்க்க எண்ணவே
எப்போது நேருமாம்?
என்று தொடர்கிறது.

ஆறு சஞ்சிகைகளிலும் இதே வடிவத்தில் தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. உலக நாட்டு அறிவு, ஒரு உபதேச கட்டுரை, கிறிஸ்தவர் அல்லாதவர்களின் நம்பிக்கைகளை சாடுவது, சிறு கதைகள், ஞானப்பாட்டுகள் என்கிற அமைப்பில் இச்சஞ்சிகைகள் திட்டமிடப்பட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இந்த அமைப்பு முறை அதற்கு முந்திய கிறிஸ்தவ பிரச்சார நூல்களில் இருந்து வேறுபடு கிறது. முன்னைய கிறிஸ்தவ நூல்கள் நேரடியாக பைபிள் கதைகளுக்கொண்டனவாக காணப்பட்டன.

மேலும் இன்னொன்றையும் கவனிக்க வேண்டும். ஏனைய மத நம்பிக்கைகளின் மீதான தாக்குதல் “ஞானபோதகம்” சஞ்சிகையில் இருந்துதான் தொடங்கியதா? அல்லது அதற்கு முன்னரே வெளிவந்ததா என்பதை தனி ஒரு ஆய்வாக செய்வது நல்லது.

தமிழ் மொழியில் சஞ்சிகை வரலாற்றின் பரினாமம் வளர்ச்சியை நாம் ஞான போதகத் திலிருந்து தான் பார்க்க வேண்டும். மேலதிகமாக ஆய்வை விரிக்க விரும்புபவர்களுக்கு இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை பயன்பட்டும்.

■ தமிழில்: ரூபன் சீவராஜா

கொரோனா வைரஸ்: கட்டுப்படுத்தக்கூடியது

அறிஞர் நோம் சோம்ஸ்கி

அணுவாயுத யுத்தம்,
புனிவெப்பமயமாதல்
பாரிய எதிர்கால
அச்சுறுத்தல்கள் !
-அறிஞர்
நோம் சோம்ஸ்கி

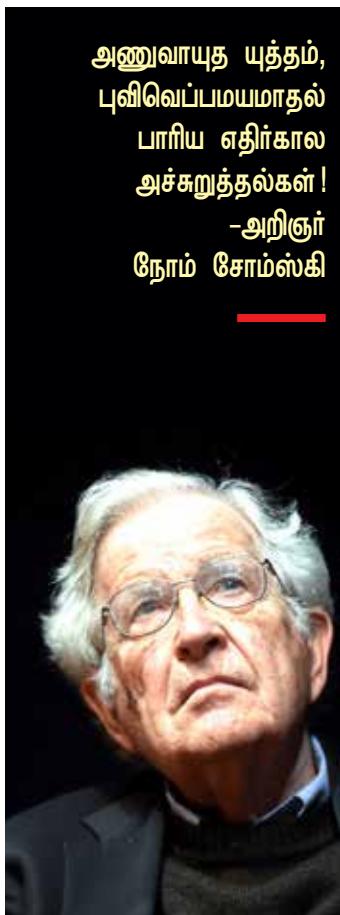
இன்று உலகம் எதிர்நோக்கும் அச்சுறுத்தல்கள் யாவும் நவதாராளவாத கொள்கைகளினால் தீவிரமடைந்தலை. இந் நெருக்கடிகளின் முடிவு இரண்டு தெரிவுகளை விட்டுச்செல்லும். ஒன்றில் சர்வாதிகாரம் தீவிரமடைந்த மோசமான அரசுகளை உருவாக்கும் அல்லது மானிட விழுமியங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூக மீள்கட்டமைப்புக்கு வழிகோலும் என்கிறார் கல்வியாளரும் விமர்சகருமான Noam Chomsky.

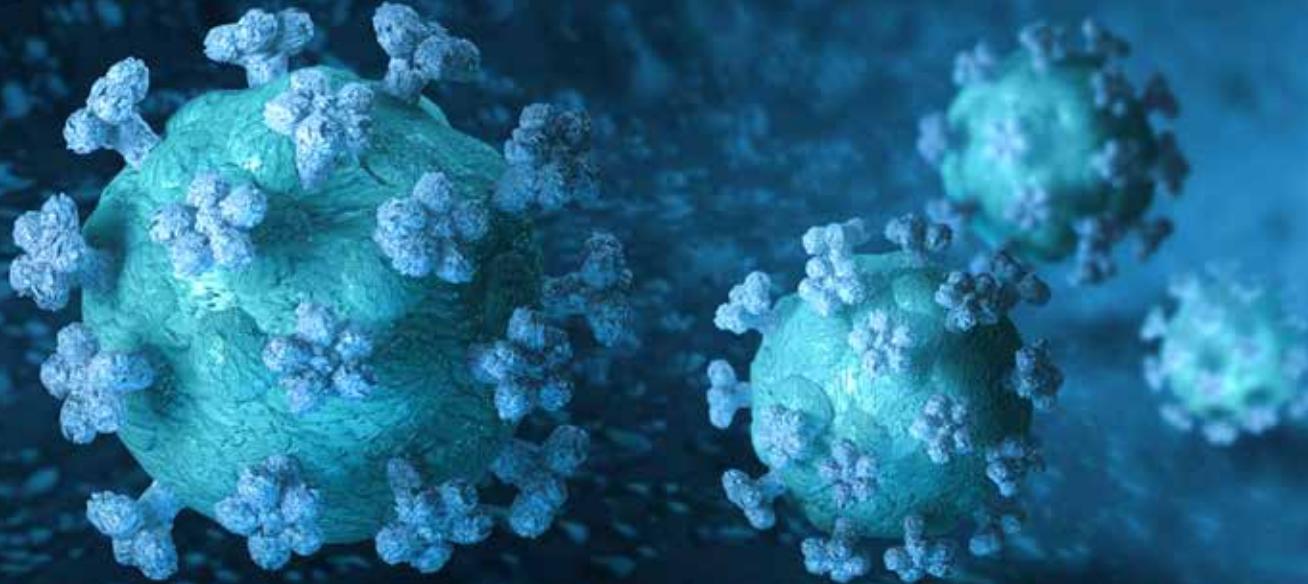
ஆளுமைக்கோளாறுடைய சமூக விரோத மன்றிலையுடைய ஆட்சியாளர்கள் கைகளில் எமது தலைவிதியைத் தொடர்ந்து அனுமதித்தால் கொரோனா வைரசைவிட மிகப்பெரிய ஆபத்தினை மானிடம் எதிர்கொள்ள வேண்டிவரும் எனவும் அவர் எச்சரித்திருக்கின்றார்.

Chomsky ஒரு இடதுசாரிய தத்துவாசிரியர், சிந்தனையாளர், மொழியியல் அறிஞர், அரசியல் விமர்சகர். உலகளாவிய கருத்தியல் தளத்தில் சோம்ஸ்கியின் எழுத்துகள், உரையாடல்கள், விமர்சனப் பங்களிப்புகள் பல்பரிமாணமுடையவை. அமெரிக்க வெளியிறங்க கொள்கை மற்றும் அதன் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களைத் தொடர்ச்சியாக ஆய்வு ரீதியாக விமர்சித்து எழுதியும் உரையாற்றியும் வருபவர்.

Democracy in Europe Movement 2025 (DiEM25) எனும் அமைப்பின் இணை நிறுவனர் Srecko Horvat மார்ச் 30ஆம் திங்கி அவருடன் மேற் கொண்ட உரையாடலில் இவற்றை சோம்ஸ்கி பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

பொனால்ட் டிரம்ப் பினை ஒரு சமூகவிரோத பலிப்புன் (sociopath buffoon) என விளிக்கும் சோம்ஸ்கி, இந்த முக்கியமான

காலகட்டத்தில் டிரம்ப் தலைமையில் இருப்பது தூரதிஸ்ரவசமானது என்கிறார். 'கொரோனா வைரஸ் ஆபத்தானதுதான். வைரஸ் பரம்பலின் மருத்துவ நெருக்கடியும் அது ஏற்படுத்தும் விளைவுகளும் பாரதுரமானவை. ஆயினும் அவை தற்காலிகமானவை. ஆன்போதும், மனிதகுல வரலாற்றில் இதுவரை நிகழ்ந்த எந்தவொரு பேரழிவுகளிலும் பார்க்க மோசமான இருபெரும் ஆபத்து கள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்து கொள்ளுதல் அவசியமானது: ஒன்று அணுவாயுத யுத்தம் தொடர்பாக அதிகரித்துவரும் அச்சுறுத்தல். மற்றையது மோசமடைந்துவரும் உலகளாவிய புவிவெப்ப மயமாதல் நிலைமைகள் பற்றிய அச்சுறுத்தல். கொரோனா வைரஸ் அதிர்ச்சியூட்டும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஆனால் அதிலிருந்து மீள வழியுண்டு. மற்றைய இரண்டையும் உரிய முறையில் கையாளத் தவறினால் அவை எமக்கு முடிவு கட்டிவிடக் கூடியன.

அமெரிக்கா மேலாண்மை கொண்டிருக்கின்றது. ஈரான், கியூபா போன்ற நாடுகள் மீது

அமெரிக்கா தடைகளை விதிக்கும் போது ஏனைய அனைத்து நாடுகளும் அதனைப் பின்பற்ற வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் நிலவுகின்றது. மட்டுமல்லாது ஐரோப்பிய நாடுகளும் தமது எஜ்மானைப் பின்பற்றுகின்றன. இந்நாடுகள் அமெரிக்கத் தடைகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. ஈரான் மீது தடைகளை மேலும் இறுக்குவ தென்பது அவர்கள் மேலும் துன்பப்படும்படி செய்வதற்காக வெளிப்படையாகத் திட்டமிட்டு வடிவமைக்கப்பட்ட அணுகுமுறை.

ஆயினும் இன்றைய வைரஸ் நெருக்கடியின் முரண்நகையான கூறு களில் ஒன்று, ஐரோப்பாவிற்குக் கியூபா உதவுவதாகும். கிரேக்கத்திற்கு உதவ ஜேர்மனியினால் முடிய வில்லை. ஆனால் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு கியூபா உதவுகிறது. சுதந்திரமடைந்த அடுத்த கணத்திலிருந்து அமெரிக்காவின் தடைகளால் அவலங்களுக்கு முகம் கொடுத்தது கியூபா. அவர்கள் அதனை எதிர்கொண்டு மீண்டமை ஆச்சரியத்திற்குரியது. அவர்கள் நெகிழ்ப்புப் போக்குடன் இருந்திருக்கின்றனர்.

ஆயிரக்கணக்கான அகதிகளும் குடியேறி

கியூபாவின் மருத்துவத் துறையும் சர்வதேசியப் பங்களிப்பும்

● உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தில் (biotech) கியூபா பாரிய வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. பயோடெக் சார்ந்த 24 ஆய்வு மையங்கள் மற்றும் 58 வரையான உற்பத்திக்கூடங்களை கியூபா உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது. நோய் முன்தடுப்பு மருத்துவத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கி, 452 வெளிநோயாளர் கிளினிக்குகள் நாடுமுழுவதும் உள்ளன. தேசிய வருமானத்தில் கிட்டத்தட்ட 11 வீதம் மருத்துவத்துறைக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது உலகளாவிய சராசரியை விடவும் கூடுதலானது.

● வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலும் பார்க்க ஸிறந்ததொரு மருத்துவத்துறையைக் கியூபா கட்டியெழுப்பியிருந்தது. சேவியத்தின் உடைவிற்குப் பின்னரும் (உடைவிற்கு முன்னர் சோவியத்தின் கணிசமான நிதியுதவி கியூபாவிற்கு இருந்தது) அமெரிக்காவின் அறுபதாண்டு காலப் பொருளாதாரத் தடைகளைத் தண்டியும் அத்துறையை மேம் படுத்தி வந்த தென்பதும் முக்கிய அம்சம். வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகள் பொறாமைப்படும் அளவிற்கு நாட்டின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களுக்குள்

ஒரு வலுவான மருத்துவத்துறையைக் கியூபா கட்டியெழுப்பியிருக்கின்றது என American Journal of Public Health இதழில் 2012 இல் வெளிவந்த ஆய்வில் கூறப்பட்டிருந்தது.

● ஒரு வகையில் பொருளாதார மற்றும் வணிகத் தடைகளும் கியூபா மருத்துவத்துறையின் அதியுச்ச வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்துள்ளதெனலாம். குறிப்பாக மருந்துப் பொருட்கள் வெளியுலகத்திலிருந்து கிடைக்காத நிலையில், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வளங்களுடன் அதிகப்படச் சமயம் பெறுவதற்கான புத்தாக்க முயற்சிகளுக்கு தடைகள் உந்துதலாக அமைந்துவிடுகின்றன.

● இரண்டு வயதுக்குட்பட்ட 98 வீதமான குழந்தைகளுக்குரிய அனைத்து தடுப்புசிகளும் போடப் பட்டுவிடுகின்றன. 95 வீதமான கர்ப்பினிப் பெண்களுக்கு குழந்தை பிறப்பதற்கு முன்னரேயே உரிய மருத்துவப் பராமரிப்புகள் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆயிரம் பிரசவங்களில் ஜந்திற்கும் குறைவான இறப்பு விகிதங்கள் எனும் நிலை பேணப்படுகின்றது. உலகளாவிய சராசரி

களும் மத்தியத்ரைக் கடலில் சாவட்டைகின்றனர். அதனை நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். பல நூற்றாண்டுகளாக ஐரோப்பாவினால் சீரிக்கப்பட்ட நாடுகளிலிருந்து அம்மக்கள் தப்பியோடி மத்தியத்ரைக் கடலில் சாக அனுப்பப்படுவதை எந்தச் சொற்களைக் கொண்டு விபரிப்பது.

போர் பற்றிய சமகால சொற்பிரயோகம் (rhetoric) முக்கியத்துவமுடையது. இந் நெருக்கடியை நாம் கையாளவதற்கு போர்க்கால அணிதிரட்டல் என்ற நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும். உதாரணமாக இரண்டாம் உலகப் போரின் போது, அமெரிக்கா முன்னெந்த பொருளாதார அணிதிரட்டலை நினைவிற் கொள்ள முடியும். பெரும் கடனுக்குள் தள்ளப் பட்ட நாட்டின் உற்பத்தியை நான்கு மடங்கா

காகப் பெருக்கி வளர்ச்சிக்கு வழிகோலியது. இன்றைய குறுங்கால நெருக்கடி களைக் கடப்பதற்கு இதனையொத்த மனநிலை எமக்கு அவசியமாகின்றது. இது செல்வந்த நாடுகளால் நடைமுறைப்படுத்தக்கூடியது. நாகரீக உலகில், உதவி தேவைப்படுவர்களின் குரல்வளையை மேலும் நெரிப்பதற்கு மாறாக உதவுவதென்பது வசதியுள்ள நாடுகளின் கடமை. கொரோனா வைரஸ் நெருக்கடி எந்தவகையான உலகினை நாம் விரும்புகிறோம் என்பது பற்றிச் சிந்திப்ப தற்கான உந்துதலை மக்களுக்கு வழங்கக்கூடும்.

இந்த நெருக்கடியின் மூலம் மிகப்பெரிய சந்தைத் தோல்வியும் ஆழமான சமூக பொருளாதாரச் சிக்கல்களைக் கூர்மையடையச் செய்துள்ள நவதாராளவாதக் கொள்கை களுமாகும். இத்தகைய ஒரு உலகந்தழுவிய

இறப்பு ஆயிரம் பிரசவங்களுக்கு 42,5 என்பது 2015இல் உலக வங்கி வெளியிட்ட தரவு. நீடித்தகால நோய்களுக்கான பரிசோதனைகள் (chronic disease control), குறைந்தது வருடத்திற்கு ஒருமுறை கிட்டத்தட்ட அனைத்து மக்களுக்குமான குருதி அழுத்தப் பரிசோதனைகள் முன்னொடுக்கப் படுகின்றன எனவும் அந்த ஆய்வில் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கின்றது.

● குழந்தை கருவிலிருக்கும் போது தொடங்கி வாழும் முடியும் வரை நாட்டு மக்களின் நலவாழுவு சார்ந்த மருத்துவச் செயற்பாடுகளுக்கு கிழுபா எவ்வளவு கரிசனைமிக்க முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றது என்பதனை மேற்படி ஆய்வு உறுதிப்படுத்துகின்றது. கிழுபா மக்களின் சராசரி ஆயுட்காலம் 79.1 வயது என்பது உலக சுகாதார அமைப்பின் (2015) தரவு. அமெரிக்காவின் சராசரி ஆயுட்காலம் 79.3 வயது.

● எச்.ஐ.வி (HIV) தொற்றுள்ள ஒரு தாயிலிருந்து பிறக்கும் குழந்தைக்கு அந்நோய் தொற்றினை அகற்றும் மருத்துவத்தை நடைமுறை யில் கொண்டுள்ள நாடாக 2015இல் உலக சுகாதார நிறுவனம் கிழுபாவை அங்கீகிரித்தது. வைரஸ் பரம்பலை நீக்குவதென்பது மிகப்பெரிய மருத்துவச் சாதனை என உலக சுகாதார அமைப்பின் அன்றைய பொதுச் செயலர் Margaret Chan குறிப்பிட்டிருந்தார். எச்.ஐ.வி மற்றும் பாலியல் தொற்றுநோய்களுக்கெதிரான நெடிய போராட்டத்தில் இது மிகப்பெரும் வெற்றி என்பதோடு எயிட்ஸ் நோயற்ற தலை முறையை உருவாக்குவதற்கான முக்கிய படியாகும் எனவும் அவர் கூறியிருந்தார்.

● கிழுப மருத்துவத்துறை சர்வதேச நாடுகளில் பங்களிப்பதென்பது அதன் உலகளாவிய மனிதாபி

மான செயற்பாட்டின் ஒரு நீண்டகால நிலைகொள் வடிவம். இந்தப் பங்களிப்பிற்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்றுப் பக்கம் உள்ளது. அந்த வரலாறு கிழுப வெளியூறுவுக் கொள்கையோடு தொடர்பு பட்டது. பொதுவான வெளியூறுவுக் கொள்கை மருபுகள் நலன்சார் தீராஜதந்திர உறவுகளை மையப்படுத்தியது. கிழுபாவின் மருத்துவப் பங்களிப்பு அதன் வெளியூறுவுக் கொள்கையோடு தொடர்புபட்டதாயினும் அதன் அடிப்படை காலனித்துவ எதிர்ப்பு, மனிதாபிமான விழுமியங்களைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டதாகும்.

● கிழுபப் புரட்சியைத் (1959) தொடர்ந்து 1963 இலிருந்து இது தன் தேச எல்லைகளுக்கு வெளியேயான மருத்துவப் பங்களிப்பினைக் கிழுபா முன்னெடுக்கத் தொடங்கியது. அதன் முதற்கட்டம் அல்ஜீரியாவில் தொடங்கியது. பிரெஞ்சாலனித்துவத்திலிருந்து அல்ஜீரியா விடுபட்ட தருணத்தில் ஏற்பட்ட மருத்துவப் பற்றாக்குறையை கிழுபா நிவர்த்தி செய்தது. தொடர்ச்சியாக அங்கோலா, நிகரகுவா நாடுகளிலும் 1970களின் பிற்பகுதியில் அந்நாடுகளின் மருத்துவத்துறைக்கு அரிய பங்களிப்பினை வழங்கியது. பல தாப்தங்களாக பல்லா யிரக்கணக்கான வெளிநாட்டு மாணவர்கள் கிழுப மருத்துவப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலவசக் கல்வியைப் பெற்று மருத்துவர் களாக ஆகியிருக்கிறார்கள்.

● G8-நாடுகளின் மொத்தப் பங்களிப்பினைக் காட்டிலும், வளர்முக நாடுகளுக்கு கிழுபா தன்னந்தனியாக வழங்கிய மருத்துவப் பங்களிப்பு அதிகம். 2008-ல் வெளிவந்த தகவலின் படி முப்பதாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கிழுப மருத்துவ ஆளணிகள் எழுபது உலக நாடுகளில் மருத்துவப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். கிழுப சுகாதார அமைச்சகத்தின் தரவுகளின் படி 1960களிலிருந்து இதுவரை கிழுப மருத்துவர்கள் 164 நாடுகளில் 600 000 மருத்துவச் செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்திருக்கின்றனர். சமகாலத்தில் 67 வரையான நாடுகளில் கிழுப மருத்துவத்துறை இயங்கிவருகின்றது.

பிளேக் (கிருமி) அதனைத் தடுத்துவிட்டது.

2019 ஒக்டோபரில் இத்தகைய உலகளாவிய தொற்றுத் தொடர்பான பேச்சு அமெரிக்காவில் பெரிய அளவில் இருந்தது. ஆனால் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. அந்தத் தகவலுக்குரிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. டிசம்பர் 31 நிமோனியா தொடர்பான அறிவித்தலைச் சீனா உலக சுகாதார நிறுவனத்திற்கு வழங்கியது. அடுத்த ஒருவாரத்தில் சீன மருத்துவ விஞ்ஞானிகள் அதுவொரு கொரோனா வைரஸ் என அடையாளம் கண்டு உலகிற்கு அறி வித்தனர். சீனா, தென்கொரியா, தாய்வான் ஆகிய அப்பிராந்திய நாடுகள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தொடங்கினர். முதற்கட்டமாக குறிப்பிட்ட அளவில் அதனைக் கட்டுக்குள் கொண்டும் வந்தனர்.

ஜேரோப்பாவிலும் ஓரளவிற்கு நிகழ்ந்தது. ஜேர்மன் உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கைளை மேற்கொண்டது. சிறந்த மருத்துவத் துறையைக் கொண்டிருக்கும் ஜேர்மன், மற்றவர்களுக்கு உதவாதபோதும் தன் சொந்த நலனைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்பட முடிந்திருக்கிறது. ஆனால் தன்னளவில் நியாயமான முறையில் அது கட்டுப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றது. மற்றைய நாடுகள் புறக்கணித்து வந்தன. ஜேரோப்பாவில் பிரித்தானியா மோசமாகக் கையாண்டது. எல்லா நாடுகளையும் விட மோசமாகக் கையாண்டது அமெரிக்கா.

இந்த நெருக்கடியை நாம் ஒருகட்டத்தில் வென்று கட்டுக்கும் போது, இரண்டு தெரிவுகளுக்குரிய வாய்ப்பு அமையும். ஒன்றில் மிலேச்சத் தனமான சர்வாதிகார அரசுகள் உருவாகும். அல்லது மனித விழுமியங்களுக்கான அடிப்படைகளுடன் தனியார் இலாபங்களுக்கு மாறாக மனிதத் தேவைகள் பற்றிய கரிசனைகளுடன் சமூக மீன்கட்டமைப்பு நிகழும். மக்கள் தம்மை ஒருங்கிணைப்ப தற்கான, ஈடுபாடு கொண்டிருப்பதற்கான மற்றும் மேம்பட்ட உலகினை அமைத்துக் கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் அமையக்கூடும். அது இன்றைய மிகப்பெரிய பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் எதிர்கொள்வதற்கான சூழலை ஏற்படுத்தும். முன்னெப்பொழுதைவிடவும் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் அனுவாயது யுத்தம், மற்றும் மீள முடியாத கட்டத்திற்கு நெருங்குமுன் தீர்க்கமாகக் கையாள வேண்டிய சூழலையில் பேரழிவுகள் ஆகியனவற்றை எதிர்கொள்ளும் வாய்ப்பினை வழங்கும்.

ஆகவே இது மனித வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய தருணம். கொரோனா வைரஸ் பரம்பல் என்பதால் மட்டுமல்ல. இது உலகின் ஆழமான போதாமைகள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த சமூகப் பொருளாதார அமைப்பியலின் செயற்திறன்ற பண்புகள் சார்ந்த விழுப்புணர்வைக் கொணர வேண்டும். உயிர்வாழ்வதற்குரிய எதிர்காலம் அமைய வேண்டுமெனில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். எனவே இது ஒரு எச்சரிக்கை அறிகுறியாகவும், இன்று அதைக் கையாள்வதற்குரிய அல்லது கட்டுப்பாட்டை மீறி வெடிப்பதைத் தடுக்க ஒரு பாடமாகவும்

அமையலாம். ஆனால் இதற்கான வேர்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதும் அந்த வேர்கள் எவ்வாறு மேலும் நெருக்கடிகளுக்கு இட்டுச்செல்லவல்லது என்பதைச் சிந்திப்பதும் இதனை விட மோசமானது.

இன்று பூமிப்பந்தில் இரண்டு பில்லியனுக்கும் மேலான மக்கள் தனிமைப்படுத்தலை எதிர்கொள்ள நேர்ந்துள்ளது. சமூக இடைவெளி பல ஆண்டுகளாக நிலவிவருகின்றது என்பதோடு அது பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி வருவதுமாகும்.

நாங்கள் ஒரு உண்மையான சமூகத் தனிமைப்படுத்தல் குழலுக்குள் உள்ளோம். உதவி தேவைப்படும் மனிதர்களுக்கு இயலுமான அனைத்து வழிவகைகளிலும் உதவுவதன் மூலம் சமூக உறவுப் பிணைப்புகளை மீஞ்சுவாக்கம் செய்து நிலவிவரும் சமூகத் தனிமைப்படுத்தல் வென்றெடுக்கப்பட வேண்டும். தொடர்பு

களைப் பேணுவது, சமூக அமைப்புகளை வளர்த் தெடுப்பது, ஆய்வுகளை விரிவுபடுத்துவது என்பவற்றினாடாக சமூக உறவுப்பிணைப்புகளை மேம்படுத்த முடியும். முன்னரைப் போல அவர்களை இயங்க வைப்பது, எதிர்காலத்திற்குரிய திட்டங்களை வகுப்பது, இணைய யுகத்தில் இயன்றவரை மனிதர்களை ஒன்றுகூட்டுதல், கலந்தாலோ சித்தல், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளுக்குரிய தீர்வைக் கண்டையை இணைந்து சிந்தித்தல் என்பன சாத்தியமான வழிவகைகளாகும்.

துயிய வழிகளைக் கண்டையை இந்த நம்பிக்கை என்பது ஜனநாயகத்தைப் பலப் படுத்துவதாகும். போதிய தகவலறிந்த, ஈடுபாடும் பொறுப்பும் மிக்க பொதுமக்கள் சமூகத் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும் அவ்வாறு நிகழாத பட்சத்தில், அது எம்மை ஆழிவுப்பாதைக்குள் செலுத்திவிடும்.

வீட்டுப் பிராணிகள்

செங்கான் கார்முகில்

கரண்டும்வரை
கரண்டிவிட்டு
வெற்று எலும்பைப்
போடுகிறோம்
நாய் செல்லத்திற்கு.
எப்போதாவது
ரெண்டு துண்டு கிடைக்கலாம்.

அரிசி, காய்கறிகள் அலசிய
தண்ணீரை வைக்கிறோம்
ஆடுகளுக்கு.
வீட்டில் கவுச்சி நாளில்
இருப்பவை பூராவும்
போடுவோம்.

நேம்பும்போது மீந்த
கல்மண் கப்பித
தானியங்களை
இறைக்கிறோம்
கோழிகளுக்கு.
அவை தீர்ந்த சமயத்தில்
முழு அரிசியோ
மக்கட்டை சோளமோ...

சோறு வடித்த கஞ்சியும்
பழையதாக குடிக்கவியலாத சோறும்
மாடுகளுக்கு.

கூடுதல் வேலைகள்
புரிவதால்
அப்பப்போ

கொஞ்சம் புண்ணாக்கும்
ஓரு பிடி தவிடும்.

எச்சில் தட்டுக்கள்
கழுவிய நீரும்
அடிப்பானையில்
தீய்ந்து ஓட்டிய
பொருக்குச் சோறும்
பன்றிகளுக்கு.
அதுவும் இல்லாத போது
பாதி கம்ம உருண்டை
கரைசல்.

இவ்வளவுதான் முடிகிறது...
வருவது
வாய்க்கும்
வயிற்றுக்கும்
போதாத வாழ்வில்.

நாவால் நக்கியும் உடலூரசியும்
பிரியமே காட்டுகின்றன
இந்த வீட்டுப் பிராணிகள்
எப்போதும்
என்ன போட்டாலும்.

சிறுக்கநூல்

■ சோ.குப்புராஜ்

காளின்ஸ்

பொது நகலுக்கு முந்தன தினம். ஒரு தொலைக்காட்சி நிலையத்திலிருந்து பொங்கல் தினச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியைப் படம் பிடிப்பதற்காக பழனிவேலின் தொட்டத்தில் முகாமிட்டிருந்தார்கள். அதை வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு கிராமத்து மக்களும் பெருங் கூட்டமாக வந்து அங்கே திரண்டிருந்தார்கள்.

தற்போது சினிமாவில் மார்க்கெட் இல்லாத ஒரு நடிகை உள்ளூர்ப் பெண்களுடன் சேர்ந்து பொங்கல் வைப்பதும், அடுத்து சிறுவர்களின் கிராமத்து விளையாட்டுக்களில் பங்கெடுப்பதும் இடைஇடையே அவள் பழனிவேலை நேர்காணல் செய்வதாகவும் நிகழ்ச்சியை வடிவமைத்து இருந்தார்கள்.

சமீபத்தில் முழுக்க முழுக்க இயற்கை உரங்களை மட்டுமே போட்டு நெல் மக்குலை அதிகப்படுத்தி பழனிவேல் சாதனை செய்திருந்தான். அதுபற்றி ஒரு விவசாயப் பத்திரிகையில் செய்தி வரவே அவன் பிரபலமாகி விட்டான். அதைத் தொடர்ந்தே இப்போது தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி.

பழனிவேலும் நிகழ்ச்சி இயக்குநரும் எவ்வளவோ வற்புறுத்திய போதும் பரிமளம் பழனிவேலின் மனைவி இதில் வந்து கலந்து கொள்ள பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டாள்.

“உங்களப் பத்திக் கொஞ்சம் சொல்லுங்க ஸார்...” பழனி வேலிடம் கேட்கப்பட்ட சம்பிரதாயமான முதல் கேள்விக்கு, “என்னைப் பத்திச் சொல்றதுக்கு பெருசா ஒன்னு மில்லைங்க மேடம். நான் ரொம்பவும்

“விவசாயத்தை அழிச்சிட்டு

அப்பறம் கல்லையும் காரையும் கான்கிரிட்டையுமா கடிச்கத் திங்குறது. அதை அரசுகள் யோசிக்கனும்.

ஆனால் விவசாயம் அழிவற்றது. அதை எந்தக்

கொம்பனாலயும் அழிக்க முடியாது. கடைசி உயிர்

இருக்கிற வரைக்கும் விவசாயமும் உயிர்ப்போடவே

இருக்கும். விவசாயம் அழியத் தொடங்குனா உலகமும்

அழிஞ்ச போயிடும். அவ்வளவுதான்.....”

சாதாரணமான ஒரு கிராமத்து விவசாயி அவ்வளவுதான்....” என்றான்.

“ஆனால் நெல் உற்பத்தியில் அதுவும் இயற்கை விவசாயம் மூலம் கெமிக்கல் உரங்கள் எதுவும் போடாமல் அசாதாரணமான சாதனை பண்ணி இருக்கின்களே....” இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க சினிமா நடிகை நிறையவே திண்றினாள். அவளின் வார்த்தை உச்சரிப்புகள் வழுக்கிக் கொண்டு போகவே திருப்பித் திருப்பி தேக் எடுத்தார்கள். பழனிவேல் சிரித்தபடி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

இயக்குநர், பழனிவேலிடம் பதில் சொல்லும்படி சைகை காட்டியதும் அவன் சொல்லத் தொடங்கினான். “இந்த சாதனை யில் என்னோட பங்குன்னு ஒன்னுமே இல்ல மேடம். என்னோட முன்னோடி விவசாயிகளும், விவசாயத்த அறிவியல் பூர்வமா அனுகுன நம்மாழ்வார் போன்ற இயற்கை ஆர்வலர்களின் வழிகாட்டுதல்களிலும் திரும்பத் திரும்ப முயற்சி பண்ணுனதால மட்டுமே இது சாத்தியமாச்சு மேடம்....”

“என்ன ஸார் படிச்சிருக்கின்க....?” என்ற கேள்விக்கு பழனிவேல் சொன்ன பதிலைக் கேட்டதும் படப்பிடிப்பு குழு மொத்தமும் அவனை ஆச்சர்யமாகப் பார்த்தது.

“பி.இ. இன்பர்மேஷன் டெக்னாலஜி படிச்சிட்டு எதுக்கு ஸார் விவசாயத்துக்கு வந்திங்க....?”

“எவ்வளவோ பேர் படிச்ச படிப்புக்கு சம்பந்தமில்லாத தொழில் பண்றாங்க. அவங்க கிட்ட எல்லாம் யாரும் இப்படிக் கேள்வி கேட்குறது இல்ல. பாரதிராஜா கிட்டயோ, பாலசந்தர் கிட்டயோ எப்படி ஸார் ஃபிலிம் இன்ஸ்டியூட்டில் படிக்காம சினிமாவுக்கு வந்திங்கன்னு கேட்டிருக்கின்களா? கிரேசி மோகன் கிட்டயாவது பி.இ. படிச்சிட்டு ஏன் ஸார் நாடகம் போடுறீங்கன்னு எப்பவாச்சும் கேட்டு இருக்கின்களா? ஆனால் பி.இ. படிச்சிட்டு விவசாயம் பண்ணுனா மட்டும் ஏன் இப்படி ஆச்சர்யப் படுறீங்க அல்லது பத்தப்படுறீங்க....!”

“உங்களுக்கு எப்படி அல்லது எந்த சூழ்நிலை யில் ஸார் விவசாயத்த முழுநேரத் தொழிலா பண்ணனும்னு தோணுச்ச....” நடிகை இந்தக் கேள்வியைக் கேட்கவும் இயக்குநர் கட்சொன்னார். “இதுக்கான பதிலை நீங்க யோசிச்ச வைங்க ஸார். நாங்க விளையாடுற மூக்களோட மேடத்தைக் கொஞ்சம் இன் வால்வ் பண்ணி ஷாட் எடுத்துட்டு வந்துடு

றோம்...” என்று சொன்ன இயக்குநர் நடிகையை அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

அன்றைக்கு காலையில் பழனிவேல் தூக்கத்தில் புரண்டு படுத்த போது அறையில் அப்பா போல ஒரு உருவும் உட்கார்ந்திருப்பதை உணர்ந்தான். அப்பா ஒருநாளும் அறிவிக் காமால் திடுதிப்பென்று வர மாட்டாரே! குறைந்த பட்சம் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பே குறுஞ்செய்தியாவது அனுப்பி அவனுக்கு விடுமுறை தான் என்பதை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டுதான் கிராமத்திலிருந்தே கிளம்புவார்.

கனவுதான் காண்கிறோம் போல என்று நினைத்துக்கொண்டு தூக்கத்தைத் தொடர முயன்றான் பழனிவேல். ஆனாலும் பழனிவேலின் மூடிய கண்களுக்குள்ளும் அப்பாவின் உருவும் நிழலுருவாய்த் தோற்றமளிக்கவே கஷ்டப்பட்டு கண்களைப் பிரித்தான். கண்ணெல்லாம் எரிந்தது. அன்று அதிகாலை மூன்று மணிக்கு மேலதான் அவன் அறைக்கு வந்து படுத்திருந்தான். நீண்ட நேரத்திற்குத் தூக்கமும் வரவில்லை.

கண்களைக் கச்கி விட்டுக் கொண்டு பார்த்தான். நிஜமாகவே அறையின் மூலை யிலிருந்த நாற்காலியில் அப்பா உட்கார்ந்திருந்தார். நன்றாகச் சாய்ந்து கண்களை மூடிக் கொண்டிருந்தார். அவரும் இரவெல்லாம் பயணம் செய்து வந்திருந்ததால் தூங்குகிறாரோ என்னவோ என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

“அப்பா.....?” என்றான் பழனிவேல். திடுக்கிட்டுக் கண் விழித்தவர், “அதுக்குள்ள முழிச்சிட்டியா? நீ இன்னும் கொஞ்ச நேரம் தூங்குப்பா...” என்றார். “பரவாயில்லப்பா.....” என்ற பழனிவேல், “எப்பப்பா வந்த?” என்றான். “கொஞ்சம் முன்னாடிதான்....”

“யாருப்பா கதவத் தொறந்து விட்டா உனக்கு...?”

“யாரும் தொறந்து உடலப்பா. நான் வரும்போது ரூம்ல உன்கூடத் தங்கியிருக்குற கதிரேசன் வேலைக்குக் கிளம்பிக் கிட்டு இருந்தான். அதனால் ரூம் தொறந்துதான் கிடந்துச்ச....”

“கதிரேசன் ஆறு மணிக் கெல்லாம் வேலைக்குக் கிளம்பிப் போயிருப்பாரே! அப்ப இருந்தா உட்கார்ந்து இருக்க, என்னை எழுப்பி இருக்கலாமேப்பா....”

“நீயே இராத்திரி வேலைக்குப் போயிட்டு காலையில் தான் வந்து படுத்துருப்ப. உடனே எழுப்பிச் சொல்ற அளவுக்கு தலைபோற காரியம் ஒன்னுமில்ல. அதான் நீயா

முழிக்கிறபோது முழிக்கட்டுமின்னு உட்கார்ந்து இருந்தேன். அப்படியே நானும் தூங்கிட்டேன் போலருக்கு..” என்று சொல்லிப் புன்முறுவவித்தார்.

“இரயிலிலயா வந்தப்பா....”

“இரயில்ல கால் வைக்கவே இடம் இல்லைன்னுட்டு ஆம்னி பஸ்ல வந்தேன். பஸ் பறந்துக்கிட்டுத் தான் வருது. டிக்கெட்டுதான் ஒருதடவை சென்னைக்கு வந்துபோனா ஒரு ஏக்கர் நெலத்த விக்கனும் போலருக்கு....”

“விக்கிறதுக்கு நம்மகிட்ட நெலம் எங்கப்பா இருக்கு. இருந்ததை யெல்லாம் தான் நானே வித்தழிச்சிட்டேனே....” என்றான் பழனிவேல் ஒரு குற்ற உணர்ச்சியுடன்.

“அப்படியெல்லாம் ஒன்னும் இல்லப்பா...” என்று மகனை சமாதானப் படுத்தினார்.

“சரிப்பா, என்ன விஷயமா வந்துருக்க...?” என்றான் பழனிவேல்.

“சும்மா உன்னைப் பார்த்துட்டுப் போக லாம்னு தான் வந்தேன்....”அப்பா காரியம் ஏதுமில்லாமல் சும்மாவெல்லாம் வர மாட்டார்; அதுவும் 15 நாட்களுக்கு முன்பு தான் வந்து அவசரமாகக் கல்லூரியில் படிக்கும் தங்கைக்கு ஃபீஸ் கட்டுவதற்குப் பணம் வேண்டுமென்று வாங்கிக் கொண்டு போனார்.

அவராக சொல்லும் போது சொல்லட்டும் என்று நினைத்தபடி, “நீ பல் வெளக்கிக் குளிச்சிக்கிட்டு இருப்பா. நான் போயி நம்ம ரெண்டு பேருக்கும் டிபன் வாங்கியாறேன். லேட்டானா காலியாயிடும்...” என்றபடி கிளம்பிப் போனான். வழியெல்லாம் அப்பா எதற்கு வந்திருப்பார் என்கிற கேள்வியே அவனுடைய மூளைக்குள் குடைந்து கொண்டிருந்தது.

சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது அப்பா ஏன் வந்தார் என்று மெல்லச் சொல்லத் தொடங்கினார். “உன் கல்யாண விஷயமா உன்கிட்டக் கலந்து பேசிட்டுப் போகலாம்னு தான் வந்தேன்ப்பா...”

“உனக்கு எத்தனை தடவை தான் சொல்றதுப்பா...! இப்ப நான் பார்க்குற வேலைய நம்பிக் கல்யாணம் எல்லாம் பண்ண முடியாதுன்னு. இந்த வேலை நிரந்தரமில்ல; எப்பன்னாலும் வீட்டுக்கு அனுப்பிடுவாங்கப்பா. எனக்கே கல்யாணம் பண்ணிக்கலாம்னு தன்னம்பிக்கை வரும்போது சொல்றேன். அப்பப் பொண்ணு பாரு; போதும்....”

“முப்பத்திரெண்டு வயசாயிடுச்ச. இன்னும்

தள்ளிப் போட்டுக்கிட்டே போனால் எப்படிப்பா? அதது நடக்க வேண்டியது காலாகாலத்துல் நடந்துடனும். கண்ணை மூடிக்கிட்டு பண்ணீட்டம் னா கடவுள் பார்த்துக்குவார். பிளாட்டிபார்மல வாழ்வங்க கூட நம்பிக்கையா கல்யாணம் பண்ணி குழந்தை குட்டிகள்னு பெத்துக்கிட்டு சந்தோஷமாவே குடித்தனம் பண்றாங்க. நீ இப்படிப் பயப்படுறியேப்பா....”என்று வருத்தப் பட்டார்.

“எல்லோருடைய வாழ்க்கையும் தேவை களும் ஒரே மாதிரியானதில்லப்பா; என் தான் புரிஞ்சுக்க மாட்டேந்குறியோ....”

“சரிப்பா உன்னை நான் வற்புறுத்தல. இந்த பேப்பர மட்டும் கொஞ்சம் பாரேன....” என்று அவர் ஊரிலிருந்து கொண்டு வந்திருந்த பையிலிருந்து சுருட்டி வைத்திருந்த நாளிதழை எடுத்து அவனிடம் கொடுத்தார்.

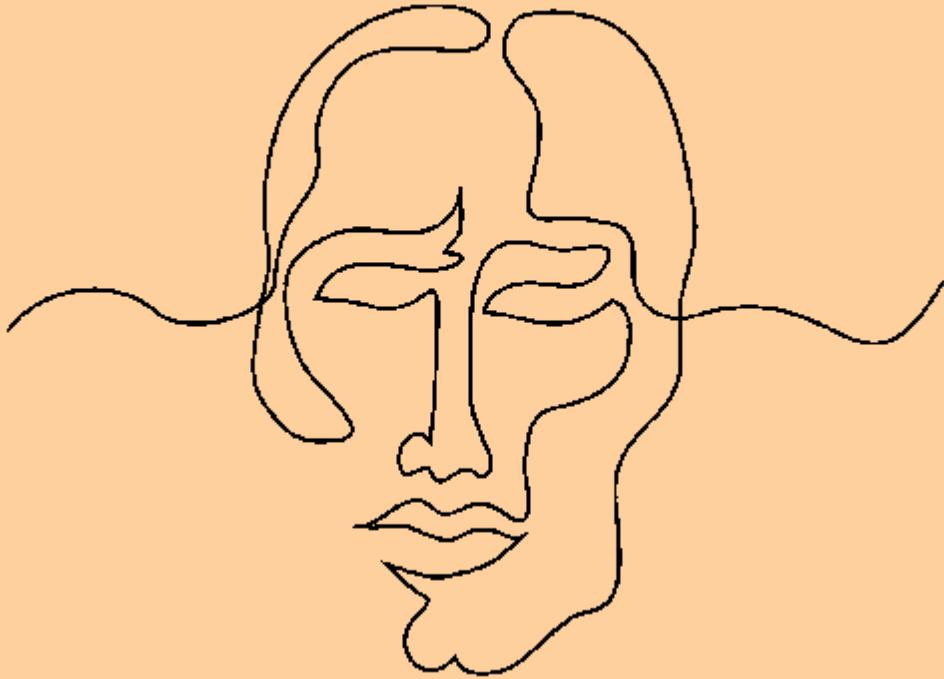
பேப்பரில் பழனிவேல் பார்ப்பதற்கு பளிச்சென்ன்று தெரிவதற்காக விளம்பர வாசகங்களைச் சுற்றி சிவப்பு மையால் கோடு போடப் பட்டிருந்தது. விளம்பர வாசகங்கள் நிஜமாகவே அவனையும் ஆச்சர்யமூட்டின.

மணமகன் தேவை: பட்டப்படிப்பு படித்த மாநிறமான மிகவும் அழகான 27 வயதுள்ள கிராமத்துப் பெண்ணிற்கு நன்கு படித்த விவசாய வேலைகள் தெரிந்த 35 வயதிற்குட்பட்ட மணமகன் தேவை. ஜாதி மதம் தடையில்லை என்று போட்டு தொடர்பு கொள் வதற்கு பெட்டி என் என்று ஒன்றையும் கொடுத்திருந்தார்கள்.

“உன் தங்கச்சி தான் போன ஞாயித்துக் கிழமை பேப்பர் ஏதோ வித்தியாசமான விளம்பரம் வந்துருக்குன்னு சொல்லி வாத்தியார் வீட்டலருந்து பேப்பர வாங்கிக் குடுத்து என்னை சென்னைக்கு அனுப்பி வச்சிருக்காள்....” என்றார் அப்பா. “இதை எடுத்துக்கிட்டு ஏன்பா இவ்வளவு தூரம் வந்த? தங்கச்சிகிட்டயே சொல்லி வாட்சப்பல அனுப்பி வச்சிருக்கலாம்ல....”

“அப்படியெல்லாம் அனுப்புனா நீ சட்டையே பண்ண மாட்டேன்னு உன் தங்கச்சி தான் சென்னைக்குப் போயி அண்ணன்கிட்ட நேரவே காண்பிச்சுட்டு வான்னு சொல்லி அனுப்புச்சப்பா. அதோட பொண்ணு வீட்டுக்கு அனுப்புறதுக்குத் தோதான முழு அளவு போட்டோவும் வீட்டுல இல்லை.....”

“அப்பழனா இந்த விளம்பரத்துக்கு

வின்னைப்பிக்குறதுன்னுமுடிவேவபண்ணீட்டாங்காப்பா.....?" என்றுகோபப்பட்டான்.

"உன்னை மீறி எதுவும் பண்ணீட்மாட்டோம்ப்பா. சம்மா விவரம் குடுத்துப்பார்ப்போம். அவங்ககிட்டருந்து பதில் வந்துச்சன்னா அப்பால அதுபத்தி யோசிக்கலாம். உன்கிட்ட போட்டோ இருக்கான்னுதேடிப் பாருப்பா....?"இறைஞ்சுகிற குரலில் பேசிய அப்பாவின் மீது அவனுக்கும் இரக்கம்சரந்தது.

மேலும் பழனிவேலையும் அந்த விளம்பரவாசகங்கள் வசீகரிக்கவே செய்தன. படித்தவிவசாய வேலைகள் தெரிந்த மணமகன்தேவை என்று போட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தக் காலத்தில் அது எவ்வளவு தூரத்திற்குசாத்தியம் என்று தெரியவில்லை. அதிகம்படிக்காத கிராமத்து ஆட்களே இப்பொழுதெல்லாம் விவசாயத்திலிருந்து வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த இலட்சணத்தில் விவசாயம் தெரிந்தபடித்த மாப்பிள்ளை தேடுகிறார்கள் என்பதுபழனிவேலுவுக்கு நகைப்பிற்குரிய விஷயமாகவே தெரிந்தது.

ஆனால் பழனிவேலிற்கு விவசாயம் மிக நன்றாகவே தெரியும். அதனால் தான் அப்பாஅந்த மேட்ரிமோனியல் விளம்பரத்திற்கு

அவனை விண்ணப்பம் அனுப்பும்படிவற்புறுத்துகிறார் என்பது புரிந்தது.

"என்கிட்டியும் லேட்டஸ்ட் போட்டோஅதுவும் நான் தனியா இருக்குறாப்புல எதுவும்இல்லப்பா..."என்றான் லேப்டாப்பை உயிர்ப்பித்து போட்டோக்களைப்பார்த்துவிட்டு.

"அப்படின்னா முதல்ல ஏதாச்சும் ஸ்டியோவுக்குப் போயி உன்னைப் போட்டோ புடிச்சுக்கலாம்ப்பா...." என்றார் அப்பா. பழனிவேலிற்கும் அதுதான் சரியெனப்பட்டது.

அவர்கள் ஏன் குறிப்பாக இப்படிப்பட்டமாப்பிள்ளை தேடுகிறார்கள் என்பது அவனுக்குவிளங்கவில்லை. ஒருவேளை கிராமத்தில் நிறைய நிலங்கள் இருந்து ஆண் வாரிசுகள்யாரும் இல்லாததால் நிலங்களைப்பராமரிப்பதற்காக பெண்ணிற்கு விவசாயம் தெரிந்த மாப்பிள்ளை தேடுகிறார்களோ என்றும் நினைத்துக் கொண்டான்.

கிராமத்தில் ஒரு காலத்தில் பழனிவேலின்குடும்பத்திற்கு நஞ்சையும் புஞ்சையுமாக ஏழைட்டு ஏக்கர் நிலமிருந்தது. ஏரிப்பாசனமும் கிணற்றுப் பாசனமும் செய்து மிகவும் செழிப்பாகவே வாழ்ந்தார்கள்.

விவரம் தெரிந்த நாளிலிருந்தே பழனிவேல் அவனுடைய அப்பாவுடனும் அம்மாவுடனும்

காட்டிற்கும் தோட்டத்திற்கும் போய் விவசாய வேலைகளைச் செய்து கொண்டுதான் இருந்தான்.

படிக்கும் காலத்திலும் விடுமுறை தினங்களில் எல்லாம் விவசாயம் தான் செய்தான். நீர் பாய்ச்சுதல், உரமிடுதல், பதம் பார்த்து விதைத்தல், களை எடுத்தல், பயிரின் தரம் பார்த்து அறுவடை செய்தல், டிராக்டரில் உழவு வேலைகள் செய்தல் என்று எல்லாம் மிக நேர்த்தியாகவே செய்வான்.

பழனிவேல் பளஸ் டூ முடித்த பின்பு அவன் இன்ஜினியரிங் படிக்க முடிவு செய்தான். அவன் எடுத்த மதிப்பெண்களுக்கு தனியார் பொறியியல் கல்லூரியில் பணம் கட்டித்தான் சேர வேண்டி இருந்தது. அவன் படிக்கத் தேர்ந்தெடுத்த கல்லூரி மிகவும் பிரபலமானது.

ஒவ்வொரு வருஷமும் அங்கு படித்து முடித்து வெளியேறும் மாணவர்களுக்கு கேம்பஸிலேயே வேலை கிடைத்தது. கல்விச் சான்றிதழ் வருவதற்கு முன்பே மாணவர்களின் கையில் வேலைக்கான ஆர்டர் இருந்தது. அதையெல்லாம் பார்த்து அவனும் ஆசையும் நம்பிக்கையுமாய்த் தான் அந்தக் கல்லூரியில் போய்ச் சேர்ந்தான்.

அவன் படிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில் ஐ.டி. என்னும் இன்பர்மேஷன் டெக்னாலஜி படிப்பிற்கு பெரிய மதிப்பும் தேவையும் இருந்தால் கொள்ளையாய் டொனேஷன் கொடுத்து அந்தப் படிப்பில் சேர்ந்தான். ஆனால் அவன் படித்துக் கொண்டிருந்த போதே அந்தப் படிப்பு சோபை இழக்கத் தொடங்கி விட்டது.

அப்பாவிடமிருந்த நஞ்சை புஞ்சை நிலங்கள் யாவையும் விழுங்கித் தான் அவனுடைய பெயருக்குப் பின்னால் பி.இ. என்னும் இரண்டெடுமுத்துப் பட்டம் சேர்ந்தது. ஆனாலும் கேம்பஸில் அவனுக்கு பிரபலமான கம்பெனி ஒன்றில் வேலை கிடைத்திருந்தால் இழப்பு அவனுக்குப் பெரிதாய்த் தெரியவில்லை.

மிக நல்ல சம்பளம். ஆனால் வேலையில் உடனேயே சேர முடியாது என்றும் அவர்கள் அழைக்கும் போது தான் போய்ச் சேரமுடியும் என்றும் சொன்னார்கள். இரண்டு வருஷங்கள் காத்திருந்த பின்னும் அவர்கள் வேலைக்கு அழைக்கவில்லை.

ஒருமுறை அவர்களின் அலுவலகத்திற்கு நேரில் போய் விசாரித்த பின்புதான் தெரிந்தது. பழனிவேலிற்கு இரண்டு முன்று வருஷங்களுக்கு முன்பேயே கேம்பஸில் வேலைக்கான ஆர்டர்

பெற்றவர்களுக்கே இன்னும் பிளேஸ்மெண்ட் ஆகவில்லை என்கிற விபரம். ஆனாலும் அவர்கள் ஒவ்வொரு வருஷமும் கேம்பஸ இன்டர் விடை நடத்தி புதிது புதிதாக வேலைக்கான ஆர்டர்களை விநியோகித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள்.

இது கல்லூரிக்கும் அந்தக் கம்பெனிக்குமான புரிந்துணர்வின் மூலம் நடக்கும் நாடகம் என்று புரிந்ததும் பழனிவேல் அவர்கள் தந்த ஆபர் லெட்டரைக் கிழித்து ஏறிந்துவிட்டு வேறு வேலை தேடும் முயற்சியில் இறங்கினான். பிபிடை என்னும் கால் செண்டரில் அடிமாட்டு சம்பளத்திற்குத் தான் வேலை கிடைத்தது.

நிறைய கால் செண்டர்களில் வேலை பார்த்துவிட்டு ஒரு வருஷத்திற்கு முன்புதான் இப்போது வேலை பார்க்கும் நிறுவனத்தில் சேர்ந்திருந்தான். வெளிநாட்டுக் கம்பெனியின் இந்தியக் கிளை நிறுவனம் அது. அவர்களின் கிளையண்டுகள் பெரும்பாலும் வெளிநாடுகளில் இருந்தார்கள். இந்தியாவில் தான் மனித உழைப்பு மிகவும் சல்விச என்பதால் இங்கே அலுவலகம் தொடங்கி இருக்கிறார்கள்.

அங்கு பகலாக இருக்கும் போது இங்கு இருட்டி விடுகிறது என்பதால் பெரும்பாலும் இராத்திரிகளில் கண் விழித்துத்தான் வேலை செய்ய வேண்டி இருந்தது. கஸ்டமர்கள் தானே கடவுளர்கள்!

“சரிப்பா ரெண்டொரு நாள்ல நானே போட்டோ புடிச்ச அனுப்பி வைக்கிறேன்....”

“அந்தக் கதையெல்லாம் வேண்டாம். நீ இப்பேரே கிளம்பி வந்து போட்டோ பிடிச்சு உன்னோட விவரங்களையும் போட்டோவையும் என் கன்னு முன்னாலயே ஒரு கவர்ல போட்டுக் குடு. நானே தபாலாபிசுக்குப் போயி அ னு ப் பீட் டு த் தான் ஊ ரு க் கு ப் போவேன்....”என்று பிடிவாதம் பிடித்தார்.

அவர் சொன்னபடி செய்து விட்டுத்தான் ஊருக்குப் போனார். சுமார் இரண்டு மாதம் கழித்து அப்பா மறுபடியும் சென்னைக்கு வந்தார். ஆனால் இந்த முறை அலைபேசியில் தகவல் சொல்லி விட்டுத் தான் வந்தார்.

“நாம பேப்பர்ல விளம்பரம் பார்த்து விண்ணப்பம் அனுப்புன்மல. அவங்க நம்மளப் பொன்னு பார்க்க வரச் சொல்லி தகவல் அனுப்பி இருக்குறாங்கப்பா....” என்று ஒரு பெண்ணின் வண்ணப் புகைப்படத்தைக் காட்டினார் அப்பா. பழனிவேலிற்கு இரண்டு முன்று வருஷங்களுக்கு முன்பேயே கேம்பஸில் வேலைக்கான ஆர்டர்

“எடுத்த எடுப்புலயே பொண்ணு பார்க்க வரச் சொல்லீட்டாங்களாப்பா.....”

“அவ்வளவு வசதியானவங்க அப்படி எடுத்தோம் கவிழ்த்தோம்னு பண்ணுவாங்களா என்ன? நம்மளப் பத்தியும் நம்ம குடும்பத்தப் பத்தியும் அக்கம் பக்கத்துல விசாரிச்சிருக்காங்க. உன்னைப் பத்தியும் நீ வேலை பார்க்குற கம்பெனிக்கு ஆளனுப்பி விசாரிச்சிருக்காங்க. அப்புறம் உனக்கே தெரியாம உன் நடவடிக்கைகளக் கண்காணிச்சாங்களாம். அப்புறம் தான் என்னை நேர்ல வந்து பார்த்துப் பேசனாங்க.....”

“இதெல்லாம் உனக்கு எப்படிப்பா தெரியும....”

“அவங்க என்கிட்ட வந்து பேசிட்டுப் போன பின்னாடி நானும் அவங்களப் பத்தி ஆள்போட்டு ரகசியமா விசாரிச்சப்போ தான் பொண்ணு வீட்ல இவ்வளவும் பண்ணி யிருக்காங்கன்னு தெரிஞ்சது...”“மொத்தத்துல நான் சொல்லச் சொல்லக் கேட்காம என்னைக் கல்யாணத்துக்குள்ள மாட்டி விடுறதுன்னு கங்கணம் கட்டிக்கிட்டு காரியங்கள் பண்ணி இருக்கப்பா. ஆனால் கல்யாணம் பண்ணிக் குடும்பம் நடத்துறதுக்குப் போதுமான அளவுக்கு இன்னும் நான் சம்பாரிக்கத் தொடங்கலப்பா...”

“இவன் வேற சொன்னதேயே சொல்லிக்கிட்டு. உன் சம்பாத்யமே அவங்களுக்கு தேவை இல்லப்பா. நஞ்சையும் புஞ்சையுமா பொண்ணுக்கு ஏகப்பட்ட நெலம் இருக்கு. அதுல விவசாயம் பண்றதக் கண்காணிச்சாப் போதும். அதான் விவசாயம் தெரிஞ்ச மாப்பிள்ளை வேணுமின்னு தேடி இருக்குறாங்க....”

“அப்ப வீட்டோட மாப்பிள்ளையா என்னை முழுசா அவங்களுக்குத் தாரை வார்த்துத் தந்துடப் போற்யாப்பா....!”“இருத்தர் முச்சக்காத்த இன்னொருத்தர் இழுத்து வாழ்ந்துகிட்டு இருக்கிற இந்த நெருக்கடியான சென்னை யிலருந்து சுத்தமான காத்தும் பசுமையான இயற்கைச் சூழலும் நிறைஞ்சு கெடக்கிற ஒரு கிராமத்துல போயி நீ வாழப்போற. அவ்வளவு தான். அங்கயும் நீ வீட்டோடா மாப்பிள்ளையோ கூட்டுக் குடித்தனமோ இல்லப்பா. நீயும் உன் பொண்டாட்டியும் தனியா தான் இருக்கப் போற்க.

முதல்ல ஊருக்குப் போய்ப் பொண்ணைப் பார்த்துருவோம். உனக்குப் பொண்ணையும் பொண்ணுக்கு உன்னையும் புடிச்சிருந்ததுன்னா

அதுக்கப்புறம் உன்னோட சந்தேகங்களை யெல்லாம் அவங்ககிட்டயே கேட்டுத் தெரிஞ் சுக்கோ.....”என்ற அப்பா பழனிவேலிற்கு யோசிப்பதற்கு அதிக அவகாசம் தராமல் உடனடியாக அவனையும் கிளப்பி ஊருக்கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

மலை அடிவாரத்தில் இருந்தது அவர்களின் கிராமம். அப்பா சொன்னது போலவே எங்கும் பசுமை போர்த்திக் கிடந்தது. காற்றில் குளிர்ச்சியும் ஒருவிதமான நறுமணமும் இருப்பதாக உணர்ந்தான் பழனிவேல். பெண் போட்டோவில் இருந்ததை விடவும் நேரில் இன்னும் அழகாக இருந்தாள். பி.எஸ்.வி படித்திருந்தாள்.

பழனிவேலின் வீட்டிலிருந்து ஐந்து பேர் மட்டுமே போயிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களின் பக்கமிருந்து மாப்பிள்ளையைப் பார்க்க கிராமமே பெண் வீட்டில் திரண்டிருந்தது. பெண்ணின் சித்தப்பா தான் எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்திருந்தார்.

பெண் பார்க்கும் படலம் முடிந்ததும், திருமனத்திற்கான பழனிவேலின் சம்மதம் அல்லது சம்மதமின்மை பற்றியெல்லாம் எதுவும் தெரிந்து கொள்ளாமலேயே பெண்ணின் சித்தப்பா பழனிவேலையைப் பெண்ணின் அப்பாவைப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வந்துவிடலாம் என்று சொல்லி அழைத்துப் போனார்.

அதுவரைக்கும் பெண்ணின் அப்பா உயிரோடு இல்லை என்று தான் பழனிவேல் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். அவர் பழனிவேலைக் கூட்டிக் கொண்டு போன இடம் மனப்பிறழ்வு நோயாளிகள் தங்கி சிகிச்சை எடுத்துக் கொள்ளும் விடுதி. பெண்ணின் அப்பாவும் அங்குதான் தங்கி சிகிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார். அவரைப் பார்த்ததும் பழனிவேலிற்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

“எங்களோடது பெரிய குடும்பம் தமிபி. நாங்க மூனு அண்ணன் தம்பிங்க. ரெண்டு அக்காக்கள். அண்ணன் தான் குடும்பத்துல மூத்தவர். நான் தான் கடேசி. நான் எங்க அப்பாவ போட்டோவுல தான் பார்த்துருக்கேன். அம்மாவோட வயித்துல நான் இருந்தப்பவே அப்பா தவறிட்டார். அண்ணன் தான் எல்லாரையும் வளர்த்து ஆளாக்குனார். கடுமையான உழைப்பாளி. எந்நேரமும் காட்டுலயும் தோட்டத்துலயும் தான் கெடப்பார். அக்கம் பக்கத்து நெலங்களை

எல்லாம் வாங்கிக் குவிச்சார். எங்களை எல்லாம் இஷ்டப்பட்டதைப் படிக்க வச்சு கல்யாணமும் பண்ணி வச்சார்.

அன்னன் கல்யாணமே வேண்டாமல்லு இருந்துட்டார். நாங்க எல்லாம் வற்புறுத்தி ரொம்ப காலதாமதமாகத்தான் அன்னனுக்குக் கல்யாணம் பண்ணி வச்சோம். அன்னனுக்கு விவசாயம்னா உச்ரு. ஆனா எங்கள் யாருக்குமே விவசாயம் பண்றதுல ஆர்வம் இல்ல. படிச்சிருந்ததால் கிடைச்ச வேலையைப் புடிச்சுகிட்டு எல்லோரும் டவுனுப்பக்கம் பொழைக்கப் போயிட்டோம். எங்களுக்கே விவசாயம் செய்யப் புடிக்காதப்ப எங்க பசங்களுக்கு எப்படி அதுமேல் இஷ்டம் வரும்? அன்னனுக்கு ரெண்டு ஆம்பளைப் புள்ளைங்க. ஒரே பொண்ணு. அதான் நீங்க கட்டிக்கப் போற பரிமளம். அன்னன் ரெண்டாவது பையன் விவசாயக் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க வச்சார். ஆனால் அவனும் விவசாயம்னா வீசை என்ன விலைன்னு கேட்டுட்டு பேங்கல் வேலைக்குப் போ யிட்டான்.

அன்னனும் வயசாகித் தளர்ந்து போ யிட்டார். அவரால் விவசாயம் பண்ண முடியல். நெலங்கள் எல்லாம் வித்துட்டு நீயும் டவுனுப்பக்கம் வந்துடன்னாலும் கேட்க மாட்டேன்னுட்டார். அதே சமயத்துல விளையிற நெலங்கள் எல்லாம் தரிசாக் கிடக்குறத பார்த்து அன்னனால் தாங்கவும் முடியல். இப்ப எல்லாம் விவசாயத்துல ஸாபமில்லைன்னு ஊர்ல பலரும் நெலத்த ஒன்னு தரிசாப் போட்டுருக்காங்க. இல்லைன்னா ரியல் எஸ்டேட் காரங்களுக்கு வித்துட்டுப் போ யிட்டாங்க.

அப்படி நஞ்சை நெலத்த வாங்குன ஒரு கம்பெனி நெலம் முழுக்க போர் போட்டு நிலத்தடி நீரை உறிஞ்சி கேன்ல அடைச்சி விற்கத் தொடங்கிட்டாங்க. தன்னியக் காசுக்கு விக்கிறதான்னு யோசிச்ச யோசிச்ச மன்னடை கொழும்பி அன்னனுக்குப் பைத்தியம் புடிச்சிருச்ச. தினம் அந்தக் கம்பெனிக்கு முன்னால் போய் நின்னு சத்தம் போடுறது, கல்லு வீச்ரதுன்னு தொடங்கினார். அதான் ஆஸ்பத்தியில கொண்டு வந்து சேர்த்துட்டோம். டாக்டர், ‘இவரு குணமாகனும்னா தரிசாப் போட்டுருக்குற நெலத்துல விவசாயம் பண்ணி அதை அவரு பார்க்கப் பார்க்கத் தான் கொஞ்சம் கொஞ்சமா குணமாவாரு...’ன்னு சொல்லீட்டார். அதான் பரிமளம் தனக்கு

விவசாயம் தெரிஞ்ச பையனாப் பார்த்துக் கல்லு மூன்றாணம் பண்ணி வைக்கச் சொல்லீருச்ச.....”சொல்லி முடித்து மூச்சு வாங்கினார் பெண்ணின் சித்தப்பா.

அதுவரைக்கும் பழனிவேல் பரிமளத்தைக் கல்யாணம் செய்து விவசாயியாக மாற வேண்டுமா என்று மனதளவில் ரொம்பவும் தயங்கிக் கொண்டுதான் இருந்தான். ஆனால் பெண்ணின் தந்தையை மனதிலை பிசியிவராகப் பார்த்ததும் அவனுக்குள் என்னவோ நிகழ்ந்து நீர் பாய்ச்சிய நிலம் போல நெகிழ்ந்து போனான்.

பாரதியார் பராசக்தியிடம் வரம் கேட்கத் தொடங்கும்போது காணிநிலம் வேண்டு மென்றுதான் தொடங்குகிறார். ஆனால் அவர் கேட்ட காணிநிலமும் சுத்தமான காற்றும் தென்னை மரங்களும் இன்ன பிறவும் அதற்கு மேலும் பெரிய முயற்சி எதுவுமில் ஸாமலே கிடைக்கப் போவதைத் தவறவிட விரும்பாமல் கல்யாணத்திற்கு சம்மதித்தான் பழனிவேல்.

தொலைக்காட்சி குழு மறுபடியும் பழனிவேலிடம் வந்து அவர்களின் கேள்வியைத் தொடர அவன் விவசாயி ஆக உருமாறிய கதையை மேலோட்டமாகச் சொன்னான்.

“விவசாயத்துக்கு ஸ்கோப்பே இல்லாத காலம் இது. விவசாயம் கொடிக்டிப் பறந்த தஞ்சை பூமியே தன்னி இல்லாம வறண்டு போய்க் கெடக்கு. அரசும் பெருநிறுவனங்களும் சேர்ந்து விவசாய நிலங்கள் எல்லாம் விவசாயத்துக்குப் புறம்பான மீதேன் எடுக்குறது, குழாய் பதிக்கிறது, ரோடு போடுறது, தொகுப்பு வீடுகள் கட்டுறது, மின்சார டவர் கட்டுறதுன்னு செஞ்ச விவசாயத்தை அழிவை நோக்கி கொண்டு போய்க்கிட்டு இருக்குறாங்கன்னு தோனுது. அதைப்பத்தி நீங்க என்ன நினைக்கிறீங்க....”

“விவசாயத்தை அழிச்சிட்டு அப்புறம் கல்லையும் காரையும் கான்கிரீட்டையுமா கடிச்சுத் திங்குறது. அதை அரசுகள் யோசிக்கனும். ஆனால் விவசாயம் அழிவற்றது. அதை எந்தக் கொம்பனாலயும் அழிக்க முடியாது. கடைசி உயிர் இருக்கிற வரைக்கும் விவசாயமும் உயிர்ப்போடவே இருக்கும். விவசாயம் அழியத் தொடங்குனா உலகமும் அழிஞ்ச போயிடும். அவளை வுதான.....”என்றான் பழனிவேல் முத்தாய்ப்பாக.

கவிதை

பாவலர் கருமலைத்துமிழாழன்
karumalaithamizh@gmail.com

பண்கல்வி

முத்தம்மாள் பேசுகிறேன் கிராமந் தன்னில்
முதன்முதலில் பள்ளிக்குச் சென்ற வள்ளான்
முத்தாக ஆரம்பக் கல்வி தன்னை
முனியனாடும் கந்தனொடும் படித்தேன் அங்கே!
வித்தாக அறிவுதனை நட்டு வைத்து
விளைசெடியாய் வளர்வதற்கு நீர்சொ ரிந்தார்
சத்தான மண்ணன்றன மண்டை தன்னில்
சாறாகப் புகுந்ததுவே நூல்க ளாலே!

இடைக்கல்வி தொடர்வதற்கு அடுத்த ஊரில்
இருக்கின்ற பள்ளிக்கு நடந்து சென்றேன்
இடையிடையே வீட்டுவேலை காட்டு வேலை
இடையூறு செய்தபோதும் தொடர்ந்து சென்றேன்!
தடைசெய்தார் வயதுக்கு வந்த போது
தலைகுளின்று குடிசைக்குள் அமரச் சொன்னார்
முடைநாற்ற மூடத்தை எதிர்த்து நின்று
முரண்செய்து தடைகளினைக் கடந்து சென்றேன்!

பத்தென்னும் வகுப்புதன்னில் தேர்ச்சி பெற்றேன்
பள்ளியிலே முதலிடத்தில் வெற்றி பெற்றேன்
முத்தமிட்ட பெற்றோர்கள் போதும்; மூன்று
முடிச்சுபோட்டு நல்வாழ்வு தருவோ மென்றார்!
சித்தத்தில் அவர்களுக்கு உறைக்கும் வண்ணம்
சிறப்பான கல்விபற்றி எடுத்து ரைத்தேன்
மொத்தத்தில் வேண்டாத விருப்பத் தோடே
மொழிதந்தார் மேல்நிலைக்குப் படிக்கக் சென்றேன்!

இலவசமாய்ப் புத்தங்கள் சீரு டைகள்
ஈருருளை கணினியென எல்லாம் தந்தார்
பலவகையாய்த் திறன்களினை நல்லா சான்கள்
படிப்பித்தார் அரசாங்கப் பள்ளி தன்னில்!
நலமாகப் படிப்பதற்கே உணவும் தந்து
நடக்காமல் பேருந்தில் சலுகை தந்தார்
கலகலப்பாய்க் கருத்தாகக் கல்வி கற்று
கனவுதனை நனவுசெய்தேன் தேர்வில் வென்றே!

பன்னிரண்டு முடித்தபின்பு மேல்ப டித்துப்
பட்டந்தான் பெறுமாசை உரைத்த போதோ
இன்னுமுன்னைப் படிக்கவைக்க முடியா தென்றார்!
இனிமேலும் செலவுசெய்ய இயலா தென்றார்!
பின்னாளில் குடும்பத்தைக் காப்ப தற்குப்
பின்பிறந்த தம்பிகல்வி கற்க வேண்டும்
இன்றைக்கு வருமெங்கள் வருமா எத்தில்
இருவரையும் படிக்கவைக்க இயலா தென்றார்!

சிறந்தறிவு பெற்றுமென்ன தேர்வு தன்னில்
சிறப்பாக மதிப்பெண்கள் பெற்று மென்ன
அறுமெல்லாம் பெண்ணடிமை எனப தாலே
ஆண்களுக்கே முதல்வாய்ப்பு எதிர்ப்போ ரில்லை!
திறன்கள்தாம் பெற்றிருந்தும் பெண்கட் கிங்கே
திருமணதான் முதன்மையென ஆக்கி விட்டார்
புறத்திலன்றி அந்தன்னில் மாறும் போதே
பூக்குமிங்கே சுதந்திரந்தான் பெண்க ஞக்கே!

சந்திப்பு

■ க. சுந்திரரேகரன் - அமரந்தரா - நடராசன்

உண்மை என்பது பன்மை. இருமையல்ல!

பசீர் சேகு தாவூத்
நேர்காணல்

ந. ஷுத்தில், மட்டக்களப்பிலுள்ள ஏறாவூரைச் சேர்ந்தவர் பசீர் சேகு தாவூத். சமூகக் கரிசனையுடைய செயற்பாட்டாளர், பன்மொழியறிவுடைய வாசகர், எழுத்தாளர், உரைஞர், அறிவுசார் அரசியலாளர் எனப் பல தளங்களில் செயற்படுகிறவர். மதம் பிரதேசம் கடந்த மானிட நேசிப்பாளரான பசீர், 1980களின் நடுப்பகுதிகளில் ஈழப்புரட்சி அமைப்பு என்கிற ஈரோஸ் இயக்கம் வழியாக அரசியலுக்கு வந்தவர். சின்னபாலா என்கிற பாலநடராசன் அவர்களுடன் கரம் கோர்த்து மலையகுத்தில் அரசியல் பணி செய்தவர். இலங்கை அரசில் இரண்டுமுறை துணை அமைச்சராகவும் ஒருமுறை அமைச்சரவை அந்தஸ்து இல்லாத அமைச்சராகவும் ஒருமுறை அமைச்சரவை அந்தஸ்துள்ள அமைச்சராகவும் பணியற்றியவர். இலங்கையில் மிக அதிகமான அடக்குமுறைகளுக்கு ஆட்பட்டு, வாழ்வாதாரமற்றுத் துண்புறும் மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் ஏதிலிகளின் எதிர்காலம் மீது கரிசனை கொண்டவர். “கருத்து, மக்களைப் பற்றிக் கொண்டால் அது சக்தியாக உருவெடுக்கும்!” என முழங்கிய தொழிற் பாலகுமாரனின் அரசியல் எண்ணப்போக்குகள் மீது பற்று கொண்டவராகப் பாராளுமன்ற அரசியல்வாதியாகப் பரிணமித்த இவரது தொடர் பயணம், இலங்கை முஸ்லீம் காங்கிரஸ் பிரதிநிதியாகத் தொடர்கிறது. கடந்த ஆகஸ்டு 2019இல் கொழும்பில் உள்ள அவரது இல்லத்தில் சந்தித்து கலந்துரையாடிய செய்திகளை இங்கே நேர்காணலாகப் பதிவு செய்கிறோம்.

கேள்வி: ஈழத்தில் நடந்த நீண்ட நெடிய விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு முடிவுக்கு வந்ததுள்ளதாகத்தான் பெரும்பான்மையோர் கருதுகின்றனர். இவ்வளவு நீண்ட நெடிய ஒரு விடுதலைப்போராட்டம் மிகுந்த துன்பியலோடு முடிந்து போனதற்கு உள் முரண்பாடுகள் ஏதும் காரணமாக இருந்ததா? சர்வதேச சக்திகளின் சேர்க்கைகள்தான் காரணம் என்று சொல்லலாமா?

பதில்: என்னைப் பொருத்தவரை, நான் இந்த நீண்ட நெடிய போராட்டத்தை வெறுமனே ஒரு ஆயுதப் போராட்டமாக மட்டும் பார்க்கவில்லை. முடிவுக்கு வந்தது அல்லது தற்காலிக ஓய்வுக்கு வந்துள்ளது ஆயுத ரீதியான விடுதலைப் போராட்டம் மட்டும்தான் எனப் பாவிக்கிறேன். ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்களின் கோட்பாட்டு ரீதியான, அரசியல் ரீதியான, சனநாயக ரீதியான போராட்டம் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது

ஆயுதப் போராட்டம் முடிவுக்கு வந்ததற்கு உள் முரண்பாடு காரணம் என்று சொல்ல மாட்டேன். ஏனென்றால் உள் முரண்பாடுகள் எல்லாம் முடிவுக்கு வந்து, சகோதரப் படுகொலைகள் எல்லாம் முடிவுக்கு வந்து, சகோதரப் படுகொலைக்குக் காரணமான இரண்டு தரப்புமே ஜனநாயக அரசியலில், நாடாளுமன்ற அரசியலில் ஒருமித்த குடையின் கீழ் வருவதற்கு அடிப்படை சக்தியாக விடுதலைப்புவிகள் இருந்தார்கள். அவர்கள் உருவாக்கிய அமைப்புதான் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு என்பதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது

யுத்தம் ஓய்வுக்கு வந்த நேரத்தில் அல்லது பலரும் சொல்வது போல் தமிழ் தேசிய விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டம் தோற்றுப் போனதற்கான பிரதானமான காரணம் தமிழீழ விடுதலைப்புவிகள் 9 /11 அன்று நிகழ்ந்த இரட்டை கோபுரத் தாக்குதலுக்குப் பின்னான சர்வதேச அரசியலை சரியாகப் புரிந்து கொண்டு, காய்களை நகர்த்தத் தவறியதுதான் என நான் நினைக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல. இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தத்தில் தொடர்புடைய இரு தரப்பிற்கும் உதவுபவர்களாக ஒரே தலைமை இருந்தது; ஒரே கொள்கையுடைய சர்வதேச தரப்புக்களே இருந்தன என்பதை புலிகள் அவதானிக்கத் தவறிவிட்டார்கள். உள் முரண்பாடு என்பது இங்கிருந்த, ஈழத்திற்குள் இருந்த முரண்பாடு அல்ல. அது ஈழத்திற்கு வெளியே இருந்த முரண்பாடு என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறான நிலைமைதான் இந்த பின்னடைவுக்குக் காரணம்.

பின்னாளில் கேள்விப்படுகின்ற தகவல்களின் அடிப்படையில் இந்தியக் கட்சி அரசியலில் யாருக்கு சாதகமாக நின்றால் தங்கள் போராட்டத்திற்கு சாதகமாக அமையும் என்ற அடிப்படையில் விடுதலைப்புவிகளின் செயல்பாடு இருந்தது. இந்தியாவின் வெளிநாட்டுக் கொள்கை எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் மாறாது என்பதை தமிழீழப் போராட்டத்தின் முக்கியமான சக்திகள் மனம் கொள்ளத் தவறிவிட்டனர்.

இந்துமகா கடல் பிராந்தியத்தின் பூகோள் அரசியலை, சீனா, இந்தியா, இந்தியாவிற்கு எதிரான பாகிஸ்தான் ஆகிய நாடுகள் அனைத்தும் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி இலங்கை அரசுக்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டன என்பதுதான் உண்மை. போரின் இறுதிக்கட்டத்தில் விடுதலைப் புலிகள் ஒரு சமரசம் என்கிற பெயரிலான பேச்சுவார்த்தையில் தாங்கள் தோற்கடிக்கப்படுவதை விட ஒரு யுத்தத்தில் போரிடுவோம் என்று பிரபாகரன் எடுத்த அவரது தனிப்பட்ட மனோவியல் அடிப்படையிலான முடிவும் இறுதிக்கட்ட தோல்விக்கான காரணம் ஆகக்கூடும்.

வட கிழக்கில் உள்ள தமிழர்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் மோசமாக யாதிக்கப்பட்டு உள்ளனர். அவர்களால் சொந்தக்காலில் மீண்டெழு முடியாது. அதற்கான பொருளாதாரத் திட்டங்களும் இல்லை. இதில் ஒரு சமூகப் பார்வையும் உள்ளது. போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டவர்கள் ஆயுதம் தூக்கிய வரைக்கும் அவர்கள் மீது சமூகத்திற்கு கிருந்த மரியாதையும் அக்கறையும் ஆயுதத்தை கைவிட்ட பின், இல்லாமல் போய்விட்டது.

பேச்சவார்த்தை என்பதே சரணடைவுதான் என்பதைச் சோதித்துப் பார்க்கவே நடேசன் முதலானவர்கள் வெள்ளைக் கொடியுடன் அனுப்பப்பட்டனர். அவர்களே கைது செய்யப்பட்டு கொலை செய்யப்பட்ட பின்பு, எடுக்கப்படும் இறுதி முடிவு தன்னையும் தத்தம் கொடுப்பதாகத்தான் இருக்க முடியும் என நினைக்கிறேன்.

கேள்வி: 2001ஆம் ஆண்டு இரட்டைக் கோபுரத் தாக்குதலுக்குப் பிறகான சர்வதேச அரசியலை புலிகள் கணக்கில் கொள்ளவில்லை என்று எப்படிக் கூறுகிறீர்கள்?

பதில்: 2001 தாக்குதலுக்குப் பிறகுதான் உலகெங்கிலும் நடந்த நியாயமற்ற போராட்டங்களாக இருந்தாலும், நியாயமான போராட்டங்களாக இருந்தாலும், அரசுக்கு எதிரான அனைத்துப் போராட்டங்களையும் முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும் என வல்லரசுகள் முடிவெடுத்தன என நினைக்கிறேன். 2001ஆம் ஆண்டு நார்வே உடனான பேச்சவார்த்தைக்கு வந்த விடுதலைப்புலிகள் தங்களது போராட்டத்தைக் கட்டம், கட்டமாக, ஆயுதங்களைத் தற்காத்து வைத்துக்கொண்டு, அதனை மெளனிக்கச் செய்துவிட்டு, ஆயுதம் என்பதன் பலத்தை வைத்துக்கொண்டு சனநாயகக் கட்டத்திற்கு வந்திருந்தால், ஓரளவுக்கு தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தின் வீச்சை மழுங்காமல் வைத்திருந்திருக்க முடியும் என நம்புகிறேன். முப்பது வருடமாகத் தொடர்ந்த விடுதலைக்கான ஆயுதப்போராட்டத்தை, ஆயுதத்தை வைத்துக்கொண்டே செய்கின்ற ஐனநாயகப் போராட்டமாக மாற்றி இருக்க முடியும். இத்துடன் சீனாவின் நுழைவு அதன் பொருளாதார ஆதிக்கம் போன்ற நிலைகளையும் தங்களுக்குச் சாதகமாக மாற்றிக் கொண்டு போராட்டத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு தொடர்ந்திருக்க முடியும். அப்படி நடந்திருந்தால், சரணடைந்த ஐனநாயக அரசியலாக தமிழ் தேசியப் போராட்டம் மாறி இருக்காது.

கேள்வி: போராட்டத்தில் பங்கெடுத்த ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் இன்று தனித்துவிடப்பட்டு இருக்கிறார்கள். அந்த இளைஞர்களை சனநாயக வழிப்படுத்துவதற்கோ, அவர்கள் வாழ்க்கையை மீள்கட்டமைப்பதற்கோ தனித்த இயக்கம் உள்ளதா?

பதில்: தமிழ் தேசிய அரசியலின் புதிய வடிவம்தான் அதைச் செய்ய வேண்டும். அந்தப் புதிய வடிவம் எவ்வாறு வந்தது என்றால் என் மீது பாய்ந்த சிங்கத்தின் குரல்வளையை நான் கடிக்கும் முயற்சியாகவே பத்து வருடங்கள் கழிந்துவிட்டன. அதாவது தங்களோடு சண்டை பிடிப்பவர்களோடு சம்மதையாக பேசும்படியான வளர்ச்சியை அடைவதில் தமிழ் தேசியர்கள் தவறிவிட்டார்கள்.

இரண்டாவது, விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்கேற்ற இளைஞர்களை மீட்டெடுக்கும் திட்டமிட்ட பொருளாதாரச் செயல்பாடுகள் எதுவும் உலகம் முழுதும் உள்ள ஈழத்தமிழரிடமும் இன்றுவரை இல்லை. அவர்களிடம் அனாதைகளுக்கு உதவுவது, கல்விக்கூடங்களுக்கு உதவுவது

போன்ற செயற்பாடுகளுக்கு அப்பால் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் எதையும் அவர்கள் முன்வைக்கவில்லை.

தமிழ் மக்களுக்கு புதிய வாய்ப்பளிக்கும் பொருளாதாரச் சூழலை உருவாக்கும் என்று நம்பி இந்த நல்லாட்சி அரசுக்கு தமிழ் மக்கள் ஒட்டுமொத்தமாக வாக்களித்தனர். இந்த நல்லாட்சி அரசு தமிழ் இளைஞர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் புதிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தவறி விட்டது. இந்த அரசு தங்களுக்குள் அதிகாரத்தைத் தக்க வைக்கும் போட்டியிலேயே காலம் கடத்தியது. தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் நல்லாட்சியில் ஏற்பட்ட பிரிவின் ஒரு தரப்பைக் காப்பாற்றுவதிலேயே கவனம் எடுத்து, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையிலிருந்து தவறியது.

வட கிழக்கில் உள்ள தமிழர்கள் பொருளாதாரத்தில் மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டு உள்ளனர். அவர்களால் சொந்தக்காலில் மீண்டெழு முடியாது. அதற்கான பொருளாதாரத் திட்டங்களும் இல்லை. இதில் ஒரு சமூகப் பார்வையும் உள்ளது. போராட்டத்தில் கலந்துகொண்டவர்கள் ஆயுதம் தூக்கிய வரைக்கும் அவர்கள் மீது சமூகத்திற்கு இருந்த மரியாதையும் அக்கறையும் ஆயுதத்தை கைவிட்ட பின், இல்லாமல் போய்விட்டது.

சாதிய ஏற்றத்தாழவு வேறு உள்ளது. விடுதலைக்காகப் போராடியவர்கள் மீது இன்றைய முதலாளித்துவ தமிழ் தேசிய அரசியல்வாதிகளுக்கும் சமூகத்தில் உயர் மட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கும் மரியாதை இல்லாமல் போய்விட்டது ஆகவே அந்த இளைஞர்களை ஊக்குவித்து, புதிய நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கும், சமூகத்தோடு இணைப்பதற்கும் அரசும் கட்சிகளும் தவறிவிட்டன.

போய்விட்டது ஆகவே அந்த இளைஞர்களை ஊக்குவித்து, பொதுத் தளத்துக்குக் கொண்டு வருவதற்கும், சமூகத்தோடு இணைப்பதற்கும் அரசும் கட்சிகளும் தவறிவிட்டன.

அவர்களும் அவர் தம் குடும்பங்களும் பொருளாதார ரீதியாக மிக மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டு, கால் கைகளை இழந்து வாடுகின்றனர். சமூத்தில் கணவனை இழந்த பெண்கள் 80 ஆயிரம் பேர் உள்ளனர். தாய் தந்தையை இழந்த பிள்ளைகள் பல்லாயிரக்கணக்கில் உள்ளனர். இவர்களை மீட்டெடுக்கும் பொருளாதாரத் திட்டங்கள் ஏதுமில்லை அவர்கள் தாங்களாகவே கஷ்டப்பட்டு நாள் கூவிகளாக வேலை செய்கின்றனர். அவர்களை மீட்டெடுக்க புதிய வேலைத்திட்டம் அவசியம். எல்லாவற்றுக்கும் சிங்கள அரசை எதிர்பார்க்காத புதிய செயல்திட்டம் அவசியம்.

கேள்வி: எண்பதுகளில் இளைஞர்கள் எழுச்சியாகத் திரண்டு வந்த ஈழ விடுதலைப் போருக்கு ஒரு பிரிவதான் இருந்தது. ஒரு எதிரி தான் கண்ணுக்கு முன்னால் தெரிந்தது. ஆனால், இப்பொழுது மக்களுக்குள்ளேயே இருக்கும் பாகுபாடு, போராட்டத்தின் வழியாக வந்த குடும்பங்களுக்குள்ளே

பாகுபாடு, போராட்ட வடிவம் குறித்து முழுமையாகத் தெரியாத இளைஞர்களிடையே உள்ள மாறுபாடு. இதை சரி செய்தால்தானே அடுத்த அரசியல் நகர்வு என்பதே சாத்தியமாகும்?

பதில்: நிச்சயமாக. ஆனால் அதற்குரிய அவசரமான வேலைத்திட்டங்களைக் காணவில்லை. 2009க்கு பிறகு இருந்த ஒற்றுமை, வடமாகாணசபை, கிழக்கு மாகாணசபை ஏற்பட்ட உடன் மீண்டும் சிறைத்து பிரிவினை அதிகமானது. முதலாவது மதரீதியான பிரி வினயாக இருந்தது. இரண்டாவது அரசியல் கட்சிகளின் பிரிவினை. மூன்றாவது மத்திய அரசு உடனான உறவு என்பதில் பிரிவினை. என்னுடைய பார்வையில் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புக்குள் இந்து, கிறித்துவர் என்ற பிரிவினை வந்துவிட்டதாகவே கருதுகிறேன். ஆரம்பத்தில் தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் இந்து, இஸ்லாம், கிறித்துவம் என்ற மதப் பிரிவினைகள் இருக்கவில்லை. பின்பு தமிழர், முஸ்லிம் என்ற பிரிவினை இருந்தது. மத மாற்றத்திற்குப் பிறகு சைவப் பழங்களுக்கும் கிறித்துவப் பழங்களுக்கும் இடையேயான பிரிவினைதான் சம்பந்தன் தரப்பில் உள்ள சுமந்திரனுக்கும் விக்னேஸ் வரனுக்கும் இடையே வெளிப்படுகிறது. சுமந்திரன் கிறித்துவர். விக்னேஸ் வரன் சைவத்தில் அதிக ஈடுபாடு உடையவர். இத்தகைய மத ரீதியான பிரச்சினையைப் போக்குவதற்கு புதிய தலைமுறைக்குத்தான் அதிக சாத்தியப்பாடுகள் உள்ளன. பழைய தலைமுறைக்கு இது சாத்தியமில்லை. எனவே, புதிய தலைமுறை இதற்கான வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கேள்வி: நாங்கள் சந்தித்த வெவ்வேறு இளைஞர்களிடமும், போராளிகளாக இருந்த வர்களிடமும் இயக்கத்திற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்ட பலரிடமும் கண்ட மனநிலை இன்று தனித்துவிடப்பட்ட எங்களுக்கு வழி காட்ட சரியான அரசியல் தலைமை இல்லை என்பதாக இருக்கிறதே?

பதில்: உண்மைதான். நான் முன்னே சொன்னது போல போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட இளைஞர்களும், மத்திய வயது மனிதர்களும் தான் உண்மையிலேயே கைவிடப்பட்டவர்கள். எனவே, இந்தச் சமயத்தில் அரசியல் தலைமையை எதிர்பார்ப்பதைவிட அதை உருவாக்கம் செய்யவேண்டும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் இருந்து, பின் வெளிவந்த போராளிகள் அரசியல் கட்சியைத்

தொடங்கினார்கள். அவர்களது முயற்சிக்கு ஜனநாயக நீரோட்டத்தில் இருந்த தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு சரியான அங்கீகாரத்தை வழங்கவில்லை. அதனால் அவர்கள் தனித்துவிடப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஈழப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களும், புதிய அடிப்படையில் தமிழ் தேச அரசியலில் வழிநடத்த விரும்புகின்ற பல்கலைக்கழகங்களில் உள்ள தலைமைத்துவங்கள், படித்த இளைஞர்கள் என பலரும் முன்வந்து ஒரு கூட்டு தலைமைத்துவத்தை உருவாக்க வேண்டும். அந்தக் கூட்டு தலைமைத்துவத்தின் கீழ் செயல்பட்டால், அடுத்த 10 வருடங்களையும் விரயமாக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இன்னும் ஒரு பத்து வருடங்கள் என்பது முக்கியம்.

தனி ஈழம் என்ற ஒரு நாடு சர்வதேசிய அளவில் அங்கீகாரக்கப்படா விட்டாலும், தேசம் என்ற சிந்தனையோடு தான் மக்கள் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் ஆக மொத்தமாக பாதிக்கப்பட்டது இரண்டு நாடுகள் ஐப்பானும் ஜெர்மனியும் தான். ஐப்பானும் ஜெர்மனியும் தங்கள் சொந்தக்காலில் நின்று, பொருளாதார ரீதியாகவும், தொழில்நுட்பத்திலும் வட அமெரிக்காவுடனும், இங்கிலாந்துடனும் சமமாக உட்கார்ந்து பேசும் நிலையை அடைந்துள்ளன. சில துறைகளில் அந்நாடுகளைவிட மேலாகவும் வளரக் கூடிய சூழ்நிலை ஐப்பானுக்கும் ஜெர்மனிக்கும் உள்ளது.

புதிய தலைமைகள் உருவாக, பழுவாங்குகின்ற அரசியலைக் கைவிட்டு சொந்தக் காலில் நிற்பதற்கான அரசியலைச் செய்ய வேண்டும். அத்தகைய புதிய படையைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். புதிய படையை என்றால் முதலில் இருந்தது போல ஆயுதப்படையை அல்ல. உண்மையான இயங்கு தன்மையுள்ள அரசியல் ரீதியான, கோட்பாட்டு ரீதியான, புதிய செயல்பாடுகளை உடைய படையை உருவாக்க வேண்டும். இந்தப் படை புதிய போராட்ட வழி முறைகளையும், கோட்பாடுகளையும் மக்களிடம் கொண்டு சென்று ஒருமுகமாக மக்களை அணிதிரட்ட வேண்டும். அதிலிருந்து தனிமனித வழிபாடு இல்லாத ஒரு தலைமை உருவாகி அனைவரும் சேர்ந்து போராட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்க வேண்டும். பேச்சவார்த்தையில் இலங்கை அரசுடன் சமைத்தியாக உட்காரும் நிலையை அந்தப் புதிய

இந்தியாவிலும் இங்கேயும் பார்த்தால் ஒரே நாடு, ஒரே மதம், ஒரே சட்டம். இலங்கையிலும் ஒரே நாடு, ஒரே சட்டம். ஒரே நாடு, ஒரே சட்டம் என்பது பன்முகத்தன்மையை மறுதலிக்கிற சர்வாதிகார கோட்பாடு. chauvinism கோட்பாடு. இதுதான் மேலொங்கி வருகிறது. அதற்கு மதத்தின் சாயம் நூசப்படுகிறது. மதமே அரசியல் ஆகிறது.

தலைமை உருவாக்க வேண்டும். விடுதலைப்புவிகள் மட்டும்தான் அரசுடன் சமமாக உட்கார்ந்து பேசும் நிலையில் இருந்தார்கள். 2009க்கு பின்னர் புலிகள் ஓய்வு நிலையை அடைந்த பிறகு, சமதையாக இருப்பதாக தோற்றப்பாடு தந்தாலும் தமிழ் தலைமைக்கு மழலையர் பள்ளி மாணவர்களுக்கான ஆசனமும், அரசுக்கு ஆசிரியருக்கான ஆசனமும் தரப்பட்ட நிலையில்தான் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தன. சமதையாக வளர்வதற்கான முயற்சியை, புதிய அரசியலை புதிய தலைமுறைதான் புதிதாக சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டும். இளைய தலைமுறைக்கு சிவில் சமூகம் துணை நின்று வழிகாட்ட வேண்டும்.

கேள்வி: இந்த நீண்ட நெடிய போராட்டம் தங்களை போராளிகளாக உள்ளடக்கிய போராட்டமாக இருந்ததே ஒழிய தங்கள் உரிமைகளை உள்ளடக்கிய போராட்டமாக இருக்கவில்லை என்கிற மனக்குறை மலையகத் தமிழர்களிடம் இருக்கிறதே?

பதில்: இது பிந்தையநிலை. போராட்டத்தின் ஆரம்பகால கட்டத்தில் ஈரோஸ் அமைப்பு தான், உண்மையான போராட்டம் என்பது தொழிலாளர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது. ரத்தினசபாபதி, “மலையகத் தமிழர்களை இணைத்துக் கொள்ளாத போராட்டம் ஒரு போராட்டமும் அல்ல என்றும் அவர்கள் உரிமைக்காகப் போராடாதவர்கள் போராளிகளும் அல்லர்” என்றும் மிகத் தெளிவாகக் கூறினார். இந்த அடிப்படையில்தான் அவர் வேலைத் திட்டத்தையும் முன்வைத்தார்.

இங்கு ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1985ஆம் ஆண்டு நடந்த திம்பு பேச்சுவார்த்தையில் வைக்கப்பட்ட ஐந்து கோரிக்கைகளில் முக்கியமான கோரிக்கை, மலையகத் தமிழர்களின் குடியுரிமை பற்றியது. மலையக மக்களின் குடியுரிமையைச் சாத்தியமாக்கிய சூழலை கொண்டுவந்தது திம்புப் பேச்சுவார்த்தை தான். இந்தக் கோரிக்கையை முன்வைத்தது ஈரோஸ் அமைப்புதான்.

தொண்டைமானை முன்வைத்து இரண்டரை வட்சம் மலையகத் தமிழர்களுக்கு ஜெயவர்த்தனா குடியுரிமை வழங்கினார். குடியுரிமை தொண்டமானால் கொண்டுவரப்பட்டது அல்ல. அது மலையக இளைஞர்களை ஈழப்போராட்டத்தில் இணையாமல் இருப்பதற்கு செய்யப்பட்ட உத்தி. ஈழப்போராட்டம் உண்மையான இலக்கை அடையத் தவறி இருந்தாலும் அடைந்த இலக்குகளில் ஒன்றாக மலையகத் தமிழருக்குக் கிடைத்த குடியுரிமை உள்ளது. அந்தக் கோரிக்கையை முன்வைத்தது ஈரோஸ் அமைப்புதான். அதற்கு தொண்டைமான் உரிமை கோர முடியாது. ஈரோஸ் இயக்கம் ஸ்தம்பித்தாலும், அது மலையக மக்களுக்குக் குடியுரிமை என்ற வெற்றியோடு தான் ஸ்தம்பித்தது.

கேள்வி: இளம் வயதில் தொடங்கி வாழ்நாளின் பெரும்பகுதியை விடுதலைப் போராட்டத்திலும் அரசியல் களத்திலும் கழித்துள்ளீர்கள்.

இதனை எப்படிப் பார்க்கிறீர்கள்?

பதில்: நான் 'ஏ' வெவல் படிக்கும்போது 19 வயதில்தான் போராட்டத்திற்கு வந்தேன். 1979ஆம் ஆண்டு முதல் 2019 வரையிலான 40 வருட காலத்தில் எனது அதிதீவிரமான பங்கு, ஆயுதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட 10 வருட காலம்தான். எனது போராட்ட வாழ்க்கையில் நான் பிரயோசனமாகவும், நம்பிக்கையுடனும் கழித்தது இந்தப் பத்து வருட ஆயுதப் போராட்டக் காலத்தில்தான். நான் அரசியலுக்குப் போனது பாராளுமன்றத்துக்கு போவதற்கு அல்ல; நான் சாகத்தான் போனேன். 1987ஆம் ஆண்டு இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம் வந்தவுடன் ஆயுதப் போராட்ட வாழ்க்கை இனி சாத்தியமில்லை என்ற உள்ளார்ந்த நம்பிக்கையில்தான் 1989இல் பாராளுமன்றத்திற்குப் போனேன்.

பாராளுமன்றத்திற்குப் போனதற்கு பிந்தைய அரசியல், ஒரு நாடகத்தன்மை கொண்ட அரசியல்தான். எனவே, 1989ஆம் ஆண்டு வரையிலான அரசியல் வாழ்க்கைதான் ஒரு வீரியமான அரசியல் வாழ்க்கை என்று சொல்லலாம். 1990ஆம் ஆண்டு பிரச்சினையோடு பாராளுமன்ற அரசியலை விட்டு எம்பி பதவியை ராஜினாமா செய்து விட்டு வெளியே வந்துவிட்டோம்.

பிறகு அரசியலில் கொழும்பில் வெளியே இருந்த ஈரோஸ் அமைப்பினரைக் காப்பாற்றவும், தமிழ், முஸ்லிம் ஆகிய இரண்டு சமூகங்களுக்கும் பொதுவாக பாராளுமன்றத்திற்குள் இயங்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும், இரண்டு சமூகங்களையும் இணைத்துச் செயல்பட வேண்டும் என்ற தேவையின் காரணமாகவும், பல தோழர்களின் ஆலோசனையைப் பெற்றும் மீண்டும் பாராளுமன்றத்திற்குப் போனேன்.

பல முறை பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்திருக்கிறேன். கேபினெட் அமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன். தமிழ் விடுதலை அரசியலில் விடுதலைப் புலிகள் உச்சத்தில் கை ஒங்கி இருந்த காலகட்டத்தில் பாராளுமன்றத்தில் எங்களது பங்கு வெறுமனே தேசிய அரசாங்கத்தின், அபிவிருத்திக்கான குரலாக இருப்பதுதான். ஆனால் எனக்கு அரசியலில் 89 வரையிலான 10 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட திருப்தி பிந்தைய காலகட்டத்தில் ஏற்பட வில்லை.

கேள்வி: போருக்குப்பின் பல மாதங்கள் வரை மக்கள் முட்கம்பி வேலிக் குள் அடைபட்டு கிடப்பதையும், அவர்களுக்கு தண்ணீர், கழிப்பறை வசதி உட்பட எந்த வசதியும் இல்லாமல் துன்புற்ற அவலத்தையும் திரும்பத் திரும்ப காட்சி ரூபத்தில் பார்த்து மன உளைச்சலுக்கு ஆளாணோம். அந்த நிலைமை எப்போது மாறியது?

பதில்: அப்படி ஒரு துயரத்திற்கு கைகொடுக்கும் திறன் இல்லை, இலங்கை நாட்டுக்கு ஒட்டுமொத்தமாகவே எந்த அரசுக்கும் இருந்திருக்காது. சனாமி வந்தது. சனாமியை கையாளும் கெப்பாசிட்டி இலங்கை அரசுக்கு இருக்கவில்லை; நிர்வாகத்திற்கும் இருக்கவில்லை. சனாமி அழிவைப் போல் ஒரு அழிவுதான் முள்ளிவாய்க்காலில் நிகழ்ந்தது. அதைப்போல பல செயற்கையான மனிதச் செயல்பாடுகளால் உண்டான அழிவுகளை பெரிதும், சிறிதுமாக வரலாற்றில் பல தடவை சந்தித்துள்ளோம். எந்தத் தருணத்திலும் அதற்கான சரியான நிவாரணம் என்பதோ, ஆற்றுப்படுத்தும் செயல்பாடுகளோ அல்லது அவர்களது மீன்கட்டுமானம் என்பதோ இதுவரை முறையாகச் செய்யப்படவில்லை. எத்தகையைப் பேரிடராக இருந்தாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை பழைய நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டதாக இதுவரை நிகழவில்லை. இனிமேலும் நிகழ்வதற்கான வாய்ப்பு தென்படவில்லை. விசேடமான திட்டத்தின்

● குடும்பத்துடன் பசீர்

அடிப்படையில் விசேஷமான சர்வதேச உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பக்கசார்பற்று அனைவரையும் மனிதராகப் பார்க்கின்ற ஒரு தனி அமைப்பு வேண்டும். எல்லா அகதிகளின், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வாழ்நிலையை மேம்படுத்துவதற்கான புதிய திட்டம் இல்லாமல் இது சாத்தியமில்லை.

முள்ளிவாய்க்கால் மட்டுமான்றி இலங்கையில் நடந்த எந்த இடர்களுக்கும், அழிவுகளுக்கும் எவ்விதமான புனர்நிர்மாணமும் நடைபெற வில்லை. நிவாரணங்களையே கோரிக்கைகளாக வைக்கின்ற அமைப்பாக தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு இருக்க முடியாது. ஆனால் வெறுமனே நிவாரணத்தை மட்டுமே கோரிக்கையாக முன் வைக்கின்றவர்களாக எங்களது அரசியல்வாதிகள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம்.

சரியான அடிப்படையில் பிராந்திய நாடுகளுடனும், சர்வதேசத்தோடும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையுடனும் பேசி உதவிகளைப் பெற வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. இதற்கு முன்னொடியாக நல்லினைக்கம் அவசியம்.

நல்லினைக்கத்தோடு செயல்படக்கூடிய அரசு தேவை. நல்லினைக்கம் என்பது தமிழர்களுக்கும் சிங்களர்களுக்கும் இடையேயானது மட்டுமல்ல. நாட்டின் ஒட்டுமொத்த நல்லினைக்கத்திற்கு தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலான நல்லினைக்கம் அவசியமான தேவை. தமிழர்களும் முஸ்லிம்களும் உட்கார்ந்து பேசி தங்களுக்கு இடையேயான இனக்கப்பாட்டுக் கான ஆவணத்தைத் தயாரித்து, அதன் அடிப்படையில் சிங்கள அரசுடன் பேசி வேண்டும். ஏனெனில் தமிழர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு, இல்லாமியரை எதிராக நிறுத்துவதையும் இல்லாமியர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு தமிழ் தலைவர்களை குறுக்கே நிறுத்தி வைப்பதையும் வழமையாகக் கொண்டிருக்கிறது சிங்கள அரசு. இல்லாமியர் களுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இடையே புரிந்துணர்வு, இனக்கப்பாடு இல்லாமலிருப்பது சிங்கள பெளத்த பேரினவாத அரசுக்கு இருவர் பிரச்சினையையும் தீர்க்காமல் இருக்க சாதகமான சூழலை உருவாக்குகிறது

கேள்வி: முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவுக்கு நிவாரணமளிக்கும் தெம்பு இலங்கை நாட்டுக்கே

இல்லை என்கிறீர்கள். ஆனால் சர்வதேச உதவி என்பது கோடிக்கணக்கில் இலங்கையில் கொட்டப்பட்டதே. வட அமெரிக்காவாக இருக்கட்டும். இந்தியாவாக இருக்கட்டும். ஏனைய நாடுகளாக இருக்கட்டும். மருத்துவ உதவிக்கான ரெட்கிராஸ் அமைப்பாக இருக்கட்டும். அவர்கள் எல்லாரும் உதவி செய்வதாக அப்போது செய்திகள் வந்தனவே?

பதில்: எப்பொழுதும் ஒரு அனர்த்தம் நடந்த நேரம் அந்த அனர்த்தத்திற்கான நிவாரணம் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அனர்த்தத்தை ஏற்படுத்திய அரசுக்கு கிடைக்கிறது. இயற்கை அனர்த்தங்கள் ஏற்பட்ட நேரத்திலும் அரசுக்குத்தான் நிவாரணம் கிடைக்கிறது. அரசு அந்தப் பணத்தை எப்படிச் செலவழித்து என்பதற்கான சரியான கணக்கு இதுவரையிலும் இல்லை என்றே நினைக்கிறேன். நிவாரணம் கொடுக்கிறவர்கள் அதனை தங்களது பூகோள் அரசியல் தலையீடுகளுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். எனஜிஇ, அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் என்று வருகின்ற முதலாளிகள் நிவாரணத் தொகையில் 60 விழுக்காட்டை தங்களுக்கே செலவழித்துக் கொள்கிறார்கள். மீதிதான் மக்களுக்குப் போய்சேர்கிறது. என்னுடைய அனுபவத் திலிருந்து சொல்கிறேன்: அவர்கள் கொழும்பில் 5 ஸ்டார் ஓட்டல்களில் தங்கித்தான் வேலை செய்கிறார்கள். யாரும் வந்து மக்களிடம் வேலை பார்ப்பதில்லை. நிவாரணமாக வருகின்ற தொகையில் பெரும்பகுதி பாதிக்கப் பட்டவர்களைச் சென்றடைவதில்லை. இறுதி யாக நடந்த உதிர்ந்த ஞாயிறு தாக்குதலுக்கும் கூட நிவாரணம் சரியாக கொடுக்கப்படவில்லை. ஈஸ்டர் தாக்குதலில் பாதிக்கப்பட்ட கிறத்துவ குடும்பங்களுக்கு முழுமையாக நிவாரணம் இன்றுவரை தரப்படவில்லை. அதையொட்டி தாக்கப்பட்ட இஸ்லாமியர்களுக்கும் நிவாரணம் தரப்படவில்லை

கேள்வி: உதிர்ந்த ஞாயிறு என்ற வஹாபிச பயங்கரவாதம் இலங்கையில் நிகழ்க் காரணம் என்ன?

பதில்: இன்றைய கணக்கெடுப்புப்படி மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இங்கிருந்து வீட்டு வேலைகளுக்காகவும் தொழிலாளர்களாகவும் சென்றுள்ள பெண்களின் எண்ணிக்கை 18 லட்சம். இது ஒரு ரொட்டேஷன். போவதும் வருவதுமாக உள்ளனர். என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் சவுதிக்குத்தான் அதிகமான பேர் வேலைக்கு சென்றனர். மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலைக்குச் சென்றிருந்த

ஆண்களும் பெண்களும் அங்கு இருந்த மன்னராட்சிக்கு வசதியாக உருவாக்கப்பட்ட வஹாபிலும் என்ற கொள்கையை அவர்கள் உள்வாங்கிக் கொண்டனர்

என்பதுகளில் இருந்து இந்த நிகழ்வு தொடர்கிறது. முன்பு படிப்பதற்கு ஜரோப்பாவிற்கும், இந்தியாவிற்கும் சென்றது போல் அரபிப் படிப்பதற்கு மத்தியக் கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்றார்கள். அங்கிருந்த வஹாபிசக் கொள்கையை கொண்டுவந்தார்கள். பிறகு அங்கு இயக்கங்கள் உருவாகின. இஸ்லாம் என்ற ஒற்றைக் கோட்பாடு. சர்வதேச உம்மா என்று சொல்வார்கள். உம்மத் என்பதற்கு எந்த இனம், எந்த மதம் என்பது இல்லை.

இந்தக் கோட்பாடு போய் இயக்கங்களின் கொள்கைதான் இஸ்லாமின் கொள்கையாக கொண்டு வரப்பட்டது. ஆகவே இயக்கங்களுக்குப் பணம் வந்தது. அந்த இயக்கங்கள் தங்கள் எஜானர்களுக்கு அடிமைகளாக இங்கு வேலை செய்தார்கள். அவர்கள் தரப்புதான் வஹாபிசம் வளர்வதற்கு காரணம்.

தீவிரவாதிகள் எல்லோரும் பயங்கரவாதிகள் அல்ல. ஆனால் பயங்கரவாதிகள் எல்லோரும் தீவிரவாதிகள். இங்கே சர்வதேச புலனாய் வாளர்களும் புவிசார் அரசியலில் ஆர்வம் உள்ளவர்களும் இந்த இயக்கத்தின் தலைவர்கள், உறுப்பினர்களின் பிரச்சாரங்களையும், நடவடிக்கைகளையும் அவர்கள் பின்னால் போய் சரியாக கணிப்பிட்டு, தங்கள் செயல்பாடு களுக்கு சரியானவர்கள் என்று பாவித்தார்கள். பாவிக்கப்பட்டவர்கள் தாங்கள் தான் இஸ்லாம் என்று நினைத்தார்கள். பாவித்தவர்கள் இவர்கள்தான் தங்கள் செயல் திட்டத்திற்கு பயன்படுவார்கள் எனக் கருதினர். இத்தகைய கூட்டு நிகழ்ந்தது. இந்தக் கூட்டு தான் உதிர்ந்த ஞாயிறுக்குக் காரணம். இனிமேல் இத்தகைய நிகழ்வுகள் நடக்காமல் இருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று பார்க்க வேண்டும். தற்கொலைதாரிகள் யாரென்று கண்டறிவதை விட தற்கொலைதாரிகளை உருவாக்கியவர்கள் யார் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும்.

கேள்வி: பன்மயத்தை, வேற்றுமையுள் ஒற்றுமையை மறுக்கின்ற இந்துத்துவா, பெளத்தத்துவம் போன்ற மத ரீதியான போக்குகள் உலகமயம் எளிதாக உள்ளே வர உதவுகின்றன. இத்தகைய போக்கை எதிர்கொள்வதற்கான வழிமுறைகள் என்ன?

பதில்: வழிமுறைகள் என்று சொல்வதைவிட இதை எதிர்ப்பதற்கான சக்தி என்பது மிகவும்

பலவீனமாக உள்ளது. இந்தியாவிலும் இங்கேயும் பார்த்தால் ஒரே நாடு, ஒரே மதம், ஒரே சட்டம். இலங்கையிலும் ஒரே நாடு, ஒரே சட்டம். ஒரே நாடு, ஒரே சட்டம் என்பது பன்முகத்தன்மையை மறுதலிக்கிற சர்வாதிகாரக் கோட்பாடு. chauvinism கோட்பாடு. இதுதான் மேலோங்கி வருகிறது அதற்கு மதத்தின் சாயம் பூசப்படுகிறது. மதமே அரசியல் ஆகிறது.

அரசியல் இஸ்லாம், அரசியல் பெளத்தம் என்று இன்று வந்துள்ளன. ஐஎஸ்லீஸ், ஆர்எஸ்எஸ், பொதுபல சேனா போன்ற மத அமைப்புகளின் ஆதிக்கம் இந்த பிராந்தியத்தில் உள்ளூர் அமைப்புகளின் ஆதிக்கத்தை முறியடிக்கிறது. புரட்சிகர செயல்பாடுகளை பலவீனமாக்கவே மதம் மேலெழுந்து வந்துவிட்டது. மத அரசியல் வந்துவிட்டது. இஸ்லாமியர்கள் சிறுபான்மையினராக வாழும் நாட்டிலும் ஒரு இஸ்லாமியக் கோட்பாடு எழுந்துள்ளது. அந்தக் கோட்பாட்டின்படி மௌனாரிட்டியாக இருந்தாலும் நாங்கள்தான் ஆளுவேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். தங்களுக்கு மட்டும்தான் ஆனும் தகுதி உள்ளது என்று நம்புகிறார்கள்.

உண்மை என்பது பன்மை. உண்மை ஒருமை அல்ல. உண்மை ஒருமை என்று நம்புகிற வஹாபிகள் தாங்கள் மட்டுமே சொர்க்கத்திற்குப் போவோம் என்று நம்புகிறார்கள். உலகத்தில் உள்ள மற்றவர்கள் அணைவரும் 500 கோடி பேரும் நரகத்திற்குத்தான் போவார்கள் என்று நம்புகிற கோட்பாட்டை அரசியல்மயமாக்குவதால் மிகப்பெரிய சேதமும் அழிவும், உயிர்ப் பலிகளும், உடைமைச் சேதமும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாதது. இந்தக் கோட்பாட்டை இல்லாமல் செய்வதுதான் தப்புவதற்கு

இலங்கைச் சூழலில் யெளத்தத்தை அழித்த இந்து மதம் மீண்டும் பெளத்தத்தோடு கைகோர்க்கிறது இந்துமதம். பெளத்தத்தை அழித்ததற்கு காரணம் அதன் மத கோட்பாடு தான். இந்து மதமும், பெளத்தமும் மீண்டும் இணைவதற்குக் காரணம் அவர்கள் நம்புகிற அரசியல் கோட்பாடுதான். மதம் கடந்த இணைவு அரசியல் ரீதியாக நடக்கிறது. மதம் கடந்த அரசியல், மதத்தின் பேரால் நடப்பதுதான் வேதனை.

ஒரே வழி. இது இஸ்லாமுக்கு மட்டுமல்ல, இந்துத்துவாவிற்கும், பெளத்ததுவாவிற்கும் பொருந்தும்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இலங்கையில் பெளத்தத்திற்கும் இந்துத்துவா விற்கும் இடையே மீன் இணைவும், நெருக்கமும் ஏற்படுத்துகிற வேலைத்திட்டம் முன்னெடுக்கப்படுகிறது. இந்த வேலைத்திட்டம் பல ஆண்டுகளுக்குப் பின் அரசியல் வடிவம் பெறும்போது, அந்தச் சக்திகளுக்கு ஆதரவு அளிக்கும் அரசு தோற்றும் பெறுமானால் நிலைமை கஷ்டமாகிவிடும். இலங்கைச் சூழலில் பெளத்தத்தை அழித்த இந்து மதம் மீண்டும் பெளத்தத்தோடு கைகோர்க்கிறதுஇந்துமதம் பெளத்தத்தை அழித்ததற்கு காரணம் அதன் மத கோட்பாடு தான். இந்து மதமும், பெளத்தமும் மீண்டும் இணைவதற்குக் காரணம் அவர்கள் நம்புகிற அரசியல் கோட்பாடுதான். மதம் கடந்த இணைவு அரசியல் ரீதியாக நடக்கிறது. மதம் கடந்த அரசியல், மதத்தின் பேரால் நடப்பதுதான் வேதனை.

உண்மையில் மதமே இல்லை. மதம் என்பது ஆரம்ப காலத்தில் ஒரு civilization ஆக்ததான் இருந்தது. இன்று மதம் என்பது அரசியலாக

இருக்கிறது. மத அரசியல் மேலெழுந்து வருவதற்கு புதிய தாராளமயக் கோட்பாடு பிரதானக் காரணியாக உள்ளது. புதிய தாராளமயக் கோட்பாடு விடுதலைக் கோட்பாடு என்று பிரச்சாரங்கள் செய்யப் படுகிறது. ஆனால், புதிய தாராளமய பொருளா தாரத்தை நடத்த, பலதேசிய கம்பெனிகள் பூதாகரமாக வளர்ச்சியடைய அக் கம்பெனி களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் ஏஜன்டுகளாக அரசுகள் மாறி விடுகின்றன. ஒற்றைக் கோட்பாடு, ஒரே நாடு, ஒரே மதம், ஒரே சட்டம் என்ற மதம் கலந்த அரசியல் கோட்பாடு புதிய தாராளமயமும், பலதேசிய கம்பெனிகளும் எளிதில் நுழைவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தருகின்றன. இந்த ஆபத்து வீரியமாக இன்னமும் வளர்ந்து வருகிற சூழலைத்தான் நாங்கள் பார்க்கிறோம்.

கேள்வி: வடக்கில் உள்ளவர்கள் தங்களத் தமிழினமாக பார்க்கிறார்கள். முஸ்லிம்கள் தங்களைத் தனித்த இனமாகவும், மலையக மக்கள் தங்களை தனித்த இனமாகவும் பார்க்கின்றனர். இவர்களைத் தமிழ்த் தேசியம் என்ற கோட்பாட்டின் கீழ் ஒன்றிணைக்க முடியுமா?

பதில் : இலங்கைத் தமிழனம் என்றும், மலையகத் தமிழினம் என்றும் இலங்கை தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் இனம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இந்த மூன்று தரப்புகளில் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் இனமும், இலங்கைத் தமிழனம் மும் ஒன்றாக இணைய முடியும். மலையகத் தமிழர்கள் பூகோள ரீதியாக சிங்கள பெரும்பான்மை மக்கள் வாழும் பகுதிகளில் வாழ்வதால் அவர்கள் மிகவும் அவதானத்துடன் தங்களைடைய பாதுகாப்பை, வாழ்முறையை, தொழில்களை நடத்துகிறார்கள்.

ஆரம்பகாலத்தில் அவர்கள் குடியுரிமை இல்லாதவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள். அதனால் அவர்கள் அவதானமாகத்தான் இருந்தார்கள் அதனால்தான் 1976ஆம் ஆண்டு தமிழ்மீ பிரகடன மாநாட்டில் உடன். இருந்துவிட்டு பின் தொண்டைமான் பிரிந்து சென்றார். ஒன்றாக போய் இருந்தால் மிகவும் கஷ்டமாக இருந்திருக்கும் என்பது வேறு விசயம்.

சரோவின் ஈழம் எல்லையற்ற ஈழம். அதை யாரும் வெளியே சரியாகச் சொல்லவில்லை. சரோவீ பருத்தித்துறை முதல் பதுளை வரை, மன்னார் முதல் மட்டக்களப்பு வரை,

பொத்துவில் உள்ளடங்கிய பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு சமத்துவ சமதரம் ஆட்சியை அமைப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது.

�ழம், சமத்துவக் கோட்பாட்டு ரீதியாக சொல்லப்பட்டது. முதலாவதாக தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்தியது மற் காலத்திய இலங்கைத் தமிழினம்.. இரண்டாவதாக தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்தியது தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் மக்கள். மூன்றாவதாக தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்தியது மலையக மக்கள். இம்முன்று மக்களும் தங்களை வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் தனித்த தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டாலும், ஒரு காலத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இயங்குவதில் எந்த விதமான பிரச்சினையும் இல்லை என நினைக்கிறேன்.. மூன்று இனங்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இயங்கியே தீர வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மூன்று இனங்களும் இல்லை. அவ்வளவுதான்.

கேள்வி: நிவாரணப் பணிகள் முழுமையாக சென்றடையாது, வந்த பொருளாதாரத்தை இலங்கை அரசு பயன்படுத்தியது என்று கூறி நீர்கள். போரினால் அனாதையாக்கப்பட்ட குழந்தைகள், அனாதையாக்கப்பட்ட விதவைகள், இவர்கள் எல்லாம் எங்கே இருக்கிறார்கள்? என்ன செய்கிறார்கள்? அவர்களுக்காக ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

பதில்: அனாதை பிள்ளைகளும் விதவைகளும், உடல் உறுப்புகளை இழந்த அங்கீனர்களும் well organised ஆக உள்ளார்கள் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். விதவைகளுக்கென்று தனி அமைப்பு இருக்கிறது. அநாதைப் பிள்ளைகளுக்கு அமைப்பு இல்லாவிட்டாலும் அவர்களைப் பார்ப்பதற்கென்று தனி ஏற்பாடுகள் உள்ளன. அவர்களுக்கு முறையான உதவிகள்தான் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் ஊரில் மட்டக்களப்பில் மட்டும் 7300 பேர்களை கால்களை இழந்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசியல்வாதிகளிடம் தான் போய் நிற்க வேண்டியுள்ளது. அரசியல்வாதிகள் கொடுப்பது பிச்சை போடுவது போல் தான் உள்ளது. அவர்கள் சொந்தக்காலில் நிற்பதற்கும், அவர்களுது வாழ்வை மீன்கட்டுமானம் செய்வதற்கும் உதவி கிடைக்கவேயில்லை. அதற்கான, குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய எந்த வேலைத் திட்டமும் அரசிடம் இல்லை. அதற்கான பொருளாதாரமும் இல்லை. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் புனர்வாழ்வுக்கான அமைச்சரவை கொழும்பில்

உள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் இல்லை. அதன் அமைச்சராக ஒரு தமிழர் இருக்க வேண்டும் என்பதும் தேசியக் கோட்பாடுதான். யுத்தம் பாதித்த காலத்திலிருந்தே மத்திய அமைச்சராக இருப்பது மிகுந்த சவாலான விசயமாகத்தான் இருந்தது. வெளிநாடுகளில் இருந்தும், பல்வேறு அமைப்புகளிடமிருந்தும் வருகின்ற உதவிகள் அனைத்தும் மத்திய அரசுக்கே சென்று சேருகிறது. அங்கிருந்து பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளுக்கு மிக சொற்பமான தொகையே வந்து சேர்கிறது. மத்திய அரசின் கீழ் இருப்பதால் நிவாரணத்திற்கு மத்திய அமைச்சர் பொறுப்பாய் இருக்கிறார்.

இதற்கு பதிலாக நிவாரணம் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கே நேரடியாக அதன் கருவுலத்திற்கே வருவதற்கான சட்டாநீயான ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். அதைச் செலவிட முழு அதிகாரமும் வடக்குகிழக்கு மாகாண சபைகளுக்கு இருக்க வேண்டும். இது ஒரு தேசிய பார்வைதான். மீள் குடியிருப்பு, புனர்நிர்மான அமைச்சரவை devolved subject ஆக வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டும். மாகாண சபையில் இதற்காக தனியாக அமைச்சர், செயலாளர் இருந்து, நிதியைக் கையாள வேண்டும். வடமாகாண சபையில் இருந்து பஞ்சாயத்தாவில் பகுதிகள் அடையாளம் காணப்பட்டு நிவாரணம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

கேள்வி: போரினால் விதவைகளான இளம்பெண்களை தமிழ் இளைஞர்கள் மனம் முடிக்கிறார்களா?

பதில்: இது மிகவும் கடினமான ஒரு கேள்வி. ஏனென்றால் போரினால் பாதிக்கப்பட்ட இளம் விதவைகளைத் தேடித் திருமணம் முடிக்க வேண்டும் என்று சமூக அக்கறை உள்ள நிலைமை இல்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். சமூக அளவில் அக்கறை இல்லை. ஆனால் தானாக திருமணங்கள் நடக்கின்றன. இதை சமூக மாற்றத்திற்கான இளைஞர் மனதில் ஏற்பட்ட மாற்றம் தொடர்பான விசயமாகப் பார்க்க முடியவில்லை. கும்மா அப்படி நடக்கிறது.

கேள்வி: இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் பால்ய விவாகம் மலிந்திருந்தது. இதனால் அதிகமான இளம் விதவைகள் இருந்தனர். சென்னையில் இன்று உள்ள விவேகானந்தர் இல்லம் அன்று இளம்

விதவைகளுக்கான கல்விக் கூடமாக இருந்தது. அங்கு கல்வி கற்று வேலைக்கு வந்த பல பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பின்னாளில் சீர்திருத்தவாதிகளால் மனமுடிக்கப் பட்டார்கள். அப்படி ஏதாவது...

பதில்: இல்லை. இங்கு women empowerment movements செயலாக்கம் பெற்று வருகின்றன. அவர்கள் சில வேலைத்திட்டங்களை முன்வைக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கும் இயக்கங்கள் சில வேலைத்திட்டங்களை முன்வைக்கிறார்கள். அவர்கள் விவேகானந்தர் இல்லம் போன்று பெரிய அளவில் இல்லாவிட்டாலும், தங்களால் முடிந்ததைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். புத்தாம் பகுதியில் சில அமைப்புகள் அகதி களுக்காக வேலை செய்கின்றன. வடக்கிலும், கிழக்கிலும் ‘குர்யா’ என்ற அமைப்பு செயல் படுகிறது. இந்த அமைப்பில் சித்திரலேகா மௌனகுரு அவர்கள் செயல்படுகிறார்கள்.

குர்யா அமைப்பில் படித்த பெண்கள் கருத்தியல் ரீதியாக வளர்கிறார்கள்; பெண் விடுதலை தொடர்பாகவும் ஓப்பாரி அல்ல சரியான அரசியல் புரிதலையும் பெறுகிறார்கள். யுத்தம் முடிந்து, கடந்த பத்து வருடங்களில் பகுதி பகுதியாய் (pocket, pocket ஆக) நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக அரசியல் தோல்வி அடைந்துள்ளது. பெண்களை அதிகாரப் படுத்தும் நிறுவனங்களை அடையாளம் கண்டு உதவுவதற்கு பதிலாக அரசியலை அடையாளம் காண்கிறார்கள். இதுதான் அவர்கள் செய்யும் மிகப்பெரிய பிழை. இவ்வாறு நடக்கக் கூடிய விஷயங்களை இணைக்கக்கூடிய அரசியல் தலைமை இல்லை. புதிதாக வந்துள்ள அரசியல் தலைமைகளுக்குள் சண்டை நடக்கிறது. இலங்கைத் தமிழர்களையும், மலையகத் தமிழர்களையும், இசுலாமியத் தமிழர்களையும் தங்களுக்குள் சரிபாதியாகப் பிரித்து விட்டனர். மலையகத் தமிழர் தேசிய அரசியல் பிரிவினை யும், இலங்கை முஸ்லிம்களின் தேசிய அரசியல் பிரிவினையும் முந்திக் கொண்டது. பிரிவினை முந்தியதால் தேசியம் பிந்தியது. இலங்கைத் தமிழரிடையே தேசியம் முந்தியதால் பிரிவினை பிந்தியது.

கேள்வி: போராட்டக் காலத்திலிருந்தே தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையே உள்ள முறைகளுக்கான காரணம் என்ன?

பதில்: போராட்ட காலத்திற்கு முன்பே முறைகள் இருந்தது. அது தொழில்

அடிப்படையில் ஏற்பட்டது. உதாரணமாக அம்பாறை மாவட்டத்தில் வானம் பார்த்த யூமியில் தன்னீர் பாய்ச்சவுதில் இருதரப்பிற்கும் பிரச்சனை இருந்தது. சீசன் மாறியவுடன் பிரச்சனை தீர்ந்து விடும். இந்த பிரச்சனை இரு சமூகப் பிரச்சனையாக மாறவில்லை.இரு தரப்பினர் இடையேயான முறைகள் அரசியல் பிரச்சினையாக மாறியதற்கு வெளிநாட்டுப் புலனாய்வாளர்களே காரணம். அவர்கள் விரித்த வலையில் முஸ்லிம் தரப்பும், தமிழ் தரப்பும் ஏகாலவத்தில் வீழ்ந்தார்கள். இது வெளிநாட்டுப் புலனாய்வாளர்களுக்கு வெற்றி யாகவும், முஸ்லிம், தமிழ் சமூகங்களுக்கு மிகப்பெரும் தோல்வியாகவும் பின்னடை வாகவும் முடிந்தது. தமிழ், முஸ்லிம் பிரிவினை வரவில்லை என்றால் ஈழம் சாத்தியமாகி இருக்கும் என்று இன்றும் நம்புகிற ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் முஸ்லிம் தமிழர்களிடையே பிரிவினை சாத்தியமாகா. விட்டால், தனி ஈழம் சாத்தியமாகி இருக்கும். இதன் பின்னால் பெரிய அரசியல் உள்ளது. இந்தப் பிரிவினைக்கு இந்தியா காரணமில்லை. இந்தியாவிற்கும், வடஅமெரிக்காவிற்கும் உடன்பாடில்லாத காலகட்டத்தில் தமிழ், இஸ்லாமிய சமூகங்களிடையே மோதல்கள் எழுந்தன. இந்தப் பிரிவினை என்பது இந்தியாவுக்கு எதிராக்கத்தான் இருந்தது.

கேள்வி: ஏறாலுரில் 127 இஸ்லாமியர்கள் கொல்லப்பட்டதை வெளிப்படுத்தும் நினைவுப் பலகை இருக்கிறது. நிரந்தரமாக உள்ள இந்தப் பலகையை கடந்து செல்லும் இஸ்லாமியர்கள் மனதில் இது வேற்றுமையை வளர்க்காதா?

பதில்: சமூகத்தில் வரலாற்றை ஆவணப் படுத்துதல் என்பது முக்கியம். மாவீரர்களுக்கு நினைவிடம் இருப்பதைப் போல் கொல்லப்பட்ட இஸ்லாமியர்களுக்கும் அவர்களின் புதைவிடத்தில் ஏறாலுரில் நினைவிடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நினைவிடம் அமைக்கப்பட்டதற்கான பிரதானக் காரணம் முஸ்லீம்களின் பிரச்சனைகள் Isbby செய்யப்பட்டது மிகக்குறைவு என்பதுதான். இந்தக் கொலைகள் பரஸ்பரம் நடந்தன. அது கூட குறைய இருக்கலாம். இங்கு கொலை நடந்து, ஒரு வாரத்தில் Eastern University யில் 168 தமிழர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

நான் இறுதியாகப் பேசிய நினைவு தின உரையிலும் “இந்த கொலைகள் இனிமேலும் நடக்காமல் இருப்பதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றி யோசியுங்கள். அம்பாறையில் இருவேறு கிராமங்களில் தமிழர்களும், முஸ்லீம்களும்

ப்ரஸ்பரம் கொல்லப்பட்டனர்; இருவரும் ஓரிடத்தில் நினைவு கொள்ளுங்கள். இந்தக் கொலைகள் நடந்ததற்கான பின்புலத்தை, காரணங்களை ஆராய்ந்து, அதன் அடிப்படையில் இனிமேல் இப்படிப்பட்ட கொலைகள் நடக்காமல் இருப்பதற்கான வழிமுறைகள் குறித்து இரு தரப்பிலும் பேசுக்கள்” என்று தான் கூறினேன்.

இது எல்லா ஊடகங்களிலும் வெளிவந்தது. எங்களைப் போன்ற பொதுவான ஆட்கள் சொன்னால் சரியென்று ஏற்றுக் கொள் வார்கள். ஆனால் செயல்பட மாட்டார்கள். இதற்குக் காரணம் தமிழர், முஸ்லிம் பிரிவினைவாதம் மிகவும் ஆழமாக வேறான யுள்ளது. அந்த வேரை கிள்ளி வெளியே ஏறிய வேண்டும். இதற்காக தமிழ்த் தரப்பிலும் முஸ்லிம் தரப்பிலும் வெகுசிலரே வேலை செய்கிறார்கள். இரு தரப்பிற்கும் நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடிய தலைமையோ தலைமைத்துமோ இன்று இல்லை. தலைமை என்றால் ஆள், தலைமைத்துவம் என்றால் கட்சி என்று கொள்ளலாம். தலைமை என்றால் மக்களின் குரலாய் ஒலிப்பவர்கள் – காந்தி போன்ற தலைவர்கள்.

கேள்வி: தோழர் பாலகுமாரன் நிலை என்ன?

பதில்: பாலகுமாரன் இன்று உயிரோடு இல்லை என்றால் கைது செய்யப்பட்டவர்கள் பின்பு கொலை செய்யப்பட்டார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக இருப்பார். ‘உயிரோடு பிடித்தவர் யாரையும் நாங்கள் கொல்லவில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் மறுவாழ்வு அளித்து 12 ஆயிரம் பேரை வெளியே விட்டுவிட்டோம்’. என்று இலங்கை அரசு கூறுகிறது. ஆனால் பாலகுமாரன் கைதுசெய்யப்பட்டார்.

இராணுவம் வெளியே கொண்டு வந்து அவரையும் அவரது மகனையும் உதவியாளரையும் விசாரணை செய்தது. அவர் இலங்கை ராணுவத்துடனிருந்த படங்கள் ஆங்கில, தமிழ் ஊடகங்களில் வெளி வந்தது. கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் அவர் பல காலம் உயிரோடு இருந்தார். 2012 ஆம் ஆண்டு வடமாகாண சபை தேர்தல் நடைபெறும் காலம் வரை உயிரோடு இருந்தார் என்பதற்கான கருத்துக்கள் மேல்மட்டத்தில் உலவியது எனக்குத் தெரியும். இதற்குப் பின்னால் அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பதுதான் கேள்வி. இலங்கை அரசு தன்னை தற்காத்துக் கொள்வதற்காக சொன்ன வாதம் பிழையானது

என்பதற்கு பாலகுமாரன் இருந்தாலும், இறந்தாலும் உதாரணமாக இருந்திருப்பார்.

கேள்வி: ஒரு தமிழ் தேசிய அரசியல் வாதியாக தொடங்கி, அடையாள அரசியலுக்குள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக அடைபடுவது என்பது ஒரு சிக்கலான விஷயம். இது குறித்து உங்கள் பார்வை என்ன?

பதில்: உண்மையில் நான் தமிழ் தேசிய அரசியல் வாதியாக வரவில்லை. நான் பொதுவட்டமை சித்தாந்தத்தால் கவரப்பட்டவன். இலங்கை முழுவதுமாக பொதுவட்டமை போராட்டத்தை தமிழர்கள் சிங்களவர்கள், முஸ்லீம்கள் எல்லோரும் இணைந்து செயல்பட முடியாத அளவிற்கு சிங்கள தேசியமும் தமிழ் தேசியமும் உருப்பெறுக்கம் அடைந்தன. அந்த நேரத்தில் தமிழ் தேசியத்தைப் பொதுவட்டமையின்பால் கொண்டுவர முடியுமானால், பின்னர் சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளுடன் இணைந்து செயலாற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் போன்று. ஆனால் பிந்திய காலங்களில் தேசிய அரசியலையும் மீறி அடையாள அரசியல் வலுப்பெற்றது. தமிழர்களும், சிங்களவர்களும், முஸ்லிம்களும் அடையாள அரசியலுக்குள் சென்றுவிட்டார்கள். மலையக்கு தமிழர் அரசியலை அடையாள அரசியல் என்று சொல்லக்கூடாது. ஏராவூரில் 1990 ஆம் ஆண்டு முஸ்லிம்களை வெட்டிக் கொன்ற பொழுது நான் ஈரோஸில் இருக்கிறேன். என்ன தமிழர்களின் ஆளாகத்தான் பார்த்தார்கள் நான் ஊருக்கு எதிரி. முஸ்லீம் மக்களைக் காட்டிக் கொடுப்பவன் என்றுதான் அவர்கள் என்னை அடையாளப்படுத்தினார்கள். நான் கை வெட்டப்பட்டு, ஊருக்குள் போன பொழுது எனக்கு பாதுகாப்பிற்கு 320 பேர் உடன் வந்தனர். நான் பேசத் தொடங்கிய பின்னர் 320 பேரும் அகன்று நான் தனித்துச் செயல்பட முடிந்தது. நான் சமூகத்திற்குள் வருவதற்கு அடையாள அரசியல் உதவியது. பஷ்டர் சொன்னால் சரியாக இருக்கும் என்று தமிழ் தரப்பும், முஸ்லிம் தரப்பும் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு எனக்கு அடையாள அரசியல் பயன்பட்டது. பஷ்டர் நல்லவர், ஆனால் அரசியல் மோசமானது என்று சொல்வார்கள். இந்த நற்பெயரை என்னால் எடுக்க முடிந்ததற்கு எனது அடையாள அரசியல் காரணம். இது எல்லாம் முன்பே யோசித்து நான் அடையாள அரசியலுக்குச் செல்லவில்லை. பின்னர் அதை யோசித்து அடையாள அரசியலில் என்னை நிலைப்படுத்திக் கொண்டேன்.

நான் ஒரு முஸ்லிமாக அடையாள

அரசியலில் இருக்கவில்லை; இருக்கவும் முடியாது. 1990ஆம் ஆண்டு வடக்கில் இருந்து முஸ்லீம் மக்கள் விடுதலைப்புலிகளால் வெளியேற்றப்பட்டார்கள். 1994 ஆம் ஆண்டு சந்திரிகா தொடுத்த போரில் யாழிப்பாணத் திலிருந்து தமிழர்கள் வெளியேறினார்கள். 1994 ஆம் ஆண்டுதான் நான் ஈரோஸிலிருந்து அடையாள அரசியலில் சேர்ந்த காலம். 1990 களில் உடுத்த உடுப்புடன் தாங்கள் வெளியேறி யதைப் போல் தமிழர்கள் வெளியேறியதை இல்லாமியர்கள் பழிவாங்கும் அரசியல் நோக்கில் வெற்றிக் கம்பங்களை நட்டுக் கொண்டாடினார்கள். தான் பட்ட அவதியை பிறர்ப்படக்கூடாது என்று நினைப்பதே மனித நேயம். தான் பட்ட அவதியைப் பிறரும்பட வேண்டும் என்று நினைப்பவன் மனிதன் அல்ல. இந்த வெற்றிக் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் கொழும்பில் இருந்த இல்லாமிய எம்பிளின் தலைமையில் நடந்தது. அப்பொழுது தலைமைப் பொறுப்பில் அஷ்ரஃப் இருந்தார். அவர் பிரச்சனைகளை நடுநிலையோடு பார்க்கக்கூடியவர். இந்த வெற்றிக் கொண்டாட்டங்கள் எல்லாம் அவருக்கு தெரியாமல் நடந்தேறின. நான் அஷ்ரஃபின் அறைக்குச் சென்று, ‘முஸ்லீம்கள் பட்ட துன்பங்கள் தெரியும். இந்த வெற்றி கம்பங்கள் எல்லாம் இரண்டு மணி நேரத்தில் அகற்றப்பட வேண்டும் இல்லையானால் நீங்கள் செய்யும் அடையாள அரசியல், தேசிய அரசியல் எல்லாம் பச்சை பொய்’ ‘என்று கூறினேன். அஷ்ரஃப் கொழும்பின் எம்பியைக் கூப்பிட்டு ‘இரண்டு மணி நேரத்திற்குள் வெற்றி கம்பங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும் இல்லையானால்

நாளைக்கு நீங்கள் எம்பி பதவியில் இருக்க முடியாது' என்று அவர் எச்சரித்தார். வெற்றி கம்பங்கள் அனைத்தும் இரண்டு மணி நேரத்தில் அகற்றப்பட்டன. அஷ்ரப்பின் வீடு 1985 ஆம் ஆண்டு நடந்த கலவரத்தில் கொளுத்தப்பட்டது. அவரது வீடு கல்முனையில் தமிழர் பகுதியில் இருந்தது. தமிழர்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கு இடையே தாக்குதல் மாறி, மாறி நடந்துள்ளன. இவற்றையெல்லாம் மீறி, கடந்து, மன்னிப்பதும் மற்பதும்தான் இன்று முக்கியமான, மேலான விஷயம்.

கேள்வி: 1990 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 30 ஆம் நாளன்று வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம்கள் அனைவரையும் விடுதலைப் புலிகள் வெளி யேற்றினார்கள். இது குறித்து புலிகள் மீது தமிழ்நாட்டில் தொடர்ந்து விமர்சனம் வைக்கப் படுகிறது. இவ்வாறு அவர்கள் செய்ததற்கு ஏதேனும் நியாயம் உண்டா?

பதில்: இது என்னைப் பொறுத்தவரை நியாயம் என்ற விஷயமல்ல. கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆரம்பம் முதலே முரண்பாடு இருந்தது. கிழக்கிலிருந்து போன தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்களையும், சில உறுப்பினர்களையும் மீறி முடிவெடுக்கக் கூடியநிலையில் பிரபாகரன் அன்று இருக்கவில்லை. வடக்கிலிருந்து உண்மையில் முஸ்லிம் களை வெளியேற்ற பிரபாகரன் விரும்பவில்லை. முஸ்லிம்களை வடக்கிலிருந்து வெளியேற்றிய நிகழ்வு பிரபாகரன் அரசியல் ரீதியாகவும் ராணுவ ரீதியாகவும் பலவீனப்பட்டு இருந்தார் என்பதை வெளிக்காட்டியது. இந்நிகழ்வில் தான் பிரபாகரனின் பலவீனம் முதலில் வெளிப்பட்டது. 1990களில் கிழக்கு மாகாணம் இலங்கை இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது. விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் ஆட்சியை இழுக்க வேண்டிய நிலைமை வந்தது.

அவர்கள் இங்கிருந்து யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அதனால் விரக்தியும், கோபமும், வெறுப்பும் அடைந்து சுற்றியுள்ள முஸ்லீம் கிராமங்களை அவர்கள் கொள்ளையடித்தார்கள். எங்கள் ஊரில் இருந்த நூலகத்தையும் எரித்தார்கள். யாழ் நூலகத்தை எரித்ததை விவாதப் பொருளாக்கிய போராளிகள் எங்கள் ஊர் நூலகத்தை எரித்தார்கள் என்பதுதான் உண்மை.

கிழக்கில் இருந்து யாழ்ப்பாணம் சென்ற போராளிகள் தாங்கள் வெளியேற்றப்பட்டது போல் முஸ்லிம்களும் வடக்கில் இருந்து

வெளியேற்றப்பட வேண்டும் என்று முடிவெடுத்தார்கள். அந்த முடிவினைத் தடுக்கும் வல்லமை இல்லாமல் இருந்தார் பிரபாகரன். அவர் ராணுவ ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும், உள் முரண்பாடு களிலும் முதன்முதலாக அடைந்த பலவீனம் இதுதான். வடக்கிலிருந்து இல்லாமியர்களை வெளி யேற்றியது பிரபாகரனின் முதல் பலவீனம் என்று ஏற்கனவே நான் வெளிப்படையாக பேட்டு அளித்திருந்தேன்.

கேள்வி: இராசீவ் காந்தி கொலை குறித்து உங்களது நிலைப்பாடு என்ன?

பதில்: அந்தக் கொலை தொடர்பாக புலிகள் ஏற்கனவே மன்னிப்புக் கேட்டுள்ளார்கள். முஸ்லிம்கள் வெளியேற்றப்பட்டது குறித்தும் பலமுறை புலிகள் மன்னிப்புக் கேட்டுள்ளார்கள். வடக்கிலிருந்து இல்லாமியர்கள் வெளியேற்றப்பட்டதைக் காட்டிலும் இராசீவ்காந்தி கொலை அதிக தாக்கத்தை, மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. இது அரசியல் ரீதியாக ஒரு தவறான முடிவு. இராசீவ் கொலையை விடுதலைப் புலிகள் செய்யவில்லை என்று சொல்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்றுவரை விசாரணை சரியாக முடியவில்லை என்று சொல்லக் கூடிய ஆட்களும் இருக்கிறார்கள். வெளியில் இருந்து எனக்குக் கிடைத்த செய்திகள் அடிப்படையில்தான் எனது கருத்தைக் கூறுகிறேன். அதைச் சொல்ல வேண்டியது அவசியம். ராஜதந்திரப் பார்வையில் மாபெரும் குருட்டுத்தன்மையை வெளிப்படுத்தியதுதான் இராசீவ் காந்தி கொலை என்றுதான் நினைக்கிறேன். இராசீவ்காந்தி கொல்லப்பட்ட நேரம், அவர் இந்தியாவின் தலைவர்களில் ஒருவராக மட்டுமல்ல, சர்வதேசத் தலைவராகவும் பார்க்கப்பட்ட காலம். சர்வதேச அளவில் அவருக்கு எதிரான தலைமைகள் இருந்தன. அத்தகைய தலைமைகளை சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கில் கொலை செய்து இருந்தால், அது இன்னமும் மோசமான இராசதந்திரப் பிறழ்வு.

கேள்வி: இந்தக்காலகட்டத்தில் தமிழ்நாட்டு அரசியல்வாதிகளும், இயக்கவாதிகளும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள்?

பதில்: அவர்களும் யுத்தத்திற்கு முந்தைய தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் தொடர்பாக இருந்த அரசியல் நிலைப்பாடு களிலிருந்து, புதிய சூழலைக் கையாள்வதற்கான, ஈழம் தொடர்பான புதிய அரசியல் கோட-

பாடுகள் குறித்து கலந்துரையாட வேண்டிய தருணம் இது என்று நினைக்கிறேன். பழைய முறையிலேயே ஆதரவு தெரிவிப்பது என்பது உண்மையான ஆதரவு இல்லை. யுத்தம் நடந்த காலத்தில் செய்த ஆதரவு முறைமையையே தொடர்ந்து செய்வது என்பது காலத்திற்குப் பொருந்தாதது. அங்கு புதிதாக சிவில் சமூகமும், ஆதரவான கட்சிகளும் இணைந்து ஒன்றாக குரல் கொடுக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்களின் உணர்வு களை உச்சப்பேத்தி விடுவதற்காக, ஈழ ஆதரவாளர்களாக குரல் கொடுப்பது என்பது இங்குள்ளவர்களுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும்.

கேள்வி: சரோவர் முன்வைத்த ‘எல்லைகளாற்ற ஈழம்’ எதிர்காலத்தில் சாத்தியமா?

பதில்: ஆட்சிப் புலம் என்று வருகின்ற பொழுது எல்லை முக்கியமானது. கொள்கை, கோட்பாடு என்பது எல்லை கடந்தது. இது தான் உண்மையான விஷயம். பொதுவுடமைக் கோட்பாட்டிற்கு எல்லை கிடையாது. வானம் கூரை, பூமி ஒரு 300 ஒரு விடுதான். அப்படிச் சொல்லப்பட்ட விசயம் இலங்கைக்கும் பொருந்தும் என்ற அடிப்படையில்தான் இரத்தினசபாபதி சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இலங்கை இரண்டு நாடாதல் என்பது எங்கள் பரம்பரைக்குள் சாத்தியமில்லை என்ற அடிப்படையில் எங்களுடைய அரசியலை வடிவமைப்பது என்பது எங்கள் முன் உள்ள சவால்.

கேள்வி: சமமான உரிமைகள் கொண்ட ஃபெடரல் சமஷ்டி அமைப்பு எதிர்காலத்தில் உருவாக வாய்ப்பு உண்டா?

பதில்: ஃபெடரல் அமைப்பு உருவாக வாய்ப்பில்லை என்று நிராகரிக்க முடியாது. ஒரு விஷயத்தை நான் நம்புகிறேன். சிங்களவர்களுக்குள்ளேயே பெரும்பான்மை ஆதரவு பெற்ற சிங்களத் தலைமையினால்தான் தமிழருக்கான தீர்வைத் தர முடியும். சிங்களவருக்குள்ளே குறைந்த ஆதரவைப் பெற்ற அரசியல்வாதிகள் தமிழருக்கான தீர்வை ஒரு போதும் தர முடியாது. தமிழ்மூல விடுதலைப் போராட்டத்தில் நாங்கள் செய்த மிகப்பெரிய தவறு எங்கள் தரப்பு நியாயத்தை சிங்கள மக்களிடம் கொண்டு செல்லாததுதான். அதற்கு எங்களது உறுதியான, தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் ஒற்றுமையான, கோட்பாட்டு ரீதியான முன்வைப்புகளும், அவர்களுக்குள்ளே

இணக்கமான பேச்சுவார்த்தையும் அவசியம். இது முதலாவது தேவை. இரண்டாவது சிங்கள முற்போக்கு சக்திகளுடன் பேசுவது. இந்த ஃபெடரல் கோட்பாட்டை முதன்முதலில் சிங்களவர்கள்தான் அறிமுகப்படுத்தினர். பண்டாரநாயகாதான் இந்த கோட்பாட்டை சொன்னவர். இதனை நிராகரித்தவர்கள் அன்றிருந்த தமிழ் தேசியத் தலைமைகள். ஃபெடரல்கோட்பாடு என்பது பிராந்திய ரீதியாக சிங்களவர்களுக்கும் சாதகமான விஷயம் என்பதை முன்வைக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம் பூகோள் அரசியலை தமிழ் தேசியதலைவர்கள் சரியாகக் கையாள வேண்டும். வெறுமனே உலகத்தில் பார்ப்பதற்கு பலமுள்ள இரண்டு சக்திகளில் ஒன்றோடு தங்களை அடையாளப்படுத்தினால் அல்லது ஜிக்கியநாட்டு சபையில் பலமுள்ள சக்திகளுடன் தங்களை அடையாளப்படுத்தினால் தங்களுக்கு அந்தக் கோட்பாடு கிடைக்கும் என்று நம்புவதைக் காட்டிலும், எல்லாத் தரப்புகளுடனும் சமமான பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும். எங்களது ஆகக்குறைந்த தீர்வு என்பது சமஷ்டி கோட்பாடு என்பதற்கு மாற்றுக் கருத்து இருக்க முடியாது. மாற்றுக் கருத்து என்றால் அது சிங்களவருடைய கருத்தாகத் தான் இருக்க முடியும். சிங்களவருடையது என்றால் அது சிங்கள பேரின வாதிகளின் கருத்தாகத் தான் இருக்க முடியும். அவர்களுக்கு எப்போதுமே இந்தியா தொடர்பான அச்சம் மேலோங்கியிருக்கிறது. இந்தியா இலங்கைக்கு வந்தால் திரும்பிப் போகாது என்று நம்புகிறார்கள். சொல்லை வைத்து விளையாடும் அரசியல் இங்கு நிறையநடக்கிறது. 13+ என்று சொல்வார்கள். ஆனால் 13 ஆம் சட்டவரைவில் சொல்லப்பட்டதையே முழுமையாகக் கொடுக்கவில்லை. சமஷ்டி என்று சொன்னால்தான் சமஷ்டியா? அரசியல் சாசனத்தில் என்ன உரிமை கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுதான் முக்கியம். அயல் நாட்டு உறவு, ராணுவம், தொலைத்தொடர்பு இந்த மூன்றைத் தவிர அனைத்து உரிமைகளும் மாகாண அரசுக்கு இருக்க வேண்டும். சட்டம் ஒழுங்கு காணி மீதான உரிமை ஆகியவை மாநில அரசிடம் இருக்க வேண்டும். அதுவே உண்மையான இறையாண்மை. அது இருக்க வேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை மத்திய அரசு எப்போது வேண்டுமானாலும் பறித்துக் கொள்ளலாம் என்பது இருக்கக்கூடாது.

சங்க இலக்கியம்

■ மு. செல்லா

kavingarchella@gmail.com

அடுத்த முறை

தமிழர் பண்பாட்டு முன்னோட்டம்

பாடலின் ஒன்பதாவது வரியில், ‘இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்’ என்ற வரியில் ‘இருமருந்து’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இருமருந்து எதுவெல்லாம்? என்பது உரையாசிரியர்களின் வழியே உயர்ந்த பொருள் தந்து விளக்கப்படுகிறது. பசியாகிய பிணிக்கு ஒரு மருந்து ‘சோறு’ என்பது சரி, இரண்டாவது மருந்து என்னவாக இருக்க முடியும்? ஒரு மருந்து ‘சோறு’ மற்றொரு மருந்து ‘நீர்’ என்ற விளக்கம் இங்கே கிடைக்கிறது. சோறும், நீரும் மருந்தாகி பசிப்பினி என்னும் ஒரு பிணியைப் போக்குகின்றன என்பது இதன் பொருள் விளக்கமாகும்.

சங்க இலக்கியங்கள், ‘தமிழின் செவ்வியல் இலக்கியங்கள்’ என்று படிக்கும் போதெல்லாம்; ‘சங்க இலக்கியங்கள் சிறந்தவை’ என்ற மேலோட்டமான பொருளே மனதில் நின்றிருந்தது. தற்செயலாகவும், தன்முனைப்பாகவும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சிலவற்றை ஆய்வு நோக்கில் வாசித்தபோதுதான் ‘செவ்வியல் இலக்கியங்கள்’ என்ற பதத்தின் பொருள் மற்றும் அதன்சிறப்பு விளங்குவதாயிற்று.

அகநானுற்றுப் பாடல்கள் மற்றும் புறநானுற்றுப் பாடல்கள் பலவும் ஆழ்ந்து தோய்ந்த மனதிலையில் பல்வேறு சிறப்பியல்புகளை உள்ளடக்கியவாறு இரண்டாயிரத்து முந்தாறு ஆண்டுகளுக்கும் முன்னரே தமிழில் படைக்க முடிந்திருக்கிறது என்ற நுட்பத்தைக் கண்டு வியந்தேன். நுட்பமான காட்சி சித்தரிப்பு உளவியல் கருதுகோள்கள், சாத்தியப்பட்ட அனைத்து விதமான உவமான, உவமேயங்கள், ஆழங்கால் பட்ட காதல் குறியீடுகள், பண்பாட்டு வெளியின் உச்சம் என நமது தமிழ் முன்னோர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் படைத்துக் காட்டியிருக்கும் சாதனைகள், பிறமொழிகள் காணாத அதிசயங்களாகும்.

புறநானுற்றுப் பாடல்களுள், குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் என்ற சோழவேந்தனை, கோவூர் கிழார் என்ற புலவர் பாடிய பாடாண் திணையால் அமைந்த பாணாற்றுப் படை துறையால் ஆகிய பாடல் எண் 70, ஆய்வு நோக்கில் எனக்கு வாசிக்கக் கிடைத்தது. போராசிரியர் அ.மா.பரிமணம், புலவர் அ.மாணிக்கம் மற்றும் புலியூர் கேசிகன் போன்றவர்களின் உரைகளின் வழியே மேற்படி பாடலை வாசித்தபோது, சோழ மன்னன் கிள்ளிவளவனின் கொடைத்திறம், வீரம் மாத்திரம்

அல்லாமல்; ‘ஓரு பண்பாட்டு பெருவெளிக்குன் தமிழ் சமுதாயம் அக்காலத்தே வாழ்ந்து செழித்திருந்தது’ என்பதற்கான தரவுகளும் இப்பாடலின் வழியே கிடைத்தன.

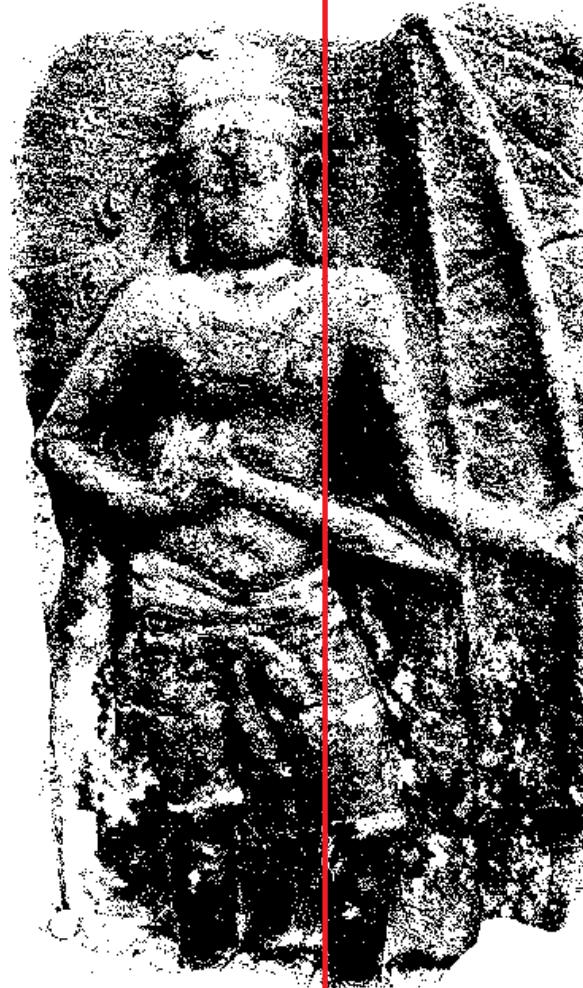
பரிசில் பெறுவான் பொருட்டு, சோழன் கிள்ளிவளவனை நாடும் முதிய பாணன் ஒருவனை, அவனிடம் பரிசில் பெற்றுத் திரும்பும் பாணன் ஒருவன், கிள்ளியை பலசோல்லி பெருமைப்படுத்தி ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்த பாடல் இதுவாகும்.

தேஎழ் தீங்கெடைச் சீரியாழ்ப் பாண!

‘கயத்துவாழ் யாமை காழ்கோத் தன்ன
நுண்கோல் தகைத்த தெண்கண் மாக்கிணை
இனிய காண்க; இவன் தண்கீக’ எனக்கூறி;
வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவல!
தை இத் தீங்கட் தன் கயம் போல,
கொள்க்கொள்க் குறைபடாக் கூழுடை வியல்நகர்,
அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது;
இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்,
கிள்ளி வளவன் நல் இசை உள்ளீ,
நாற்ற நாட்டத்து அறுகாற் பறவை
சிறுவெள் ஆம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கைவள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஓதி, ஒள் நுதல்,
இன்றனகை விறலியொடுமென்மெல இயலீச்
செல்லவ ஆயின், செல்லவ ஆகுவை;
விறகுழுய் மாக்கள் பொன் பெற்றனநோர்
தலைப்பாடு அன்று, அவன் ஈகை;
நீணைக்க வேண்டா வாழ்க, அவன் தானே! (புறம் 70)

பாடலின் பொருள் விளக்கம் :

தேன்போல இனிமை தருவதும், தொடுக்கப்பட்ட நரம்புகளை உடையதுமான சிறிய யாழினைக் கொண்ட பாணனே! “குளத்தின் கண் வாழும் ஆமையைக் கோலில் பிணைத்தது போல நுண்ணிய கோலில் பிணித்த பெரிய உடுக்கையின் ஓசை இனிது காண்க. இவ்விடத்தில் தங்கி வருத்தம் தணிவாயாக”, எனக் கூறிப் பின் விடாது வினவுகின்ற முதிய வாய்மையை உடைய இரவலனே! தை மாதத்தில் குளிர்ந்திருக்கும் குளத்தைப் போலப் பலரும் கொண்ட பின்னும் குறையாத சோறுடைய அகன்ற நகரம்; அது உணவிற்கென உண்டாக்கப்பட்ட நெருப்பையன்றி ஊர் சுடுகின்ற நெருப்பினை அறியாததாகும். தண்ணீரும், உணவுமாகிய இருமருந்தை பசிப்பணிக்குத் தரும் நல்ல நாட்டையுடைய தலைவனாகிய கிள்ளிவளவன்; அவனுடைய நல்ல புகழூக் கருதுவாய்; மணத்தை ஆராயும் இயல்புடைய வண்டு சிறிய வெள்ளை ஆம்பல் மலர் மீது வட்டமிடும்; கையில் வண்மையான கொடையை உடைய பண்ணனின் ‘சிறுகுடி’ ஊரின் வழியே; பாதிரி மலர் மணக்கும் கூந்தலையும் ஒளியுடைய நெற்றியையும், இனிய முறுவலையும் உடைய விறலியுடன் மெல்ல மெல்ல நடந்து செல்க அவ்வாறு சென்றால் செல்வத்தை அடைவாய்; காட்டில் விறகு பொறுக்கச்

சென்ற மக்கள், பொன் புதையல் பெறுவது போன்ற தன்மையில் கிள்ளிவளவனின் கொடை அமையாது. அவனுடைய கொடைப்பொருள் பெறுவதே என நினைக்கவும் வேண்டாம்; உறுதியுடன் பெறுவாய் அவன் தாள் வாழ்க!

பாடலையும், பாடலின் பொருளையும் வாசித்து அறிந்ததும், பண்டைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பண்பாட்டுப் பெருமை, பாடல் முழுதும் கிளர்ந்து எழுவது கண்டு உள்ளாம் பூரித்தது. சிறுசிறு வார்த்தைகளின் வழியேயும், சிக்கனச் சொற்றொடர்களின் வாயிலாகவும், பேரூலக உண்மைகளைச் சித்தரித்துக் காட்டுகிறார் ‘கோவூர் கிழார்’, அவையாவன:

அறம் சார்ந்தவை:

ஓருவன், தான் உழைத்து உறுதிபடச் சேர்த்த உணவாயினும்; தாமே தனித்திருந்து உண்ணுதல் என்பது, வறுமையால் பிச்சையெடுத்து உண்பதைக் காட்டிலும் கொடியது என்பதை

“இரத்தவின் இன்னாது மன்ற நிரம்பிய தாமே தமியர் உணல்” (குறள் 229)

என்ற குறள் வழியே வள்ளுவம் இடித்துரைக்கிறது. பகிர்ந்து உண்பதும், ஈத்துவப்பதும் பண்டைய தமிழ் சமுதாயத்தின் அடிப்படை அறங்களுள் ஒன்றாகும். இப்பாடலின் மைய நோக்கமும் அத்தன்மைதாகும்.

கிள்ளிவளவனிடம் கொடைபெற்றுத் திரும்பும் பாணன் ஓருவன், முதிய இரவலன் ஓருவனுக்கு வழிகாட்டுவதாக அமைந்த அறச் செயலும், இதில் விளங்குகிறது. ‘யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்’ என்ற அறம் போல்வது இது. ‘தெண்கண் மாக்கினை இனிய கான்க’ என்ற சொற்றொடரால், வறுமையுற்று இரவல் மனம் படைத்த போதும், யாழினிது, இசை இனிது என்ற வகையில் பாணர்களின் வாழ்வியலின் வறுமையிலும் செம்மை’ என்ற அறமும் இப்பாடலின்கண் உணரப்படுகிறது

‘இவன் தனிக்’, என்ற சொற்களால் உணரப்படுவது யாதெனில்; ‘பரிசில் பெற்ற பாணன், தற்போது தான் தங்கியுள்ள இடம் இனியது, பாதுகாப்பானது, இதில் பரிசில் பெறச் செல்லும் முதிய இரவலராகிய நீங்களும் தங்கிக் கொள்க!’ என்ற பொருஞ்ஞடையதாகிறது. அவ்வாறெனில், இப்பாடலில் குறிக்கப்பெறும்

‘இவன் தனிக்’ என்ற இடம் யாது? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. அந்த இடம், கிள்ளிவளவனின் தலைநகராகிய உறையுரா? அல்லது, கைவள் ஈகைப் பண்ணன் என்பானின் ஊராகிய சிறுகுடியா? அல்லது, இவையல்லாது இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட மூன்றாவது ஊரா? என்ற கேள்வியும் எழுகிறது. பாடலின் கண், அவ்வூர் குறித்த விளக்கம் கிடைக்கப் பெறாவிட்டாலும், இரவலர் இனிது தங்கும் சிறந்த ஊர் அது என்பது மட்டும் உறுதியாகிறது.

பண்யாடு சார்ந்தவை :

இப்பாடலின் பாட்டுடைத் தலைவன், ‘சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்’. பாடலைப் பாடியவன், சங்ககாலப் பெரும் புலவர்களுள் ஒருவனாகிய ‘கோவூர் கிழார்’. அவ்வாறு இருக்கையில் ‘கைவள் ஈகைப் பண்ணன்’ என்பானின் பெயர், ஏன் இடையே குறிக்கப் பெற்றது? அதன் தேவை என்ன? என்பதை நோக்குமிடத்து, தமிழர்களின் பண்பாட்டு அதிசயம் ஒன்றின் நுட்பம் விளங்குவதைக் காணலாம்.

சோழவேந்தன் கிள்ளிவளவனின் மீதும், அவனது போர்த்திறம், வீரம், கொடைகள் குறித்தும் புறநானாற்றுப் பாடல்களில், இப்பாடல் ஆசிரியர் கோவூர் கிழார் மற்றும் ஆலந்தார் கிழார், நப்பசலையார், இடைக் காடனார் உள்ளிட்ட ஒன்பதிற்கும் மேற்பட்ட புலவர்கள் சுமார் 18 பாடல்களை இவன்மீது இனிதே பாடித்தீர்த்துள்ளனர். ஆனால், இத்தகைய பெருமைக்குரிய ‘சோழன் குளமுற்றத்துத்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்’ தானே பாடிய பாடல் ஒன்று மட்டும் புறநானாற்றில் உண்டு. அது பாடல் எண் 173 ஆகும். மேற்படி பாடலின் பாட்டுடைத்தலைவன் யார் தெரியுமா? அவன் ஒன்றும் அரசனால் பாடப்பெற்ற பேரரசன் அல்ல, அரசனே பார்த்து வியந்த படைக்களத் தளபதியாகிய மாவீரனும் அல்லன்; தான் பெற்ற செல்வமும், அரிதின் பெற்ற பெரும் பொருள் அனைத்தையும் வறிய மக்களின் பசியாகிய பிணியைப் போக்க நாளும் பயன்படுத்திய, ஊன் ஒலி அரவம் விடாது கேட்கும் இல்லத்தை உடைய ‘சிறுகுடி பண்ணன்’ என்பவனே சோழவேந்தனின் உள்ளங்கவர்ந்தவன் ஆவான். அத்திறன் கருதியே, பார்வேந்தன் தன் நாட்டு சாதாரண

இப்பாடலில் மிகச் சிறப்பாகம் யென்பதுந்தமிட்டுள்ள சொற்கள் இரண்டு. அவையாவன: ‘அடுத்’, ‘கடுத்’. இக்கட்டுரையின் தலையும் இதுவேதான். ‘அடுத்’ என்பது அடுப்பினை மூடி சோழ சமைக்கும் திறத்தினை உடையது. ‘கடுத்’ என்பதோ பகைவர்களால் ஏற்றுப்படும் அல்லது ஏவ்படும் நெருப்பு என்றான பொருளினை உடையது.

குடி ஒருவனின் கொடைத்திறத்தைப் புகழ்ந்து பாடிய பண்பாட்டு அதிசயம் புறநானூற்றில் நிகழ்ந்துள்ளதைக் காணலாம்.

சோழவேந்தன், தன் வாழ்நாளையும் சிறுகுடிப் பண்ணன் பெற்று வாழ்வாங்கு வாழவேண்டும் என்பதாக ‘யான் வாழும் நானும் பண்ணன் வாழிய! (புறம்173)’ என்று பாடிக் காட்டும் பண்பாட்டுத்திறம், தமிழ்க் குடிகளின் உயரிய வாழ்நிலையைக் காட்டி நிற்கிறது. வேந்தன் வியந்து பாடிய சிறுகுடி பண்ணனை கோவூர் கிழார் இப்பாடலின் இடைவைத்து, ‘கைவள் ஈகைப் பண்ணன்’ என்றும் அவனுடைய ஊராகிய ‘சிறுகுடி’, பூக்களின் மனத்தை ஆராய்ச்சி செய்யும் வண்டினங்கள் எப்போதும் வெள்ளை ஆம்பல் மலர்களின் மீது சுற்றிவரும் பெற்றியது என்றும், இப்பாடலின் இடையே சுட்டிக் காட்டியது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வண்டினங்கள் எப்போதும் ஆம்பல் மலர் சுற்றி வந்த வண்ணம் இருக்கும் என்பது, இரவலர்கள் எப்போதும் பண்ணனின் சோற்றுக் கொடைக்காகச் சுற்றிச் சுற்றி வருவர் என்பதாக நுட்பம் காட்டி விளங்குகிறது.

உவமை சார்ந்தவை :

பாணர்கள் கைக்கொண்ட நுண்ணிய கோலில் பினிந்த உடுக்கையானது, குளத்தின் கண் வாழும் ஆமை ஒன்றினை கோலில் பினித்தது போல உவமை காட்டித் துவங்குகிறது பாடல். சோழவேந்தன் கிள்ளிவளவனின் வளங்கர் உறையூருக்கு உவமை சொல்லவந்த புலவர், தைமாதத்தில் குளிர்ச்சி பொருந்திய நீரால் நிறம்பிக் கிடக்கும் குளமானது எப்படி எத்தனையோபேர் பயன்படுத்திய பின்பும் குறைவுபடாது நிரம்பிக்கிடக்குமோ அதுபோல,

பிறர் உண்ண உண்ண குறையாத சோற்றுக் கொடை உடைய ஊர் என்பதாகக் காட்டியிருக்கும் நயம் விரும்பத்தக்கதாகும். மேலும், இப்பாடல் முழுதும் ஆய்வு செய்தவிடத்து, குறைவுபடாத சோற்றுக் கொடை உடைய ஊர், சோழனின் தலைநகர் உறையூர்தானா? . அல்லது பண்ணனின் சிறுகுடியா? . என்ற கேள்வி எழுவது தவிர்க்க இயலாத்தாகும்.

பாடலின் பத்தாவது வரியில் காட்டப்படும் ‘கிள்ளி வளவன் நல் இசை உள்ளி’ என்ற வரி யினை ‘கிள்ளி வளவனின் பெரும் புகழினை எண்ணி’ எனக் கொண்டும், பாடலின் ஏழாவது வரியில் ‘குறைபடாக கூழுடை வியல்நகர்’ என்ற சொற்றெராடரின் ‘அகன்ற நகர்’ என்ற பொருள் கருதியும், கோவூர் கிழார் விவரிக்கும் ஊர் உறையூரே எனக் கொள்ளலாம். ஆனால் பத்தாவது வரியில் ‘கிள்ளி வளவன் நல் இசை உள்ளி’ என்பதில் ‘நல் இசை உள்ளிய’ என்ற ‘ய’ ஒற்றைச் சொல் சேருமாயின் பாடல் வரிகளின் பொருள் மாறுபாடு பெற்று கிள்ளி வளவனால் எண்ணப்பட்ட பெரும்புகழ் ஊர் எனப் பொருள் கொள்ளவும் ஏதுவாகிறது. அதன் வழியே குறைவு படாத கூழினை உடைய ஊர் பண்ணனின் ஊராகிய ‘சிறுகுடி’யைக் குறிப்பதாகவும் பொருள் கொள்ள வாய்ப்புண்டு.

இதனை பொருள் விளக்கம் காண எதிர்கால ஆய்வாளர்களின் பொறுப்பில் விட்டுவிடுவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

அல்லுவமை சார்ந்தவை :

கிள்ளிவளவனின் கொடைத்திறத்தை விளக்க வந்த கோவூர் கிழார், அவனுடைய கொடைத்திறத்தை அல் உவமை ஒன்றால்

பாங்குற விளக்குகிறார். அவனின் கொடைத் திறன், இதைப் போன்றதல்ல என்கிறார். எதைப் போன்றதல்ல?

‘வறுமையின் காரணமாகக் காட்டுக்குள் விறகு பொறுக்கப் போனவருக்கு பொன் புதையல் கிடைத்தது’. போன்றதல்ல கிள்ளிவளவனின் கொடை. அவ்வரிகளாவன், ‘விறகுஷ்ய மாக்கள் பொன் பெற்றனதோ தலைப்பாடு அன்று’ (வரி17,18) என்பதுவாகும்.

இரவலர்களின் வரிசை (தகுதி) அறிந்து தக்கவைகளைத் தருவதே சிறந்த கொடையாளிக்கு அழகு என்பதும், அக்காலத்தின் நற்கருத்தாகும். ஈவதிலும், ஒரு வகைமை வேண்டும் என்பதும்; கண்மூடித் தனமான கொடை என்பது கொடுப்பவனுக்கும் சிறப்பைத் தராது, கொள்பவருக்கும் பயன்தெரியாது என்பதுவே இதன் மையக் கருத்தாகும்.

தகுதி அறிந்து கொடை வழங்கும் திறன் பெற்றவன் கிள்ளி வளவன் என்பதுவும், அதே சமயம் அவனை நம்பிவந்தவரை ஏமாற்றாத திறத்தை உடையவன் என்பதையும் கோலூர்க் கிழார் அருமையான அல் உவமை ஒன்றின் வழியே விளக்குகிறார்.

சொற்குவை சார்ந்தவை:

நல்ல பாடல் என்பது அதனுடைய சில சிறந்த சொற்பிரயோகங்களாலும் காணப்படுவதாகும். சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் பலவும் இத்தகைய சிறப்பினைப் பெற்றவை என்றாலும், கோலூர்க் கிழார் இப்பாடலின் வழியே, அரிய சொற்பயன்பாடுகள் சிலவற்றைக் காட்டி நிற்கிறார்.

ஆற்றுப்படுத்தப்படும் பாணன் ‘வினவல் ஆனா முதுவாய் இரவலன்’, அஃதாவது, ‘கேள்விகள் பலவற்றை, அய்யப்பாட்டுடன் வினவும் முதிய இரவலன்’ அவன் என்பது பொருள். இதில் ‘ஆனா’ என்ற சொல் ‘வினவல் ஆனா’ என்றவாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘ஆனா’ என்ற ஒற்றைச் சொல்லின் பொருள் மிக விரிந்ததாகக் காணப்படுகிறது. கழகத் தமிழ் அகராதியின் படி ‘ஆனா’ என்ற சொல்; ‘விடாது’, ‘நீங்காது’, ‘தொடர்ந்து’ என்ற பொருளில் முதிய இரவலனின் வறுமையை, சந்தேகத்தை நிலை நிறுத்தும் சொல்லாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆற்றுப்படுத்தும்

பாணனிடம், முதிய பாணன் கேள்விகளை எழுப்பியவாறே அல்லது நச்சரித்தவாறே இருக்கிறான் என்பதே இந்த ஒற்றைச் சொல்லின் பொருளாகும்.

இப்பாடலில் மிகச் சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ள சொற்கள் இரண்டு. அவையாவன: ‘அடுதி’, ‘சுடுதி’. இக்கட்டுரையின் தலைப்பும் இதுவேதான். ‘அடுதி’ என்பது அடுப்பினை மூட்டி சோறு சமைக்கும் திறத்தினை உடையது. ‘சுடுதி’ என்பதோ பகைவர்களால் ஏற்றப்படும் அல்லது ஏவப்படும் நெருப்பு என்பதான் பொருளினை உடையது.

சோழன் கிள்ளிவளவனின் உறைழூரில் ‘அடுதி’ அன்றி ‘சுடுதி’ என்பதே கிடையாது என்பதுவே இவ்வரிகளின் கருத்தாகும். இரவலர்களுக்கு இனியவனாய், பகைவர்களுக்கு அரியவனாக கிள்ளிவளவன் திகழ்ந்தான் என்ற பொருள் விளக்கத்தின் ஆகச் சிறந்த சித்தரிப்பே ‘அடுதி’ அல்லது சுடுதி அறியாது’ என்ற வரியாகும். இரண்டு சொற்களால் ஆகிய இந்த உயர்ந்த பொருள் விளக்கம் இனிமை மிக்கதாகும்.

பாடலின் ஒன்பதாவது வரியில். ‘இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்’ என்ற வரியில் ‘இருமருந்து’ என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இருமருந்து எதுவெல்லாம்? என்பது உரையாசிரியர்களின் வழியே உயர்ந்த பொருள் தந்து விளக்கப்படுகிறது. பசியாகிய பிணிக்கு ஒரு மருந்து ‘சோறு’ என்பது சரி, இரண்டாவது மருந்து என்னவாக இருக்க முடியம்? ஒரு மருந்து ‘சோறு’ மற்றொரு மருந்து ‘நீர்’ என்ற விளக்கம் இங்கே கிடைக்கிறது. சோறும், நீரும் மருந்தாகி பசிப்பினி என்னும் ஒரு பிணியை போக்குகின்றன என்பது இதன் பொருள் விளக்கமாகும். சோழவள் நாடு சோறுடைத்து, அதன் காரணமாகிய நீருடைத்து. அகன்ற காவிரியின் நாயகன் அல்லவா, அன்றைய சோழ வேந்தன்? எனவே, ‘இருமருந்து விளைக்கும் நன்னாட்டுப் பொருநன்’ அவன் என்பது எத்துணை பொருத்தமானது?

சொல்லாலும், பொருள் விளக்கத்தாலும், அறத்தாலும், திறத்தாலும் ஆகச் சிறந்த பாடலாக கோலூர்கிழாரின் இந்த பாடல் விளங்கி, சங்க இலக்கியச் செவ்வியை இந்த உலகத்திற்கு உணர்த்தி நிற்கிறது.

கொரோனா

ஒற்றைச்சொல்
பிரபஞ்சத்தையே அசைத்துக்கொண்டு
இருக்கிறது..

மூச்சத்தினையிய
பூமித்தாயின்
வீதிகளில்
கரியமிலவாயு கொஞ்சமாய்
காற்றில் கலந்து இருக்கிறது..

தரணியில் தாயின் நூரையீரல்
தூய்மையாக இருக்கிறது
மனிதனின் நூரையீரல் தான்
மாக்படாந்து இருக்கிறது..

அநீதிக்கு துணைபோன
பிளாத்துவின்
கரங்களின் சாபங்கள்
இன்னமும் தூய்மையாக
கழுவப்படவில்லை.. !

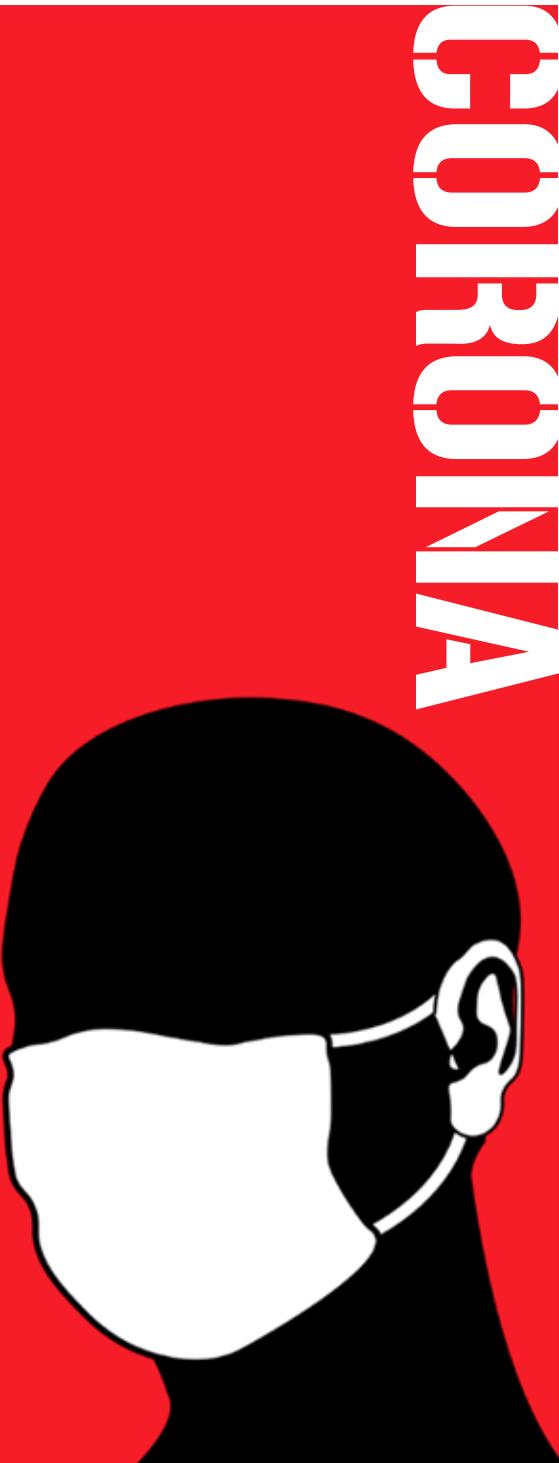
பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்கள் தான்டு
தூல்வியமாக இலக்கை தாக்கும்
நவீன பிரஸ்கிகளைவிட
இந்த ஒற்றை வைரஸ்
ஆபத்தானது..

வல்லரசு நாடுகளின் போட்டியில்
மருந்துகளை சோதிக்கும்
நவீன விலங்குகளாக
மாற்றப்பட்டு விட்டார்கள்
மனிதர்கள்..

வீட்டுக்குள்
உறைந்துகிடக்கும்
மக்களுக்கு
மனிதனேயம்மட்டுந்தான்
மிஞ்சிஇருக்கிறது..

வலிமை உள்ளதுதான்
பிழைத்துக்கொள்ளும்
என்றால்..

இன்று மக்களுக்கு தேவை வலிமையிடு நெஞ்சம்.
வல்லமை தாராயோ
இந்த மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே.

சிறுக்கறை

■ நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா

விடை இடைஶ்வர்

ஆப்பிரம்பட்டு

15-9-2019

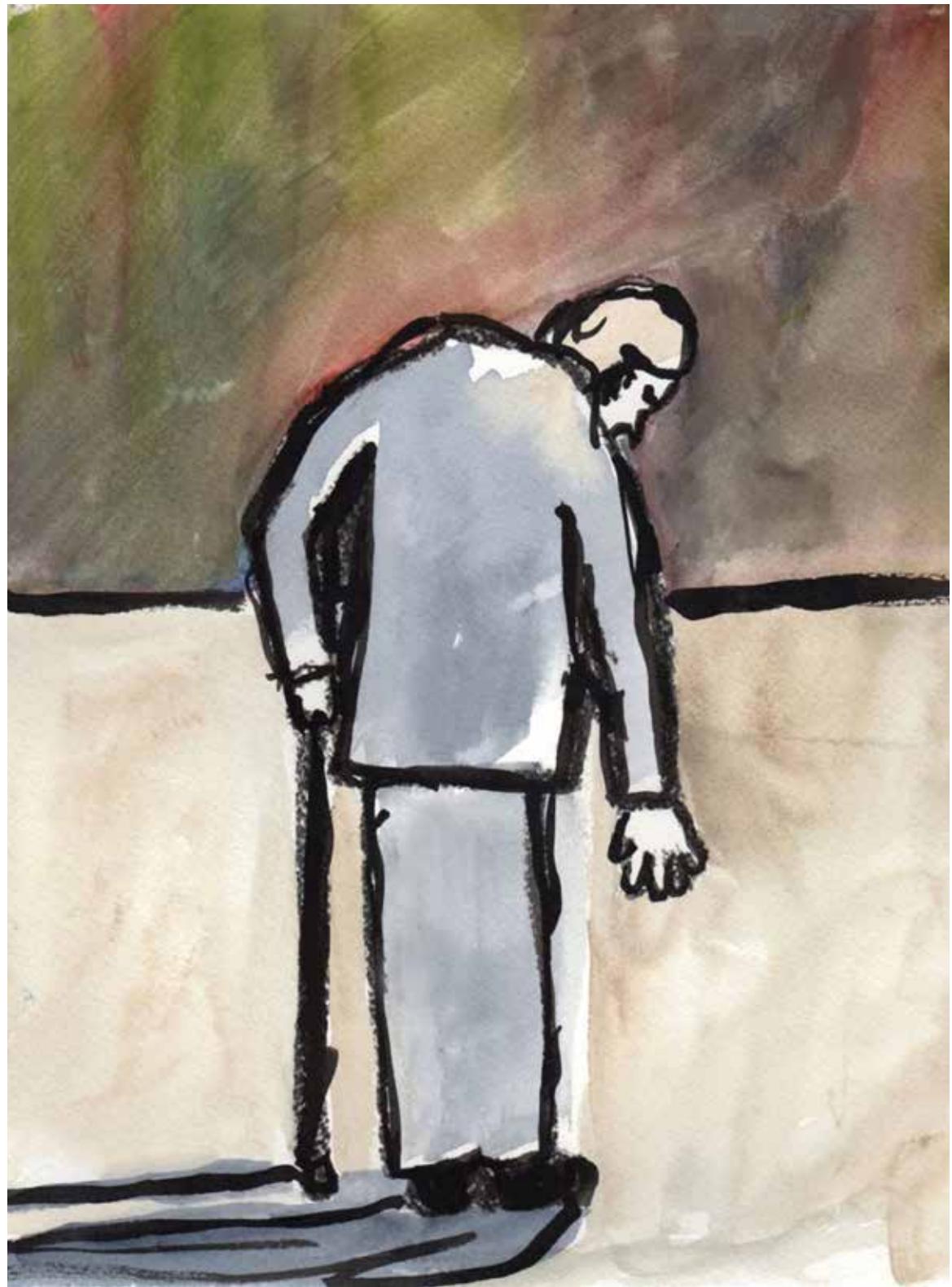
இல் ட்டை உடைசல்களை எதற்காக வைத்திருப்பது?

கடந்த ஒரு மாதமாக மண்டையைக் கடையும் கேள்வி? நடுநிசிக்குப் பிற்கையை நேரம். தலையில் அக்டோபஸ் விலங்கு ஆழ்கடலில் இரைதேடி அலைவதைப்போல அக்கேள்வி. அதன் உறிஞ்சு குழல்கள் கிளறிய மண் துகள்போல அலை அலையாகக் குழப்பங்கள். நேரத்தை அனுசரிப்பதில் சில ஒழுங்கீனங்கள் இருப்பினும் மின்னனு போலத்தலையில் தொடர்ந்து வட்டமிடும் கேள்வி. அதன் பதில்களாகக் கொப்பளித்துப் பரவும் நினைவுகளும் விழிப்பும் ஒரு மாதமாகத் தொடர்பவை. அலுப்பாக இருந்தது. இனி உறக்கம் வராது. எழுந்து உட்கார்ந்தார். சில நிமிடங்கள் மொனத்தில் கழிந்தன. தலைக்குள் 'இறங்கிநட!' என்றொரு குரல். கட்டிலிலிருந்து இறங்கினார். நடந்தார். கூடத்திற்கு வந்தார். ஒரு கடமைபோல இமைகளை அதிகம் பிரிக்காத எதனுடனும் ஒட்டாத பார்வையை நான்கு பக்கமும் ஒடவிட்டார். இவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை போல தோற்றும் தரினும் இயல்பில் சுதந்திரமானவை. கையில் பிடித்திருந்த தாளை ஏற்கனவே பலமுறை வாசித்திருந்தார்.

அண்புள்ள ஜியா

நான் இந்த ஊர் அஞ்சல் ஊழியன். கடந்த பதினெந்து நாட்களாக விரியோகிக்கப்படாமல் இருந்த இக்கடித்தை உங்களுக்கு நியாயமாக திருப்பி அனுப்பி இருக்கவேண்டும். நீங்கள், முகவரியில் குறிப்பிட்டிருந்த சின்னச்சாமி உறவினர் என்பதாலும், எங்கள் அஞ்சலக்திற்கு வந்த முதல் வெளிநாட்டுக் கடிதம் என்பதாலும் ஆர்வக் கோளாறி னால் பிரித்துப் பார்க்கவேண்டியிருந்தது. நீங்கள் சினேகிதன் எனக் குறிப்பிட்ட சின்னச்சாமி பல மாதங்களாக ஊரில் இல்லை. நான் அவருடைய தம்பி வயிற்றுப்பேரன். அவர் பின்னைகள் இரண்டுபேரும் சென்னைக்குக் குடிபோன பிறகு, அவர் மனைவியுடன் ஊரில் இருந்தார். ஆறுமாதத்திற்கு முன்பு அவர் மனைவி இறந்துபோனார். அதன் பின்னர் கிராமத்தைவிட்டு எங்கும் போகமாட்டேன் என்று இருந்தவரை பின்னைகள் இரண்டுபேரும் வலுக்கட்டாயமாகச் சென்னைக்கு அழைத்துப் போனார்கள். தற்போதைய தகவலின்படி அவர் அங்கும் இல்லை. வேறு தகவல்வேண்டின் எனது முகவரிக்கு எழுதவும்.

உண்மையுள்ள
சா.கோவிந்தராச.

காக்கைச் சிறுவனிலே
பீ. 2020

வாசித்து முடித்து, விட்ட பெருமுச்சில் கையிலிருந்த தாள் படபடத்துக் கை நழுவியது. காகிதத்தைத் தொடர்ந்த பார்வையைக் குழப்பத்துடன் விலக்கிக்கொண்டு நடந்தார். வரவேற்புக்கூட சோபாவில் உட்கார்ந்து தலைக்குப்பின்புறம் கோர்த்த கைகளில் தலையைச் சாய்த்து உட்கூரை ஒட்டடையில் ஊசலாடிய சிலந்திமீது கண்களை நிறுத்தினார். 30 ஆண்டுகள் அந்தியனாக வாழ்ந்திருக்கிறார். முத்தெடுக்க ஆழ்கடலில் குதித்த வாழ்க்கை. நீந்திக்களைப்பதும், பிராண்வாயுவுக்காக நீரின் மேற்பரப்பிற்கு வருவதும், மீண்டும் சிப்பிகளைத் தேடி மூழ்குவதும் என்று பழகிக்கொண்டது.. முரண்பட்ட வாழ்க்கையை ஏற்று, சிரித்து, அழுது, அலுத்தபின் ஊர் ஞாபகம் வந்தது. பள்ளித்தோழன் சின்னச்சாமி ஞாபகத்திற்கு வந்தான். ஒரு கடித்தையும் நம்பிக்கையின்றி எழுதினார்.

உட்கூரையில் ஊசலாடிய சிலந்தி தரையில் விழுந்தது. இவர் பார்வையும் கீழே விழுந்தது. நேற்றைய இரவு உணவுக்குப்பிற்கு மேசைமீது அகற்றப்படாமல் உள்ள தட்டு, எஞ்சிய இறைச்சி, தின்று முடிக்காத ரொட்டித் துண்டு, ஒயின் பாட்டில், காலிக் கண்ணாடிக் குவளை; வரவேற்புக் கூடத்தில் ஆண்டுகள் பலவாகப் போட்டது போட்டபடிக்கிடக்கும் தள வாடங்கள்; இன்டு இடுக்குகளில் நூலாம் படைகள்; அதிகம் கூட்டிப்பெருக்காததால் படிந்திருக்கும் தூசி தும்புகள்; சன்னற் கதவோர வாகனப் புழுதி என மேய்ந்த கண்கள், தலைக்குப் பின் கோர்த்திருந்த கைகளை விலக்கிக் கொண்டன. கால்களைப் பிணைத்து நீட்டி ஜீவனற் மனிதக் கூடுபோல, இருக்கையில் உடலைச் சாய்த்தார். மின்சாரவிளக்கைப் போடாமல் இருளின் ஒரு துண்டாய் கண்ணயர்ந்த சில நிமிடங்களில் குறட்டை விட்டு உறங்கினார்.

வீட்டில் ஜீவன் என்று சொல்ல இவர் ஒருவர்தான். கோடை நாட்களில் எப்போதேனும் திறந்திருக்கும் சன்னற் கதவுகள் வழியாக ஒன்றிரண்டு தேனீக்களின் அத்துமீறலுண்டு. அவற்றைத் துரத்த முயற்சித்தவர் இல்லை. சமையல் அறை மேசை மீதோ, கப்போர்டு கதவுகள் மீதோ ஆப்பிள் விதையொத்த அவற்றின் பெரிய இரு கண்களும் அசைவின்றி இருப்பதைச் சிறு குழந்தைபோல ஆர்வத்துடன் வெகுநேரம் பார்ப்பதுண்டு. மற்ற நேரங்களில்

உணவுக்கான நேரங்கள் போகத் துணை, தொலைக்காட்சிப்பெட்டி. இரவா பகலா? எந்த நாள்? நேரம் என்ன? என்கிற தேடல்கள் இல்லை.

இடி இருக்கிறார். உட்கார்ந்திருக்கிறார். உரையாடி இருக்கிறார். சிரித்திருக்கிறார். அழுதிருக்கிறார். அடிவாங்கி இருக்கிறார். அடித்திருக்கிறார். ருசித்திருக்கிறார். உறங்கி யிருக்கிறார். புணர்ந்திருக்கிறார். அவற்றில் பலவினைகள் தற்போது உபயோகத்தில் இல்லை. உயிர் வாழ்க்கையில் சந்திக்க நேரந்த மனிதர் கூட்டம் : உறவினர்கள், அண்டை வீட்டு நண்பர்கள், தெரு மனிதர்கள், ஊர்க்காரர்கள், பள்ளி, கல்லூரி, அலுவலக நண்பர்கள், சுப அசுபகாரியங்களில், ஊர்த்திருவிழாவில், பயணங்களில், கடைகள் பொதுவெளிகளில் சந்தித்தவர்கள் எனப் பலரும் இல்லை, இறந்தகாலத்தில் கரைந்திருந்தனர். இன்று அவருடைய மனிதர்கள், சுரத்தின்றி மனதைக் கிளரும் போதெல்லாம் கிடைத்த சில்லுகள், எதிரில் நமட்டுச் சிரிப்புடன் தொலைக்காட்சித் திரை. கையிற் கிடைத்த ரிமோட்டைத் தூக்கி வீசினார். பிளாஸ்மா உடைத்துப் பொலபொல வென்று கொட்டியது.

பெயர் இராமனாதன், இந்தியர், வயது 65. மாற்றம். மெலிந்த உடல், மனவிலக்குப் பெற்றவர். சர்க்கரை, காசநோய் இரண்டு முண்டு. ஒரு மகன். பார்ஸின் புறநகரொன்றில் வீடு. வயதளித்த முதுமையும் அதன் அடிவயிற்றில் ஒட்டிக்கிடக்கும் அவலங்களும் குறிப்பாகக் கொத்தாமல் போவதில்லையென ஒனிந்திருக்கும் மரணமும் அவர் வெறுப்பவை. முதுமை என்றில்லை, கடந்த முப்பது ஆண்டுகாலமாக தான் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நாட்டின் பனிக்காலம், அழும் வானம், கடுங்குளிர், உறைந்த மேகங்கள், பட்சிகளற்ற மரங்கள், உதிரும் பழுத்த இலைகள், இறுக்கமான மனித முகங்கள், அடைத்திருக்கும் வீடுகள், இரவல் மொழி, உடன்பாடற் பண்பாட்டுடன் சமரசம் என்று அவர் விரும்பாதவை அதிகம்.

எவ்வளவு நேரம் கண்ணயர்ந்திருப்பார் என்று தெரியாது. இரவா பகலா என்று தெரிந்துகொள்ள சன்னல்களின் ஷ்ட்டர்களை உயர்த்தவேண்டும். தெரிந்துகொள்ள அவசியமில்லை என்பதுபோல தமது படுக்கை அறைக்குத் திரும்பினார். அலமாரியைத் திறந்தார். இவரது உடல்வாசனையை இவரே

நுகர்வதுபோல இருந்தது. ‘பால்வாடை அடிக்கிறது, இனி, இரவில் குளிக்காமல் என் பக்கத்தில் படுக்காதிர்கள்’ என்று ஒருமுறை மனைவி இட்ட கட்டளை நினைவில் குறுக்கிட்டது. முகத்தில் அறைவதுபோல் சொற்களை உபயோகிப்பாள். மறுபேச்சின்றிக் குளியலறைக்குச் சென்று ஒரு முறைக்கு இருமுறை சோப்பு போட்டு அன்று குளித்தார். அவள் அருகில் அன்று படுக்கவில்லை. அடுத்த அறையைத் தேடிப்போனார். அதற்குப் பிறகு அவளுடன் படுக்கையைப் பகிர்ந்து கொண்டதில்லை.

காதல் திருமணம். அவள் போர்ச்சீக் சியப்பெண்மணி. மனைவிக்கு ஆடையைப் போல வீடு, வாகனம், தொலைபேசி, சாப்பிடும் மேசை, பரிமாறும் தட்டுகள், கத்தி முற்கரண்டிகள், கட்டில் அலமாரிகள், விரிப்புகள் சன்னல் திரைகள் எல்லாமே உரிய காலத்தில் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். அப்படித்தான் இராமநாதன் என்ற கணவனை அவர்களுடைய திருமணம் முடித்த இருபதாவது வருடத்தில் தூக்கி எறிந்துவிட்டுப் புதிய கணவனைத் தேடிக்கொண்டாள்.

இராமனாதனின் குணம்வேறு. ஓட்டை உடைசல்களைக்கூட எறிய மனம் வராது. பார்த்து, விரும்பி, தேவையெனில் தொட்டு, ஒருமுறைக்கு இருமுறை யோசித்துத் தனக்குப் பொருந்திவரும் என முடிவுசெய்து வாங்கிய பொருட்களை, பயன்பாடுதோறும் அவரை மகிழ்வித்தவற்றை, அவற்றின் வயதுகாரணமாக காலத்திற்குப் பொருந்தாதவை, உபயோகமற்றவை, பழையவை, புதுப்பிக்க வேண்டியவை என்ற பெயரில் தூக்கி எறியக்கூடாதென்பது அவர் கட்சி. விளைவாக வீட்டிலும் நிலவறையிலும் பொருட்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. பிறருக்கேனும் கொடுத் திருக்கலாம், அவர் மனம் இடம் தராது.

கடற்க அக்டோபர்மாதம் அவருடைய மகன் வந்திருந்தான் நிலவறையைத் தற்செயலாகப் பார்க்க நேர்ந்தபோது ‘ஓட்டை உடைசல்களை எதற்காக வச்சிருக்கிங்க?’ எனக்கேட்டான். பதில்கூறாமல் அமைதியாக இருந்தார். தொடர்ந்து, ‘இவ்வளவு பெரிய வீட்டில்

எதற்காக நீங்க தனியா இருக்கணும்? உங்களுக்கு ஒரு அறை போதாது? நெலமையைப் பார்க்க சங்கடமா இருக்கு, ஏதாவதோரு maison de retraiteல் (முதியோர் இல்லம்) சேர்த்துடறேன். முக்கியமான தேவைகளை யோசித்து எடுத்து வச்சக்குங்க, இரண்டொரு கிழமைகளில் திரும்ப வருவேன்’, என்றான்.

நினைவிலிருந்து மீண்டு அலமாரியில் முடித்து வைத்துள்ளவற்றையும் தொங்கு பவைகளையும் பார்த்துப் பெருமுச்சவிட்டார். அவற்றில் பல அவர் ஏறிவதற்கு மனமின்றி வைத்திருப்பவை. ‘உங்களுக்குத் தேவையானதை ஒரு பெட்டியில் எடுத்து வைத்துத் தயாராக இருங்கள். எவ்வளவு சீக்கிரம் வரமுடியுமோ,

வந்து உங்களை அழைத்துப் போவேன்’ என்ற மகனின் வார்த்தைகள் தலையில் வந்து போயின. ஜோஸ்யக்கார கிளி சீட்டை உருவிப்போடுவதுபோல மூன்று சட்டைகள், மூன்று பேண்ட்கள், இரண்டொரு உள்ளாடைகள், குளிர்காலத்தைச் சமாளிக்க ஒரு கம்பளி கோட்டை நெறுதுத்துக் கட்டிலில் போட்டார். பல் துலக்க, சவரம் செய்ய எனத் தேவைப்படும் பெருட்களை, பிறகு பெட்டியில் சேர்க்கலாம் என்று தோன்றியது. சிறிய கைப்பெட்டி போதும், அதற்கேற்ப அத்தியாவசியப் பொருட்களை நிதானமாக உட்கார்ந்து பட்டியலிடவேண்டும்.

மறுநாள் காலை தந்தையைத் தேடி மகன் வந்தான். இரண்டு முதியோர் இல்லங்களின் முகவரிகள் அவனிடம் இருந்தன. அவனுடைய மனைவியின் தேர்வை நிராகரித்து, தந்தைக்கு விருப்பமான ஒன்றில் சேர்க்க விரும்பினான். உபயோகமற்ற தட்டுமுட்டு சாமான்களை ஏற்றிப்போக ஒரு வாகனத்தையும் ஏற்பாடு செய்து, வீட்டு முன்பாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். வீடு பூட்டிக்கிடந்தது. அச்சத்துடன் தன்னிடமிருந்த மாற்றுத் திறப்புக்கொண்டு கதவைத் திறந்து, ‘அப்பா, அப்பா!’ என அழைத்தபடி, கூடம், படுக்கை அறை, குளியல் அறை, கழிப்பறை எனத் தேடினான். இராமனாதன் இல்லை.

கட்டுரை

■ சு.இராமசுப்பிரமணியன்

‘மரபினமும்’, ‘குழலினமும்’ (Race & Ethnicity)

தோலின் நிறத்தால், குடிப்பிறப்பால் யர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் உண்டா?

‘வெனத்தில் மேய்ந்து, இனத்தில் அடையவேண்டும்’ என்பது அன்றைய கிராமங்களில் வழங்கப்பட்டுவந்த பழமொழி. காட்டில், யானை, மான், ஆடு, மாடு, என்று அனைத்து வகையான விலங்குகளும் பகலில் பொதுவாகக் கலந்து மேய்ச்சலில் ஈடுபடும். ஆனாலும், இரவில் அவை தனித்தனிக் கூட்டமாகவே ஓய்வெடுக்கும்.

விலங்குகளின் இன அடையாளம்சார்ந்த இந்த பண்பு, பல்வேறு இனக்குமுக்கள் இருந்த காலகட்டத்தில் மனித சமூகத்திற்குள்ளார்ந்த தோன்றியிருக்கக்கூடும். அதுவே, பேச்சுவழக்கில் வழிவழியாகவும் வந்திருக்கலாம் ஆனால், இப்போது, அந்தப்பழமொழி சாதிக்கலப்புக் கூடாது என்னும் பொருளில் மனித சாதிகளுக்கானதாக மாறிப்போயிருக்கிறது.

பூமியில், பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து, மரணிக்கும் அத்தனையும், ‘யிரினம்’ என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இங்கே ‘இனம்’ என்பது எதனைக் குறிக்கின்றது? உயிர் என்பதைப் பொதுவாகக்கொண்ட அனைத்தும் ஓரினம், அதுதான் உயிரினம் என்று ஆகிறது.

ஆக, இனம் என்பதை நாம் ஏதேனும் ஒன்று அல்லது பல பண்புகளைப் பொதுவாகக் கொண்டவை என்றும் சொல்லலாம். அப்படிப்பார்க்கும்போது, தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன என்று உயிரினங்கள் அனைத்தும், தனித்தனி இனங்களாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.. உயிரினங்களில், சிந்திக்கும் திறனுக்குக் காரணமான பகுத்தறிவு இருப்பதால், மனித இனம், உயர்தனிச் சிறப்பு இனமாக வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

இது முழுக்கமுழுக்க,
குழலியல் அடிப்படையிலானது.
இதற்கும், மனிதர்களின்
முளை செயல்பாட்டிற்கும்
எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை.
அதாவது, வெள்ளைத்தோல்
உடையவர்கள், அறிவால்
சிறந்தவர்கள் என்றோ,
கருத்தத் தோல் உடையவர்கள்
அறிவில் தாழ்ந்தவர்கள்
என்றோ சொல்வதில் எவ்வித
உண்மையும் இல்லை.

ஒன்றிவு அதுவே உற்றிவு அதுவே
இரண்டிரு அதுவே அதனாடு நாவே
மூன்றிவு அதுவே அவற்றோடு மூக்கே
நான்கறிவு அதுவே அவற்றோடு கண்ணே
ஐந்தறிவு அதுவே அவற்றோடு செவியே
ஆற்றிவு அதுவே அவற்றோடு மன்னே
நேரிதன் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே

- (தொல். எழுத்துக்காரர்)

தொல்காபியம் தோன்றுவதற்கு முந்தைய காலத்திலேயே, அப்போது வாழ்ந்த தமிழ்ச்சான்றோர்கள் உயிரினங்களை இப்படி, அறிவின் அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்து இனம் பிரித்திருப்பதும், மனிதர்களுக்கு ஆறாவது அறிவான பகுத்திருப்பு உண்டு என்று உய்த்துணர்ந்து உரைத்திருப்பதும் நம்மை வியக்கவைக்கிறது. தமிழர்கள் என்னும் வகையில் நமக்கெல்லாம் பெருமையாகவும், இருக்கிறது.

அந்த மனித இனம், மதங்கள் கட்டமைப்பது போல், ஒரே நாளில் தோன்றி வந்துவிடவில்லை. மாறாக, சார்ஸ்ஸ் டார்வினின் பரிணாமக் கொள்கை சுட்டுவதுபோல், பல இலட்சம் ஆண்டுகளில், பூமியின் பல்வேறு பகுதிகளில் உருமாறி, கருமாறி, வளர்ச்சிபெற்றுத்தான் இன்றைய நிலையை அடைந்திருக்கிறது.

மனித இனம் ஆப்பிரிக்காவில் தோன்றிய தாகச் சொல்லப்பட்டாலும், ஒரு கால கட்டத்தில் அந்த மனிதர்கள் இந்த பூமியின் பரந்த நிலப்பரப்பு முழுவதும் பரவிவிட்டார்கள். அப்படிப் பரவிய இடங்களில் நிலவிய பல வேறு காலநிலைச் சூழலில் வாழுவேண்டிய கட்டாயத்தால், பல்வேறு தனித்தனி மனித இனக்குழுக்களாக உருவாகி, நிலைபெற்றிருக்கின்றனர்.

பொதுப்புத்திசார்ந்து மனித இனம், இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கப்படுகின்றது.. ஒன்று மரபினம் (Race). மற்றொன்று, சூழலினம் (Ethnicity). மரபினம் மற்றும் சூழலினம் இரண்டுமே ஒன்று போலத் தோன்றினாலும், அவற்றிற் கிடையே நுண்ணிய வேறுபாடுகளும் இருக்கின்றன.

மரபினம் என்பது, பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கும் பொதுவான மரபனுக்கள் (genes) காரணமாக உருவானதாகச் சொல்லப்படுவது. அது, மனிதர்களின் உடற்கூறு, நடத்தை மற்றும் பண்பாட்டுப் பங்களிப்புகளையும் வைத்தே

பெரும்பாலானவர்களால் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

அதேவேளையில், சூழலினம் என்பது, ஒரே மாதிரியான சூழலில் வாழும் மனிதர்களிடம், வளர்ந்து, நிலைபெற்றிருக்கும் பொதுப் பண்புகள் சார்ந்தது. அதனை, மொழி மற்றும் பகிர்ந்து கொள்ளப்பட்ட பண்பாடுகளைக் கொண்டே அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

ஆங்கிலத்தில், Race மற்றும் Ethnicity என்னும் சொற்களுக்கு, தமிழில் ‘இனம்’ என்னும் ஒற்றைச் சொல்லையே பயன்படுத்த வேண்டியுள்ளது. எனவேதான், உடற்கூறு சார்ந்த Race என்பதை ‘மரபினம்’ என்றும், வசிப்பிடம் சார்ந்த Ethnicity என்பதை ‘சூழலினம்’ என்றும் நான் அவற்றின் பண்புசார்ந்து வகைப்படுத்தி யுள்ளேன்.

“யாராவது உங்களிடம் வந்து, ‘உங்களுடைய அடையாளம் (identity) என்ன?’ என்று கேட்டால் என்ன பதில் சொல்வீர்கள்? உங்களுடைய அடையாளம் என்பது, தோலின் நிறமா, தேசமா, பேசும் மொழியா, பின்பற்றும் மதமா, குடும்பப் பாரம்பரியமா அல்லது பண்பாட்டுச் சடங்குகளா? இவற்றில் எதனை உங்கள் அடையாளமாகக் கூறுமுடியும்? “என்று பெனிசில் வேனியா பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த (Pennsylvania State University) மாந்தவியலாளரும் (anthropologist), மனித எச்சங்களின் ஆய்வாளருமான (palaeobiologist) நினா ஜெப்லோன்ஸ்கி (Madam Nina Jablonsky) கேள்விகளை எழுப்புகிறார்.

மனிதர்களில் காணப்படும் வேற்றுமைகளை (human diversity) புரிந்துகொள்ளவும், விளக்கவுமே மரபினம் மற்றும் சூழலினம் பயன்படுத்தப் படுகின்றன என்று நினா ஜெப்லோன்ஸ்கி மேலும் கூறுகிறார்.

மரபினத்தின் அடிப்படைப்பண்பு: (The Basis Of Race)

18 ஆம் நூற்றாண்டில், மாந்தவியலாளர் களாலும் (anthropologists), தத்துவவாதிகளாலும் (philosophers), வாழுமிடம் (location) மற்றும் தோலின் நிறம் போன்று பாரம்பரிய உடற்கூறுகளை வைத்து மக்களை வகைப்படுத்தும் கருத்தியல் உருவாக்கப்பட்டது. இது, மனிதர்களில் பல தனித்தனி இனங்கள் இருப்பதாகவும், அவற்றிற்கிடையேயான வேறுபாட்டிற்கு உடற்கூறுகளே அடிப்படையானது என்னும் கருத்தியலுக்கும் இட்டுச் சென்றது.

இப்படிப்பட்ட ‘இனம்’ பற்றிய தவறான புரிதல்கள், மனிதர்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள்

ஏற்படவும் காரணமாயிற்று. உலக அளவில், மனிதர்களிடையேயான சமநிலையை அது குலைத்துப்போட்டது. சில இனங்கள் உயர்ந்தவை, வேறுசில இனங்கள் தாழ்ந்தவை என்னும் தவறான கருத்தியலுக்கும் இட்டுச்சென்றது.

அதனால் பெரிதும் பயன்டைந்தவர்கள் ஐரோப்பியர்கள். அவர்களது வெள்ளைத்தோல் காரணமாக அவர்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்னும் எண்ணம் ஐரோப்பியர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அத்தோடு அது நிற்கவில்லை. கருப்புத் தோலை உடையவர்கள் கீழானவர்கள் என்னும் கருத்தியலுக்கு இட்டுச் சென்றதால், நீக்ரோக்களை அடிமைப்படுத்தவும் செய்தது.

அறியப்பட்ட இன்றைய மரபினங்களிலிருந்து (races) 1000 பேரைத் தெரிவுசெய்தால், ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் (group) உள்ளவர்களிடையே பல பண்பியல் வேறுபாடுகளைக் காணமுடியும் என்று நினை ஜெப்லோன்ஸ்கி கூறுகிறார்.

அதாவது, குறிப்பிட்ட மரபனு, இந்தக் குறிப்பிட்ட மரபினத்திற்கு மட்டுமே சொந்தமானது (gene unique to one particular racial group) என்று எந்த ஒரு மனித இனமும் இல்லை” என்பதாகும். குறிப்பிட்ட ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதாலேயே, அவர் புனிதமானவர் ஆகிவிடமாட்டார் என்றும் அதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம்..

“மக்களின் உடற்கூறு (biology) அடிப்படையில், மனிதர்களை இனம்பிரிக்கும் உறுதியான வழிமுறைகள் என்று எதுவும் இதுவரை கண்டறிப்படவில்லை. கருப்போ, வெளுப்போ, பஞ்சப்போ, தோலின் நிறம் எதுவாக இருப்பினும், அந்த நிறங்களுக்குச் சொந்தமான மனிதர்கள் வாழுமிடத்தில் அவர்கள் பெறும் சூரியக்கதிர்வீச்சு (solar radiation) காரணமாக அந்த நிறங்கள் பலமுறை மாறுதலுக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன” என்று ஜெப்லோன்ஸ்கி அவரது ‘Own Work On Skin Colour’ என்னும் ஆய்வறிக்கையில், கூறுகிறார்.

பூமி, தனது சமூகி அச்சில் நேர்க்குத்தாக இல்லாமல் 23.5 டிகிரி சாய்ந்துள்ளது. அதன்

காரணமாகவே, பூமியில் பருவநிலை மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. மாத்திரமல்ல, பூமியின் அணைத்து இடங்களும், சூரியக்கதிர்களைச் சம அளவில் பெறுவதில்லை என்பதற்கும், பூமியின் சமூகி அச்சின் சரிவே காரணம்.

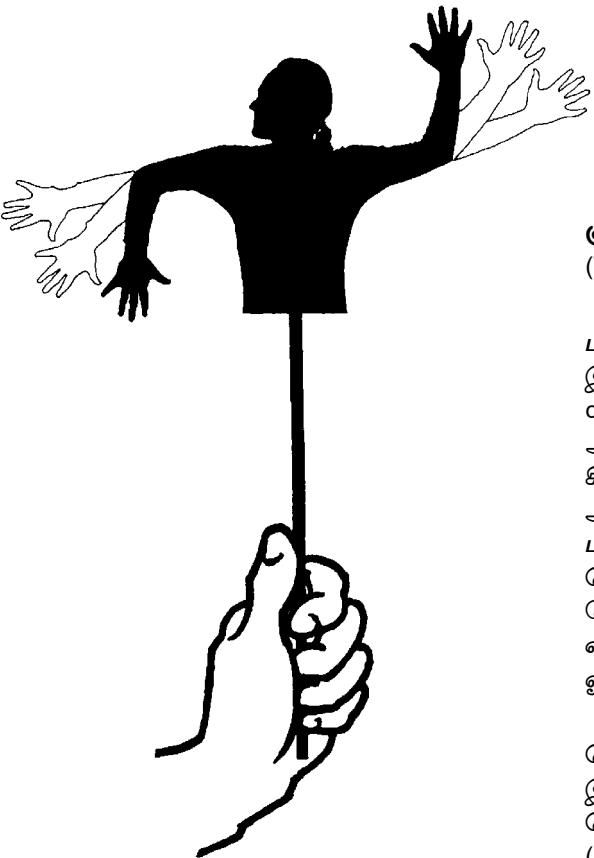
நிலநடுக்கோட்டை ஒட்டிய வெப்பமண்டலப் பகுதிகளில், ஆண்டு முழுவதும் மிக அதிக அளவில் சூரியக்கதிர்கள் பெறப்படுகின்றன. சூரியக்கதிர்களில் உள்ள மனிதர்களுக்குக் கேடுவினாவிக்கும் புறங்கதாக்கதிர்கள் மிகவும் செறிவாகப் பூமியை வந்துசேர்கின்றன. அவற்றை எதிர்கொள்ளும் விதத்தில் அங்கு உள்ள மக்களின் தோல் கருமை நிறமுடையதாக இருக்கிறது.

மாறாக, துருவப்பகுதிகளில், சூரியனைப் பலமாதங்கள் காணவே முடியாது. அங்கு கடுங்குளிர் நிலவுகிறது. வெப்பநிலை சமூகிகிரிக்குக் கீழும் சென்றுவிடுகிறது. அதோடு, துருவப்பகுதிகளில், பூமிக்கு வந்துசேரும் சூரியக்கதிர்களில் புற ஊதாக்கதிர்கள் மிகவும் குறைவு. எனவே அங்குள்ள மனிதர்களின் தோல் வெளுப்பாக உள்ளது.

இது முழுக்கமுழுக்க, சூழலியல் அடிப்படையிலானது. இதற்கும், மனிதர்களின் மூன்றை செயல்பாட்டிற்கும் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. அதாவது, வெள்ளைத்தோல் உடையவர்கள், அறிவால் சிறந்தவர்கள் என்றோ, கருத்தக் தோல் உடையவர்கள் அறிவில் தாழ்ந்தவர்கள் என்றோ சொல்வதில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை.

ஆகவேதான், 18ஆம் நூற்றாண்டில், தோலின் நிறம்சார்ந்து, மனிதர்களை இனம்பிரித்த இயற்கையாளர்கள் மற்றும் தத்துவவாதிகளின் (Naturalists and Philosophers) செயல் ‘முட்டாள்தனமானது’ என்று நினை ஜெப்லோன்ஸ்கி சாடுகிறார்..

வரலாறு (History) மற்றும் பொருளியலைப் (Economics) புறந்தள்ளிவிட்டு, ‘இனம்’ மற்றும் “இனவெறி” (Race and Racism) ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது என்று மருத்துவமாந்தவியலாளர், ஜேன் ஓ ஸ்பெவாளிக் (madam Jayne O Ifekwanigie, medical anthropologist) கூறுகிறார். ஏனெனில், ‘அடிமை வணிகம்’(Slave

சூழலினத்தின் அடிப்படைப் பண்டு

(The Basis of Ethnicity)

1941-45 காலகட்டத்தில், ஜேர்மனியில் 6 மில்லியன் (60 இலட்சம்) யூதர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டதற்கும் (Holocaust), 1994இல் ரூவாண்டாவில், 100 நாட்களில், ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த 80,000 சிறுபான்மை டுட்சி (Tutsi) இன மக்களை, அதிகாரத்தில் இல்லாத பெரும்பான்மை மக்களான ஹாடு (Hutu) இனத்தினர் படுகொலை செய்ததற்கும், ‘சூழலின்’ (Ethnicity) வேறுபாடுகள்தான் காரணமாக இருந்தது எனகிறார் மருத்துவ மாந்தவியலாளர், ஜேன் ஓ ஃபெவானிக்

2009இல், உலக வல்லரசுகளின் துணையுடன், பெரும்பான்மை சிங்கள அரசு ஒன்றிரை இலட்சம் ஈழத்தமிழர்களை இனப்படுகொலை செய்ததற்கு, மொழி, மதம் சார்ந்த சூழலினக் (Ethnicity) காரணிகளே அடிப்படையாக இருந்தது எனலாம்.

மரபினம் மற்றும் சூழலினக் குழப்பங்கள்:

மரபினமும், சூழலினமும், எளிதில் பிரித்தறியமுடியாத வகையில் பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. பல்வேறு இன மக்கள் வாழும் பொதுச்சமூகத்தில், சிறுபான்மை இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் சூழலினத்தை அடைவதற்கு முன்பாகவே, மரபினம் அவர்மீது தினிக்கப்பட்டு, ஒதுக்கப்பட்டு விடுகிறார்.

ஆப்பிரிக்காவில் இருக்கும் போது, சூழலினம் சார்ந்து கென்யன், நெஜீரியன் போன்று பிரித்துப் பார்க்கப்படும் மக்கள், அமெரிக்காவிற்குப் புலம்பெயரும்போது, ‘‘மரபினம்சார்ந்து ‘கருப்பின மக்கள்’ என்னும் பொது அடையாளத்திற்குள் விரைந்துத் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றனர்.

ஆனாலும், இப்படி மனிதர்களை வேற்றுமைப்படுத்துவது, மனிதனின் கண்டுபிடிப்பே அன்றி, உண்மை அல்ல என்றும், மரபினம் மற்றும் சூழலினம் வறட்டு கருதுகோள்களாகவே இருந்தாலும், அவற்றின் நடைமுறைத்தாக்கம் அவற்றைப் புறந்தள்ள முடியாததாகவே இருக்கிறது என்றும் நினா ஜெப்லோன்ஸ்கி கூறுகிறார்.

மக்களை, மரபின் அடிப்படையில் பிரிப்பது, மனித சமூகத்தில் பல்வேறு எதிர்மறைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடுகிறது. சிறுபான்மை என்று அடையாளப்படுத்தி, பலஇன மக்களை சமூகப் பொருளாதார நிலையில் பின்னுக்குத் தள்ளிவிடுகிறது. ‘மரபின்’ சிறுபான்மை யினருக்குக் கல்வி, மருத்துவம் போன்றவற்றில் வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டு,அதன்காரணமாகக் குற்றச்செயல்கள் அதிகரிப்பதற்கும் காரணமாகின்றது. சில இனக்குழுக்களைத் தாழ்ந்த வர்கள் என்று சொல்வதற்காகவும், .மரபின் அடையாளங்கள் வளர்த்தெடுக்கப்படுகின்றன.

சிறுபான்மை இனத்தவரைப் பொறுத்த மட்டில், இந்த ‘மரபின்’ அடையாளம், அவர்களுக்குள் ஒருங்கிணையவும், விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் பயன்படுகிறது. அரசியல் சார்ந்து, ‘மரபின்’ அடிப்படையில் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்குக் கூடுதல் சலுகைகளை முன்னெடுப்பதன் வழியாக, சமநிலையை ஏற்படுத்தவும் வழிவகுக்கிறது. . இது இந்தியாவில் நடைமுறையில் இருக்கும் இடைதுக்கீட்டிற்கும் பொருந்திப்போகிறது.

இந்தியாவில் பல்வேறு மொழிபேசும் மக்கள், பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளைக்கொண்ட மக்கள், பல்வேறு பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கொண்ட மக்கள், பழங்குடிகள் என்று ‘சூழலினமாக’, (Ethnicity) வாழ்ந்துவருகின்றனர்.

என்றாலும், மதச்சிறுபான்மையினரும், தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மற்றும் பழங்குடி மக்களும் ‘மரபின்’ அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுவதும், ஒடுக்கப்படுவதும் சிறுசிறு நிகழ்வுகளாக மட்டுமல்லாமல், பெரிய அளவிலும் அவ்வப்போது அரங்கேறுவதையும் நாம் பார்த்துவருகிறோம் அல்லவா?

தமிழ்நாட்டில் பெரியார் முன்னெடுத்த ‘திராவிடம்’ என்னும் கருத்தியலால், தமிழகத்திற்குப் புலம்பெயர்ந்து, ஒரே சூழலில் வாழ்ந்துவரும் மலையாளிகள், கன்னடர்கள், தெலுங்கர்கள் அனைவருமே தமிழர்களுடன் சேர்ந்து ‘திராவிடர்கள்’, என்னும் பொதுப் பெயரால் ‘சூழலினமாக’ அடையாளப்படுத்தப்பட்டு, ஒரு தொகுதிக்குள் கொண்டு வரப்பட்டுப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளனர்.

என்றாலும், பார்ப்பனர்கள் X பார்ப்பனர் அல்லாதார் என்று பெரியார் முன்னெடுத்த அதே திராவிடக் கருத்தியலால், ‘சூழலின்’ (Ethnicity) அடிப்படையில் பொதுத்தொகுதியில் இணைந்திருக்கவேண்டிய, தமிழ் பார்ப்பனர்கள், ‘மரபின்’ (Race) அடிப்படையில் ‘பார்ப்பனர்கள்’

என்று ஒதுக்கப்பட்டனர் என்பது ஒரு வரலாற்றுச் ‘சூழலின முரண்’ எனலாம் !..

மருத்துவ மாந்தவியலாளர், ஜேன் ஒஃபெவானிக் (Ifekwaniguiie, medicalanthropologist, Jayne O) இறுதியாக இப்படிக் கூறுகிறார். .

“மரபினம் (Race) மற்றும் சூழலினம் (Ethnicity) என்பதை நாம் எப்படி அணுகுவது? அவற்றை நாம் கொண்டாடுவதா? புறக்கணிப்பதா? கண்டுகொள்ளாமலிருப்பதா? இந்த கேள்விகளுக்கு எளிமையான பதில்கள் எதுவும் இல்லை. ஆனாலும், ஒன்றை உறுதியாகக் கூறலாம். அவை இரண்டுமே, மனிதர்களில் காணப்படும் வேற்றுமைகளைப் (Human diversities) புரிந்துகொள்ள உதவும் என்று சொல்லப் பட்டாலும், அதற்கு எவ்விதமான அறிவியல் அடிப்படையிலான சான்றுகளும் இல்லை. அறிவியல் நமக்கு என்ன கற்றுத்தருகிறது என்றால், மனிதர்களாகிய நாம் நமக்கான வற்றைக் கட்டடமைக்கிறோம்; பெரும்பாலான வற்றை நமக்குள் பசிர்ந்துகொள்கிறோம். இந்தப் புரிதலின் அடிப்படையில், . எதிர்காலத் திற்கான சவால் என்பது, வேற்றுமைகளைக் கடந்துநாம் மனிதர்களாக எப்படி ஒன்றுபட்டு நிற்கமுடியும் என்று கண்டறிவதும், அதனை செயல்படுத்துவதுமே ஆகும்.”

மாந்தவியலாளர்கள் நினா ஜெப்லோன்ஸ்கி மற்றும், ஜேன் ஒஃபெவானிக் ஆகியோரின் கூற்றுகளிலிருந்து, ‘இனம்’ பற்றிய நமது புரிதலை இப்படிக்கூறலாம். அறிவியல் அடிப்படையில், இந்த உலகின் எந்தப்பகுதியில் வாழும் மக்களானாலும், அவர்களில் குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதால், பிறப்பு கரணமாக மட்டுமே, அல்லது அவர்களது வெள்ளைத் தோல் காரணமாக மட்டுமே அவர்கள் உயர்வான வர்கள் என்றோ, மேலான அறிவுடையவர்கள் என்றோ, சிறந்த பண்பாட்டுக்குச் சொந்தக் காரர்கள் என்றோ கூறமுடியாது.

மறுதலையாக, குறிப்பிட்ட வேறு ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள், அந்த இனத்தில் பிறந்ததாலோ அல்லது கருப்புத் தோலை உடையவர்கள் என்பாதால் மட்டுமே அவர்கள் கீழானவர்கள் என்றோ, சிந்திக்கும் திறனற்றவர்கள் என்றோ கூறிவிடவும் முடியாது, இது நம் நாட்டில் நிலவும் சாதி அமைப்பிற்கும் பொருந்தக்கூடியதே.

(Ref. Emma Bryce – Live Science 8th Feb. 2020)

கட்டுரை

■ இரா. மோகனராஜன்

ஏன் கிடைத்த நோட்டி?

அன்பு வாசகர்களே!

கடந்த இரண்டு வருடங்களாக காக்கையில் வெளிவந்த “ஸமூத்தமிழருக்கு கருணாநிதி என்ன செய்தார்?” என்கிற என்னுடைய தொடர், ஏப்ரல் 2020 இதழில் நிறைவடைந்துள்ளது. எனினும், ஏன் இந்தத் தொடர்?! என்பது குறித்து, வாசகர்களுக்கு விளக்க வேண்டியது எனது கடமை என்பதால் சில செய்திகளை உங்களோடு இங்கே பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1983 ஆம் ஆண்டு யூலையில் இலங்கையில் நடந்த இனப்படுகொலைகளை ஒரு பள்ளிச் சிறுவனாக கேள்விப்பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அன்றைக்குத் தினமணி > ஆனந்தவிகடன், ஜா-னியர் விகடன், போன்ற இதழ்களே பெரும்பாலும் வாசிக்கக் கிடைத்தன. இவையே எனக்கு எங்கள் வீட்டிலிருந்து உலகைப் பார்க்கக்கிடைத்த சாளரம். பிறகு வாளெனாலி, பி.பி.சி தமிழோசை, ஆனந்தி அக்கா, மற்றும் சங்கர மூர்த்தி. சங்கரண்ணா போன்றவர்கள் தமிழ்மூச் செய்கின்ற கொடுப்பதில் ஆர்வப்படுத்துபவர்களாக இருந்தார்கள். யூலைக் கலவரத்தை யொட்டித் தமிழ்மூத்திலும், தமிழகத்திலும் உருவான வாதையான சூழலில், விகடன் அட்டையில் தமிழ்த்தாய் அழுவது போலவும் அந்தக் கண்ணீர் வங்கக் கடலை நிரப்புவது போலவும் ஓவியர் மாருதி கைவண்ணத்தில் ஒரு அட்டைப்படச் சித்திரம் வெளியிட்டிருந்தது. அப்போது என்னை அது,

வெகுவாக ஈர்க்கப் பிற்கொரு காரணமும் இருந்தது. அன்றைக்கு அந்தச் சித்திரத்தை எங்கள் ஊர் மாட்டு வண்டி ஒன்றின் பக்கப் பல்லைக்கயில் அழகாக அதே போன்று வரையப்பட்டு பார்க்குமிடங்களிலெல்லாம் வலம் வந்து கொண்டிருந்தது. இதல்லாது கலவரங்களுக்குப் பிறகு எங்கள் பகுதிகளில் கரையேறித் தங்கிய ஈழ ஏதிலியர், முக்கியமாகப் போராளிகளைப் பெரும்பகுதி பார்க்க முடிந்தது. நன்கு பயிற்சி பெற்ற உடற்கட்டுள்ளவர்கள் அல்லது எனிய உடையுடன் பஞ்சடைந்த கண்களும், வெறித்த பார்வையும் கொண்டவர்கள் இப்படி.. பொது வெளியில் அவர்கள் கண்ணீருடனும், காயங்களுடனும் முக்கியமாக பெரும் நம்பிக்கையுடனும் நடமாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

பக்கத்து ஊர் ஆள் ஒரு சைக்கிள் கடையை நெருங்கி வாடகைக்குச் சைக்கிள் கேட்டாலே அவ்வளவு தயங்கும் ஊரில், ஒரு போராளி,

சைக்கிள் கேட்டு நின்றபோது அந்த கடைக்காரர் “உங்களுக்கு இல்லாத சைக்கிளா! எடுத்துட்டுப் போங்க தமிழ்...!” என்ற சொற்களை, நேரில் கேட்டபோது எனக்குள் இது வியப்பையும் நெகிழிவையும் ஏற்படுத்தியது மெய். போராளிகள் முகாம் அமைத்து ஈழத்தில் நடக்கும் இன ஒடுக்கு முறை மற்றும் படுகொலைகள், போராளிகள் களப் பயிற்சி பெறும் காட்சிகள் என அவற்றைத் தமிழக மக்களுக்கு காட்சிப்படுத்தினர் அப்போது.

வேதாரண்யம் போன்ற பகுதிகளில் திரைப் படச் சுவரோட்டிகளுக்கு இணையாகப் போராளிகளின் வீரச்சாவுகளைத் தாங்கிய புகைப் படங்கள் ஒட்டப்பட்டன. வெளிப்படையான இயக்கச் செயற்பாடுகள் அங்கு இருந்தன. பத்திரிகைகள், ஏடுகள், வாணோலி போன்றவை ஏற்படுத்திய இயல்பான தாக்கம் மற்றும் ஊக்கம் சமூம் குறித்த சேகரிப்புகளுக்குத் தாண்டுவதாக இருந்தன. மேலும் தினமணியில் அதன் ஆசிரியர் ஏ.என். சிவராமன் அவர்கள் ஈழம் தொடர்பாக எழுதும் தலையங்கள், கட்டுரைகள், (குமாங்கா என்ற பெயரில் விரிவான தொடர் ஒன்றை அவர் தினமணியில் எழுதினார். அவற்றில் சிலவே தற்போது என்னிடம் உள்ளன.) அவை ஈழம், இனச் சிக்கல்கள் குறித்துத் தெளிவான பார்வையை எனக்கு வழங்கின.

குமாரி ஜெயவர்த்தன, ஐகன்பெரேரோ, போன்ற சிங்களக் கட்டுரையாளர்களின் தமிழ்ப்பெயர்ப்புகளை அன்றைக்கெல்லாம் சிவராமன் அவர்கள் தினமணியில் வெளியிடுவார். இவை தினமணியில் மட்டுமே பார்க்கக்கூடியவை. தினமணி, ஈழச் சிக்கலில் சகல உணர்வுகளையும் கடந்த மெய்யான அதே சமயம் அறிவார்ந்த அனுகுமுறையுடன் செய்திகளைத் தரக்கூடியதாக இருந்தது.

அந்தப் பார்வையின் நீட்சியே இத்தொடரிலும் எனது வழிமுறையாக இருந்தது. இருங்கும். 1985 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தினமணியின் ஈழம் தொடர்பான செய்திக் கட்டுரைகளை சேகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தேன். இது மூன்றிலிருந்து மூன்றாண்டுகள் கட்டுரைகளை வெளியிட்டு வரையிலும் தொடர்ந்தது. அது போல ஜாவியில் நெடுமாறன் கட்டுரைகள், அவர் 85 ஆம் ஆண்டு ஈழம் சென்றுதிரும்பிய பிறகு எழுதிய தொடர். ஜாவியில் பிரபாகரனின் நேர்காணல்கள், தேவி இதழில் பிரபாகரனின் நேர்காணல் போன்றவை. 90களில் தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த ‘இந்தியா டுடே’ போன்றவை. இவை ஈழச் சிக்கலில் வேறுவிதமான பார்வைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் தகவல் முக்கியத்துவம் கருதி அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொண்டேன்.

நூல்கள் வரிசை ஒன்றும் பிரமாதமாக என்னிடம்; இருந்திருக்கவில்லை. அப்போது வெளிவந்த பாவைச்சந்திரனின் ‘சமூத்தமிழர்

போராட்டவரலாறு’(தற்போது அது விரிவான தொடராக தினமணியில் வெளிவந்து நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளது) புலிகளின், ‘அரசப்யங்கரவாதமும் ஆயுதப்புரட்சியும்’ ‘டைரியாஃப் காப்பாட்’ என்ற புலிகளின் போராட்ட வரலாறு பற்றிய ஆங்கிலதமிழ் நூல், புலிகளின் குரல் ஏடு. தமிழ்மீ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தினரின் வெளியீடான் சுந்தரம் அவர்களின் புதியபாதை. தமிழ்மீ மாணவர் பேரவையினரின் ‘பொங்குதமிழ்’ போன்றவை வெகு சில இருந்தன. தற்போது இவற்றில் பல இல்லை. இல்லையென்றால், கரையான், மழைக்காலத்தில் ஏற்பட்ட இயற்கைச் சீற்றங்கள், சென்ற ஆண்டு வந்த கஜா புயல் வரையிலும் அவற்றை சேதப்படுத்தாமல் செல்லவில்லை.

பிறிதொரு நூல் ‘முறிந்தபனை’. தயா சோமசுந்தரம், ரஜன்ஷால், ராஜனிதிரானகம போன்றவர்களால் இடதுசாரிப் பார்வையில் எழுதப்பட்ட பெருநூல். இந்திய அமைதிப்படை இலங்கையில் தங்கியிருந்த காலத்தை முதன்மையாக விவரிக்கும் நூல் என்றாலும் அது தமிழர் போராட்ட வரலாறு, சிங்கள மேலாண்மைப் போக்கு, போரின் கீழ் பொதுமக்கள், குழந்தைகள், சிறார்கள், பெண்கள், முதியோர் உள்ளிட்டோரின் உளவியல், இந்திய அமைதிப் படையை அவர்கள் எதிர் கொண்ட உளவியல் நெருக்கடி என்பவற்றை பதிவு செய்கிறது. இந்த நூலின் ஆசிரியர்களில் ஒருவரும், மருத்துவரும், பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளருமான ராஜனி திரானகம கொல்லப்பட்டதானது எதிர்காலத்தில் இலங்கை ஊடகவியலாளர்களின் இடத்தை உறுதியாகக் காலி செய்யவல்லவையாக இருந்தது. இந்நூல் எனக்கு பல இடங்களின் விவரணங்களுக்கு உதவுவதாக இருந்தது என்பேன்.

எங்கள் பகுதியில், போராளிகளின் வாணோலி அலைவரிசைகள் இலங்கை ஒளிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன சேவைகளைப் போன்றே அத்தனைத் தெளிவாக இருக்காவிட்டாலும், கேட்கக்கிடைத்தன. முக்கியமாக தமிழ்மீ மக்கள் விடுதலைக் கழுத்து முக்கும் (பிளாட்) உமா மகேசவரன்(முகுந்தன்) ‘தமிழ்மீத்தின் குரல்’ மிகத் தெளிவாகக் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கும். ஈழ, இந்தியச் செய்திகள், உலகப் போராட்டங்கள் சஞ்சிகை நிகழ்வுகள் என அவை தரமாக ஒலிபரப்பின. பிறகு ஈழக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணியின் (ச.பி.ஆர், எல்.எஃப்.) ‘ஸமூ வாணோலி’. தமிழ்மீ விடுதலைப் புலிகளின் (எல்.டி.டி.ச.) ‘புலிகளின் குரல்’ பரவலாகக் கேட்க முடிந்தாலும், புலிகளின் குரல் வாணோலி ஈழப்பகுதிகளுக்கு மட்டுமானதாகவே இருந்ததால் ஒலிபரப்பில் தெளிவின்மை இருந்தது.

புலிகளின் குரல் வாணோலியில் அப்போது எனது கவிதை ஒன்று வெளியானது. அந்த

வயதில் எனக்கு அது பெரும் மகிழ்வளிப்பதாக இருந்தது. அப்போது அடையாறில் இயங்கிய புலிகளின் அரசியல்பிரிவு தலைமையகத்திலிருந்து எனது கவிதை ஒன்றிற்கு பாராட்டும் அந்த சமயம் பொங்கல் பண்டிகை என்பதால் வாழ்த்துக் கடிதம் ஒன்றும் வந்ததும் இனிமையான நினைவுகள். பிறகு பெரும்பாலும் எனது ஈழம் தொடர்பான அரசியல் அய்யங்களை அடையாறு தலைமையகத்திற்கு எழுதிக் கேட்கத் தொடங்கினேன்.

போராளிடமிருந்து ஆயுதங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நேரம் அது. அது குறித்தப் புலிகளின் நிலைப்பாடு மற்றும் இந்திய அரசின் போக்கு குறித்த எனது கேள்விகளுக்கு அரசியல் பிரிவினர் மிகுந்த மரியாதையுடன் தமது கடிதங்களில் பதிலளித்திருந்தனர். எழுதுவது ஒரு சிறுவன் என்று அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. இந்திய அமைதிப்படையினர் ஈழத்தில் நிலை கொண்டிருந்த காலத்தில் அது குறித்த எனது அய்யங்களுக்கு புலிகளிடமிருந்து வந்த கடிதம் ஒன்று அன்றைக்கு இந்தியப் படையினரால் வஞ்சகமாகக் கொல்லப்பட்ட ஜானியால் எழுதப்பட்டிருந்தது மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். இந்தியாவில் நிலைகொண்டிருந்த புலிகள், பிறகு தமது அலுவலகங்களை மூடிவிட்டுத் தமிழகக் கரை நீங்கியபிறகு அத்தொடர்பு நின்றுவிட்டது.

கலைஞர் கருணாநிதி இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு காலமானபோது, கலைஞர் பற்றி குறிப்பாக ஈழம் தொடர்பாக அவரது பங்கேற்பு குறித்து பலவிதமான குரல்களும், பதிவுகளும் வரத்தொடங்கின. அவர் காலத்திலும் அப்படியான கருத்துகள் இருந்தன என்றாலும் அதன் பிறகு வந்தவை அவர் பதில் சொல்லவியலாத வெற்றிடத்துடன் இருந்தன. மேலும் கருணாநிதியின் சரியான அல்லது பிழையான ஈழ அனுகுமிறைகளைத் தவிர்த்துவிட்டு நாம் ஈழச் சிக்கலை ஒருபோதும் பேசிவிட முடியாது என்பதால், ஈழச் சிக்கல்களை தகவல்கள் வாயிலாக மட்டுமே அறிந்திருந்தாலும், அவரது பங்கு குறித்து நமக்குத் தெரிந்ததைப் பேசுவது வரலாற்றிற்கு நாம் செய்யும் நீதி என்றே தோன்றியது. முதலில் ஒரு தொடராக எழுதும் எண்ணம் இருக்கவில்லை என்றாலும் அவரது நினைவேந்தல் இதழாக வந்த காக்கைச் சிறப்பிதழில் எழுதத் தொடங்கி ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டுகளை அது கடந்துவிட்டது. ஒரு திங்கள் இதழில் ஒரு தொடர் இவ்வளவு ஆண்டு காலம் வருவது இது முதல் முறையாகக்கூட இருக்கலாம். அதற்காகக் காக்கை ஆசிரியருக்கு

மீண்டும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தொடர் எழுதிய காலத்தில் காக்கை ஆசிரியர் முத்தையா அவர்கள் தந்த ஆதரவு மற்றும் உற்சாகம், நான் வேண்டிய சில நூல்களை எனக்குப் பெற்றுத் தந்தவை குறிப்பிட வேண்டிய ஒன்றாகும். மேலும் தொடர் வெளிவந்து கொண்டிருந்த போது அவை சந்தித்த இரண்டு நெருக்கடிகள் முக்கியமானவையாகும் ஒன்று கஜா புயல். பாதுகாப்பாக வைத்திருந்த நூல்கள், இதழ்கள் போன்றவற்றைத் தொடருக்காக வெளியே எடுத்து வைத்திருந்தபோது வீட்டின் ஒடுகளைப் பிரித்துக் கொண்டு காற்றும் மழையும் அவற்றை திரும்பப் பெற முடியாத வகையில் சூறையாடிச் சென்றது. அந்த நேரத்தில் வீட்டில் இருக்கமுடியாத சூழல் மிகவும் வலியேற்படுத்திய நிகழ்வு. இரண்டாவது தொடரின் போதே எனது மடிகணினி செயலிழந்தது. இந்த தொடருக்கான சில சேகரிப்புகளும், அவற்றில் இருந்தன. கையெழுத்தில் எழுதி அனுப்பவியலாத வகையில் அதை புரிந்து கொள்ள, கீழடி அல்லது சிந்து சமவெளி நாகரீக கால எழுத்துக்களில் பயிற்சி பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். அப்படியான கையெழுத்து என்னுடையது. எனது சிக்கல்களைச் சொன்னபோது உடனடியாக கணினி ஒன்று வாங்கிக் கொள்ளும் படி காக்க கயின் பொறுப்பாசிரியர் க. சந்திரசேகரன் அன்புடன் வேண்டிக் கொண்டதுடன் தமது சொந்தப் பொறுப்பில் அதற்கான தொகையையும் உடனடியாக எனக்கு அனுப்பி உதவியது என்றும் மறக்கக்கூடியதல்ல.

இலங்கை தொடர்பான நூல்கள் கிடைக்கும்போது அதை கவனப்படுத்துவதுடன் கையில் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் நண்பர்கள் கவிஞர் தமிழ், மதி இவர்கள் எனதன்புக்குரியவர்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கடந்து இந்தக் தொடருக்கு வியப்புட்டும் வகையில் ஆதரவளித்த ஈழம் மற்றும் புலப்பெயர் உறவுகள். முக்கியமானவையாகும். குறிப்பாக காக்கை ஆசிரியர் குழுவின் மதிக்கத்தகு தோழர் முகிலன் அவர்களின் வழிகாட்டல், ஆதரவு, உரையாடல் போன்றவையாகும். இத்தொடர் இன்னும் முற்றுப் பெறவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் காக்கை இதழுக்கு வெளியே இத்தொடர் மேலும் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் நூல்வடிவும் பெறுவதற்கான காலத்தை எதிர் நோக்கிக் கொண்டுள்ளது. அதற்காக தொடர்ந்து எழுதும் முயற்சியிலும் உள்ளேன் என்பதை காக்கை வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். நன்றி!

குஞ்சரம்
1

கொரோனா வைரஸ் நெருக்கடி குறித்து அறிஞர் நோம் சாம்ஸ்கி கருத்துகள்

■ மொழி பெயர்ப்பு : வைகறைச் செல்வன்

கொரோனா கொள்ளை நோய் பரவலை தடுத்திருக்க முடியும். அதைத் தடுப்பதற்கான போதிய தகவல்களும், இருந்தன. உண்மையில் அக்டோபர் 2015 வாக்கிலேயே கொள்ளை நோய் மனித குலத்தின் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதற்கு முன்னரே, அமெரிக்காவில் பெருமளவில் இவ்வகை கொள்ளை நோய் தாக்குதல் குறித்து, நலப் பாதுகாப்பிற்கான ஜான் ஹாப்கின்ஸ் மையமும் உலக பொருளாதார மன்றமும், பில் - மெலின்டா கேட்ஸ் அறக்கட்டளையும் இணைந்து “2019ன் நிகழ்வு” என்ற தலைப்பில் நடத்திய ஆய்வு கருத்தரங்கில் உருவகப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இது குறித்து ஒரு நடவடிக்கையுமில்லை. அதன் பின் கடுமையாகியுள்ள நிலவரங்களுக்கு, போதிய தகவல்கள் தெரிந்த பின்னரும், அதனைப் பற்றி கவலை ஏதுமின்றி, அலட்சியப்படுத்திய மக்களுக்கு துரோகமிழைத்த அரசு அமைப்புகளே காரணம்.

டிசம்பர் 31, 2019லேயே சீனா, உலக சுகாதார அமைப்பிடம் (WHO), நிமோனியா காய்ச்சல் போன்ற அறிகுறிகளுடன், இதுவரை அறியப்படாத கிருமிகள் குறித்த தகவல்களை அளித்தது. ஒரு வாரம் கழித்து, சில சீன அறிவியலாளர்கள் கொரோனா தொற்றுக் கிருமிகளை அடையாளம் கண்டனர். அதன் தொடர் சங்கிலிகள், விளைவுகள் குறித்தும், உலக நாடுகளுடன் தகவல் பரிமாறிக் கொண்டனர். அதனாடே, உலக சுகாதார அமைப்பிற்கு சீனா அளித்த அறிக்கைகளைப் படித்த கிருமியியல் வல்லுநர்களுக்கும், இதரர்களுக்கும், கொரோனா தொற்றுக் கிருமி பற்றியும், அதனை கையாள வேண்டிய அவசரம் குறித்தும் தெரியும். அவர்கள் ஏதாவது செய்தார்களா? ஆனால் சிலர் செய்தார்கள்.

சீனா, தென் கொரியா, தைவான், சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகள் சில நடவடிக்கைகளை

மேற்கொண்டன. அந்நாடுகளால்தான் கிருமி தாக்குதலால் உண்டான முதல் கட்ட நெருக் கடியை பெருமளவு வகைப்படுத்தி சிந்தித்து கட்டுக்குள் கொண்டுவர முடிந்துள்ளது.

சீமேற்குலக நாடுகள் இதனை எவ்வாறு சந்தித்தன? ஐரோப்பாவால், ஓரளவிற்கு இந் நெருக்கடியை எதிர்கொள்ள முடிந்துள்ளது. ஜெர்மனி, தன்னிடமுள்ள நோய் அறிதிறனாவை முழுக்க தன் நாட்டுக்கு மட்டும் பயன்படுத்தி யுள்ளது. பிற நாடுகளுக்கு உதவவில்லை அல்லது உதவிட இயலவில்லை. ஆனால் குறைந்தளவு அந்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலாவது, காணக் கூடிய முறையில் ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்தி யுள்ளது.

பிற நாடுகள் அலட்சியமாய் இப்பிரச்சினையை ஒதுக்கி வைத்தன. இதில் மோசமான நாடாக பிரிட்டனும், மிக மிக மோசமான நாடாக அமெரிக்காவும் திகழ்கின்றன. நாளொரு மேனி பொழுதொரு வண்ணம் என்பது அமெரிக்க அதிபரின் நிலைப்பாடாக உள்ளது. ஒரு நாள் “நெருக்கடி ஒன்றும் இல்லை. இது ஸ்புனாவைப் போன்றதுதான்” என்கிறார். அடுத்த நாள் “இது கடுமையான நெருக்கடி. எனக்கு இதைப் பற்றி முழுதும் தெரியும் என்கிறார்.” அதற்கடுத்த நாள் “நாம் இயல்புக்கு திரும்ப வேண்டும். தேர்தலில் நான் வெற்றி பெற வேண்டும்” என்கிறார். இவரைப் போன்ற நபர்களின் கையில் இன்று உலகம் இருப்பது அதிர்ச்சியை அளிக்கிறது.

கொரோனா கிருமி ஆபத் தானதுதான். ஆனால் இதைவிட மிகப்பெரிய பயங்கரம் உலகை நெருங்கி வருகிறது மனிதகுல வரலாற்றில் நிகழ்ந்த அனைத்தையும் மீறிய, அழிவின் விளிம்பை நோக்கி இன்று நாம் ஒடிக் கொண்டிருக்கிறோம். டொனால்டு டிரம்பும், அவருடைய கூட்டாளி களும் உலகை படுகுழியில் தள்ள ஒட்டத்தில் முந்தி நிற்கிறார்கள். உண்மையில் உலகம் சந்திக்கப் போகும் மிகப்பெரிய ஆபத்துக்கள் இரண்டு, வளர்ந்து வரும் அனு யுத்த சூழல், ஒன்று. இரண்டாவது வெப்பமயமாகும் உலகின் சுற்றுச் சூழல் விடுக்கும் கடும் எச்சரிக்கை ஆகும். கொரோனா கிருமித் தாக்குதல் அச்சுறுத்தும் விளைவு களை உண்டாக்கும். அதிலிருந்து உலகம் மீண்டும் விடும். ஆனால் குறிப்பிட்ட இரண்டு ஆபத்துக்

களிலிருந்தும் உலகம் மீள முடியாது. அனைத்தும் முடிந்து விடும்.

உலகச் சந்தையின் வணிகமுறையின் மாபெரும் தோல்வி பின்னடைவு இது. இதன் கரு காட்டுமிராண்டித்தனமாக தீவிரமாக செயல் படுத்தப்பட்ட புதிய தாராளமயக் கொள்கைகளால் அதிகரித்த சந்தை வணிகத்தின் ஆழமான, சமூகப் பொருளாதார விளைவுகளில் உயிர் கொண்டுள்ளது.

புதிய தாராளமயக் கொள்கைகளுக்கு எதிராக வாதாடும் அதே நேரத்தில், எதிர்காலத்தின் மீது நம்பிக்கைகள் காரணங்கள் உண்டு என்கிறார் அவர். கொரோனா கிருமித் தொற்றின், சாத்திய மான நேர்மறை விளைவு என்பது, மக்களை, எந்த மாதிரியான உலகு நமக்கு வேண்டும் என்பது குறித்து சிந்திக்க வைத்திருக்கிறது.

கொள்ளை நோய்கள் தாக்குதல் குறித்து பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தெரிந்திருந்தும், அவைகள் குறித்து அலட்சியமான மதிப்பீடுகளே நிலவின. “சார்ஸ்” கொள்ளை நோய்க் கிருமியின் மாறிய வடிவக் கிருமிகள்கொண்ட, கொரோனா கொள்ளை நோய் தாக்குதல் இருக்கக்கூடும் என்பது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நன்கு தெரிந்திருந்தது.

அப்பொழுது சார் ஸ் கொள்ளை நோயை முறியடித்து கட்டுக்குள் வைக்க முடிந்தது. கிருமிகள் அடையாளப் காணப் பட்டு, வகைப்படுத்தப்பட்டன. தடுப்பு மருந்துகள் உருவாக்கப் பட்டு சந்தையில் கிடைத்தது. அப்பொழுதே. உலகம் முழுவதும் இருந்த மருந்து ஆய்வுகள்கள், ஆற்றல் மிகக் கொரோனா கொள்ளை நோயிலிருந்து பாது காப்பதற்கான மருந்து கள் உருவாக்கி இருக்க முடியும். ஏன் அதனை பின்னர் செய்யவில்லை?

உலக மருந்துச் சந்தையை தனது கட்டுப்பாட்டுக்கள் வைத் திருந்த மருந்து உற்பத்தி ஆலைகள் என்பதே தவறுகளின் ஆரம்ப அடையாளம். கடல் கடந்த கழகங்களாக விளங்கிய தனியார் மருந்து உற்பத்தி ஆலைகள் என்ற கொடும் சர்வாதிகாரிகளிடம் நமது வாழ்க்கையை ஒப்படைத் திருந்தோம். பன்னாட்டு பெரும் மருந்து உற்பத்தி ஆலைகள் என்ற கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் வசம்

மருந்து உற்பத்தி முழுவதும் இருந்தது. ஆனால் மக்களுக்கு பொறுப்பான முறையில் பதிலளிக்கும் கடமை அவர்களுக்கில்லை. அவர்களுக்கு, மக்களை பெரும் அழிவிலிருந்து பாதுகாக்கும் தடுப்புசி மருந்துகளை கண்டுபிடிப்பதைவிட புதிய அழகு கீர்மகளின் உற்பத்தியே கொழுத்த ஸாபம் தரக்கூடியதாயிருந்தது.

அமெரிக்கா இளம்பிள்ளை வாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டபோது அன்று அரசு நிறுவனம் கண்டுபிடித்த சாலக் தடுப்புசியால் அந்நோய் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்பட்டது. 1950களின் தொடக்கத்திலேயே அத்தடுப்புசி கிடைத்தது என்பது குறிப்பிடத் தகுந்தது. காப்புரிமை எதுவுமில்லை. அனைவருக்கும் அம்மருந்து கிடைத்தது. இப்பொழுதும் அதேபோல் செய்திருக்க முடியும். புதிய தாராளமயக் கொள்கை

எனும் பிளேக் போன்ற கொள்ளை நோய் அதனை தடுக்கிறது.

இக்கொள்ளை நோயை வெற்றிகொண்ட பின்னர் உலகத்தின் முன் இரண்டு தேர்வுகள் உள்ளன. அனைத்து வழிகளிலும் நிறுவப்படும் கொடும் சர்வாதிகார அரசுகள் இருக்க வேண்டுமா அல்லது மக்களின் தேவைகளை முழுமையான மனிதாபிமானத்தோடு அணுகி தீர்த்து வைக்கும், தனியார் லாப கொள்ளையை அனுமதிக்காத, அடிப்படையில் தீவிர மாற்றங்களுடன் புனரமைக்கப்படும் சமூக அமைப்பு வேண்டுமா என்பதை மக்கள் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

நன்றி : அல் ஜீரா

குஞ்சரம்
2

புதிய உலக ஒழுங்கில் சீனா-இலங்கை

■ பசுர் சேஷு தாழுத்

சீனா இலங்கைக்கு 1.5 பில்லியன் டாலரை இலகு கூடாக 10 வருட வசதியுடன் வழங்குகிறது. இதில் 500 மில்லியன் மார்ச்சிலும் ஒரு பில்லியனை ஏப்பிரலிலும் அனுப்புவதாக இருநாடுகளுக்குமிடையிலான பொருத்தனை அமைந்திருந்தது. மேலும் எல். சி திறக்க அவசியமற்ற வைன் ஒப் கிரடிட்டையும் சீனாவிடமிருந்து பெறும் வாய்ப்பும் இலங்கைக்கு கிட்டியுள்ளது.

இலங்கை எரிபொருளையும் மருந்துப் பொருட்களையும் தவிர மற்ற அனைத்துப் பொருட்களின் இறக்குமதியையும் நிறுத்தியுள்ளது. இது கொரோனா தாக்குதலினால் நிலை குலைந்துள்ள இன்றைய பொருளாதாரத்தை தாக்குப் பிடிக்க அரசாங்கம் மேற்கொள்ளும் சிறந்த உத்தியாகும்.

இம்முடிவு அத்தியாவசியப் பொருட்களுக்கான தட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்துமா என்ற கேள்விக்கு இல்லை என்பதே பதிலாகும். விரைவாக நகரும் நுகர்வோர் உணவுப் பொருட்களை (Fast moving consumer goods) சீனா, வைன் ஒப் கிரடிட்டுக்கு வழங்கும் சாத்தியம் இருக்கிறது. இந்தக் கடனை ஜிந்து வருடங்களின் பின்னரே திருப்பிச் செலுத்த

வேண்டும் என்பதனால் பொருட்கள் தட்டுப் பாட்டுக்கு வாய்ப்பே இல்லை எனலாம். நேரடியாக இப்பொருட்கள் சீனாவில் இருந்து இலங்கையை வந்தடையும்.

சீனாவின் விவசாய நிலங்கள் பரந்துள்ள எந்த மாநிலமும் கொரோனாவினால் பாதிப்படைய வில்லை, தலை நகர் பீஜிங்கில் தாக்கமில்லை. வனிக வளாகங்கள் அதிகமாக காணப்படும் ஷன்ஸென் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 500 தொற்றும் 5 மரணங்களுமே நிகழ்ந்துள்ளன. அதிகமாக பாதிப்படைந்த ஒஹான் மாநிலத்தில் இருந்து 1500 கி.மீட்டர் தூரத்தில் உள்ள முக்கிய இடமான ஷன்ஸூய் மாநிலம் பாதிப்படைய வில்லை. மேலும் சீனா கொரோனாவை விரைவாக வென்றுவிட்டது. இக்காரணங்களால் சீனாவின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பு அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவைப் போல் சீர்குலையவில்லை.

மேலும், ஆயுதங்களால் வெல்ல முடியாத வைரஸ் யுத்தத்துக்கு சமாதானம் பேசக் கூடுவராக ஐநா செயலாளர் நாயகம் செயற்பாடும் தேவையில்லை. பாதுகாப்பு கவுன்சிலின்

தலைமைக்கு வேலையில்லை. ஆனால் இன்றைய அவசிய தேவையாக இருக்கும் உணவு மற்றும் விவசாய அமைப்பான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் Food and Agriculture Organisation உடைய தலைவராக சீனர் Qu Dongyu என்பவர் இருக்கிறார். இதனால் உணவு போன்ற விரைவு நுகர்வு பொருட்களை இலங்கை சீனாவில் இருந்து நேரடியாகப் பெறுவதில் எந்தவிதமான இராஜ தந்திரச் சிக்கல்களையும் எதிர்கொள்ளமாட்டாது.

இறக்குமதி விலைப்பட்டியல் இல்லாமை மற்றும் 1.5 பில்லியன் பணத்தை திறைசேரி உள்வாங்குகை ஆகியவற்றால் தற்போது விரைவாக சரிந்து செல்லும் இலங்கை ரூபாவின் பெறுமதி நிமிர்த்தப்பட்டு அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படும். சீனாவின் முழுமையான நேரடி உதவியை இலங்கை உள்வாங்கி கொரோனா அரிக்கும் பொருதாரத்தை மீளமைத்து மீட்சி பெற்றுவிடும்.

கொரோனாவுக்கு எதிரான யுத்தத்தை நடாத்திச் செல்லுகிற காலத்தில் உலகு நுழைந்துள்ளது. இந்த யுத்தத்தில் வெல்லப் போவது அனு குண்டுகளோ ஏவுகணைகளோ வைத் திருக்கும் நாடுகள்ல. கண்ணுக்குத் தெரியாது கணை தொடுக்கும் மறைவான மென் மூலம் ஒன்று உலகை ஆட்டிப்படைக்கிறது. எனவே இந்த மென் மூலத்தை அழிக்கும் அறிவை பெற்றிருக்கும் நாடுகளே மூன்றாம் உலகப் போர் என வருணிக்கப்படும் இந்த கிருமித் தாக்குதலை வெல்பவையாக இருக்கும்.

கிருமித் தொழில் நுட்பத்தையும், மருத்துவத் தொழில் நுட்பத்தையும் விசேஷமாக கொரோனாவுக்கு எதிரான மருத்துவ தொழில் நுட்பத்தையும் சீன நாடுதான் கைவசம் வைத் துள்ளது. இதனால்தான் அந்நாடு கொரோனாவை விரைவாக தனது எல்லைகளை விட்டு விரட்டியிட்டது. மற்றனைத்து நாடுகளும் பெரும் பாலும் சரணாக்கி அடையும் நிலைக்கு வந்து விட்டன. அமெரிக்கா உட்பட ஜிரோப்பிய நாடுகள் மருந்தாயுதத்துக்காக சீனாவிடம் கையேந்தி நிற்கின்றன. தமது நாட்டு எல்லைகளை விட்டு கிருமி எதிரியை விரட்டுவதற்காக சீன மாதிரியை அனைத்து நாடுகளும் அங்கிகரித்து விட்டன.

சீன முன்னொரு காலத்தில் கம்யூனிச் நாடாக இருந்தது. மாவோ தலைமையில் கலாச் சாரப் புரட்சி மூலம் சர்வாதிகார ஆட்சியை விரட்டி தனிக்கான தனித்துவமான பொதுவுடமை மாதிரியை பின்பற்றி ஆட்சி செய்து வந்தவர்கள் மறைய சில பத்தாண்டுகளாக உறுதியான புதிய வடிவிலான ஜனநாயகத்துக்கு மாற்றமான தனிக் கட்சி ஆட்சி முறைமையை சீனா பின்பற்றி

வருகிறது. கம்யூனிச் கட்சியே நாட்டின் தலைவரை தெரிவு செய்கிறது. தற்போதைய சீன ஜனாதிபதி க? ஷி ஜின்பிங் முன்னொருபோது மில்லாத வகையில் மிக உறுதியான தலைமையை வழங்கி வருகிறார். திறமை வாய்ந்த சர்வாதிகார தலைமை என்றும் சொல்லலாம்.

மேற்குலக நாடுகள் உட்பட பல ஆசிய நாடுகளும் தாராளவாத ஜனநாயக ஆட்சியை நடை முறையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. மேற்குதான் திறந்த சந்தைப் பொருளாதாரத்தை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்தது. க? ஷி ஜின்பிங் மேற்கின் ஜனநாயகத்தையும் தனது நாட்டின் முன்னைய பொதுவுடமை பொருளாதார முறைமையையும் புறந்தள்ளி மேற்கு அறிமுகப் படுத்திய திறந்த சந்தை பொருளாதார முறை மையை நடை முறைப்படுத்தி வணிக சித்துவினையாட்டை உலக சந்தையில் காட்டி வருகிறார். மேற்கின் ஜனநாயகத் தலைவர்கள் அனைவரும் திறந்த பொருளாதார விளையாட்டில் தோல்வியடைய சர்வாதிகார தலைவர் ஜின்பிங் பெற்றி பெற்று வருகிறார். இந்த வெற்றிக்கு அவர் உறுதியான ஆட்சியாளராக இருப்பதே காரணமாகும். சீன மக்களும் தாராளவாத சமுதாய அமைப்புக்கு பழக்கப்பட்டவர்கள்ல. தாராளவாத ஜனதாயக சமுதாய அமைப்பின் வாழ்க்கை முறைக்கு பழக்கப்பட்ட மேற்குலக மக்களை அந்நாடுகளின் தலைவர்களால் கட்டுப்படுத்த முடியாது. ஆகவே, மக்கள் தூக்கி எறிந்துவிடுவார்கள் என்ற அச்சத்தில் உறுதியான ஆட்சியாளர்களாக இருக்க முடியாத இவர்களால் திறந்த சந்தைப் பொருளாதார விளையாட்டை நீண்ட காலத்துக்கு ஆடமுடியாது போய் தோல்வியில் துவண்டு கிடக்கிறார்கள். ஜின் பிங்கை மக்களால் தூக்கி எறிய முடியாது, எறிய வும் மாட்டார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் தாராளவாத ஜனநாயகத்தை அநுபவித்தவர்கள்ல. இலங்கையின் பெரும்பான்மை மக்களும் இன்னும் முழுமையான தாராளவாத ஜனநாயக சமுதாயமாக மாறவில்லை என்பதை இவ்விடத்தில் கவனிக்கவேண்டும்.

போர்ச்சுன் 500 பூகோள பட்டியல் (Fortune 500 global list) வெளியாகியுள்ளது. இதில் ஐக்கிய அமெரிக்க கம்பனிகளின் தொகை முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் குறைவடைந்துள்ளது. உலகத்தில் உச்சத்தில் உள்ள 500 கம்பனிகளில் 129 சீனாவுக்கு சொந்த மானவை 121 அமெரிக்காவுக்கு சொந்த மானவையாகும். 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த போர்ச்சுன் பட்டியலில் 8 சீன கம்பனிகள் மட்டுமே இருந்தன.

உலகத்தில் உச்சத்திலுள்ள 10 பெரிய வங்கிகளின் பட்டியல் வரிசைக்கிரமத்துக்கு

அமைவாக கீழே தரப்படுகிறது.

No 1: The Industrial and Commercial Bank of China (TCBC)

No 2: China Construction Bank Corporation

No 3: The Agricultural Bank of China

No 4: Bank of China Ltd

No 5: British Bank- HSBC Holdings

No 6: US Bank- JPMorgan Chase

No 7: French Bank- BNP Paribas

No 8: Mitsubishi- Japanese Bank

No 9: Bank of America

No 10: French Bank- Credit Agricole

(பட்டியலில் 6-வது இடத்தில் உள்ளது அமெரிக்க வங்கி. 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் இந்த பட்டியலில் உள்ள முதல் எட்டு வங்கிகள் அமெரிக்க வங்கிகளாக இருந்தன.)

மேலே தரப்பட்டுள்ள பட்டியல் உலக வங்கித் தொழிலில் சீனா தலைமை இடத்தில் உள்ளதை காட்டுகிறது. போர்ச்சுன் 500 பட்டியலும், உலக உச்ச வங்கிகளின் பட்டியலும் சீனா கடந்த 20 வருடங்களில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் உலக பொருளாதாரத்தில் கணிசமான பங்கை தனியொரு நாடாக தனது கையில் எடுத்து; இனி எவரும் அதனை விருஞ் முடியாத அளவுக்கு ஆப்பை அடித்துவிட்டது. கொரோனா

தொடுத்துள்ள மூன்றாம் உலக யுத்தத்தால் மேலும் சீனா அசைக்க முடியாத பொருளாதார வல்லரசாக வளரும். அதேவேளை வைரோஸஜி, மெடிகலோஜி ஆகிய தொழில் நுட்பத்திலும் மேலோங்கி காணப்படுவதால் மூன்றாம் உலக யுத்தத்தை வென்ற மருந்தாயுத வல்லரசாகவும் சீனாவே மினிரும் வாய்ப்புகள் பிரகாசமாக தெரிகின்றன.

இவ்வேளை; இலங்கை பெரும்பான்மை இனமும் அதன் அரசியல் தலைவர்களும் சீனாவின் கணக்களின் வெளிச்சத்தில் பயணம் செய்வதும், இலங்கைத் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் தேசிய இனங்களும் இவற்றின் தலைமைகளும் நீண்டகாலமாக அமெரிக்கா தலைமையிலான மேற்குலக மெழுகுவர்த்தியின் வெளிச்சத்தை நம்பி அந்நாடுகள் தமக்கு நீதி என்ற பெயரில் விடுதலையை வாங்கித் தரும் என்று கணமூடி செயல்பட்டு வருகிறார்கள். தற்போதும் இவ்வாறே தமது அரசியலை “பண்டுபோன” வழியில் பயணப்பட விட்டுள்ளார்கள். இவர்களது பழைய முறையை, ஏற்பட்டு வருகிற கொரோனாவுக்கு பிந்திய புதிய உலக ஒழுங்கின்படிக்கு உகந்ததல்ல.

நன்றி : தோழர் பசீர் சேகு தாழுத் ஆக்கம் பகிரப்பட்ட முகநூலிலிருந்து

தொகுப்பு: க.முகுந்தன்

சந்தா விவரம்

தனி இதழ் விலை	ரூ.	25
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	275
இரண்டு ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	500
ஐந்தாண்டுக் கட்டணம்	ரூ.	1250
மாணவர் சந்தா	ரூ.	200

(மாணவர்கள், கல்வி நிறுவனத் தலைவர் அல்லது துறைத் தலைவர் சான்றுபெற்று விண்ணப்பிக்க வேண்டும்)

வெளிநாட்டு சந்தா

ஆண்டுக் கட்டணம் (வெளிநாடு)	\$	30
----------------------------	----	----

விளம்பரக் கட்டண விவரம்

அட்டை (வண்ணப் பக்கம்)	
பிள்ளட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 10,000
உள் அட்டை (வண்ணம்)	ரூ. 7,500

உள் பக்கம் (கருப்பு வெள்ளை)

முழுப் பக்கம்	ரூ. 2,000
---------------	-----------

காக்கைகள், வங்கி வரைவோலைகள் அனைத்தும் KAAKKAI, (A/c No. 60111010005660, SYNDICATE BANK, Triplicane, Chennai - 5. IFSC: Symb0006011) என்ற பெயருக்கு சென்னையில் மாற்றத்தக்கதாக அனுப்ப வேண்டும்.

பணவிடை (மணியார்டர்) மூலமும் சந்தா செலுத்தலாம்.

தொடர்பு முகவரி:

காக்கை

288, டாக்டர் நடேசன் சாலை, திருவல்லிக்கேளி, சென்னை - 600 005.

செல்பேசி: 9841457503, தொலைபேசி : 044-28471890, மின்னஞ்சல்: kaakkaikirakinile@gmail.com

நினைவுலைகள்

■ டிராட்ஸ்கி மருது

ஏ-டிஸ்டா
தீவியா
காண்டு
குண்டா

கடந்த ஆண்டு மறைந்த ஓவியர் கருணா, புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களில் எனக்குக் கிடைத்த, கனடா வாழ் தமிழ் நண்பர்களின் வழி கிடைத்த நட்பு. எப்போதும் பெருமதியானது. உணர்ச்சிப்பூர்வமான ஓவியர் அவர். எப்போதும் நினைவில் வாழும் அவர் இரவெல்லாம் என்னோடு தொலைபேசியில் நீண்டநேரம் பேசும் பழக்கம் கொண்டதால் இப்போதும் அவர் என்னோடு உணர்ச்சிப் பெருக்கோடு உலகக் கலைஞர்களை சிலாகித்து பேசுவதைக் கேட்டுக் கொண்டே இருப்பதாகவே எனக்குப் படும். இந்த ஆண்டு ஆரம்பத்திலே எனது தாயாரையும் இழந்த நிலையில் கனடாவாழ் தமிழ் நட்பு வட்டம் ஓவியர் கருணாவின் நினைவாக அவருடைய ஓவியக் கோர்வை கொண்ட தொகுப்பை வெளியிடக்கோரி அழைத் திருந்தமையால் நானும் எனது துணைவியாரும் பிப்ரவரி மாதம் கனடா பயணமானோம்.

தாய்வீடு இதழின் ஆசிரியர் திலிப் மற்றும் நண்பர்கள் ஒழுங்கு செய்திருந்த அந்தக் கூட்டத்திற்கு செல்லும் முன் அவருடைய நண்பர்கள் உறவினர்கள் கூடிய தேவாலயக் கூட்டம், பின் அவரது கல்லறை சென்று மலர் வளையம் மரியாதை செய்து, கூட்டத்திற்கு வர இயலாத வயது முதிர்ந்த அவரது தாயாரிடம் சென்று முதல் இதழை அவர் நினைவுகளைப் பசிர்ந்தபடி அளித்து விட்டு கூட்டத்தில் அவர் நினைவாக நானும் நண்பர்களும் பேசினோம். அங்கு கூடியிருந்த கூட்டத்தில் அவரவரிடம் கொண்ட நட்பையும்

மரியாதையும் அறிய முடிந்தது. கூட்டத்தில் பேசிய நண்பர்கள் திலிப், பொன்னைய்யா விவேகானந்தன், சேகர், பொன்பாலராஜன், காலம் செல்வம், கங்காதரன் ஆகியோர் பேசினர். கருணா இருந்த இடம் நிரப்பப்பட முடியாத ஒன்று என்று கூறினர். அந்த 20 நாட்களில் நான் சந்தித்த குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகள், இளைய தலைமுறையினர் நடுவில் அவரின் மறைவு எவ்வளவு பெரிய வெற்றிடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்றும் அறிந்தேன்.

இன்பு சென்னை வேலைகள் சிறிது தள்ளிப் போனதால் நாங்கள் சிறிது நாள் தங்கி பழைய நட்பினைப் புதுப்பிக்கவும் எப்போதும் போல் நான் விரும்பும் அருங்காட்சியகங்களிலேயே பெரும்பகுதியைச் செலவு செய்தோம். உலகம் முழுவதிலும் உள்ள அருங்காட்சியகங்களில் காணக் கிடைத்த ஐரோப்பாவின் மாபெரும் ஓவியர்கள், சிற்பிகளின் படைப்புகளை பார்க்க முடிந்ததில் சில குறிப்பிட்ட ஓவியர்களின் சித்திரங்களை உலகம் சேரித்து வைத்திருந்திருந்த நிலையில் அவை அலங்கரிக்கும் சுவர்களின் முன்பு நின்று அவற்றோடு கரைந்திருந்த போதும் கருணா சில கணங்களில் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் பேசியவை அவர் இல்லாத இப்போதும் கேட்பதாக ‘ஐட்டாவா’ நகருக்கு என்னையும் எனது மனைவியையும் அழைத்துச் சென்ற துசி ஞானப்பிரகாசம் அவர்களிடம் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தேன். துசியும் அவரது செல்ல மகஞும் எங்களை அழைத்துச் சென்று பார்லிமெண்ட் உட்புறம், மற்றும் மிகப்பெரிய

அருங்காட்சியகத்தையும் காண்பித்தனர். பிறகு டோரான் டோவில் பிரிய அம்மையார் உங்க மதிவாணன் இல்லத்திற்கும், சேகர், சேரன்து இல்லத்தில், காலம் செல்வம், விவேகானந்தன் இல்லம் மற்றும் தொழில் முனைவர் சந்திரன் ராசலிங்கம், ஜெசி, வெம்பட் தம்பதியர், புஷ்பராஜன், வல்லிக்கண்ணன், எழுத்தாளர் முத்துவிங்கம் என்று பெரும் நண்பர்கள் கூட்டமுடன் அனைவர் இல்லத்திலும் சந்திப்பு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டேன. திரு. பொன் பாலராஜன் மற்றும் திரு. ஶ்ரீஸ்கந்தன் ஆகியோரோடு நகரின் மிகப்பெரிய நாடகத் தியேட்டரில் “Come From Away” என்ற வெற்றிகரமான இசை நாடகம் பார்க்க முடிந்தது. இந்த நாடகம் அமெரிக்காவின் 9/11 நிகழ்வின் போது கண்டா நாட்டின் ஒரு சிறிய நகரில் கொண்டு இறக்கப்பட்ட விமானத்தில் இருந்த மாலுமி குழு, மக்கள் ஆகியோரை அந்த சிறிய நகரம் ஓடி ஓடி ஆதரித்து அன்பு செலுத்தி அனுப்பி வைப்பதற்குள் நிகழும் நிகழ்வுகளைச் சொல்லும் கதை. இசையோடு அந்தக் கலைஞர்களின் நடிப்பும், உர்சாகமும், நாடக உத்தியும் கண்கொள்ளாக காட்சிதான். இடையில் ஒருநாள் கண்டாவில் உள்ள அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உயர் படிப்பு மாணவர்களின் மத்தியில் பேசும் வாய்ப்பை விவேகானந்தன் மூலம் கிடைக்கப் பெற்றேன். அங்கும் எனக்கு ஒரு அற்புதமான நட்பு வட்டம் கிடைத்தது. தொடர்ந்து காலம் செல்வம் இங்கு சென்னையில் புத்தகக் கண்காட்சியில் அவரது இரண்டாவது புத்தகம் நான் வெளியிட வேண்டும் என அவர்

விரும்பிய போது எனது தாயார் மறைவால் மதுரையில் இருந்தமையால், கண்டாவில் அறிமுகச் கூட்டத்தில் என்னைப் பேச வைத்தார். அவரது எழுத்துகளுக்கு ‘தாய்வீடு’ பத்திரிகையில் தொடர்ந்து ஓவியம் தீட்டியதும் அவர் எழுத்தை வந்தவுடன் படித்து அவர் நகைச்சவையை அவ்வெழுத்தின் அடிநாத வலிகளை மீறிச் சிரித்து சிரித்து என் நண்பர்களிடம் எல்லாம் படித்துக் காண்பிப்பதும் நினைவில் வந்து போகிறது. திலிப், செல்வம் மற்றும் நண்பர்கள் நடுவில் எப்போதும் கருணா இல்லாதது வந்து வந்து போகிறது.

ஒரே ஒரு மனக்குறை முன்பு நகரசபைத் தலைவராக இருந்த திரு. லேகன் கணபதி அவர்களின் குடும்பத்தை இம்முறை சந்திக்க இயலாமல் போனது வருத்தம்தான். ஆனாலும் அவர் நகர் மன்றப் பெரிய பொறுப்புகளோடு கண்டியத் தமிழ் மக்களுக்கு ஓய்வில்லாது உழைப்பது அறிந்து மகிழ்வு அடைந்தேன்.

நாங்கள் கண்டாவை விட்டுப் புறப்படும் முன்பு ‘கொரோனா’ப் பயம் சிறுகச் சிறுக உலகை ஆட்படுத்தும் நிலையை உணர்ந்ததுடன் கண்டா மெதுவாக வீட்டிற்குள்ளேயே உரைந்து போக எத்தனிக்கும் ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே புறப்பட்டு

சென்னை வந்து சேர்ந்து விட்டோம். நாங்கள் வந்து சென்னை சேர்ந்தவுடன் சிலநாளிலேயே பரிசோதிப்பது விமான நிலையம் முடுவது, எல்லாம் வந்து lock downம் வந்து விட்டது.

இத்துடன் எனக்கு நினைவில் வந்திடும் தொடர் சம்பவங்கள். 2003இல் புலம்பெயர் தமிழ் குழந்தைகளுக்கான பாடப்புத்தகத் தயாரிப்புக்காக வரதராசா அழைப்பில் ஜேர்மனி சென்றிருந்தபோது இடையில் சிசிலிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு இருவாரம் இருந்து திரும்பவும் ஜேர்மனி திரும்பும் நாளுக்கு முந்தைய நாள் அங்குள்ள ‘எதினா’ என்று அழைக்கப்படும் எரிமலையைப் பார்க்க நண்பர் ‘மேத்தா’ அழைத்துச் செல்வதாக இருந்து கடைசி நேரம் இயலவில்லை. ஆனால் நான், ஜேர்மனி போய் இறங்கியவுடன், சிசிலில் இன்று நிலநடுக்கம் என்றும் இந்த அரிய அனுபவத்தை இழந்திர்கள் என்றும் சொல்லிச் சிரித்தார். அதேபோல் சென்னை நில நடுக்கத்தின்போது எங்கள் குடியிருப்புக்கு காரில் வந்து இறங்கி மின் தூக்கிக்குக்

காத்திருக்காமல் படியில் ஏறிச் செல்லும் போது மொத்தக் கட்டடத்தில் உள்ள பலர் சூட்கேசக்களோடு பில்டிங் ஆடுகிறது என்று கீழே இறங்கி என்னைத் தாண்டி ஓடியது நினைவுக்கு வந்தது. அதேபோல் 2004ம் ஆண்டு தமிழ்முத்தில் (25.12.2004) மூல்லைத் தீவில் உள்ள கலைஞர்கள் உங்களோடு கிரிஸ்துமஸ் கொண்டாட வேண்டும் என்று ஆசைப் படுகிறார்கள் சென்று வாருங்கள் அண்ணா என்று சேரலாதனுடன் தனது காரை அளித்து தமிழ்ச்செல்வன் கிளிநொச்சி மிலிருந்து அனுப்பி வைத்தார்.

மூல்லை ஏசதாசன் மற்றும் நண்பர் கள் குடும்பத்தினர் கவனிப்பில் கடல் உணவுடன் நிறைவாகச் சாப்பிட்டு விட்டு கடற்கரையில் ஒரு சிறிய படகின் மேல் நன்றாகத் தொங்கி விட்டு இரவு கிளிநொச்சிக்குத் திரும்பி விட்டோம். அடுத்த நாள் 26.12.2004 காலை 8.30க்கு மூல்லைத் தீவில் பாதியை கடல் கொண்டதாக பிறகு செய்தி வந்தது. நண்பர்கள் நலமுடன் இருக்கிறீர்களா? என்று கேட்கிறபோது இயல்பாகவே இவை நினைவில் வந்து போவதுடன் கண்டாவில் நண்பர்களுடன் இருந்த நாட்களில் பெரும் சாலையில் செல்லும்போது குறிப்பாக நண்பர் ஓவியர் கருணா கல்லறை இருக்கும் கல்லறைத் தோட்டத்தைக் கடக்கும்போது எல்லாம் நண்பர்களும் காரை ஓட்டுவதை விட்டுவிட்டு அவர் நினைவிற்கு வந்து பேசிக் கொண்டே செல்வதும் இங்கே உறங்குகிறார் கருணா என்றும் நினைவில் மூழ்குவதும் அவர் வரைந்த சித்திரங்களோடும் அவரைச் சுற்றியிருந்த நண்பர் களின் குழந்தைகளின் முகமும் வந்து செல்கிறது.

இளவரசரும் ஒரு பாப்பரும்

■ தி.கு.நடராசன்

இந்தக் தலைப்பு, மார்க் டவென் எனும் புகழ்பெற்ற அமெரிக்க நாவலாசியின் புனைக்கதை ஒன்றின் தலைப்பு. ஒரே சாயலுடைய இரண்டு பேரை - ஒரே நாளில் பிறந்த, இங்கிலாந்தின் இளவரசர், மற்றொருவர், ஒரு பரம ஏழை - இவர்களை அடையாளப் புதிர்களுடன் சித்திரிக்கும் நகைச்சவையுடன் கூடிய ஒரு நாவல் (1881), அது ஒரு புனைவு. அது அப்படி. இங்கு இது, ஒரு வாழ்க்கை வரலாற்றுச் செய்தியின் எடுத்துரைப்பு, நீணை ஹெட்ஸ் என்பவரின் சித்திரிப்பு.

1998, டிச.4 - பிரிட்டனின் அன்றைய இளவரசர், சார்லஸ், இலண்டன் நகரில் “பேரிதழ்” (Big Issue) என்ற பத்திரிகை அலுவலகத்திற்கு நிகழ்ச்சி ஒன்றிற்கு வந்திருந்தார். பத்திரிகையில் வேலை பார்ப்பவர்கள், விற்பனையாளர்கள் என்று ஒரே கூட்டம். தெருத் தெருவாகச் சென்று பத்திரிகையைக் கூவி விற்பவர், பலர் கூடியிருந்தனர். அவர்கள் வறியவர்கள். விற்பனை ஊதியத்தில் வயிறு வளர்ப்பவர்கள். அவர்கள் மத்தியில் இளவரசர் சார்லஸ், கிளைவ் ஹெரால்ட் என்ற மனிதரைச் சந்தித்தார். குடியிருக்க வீட்றிறவர் அவர், ஆதரவற்றவர், அவர். அவரை நேருக்கு நேர் இளவரசர் சந்தித்தார். ஏழ்மையில் வாடிக்கீட்டந்த மேனியிடன் கூடிய ஹெரால்டு என்ற அந்த மனிதர், படாடோபமாக இருந்த சார்லஸிடம், “என்னை உங்களுக்குத் தெரிகிறதா?” என்று கேட்டார். கூடியிருந்த பத்திரிகையாளர்கள் வியப்போடு பார்த்தார்கள்.

ஹெரால்ட், ஏழ்மையைக்காட்டும் கூம்பிய ஒரு தொப்பியையும் அழுக்கடைந்த தொள் தொளத்த ஒரு ஒவர்கோட்டையும் அணிந்திருந்தார். ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்குண்டு கிடந்த அவரைப்பார்த்த இளவரசர், வியப்பில் ஆழ்ந்துபோனார். வியப்பிலிருந்து மீளாத இளவரசரிடம் ஹெரால்டு, தன்னை நினைவுபடுத்தினார். “1957இல் இரண்டு பேரும், செல்சி எனும் நகரத்தில், உயர்ந்த தரமும் ஆடம்பரமும் செழிப்பும் கொண்ட ‘ஹிலஹவுஸ்’ எனும் பள்ளியில், ஐந்தாம் வகுப்பில் ஒன்றாகப் படித்தோம்.” அப்போது அவர்களுக்கு 9 வயது, அதன் பிறகு, அவர்களின் பாதைப் பயணம், மிகவும் வித்தியாசப்பட்டுப் போனது.

அப்போது ஹெரால்டு, மிகப்பெருஞ் செல்வந்தார் ஒருவரின் மகன். அவருடைய தந்தை நிதிநிறுவனம் ஒன்றின் அதிபர். கென்சிங்டன் என்ற நகரில், ஆடம்பரமான பிரத்தியேகமான ஒரு பகுதியில் ஐந்தடுக்கு மாளிகையொன்றில் வசித்துவந்தார், ஹெரால்ட் சொகுசுடன் வாழ்ந்தார். அப்படி வாழ்ந்தவர்தான், இப்போது வீட்றிறவராக வீதியிலே படுத்துறங்குகிறார். இரவு நேரத்துப் படுக்கை - காலை உணவு - இவற்றிற்காக சமுக நலவிடுதியொன்றிற்கு ஒரு நாளுக்கு 12 பவுண்டு கொடுத்துக் கூட்டத்தோடு கூட்டமாகப் படுத்துறங்குகிறார். மெட்ரோ ரயில் பாதையில் ஹோலிபோர்ஸ்

ஸ்டேஷனில் பேரிதழுப் பத்திரிகையைக் கூவிக்கூவி விற்கிறார். அதற்கெனப் பெறும் கூலியில் இப்போது உயிர் வாழ்கிறார்.

1956-57 கல்வியான்டில் அவருடைய பாதையும் இளவரசர் சார்லஸின் பாதையும் இப்படி வேறாகின்றன. இளவரசர் சார்லஸ், செல்சி பள்ளிக்குப்பிறகு, சியான் மற்றும் ஸ்டீவன் பள்ளிக்குச் சென்று விடுகிறார். ஆனால், ஹூரால்டு அதனைவிட ஆடம்பரமான, பிரிட்டனிலேயே கல்விக்கட்டணம் அதிகம் கொண்ட 'மில் ஃபீல்டு' பள்ளிக்குச் செல்சின்றார். 70களில் அவர் வெற்றி பெற்ற ஒரு பத்திரிகையாளராக ஆகின்றார், 'சன்' பத்திரிகையின் நிருபராக ஆகிறார். 1980-இல் ஒரு புத்தகம் கூட எழுதினார். அந்த வருடத்திய மிகச்சிறந்த விற்பனை நூல் பட்டியலிலும் அது இடம் பெற்றது. இருமுறை திருமணம் செய்து கொண்ட அவருக்கு மூன்று குழந்தைகள் பிறந்தார்கள். இரண்டு மனைவிகளைத்தவிரவும் அவருக்கு இன்னொரு காதலியும் இருந்தாள். அவருக்கு நீண்டநாள் குடிப்பழக்கம் இருந்தது. 1988 இல் அவருடைய தந்தையும் தாயும் ஒரே வாரத்தின் இடைவெளியில் இறந்து போனார்கள். அவருக்குப் பிரச்சனைகள் விதம் விதமாகத் தொடர்ந்தன. குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையானார், பணம் கரைந்தது; ஒரேயடியாகக் கரைந்து போனது. 30 ஆயிரம் பவண்டு பணம் வாரிசரிமையாகக் கிடைத்தது. ஆனால் படிப்படியாக, அதுவும் கரைந்து விட்டது. 1991-இல் அவரிடமிருந்த மாளிகை, கைம்மாறியது. இப்போது மனைவி மக்களையும் கைவிட்டார். எல்லாம் இழந்து, வீதியே 'இருப்பு' என்று ஒரு அனாதையாக ஆகிப்போனார். "என்ன இது? தெருவிலே இப்படித் தூங்கிக்கிடக்கிறேன்..." என்று பலமுறை அவர் பிரமித்துப் போயிருக்கிறார். தொடர்ந்து 80, 90களில் அவரால் மீளமுடியவில்லை. ஆனால், இப்போது பேரிதம்" பத்திரிகையின் ஒரு விற்பனையாளராகவும் வந்தபிறகு, ஒரு விடுதியில் தங்குவதற்கும் ஒரு வேளை வயிறாரா உண்பதற்கும் வழி கிடைத்தது. இதன் பிறகுதான், தன்னுடைய ஒரு காலத்திய வகுப்புத் தோழரும் இளவரசருமான சார்லஸை இப்படிச் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை அவருக்குக் கிடைத்தது.

இப்போது இளவரசர் சார்லஸ், பத்திரிகையில் இப்படி ஒரு பேட்டி கொடுத்தார். “வசதியும் ஆதரவான குடும்பப் பின்னணியும் இருந்தும் கூட, இப்போது பல இளைஞர்கள், நவீன்

வாழ்க்கை முறையின் நெடுக்கடிகள் காரணமாகப் புதிய சூழ்நிலைகளை தெரியமாக எதிர்கொள்ள முடியாமல் தின்று கிறார்கள். கிளைவ் வெற்றால்டைச் சந்தித்தது எனக்கு நிர்தாட்சண்யமான ஓர் உண்மையைக் காட்டியது வீடற்று அநாதையாக ஆவது என்பது, பெரும்பாலும் யாருக்கும் ஏற்படக்கூடும். லோகாயத வாழ்க்கையிலும் சமயச்சார்பற்ற வாழ்க்கையிலும் நாம் வாழுகிறோம். இதிலே மனிதனுடைய அடையாளம், பணி செய்கின்ற அவனுடைய வேலை, அதிலே கிடைக்கின்ற ஊதியம் என்ற இவற்றின் மூலமாகவே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. இந்தச் சமூகத்திற்கு மொத்தமாக அவர்கள் தருகின்ற பங்களிப்புக் களினால், அது தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை.”

பேரிடம் என்ற அந்தப் பத்திரிகையின் நிறுவனர் ஜான்பேர்ட் சொன்னார். “இங்கே எங்கள் பத்திரிகை யில் இந்த அடிமட்டத்துப்பணியில், கோழல்வரரின் பிள்ளைகள், வசதிமிக்க பெரிய பள்ளிகளில் படித்தவர்கள், முன்னாளைய ராணுவ அதிகாரிகள் என்று பலர் இருக்கிறார்கள். சொந்தங்களையும் சொத்துக்களையும் இழந்து, வீடற்ற கதியற்ற நிலையில் - இப்படித் தெருவுக்கு வருவது என்பது, யாருக்குமே நேரிடலாம் - அவர்களுடைய பின்னணி, எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும் இளவரசரை ஹெரால்டு சந்தித்த போது, ஹெரால்டின் ஒரு வாரத்து ஊதியம், வெறுமென 150 பவுண்டு, ஆனால் இதற்கு நேர்மாறாக அவருடைய வகுப்புத் தோழர் இளவரசர் சார்லஸின் தனிப்பட்ட சொத்து மதிப்பு, அன்றைய நிலையில், நூறு மில்லியன் பவுண்டு,

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு, ஒரு வாரம் அல்லது பத்துநாட்கள் வரை, ஹெரால்டு பற்றிய செய்திதான் பல பத்திரிகைகளில் தலைப்புச்செய்தி. நிருபர்கள் சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்கள். ஹெரால்டுக்கு அலுப்புத்தட்டியது. சோர்ந்து போன அவர், “இனிமேல் யாருக்கும் தன்னுடைய இருப்பிடம் பற்றியோ, வேறு விவரங்கள் பற்றியோ, எந்தப் பத்திரிகையாளரிடமும் சொல்லவேண்டாம்” என்று வேண்டிக் கொண்டார், என்று “பேரிதழ்” பத்திரிகையின் தலைமையகம் சொல்லிவிட்டது.

இரு வருடத்துக்குப் பிறகும், அவர் அதே பத்திரிகையைத் தெருவெல்லாம் சுற்றியலைந்து விற்றுக்கொண்டிருந்தார்.

கொரோனா தடுப்பில் அறிவியல் நம்மை வழிநடத்தடும்

● பிரணவி - பிராப்தி (இரட்டையார்)
7-ஆம் வகுப்பு மாணவியர்

கொரோனா பற்றி எங்கள் தந்தையார் மருத்துவர் வி. புகலீந்தி அவர்களிடம் பெற்ற எங்கள் புரிதலை இங்கே பசிர்ந்து கொள்கிறோம்...

■ கொரோனா நோயை எப்படி உறுதியிடுத்துவது?

பரிசோதனை கள் மூலம் மட்டுமே.

RT - PCR பரிசோதனைதான் நோயை உறுதிப்படுத்துவதில் துல்லியமான முடிவுகளைத் தரும்.

Rabid antibody test - நோய் எதிர்க்கும் புரதத்தை (antibody) அளந்து, முடிவை 1/2 மணி நேரத்திற்குள் தெரிவித்தாலும். அது துல்லியமான முடிவை காட்டாது. முதல் வாரத்தில் antibody இரத்தத்தில் இல்லாமல் இருப்பதால் அப்போது செய்யும் முடிவுகள் தவறாக வரும்.

ராஜஸ்தான் மாநில அரசு rapid test kit மூலம் பரிசோதித்ததில் பாதிக்கப்பட்ட 100 பேரில் 5 பேருக்கு மட்டுமே சரியான முடிவு தெரிந்துள்ளது. ஆக RT PCR kit அனைவருக்கும் பயன்படுத்த அரசு முன் வர வேண்டும் (கேரளாவில் இத்தகைய kit உருவாக்கப்பட்டுள்ளது)

கொரோனாவை தடுக்க பொதுமக்கள் முகக்கவசம் அணிவதால் பெருமளவு பலனளிப்பதாக ஆதாரம் இல்லை.

- Dr Mike ryan -WHO

■ சமூக பரவல் என்றால் என்ன? (COMMUNITY TRANSMISSION)

மத்திய/ தமிழக அரசு கொரோனா விசயத்தில் சமூகப் பரவல் இல்லை (தொற்று உறுதி படுத்தப்பட்டு, ஆனால் ஒருவருக்கு எப்படி யார் மூலம் பரவியது எனத் தெரியாமல் இருப்பது) என சொல்லி வந்தாலும், முக்கிய வெராலஜி/ நோய் தடுப்பு நிபுணர்கள் (டாக்டர் ஜேக்கப் ஜான். ஜெயபிரகாஷ் முவியில். சுந்தரராமன் போன்றோர்) அது நிச்சயம் பரவி இருப்பதாகச் சொல்கின்றனர்

தமிழகத்தில் 83 பேர், இந்தியாவில் 40% நோய்தொற்று யாரால் ஏற்பட்டது என்பது உறுதிபடுத்தப்பட வில்லை என இருப்பது சமூகப் பரவல் நடந்துள்ள வாய்ப்பை உறுதிப்படுத்துகிறது.

(Absence of evidence is not evidence of absence- சமூக பரவல் குறித்து டாக்டர் ஜேக்கப் ஜான்)

பொதுமக்கள் முகக்கவசம்
அணிவதால் அது அணிபவருக்கு
பாதுகாப்பை கொடுக்காது. ஆனால்
பிறருக்கு தொற்று பரவாமல்
இருக்கும் வாய்ப்புகள் அதிகம்.
அதனால்தான் பொதுமக்கள்
முகக்கவசம் அணிய வேண்டும்.

-டாக்டர் செஸமியா சுவாமிநாதன்
(chief scientist-WHO)

■ ஊரடங்கு (LOCKDOWN) கொரோனாவை கட்டுப்படுத்துமா?

ஊரடங்கு மட்டும் தனியாக பெருமளவு பயணத் தராது என்றே (WHO) உலக சுகாதார நிறுவனம். டாக்டர் செஸமியா சுவாமிநாதன். டாக்டர் ஜேக்கப் ஜான். ஜையிரகாஷ் முலியில் தெரிவிக்கின்றனர். Indian journal of medical research ஆய்வுக்கட்டுரையில். ஊரடங்கினால் பாதகமான சூழலில் 2% மட்டுமே கொரோனாவை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்ற செய்தி உள்ளது. (தருண் பட்நகர் - NIE - சென்னை)

ஊரடங்கு கொரோனா பாதிப்பை தாமதப்படுத்தி தள்ளிப்போடுமே ஒழிய முற்றிலும் நீங்காது. (It will cut the rate of transmission) ஊரடங்கு முடிந்த பின் நோய் மீண்டும் தலைதூக்கும்.

பயணகட்டுப்பாடுகளும் பெருமளவு பயனளிக்காது. பின் அரசு ஏன் அதற்கு கூடுதல் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும்? இத்தாலியில் ஊரடங்கு இருந்தும். நோய் பாதிப்பு தொடர்கிறது தென்கொரியாவில் பரிசோதனைகளுக்கு கூடுதல் முக்கியத்துவமும். ஊரடங்கிற்கு குறைந்த முக்கியத்துவமும் இருந்தும் நோய் கட்டுக்குள் வந்துள்ளது. நாமும் ஏன் அதை பின்பற்றக்கூடாது?

You don't make the timeline ;
the virus makes the timeline"

- Dr Anthony fauci - NIH
director, USA

■ கொரோனாவை கட்டுப்படுத்தும் மாற்று வழி

என்ன?

HERD IMMUNITY

இந்தியாவில் பன்றிக்காய்ச்சல் (h1 n1) swine flu) அனுபவம் கூறுவது என்ன? 40-60% இந்திய மக்கள் பாதிக்கப்பட்ட பின்னர் அந்நோய்க்கு அரசு எந்த தடுப்பு நடவடிக்கைகளையும் எடுக்காமல் இருந்தும் கட்டுக்குள் வந்தது. ஆக 40-60% மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு நோய் எதிர்க்கும் திறன் (herd immunity) பெற்ற பின்னரே அதைக் கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. அதே விசயம் தான் கொரோனா தடுப்பதிலும் சாத்தியம் என டாக்டர் ஜையிரகாஷ் முலியில் கூறுகிறார்.

அதை எப்படி நடைமுறைப்படுத்துவது?

முதியவர் இளைஞர்களை வேறுபடுத்தி (differential exposure) நோய் தாக்கத்திற்கு உட்படுத்துதல் முறை மூலம். அதாவது நோய் எதிர்க்கும் திறன் அதிகம் கொண்ட இளைஞர்களை நோய் தாக்கத்திற்கு உட்படுத்தியும் (81-85% இளைஞர்கள் எந்த மருந்து/ சிகிச்சை உதவியின்றி நோயிலிருந்து விடுபடுவர் என்பதால்), அதிகம் பாதிப்பு/இறப்பிற்கு உள்ளாகும் 60 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்கள். குறிப்பாக நோய் எதிர்க்கும் திறன் குறைவாக உள்ள புற்று நோய். இரத்தக் கொதிப்பு. சர்க்கரை நோயால் பாதிக்கப்பட்ட வர்களை முடிந்த வரை அதிக அளவில் தனிமைப் படுத்துதல் (6 அடி இடைவெளி) மூலம் சாதிக்க முடியும்.

ஆக சமூகத்தில் தற்போதுள்ள 1% நோய் தாக்கத் திலிருந்து 40-60% வரை இளைஞர்களை நோய் தாக்கத்திற்கு உட்படுத்தி herd immunity உருவாக்குதலே அந்நோயைக் கட்டுப்படுத்தும் சிறந்த வழி.

நோய் பாதிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் மருத்துவ மனையில் தான் சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்கிற தேவையில்லை. அறிகுறிகள் குறைந்து இருப்பவர்களை வீடு, சமுதாய கூடங்களில் சிகிச்சை அளித்தும், அறிகுறிகள் அதிகம் (முச்சத்திணைறல்) உள்ளவர்களை மருத்துவமனையில் சிகிச்சை அளித்தும் குணப்படுத்த அரசு பரிசீலிக்கலாம்.

கொரானோ அரசியல்

இந்த கொடிய கரோனா வைரஸ் தொற்றை நாம் முன்னதாகவே தடுத்திருக்க முடியும். இதனைத் தடுப்பதற்குறிய போதுமானதகவல்கள் நமக்கு முன்னதாகவே கிடைத்துவிட்டன. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இது ஒரு ஒரு வைரஸ் தொற்று அமெரிக்காவில் பரவுவதற்குரிய சாத்தியக்கூறுகள் இருப்பதாக 2019 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர்

திங்களிலேயே எச்சரிக்கப்பட்டது.

சுகாதாரப் பாதுகாப்புக்கான ஜான்ஸ் ஹாப்கின்ஸ் உலகப் பொருளாதார மன்றம் மற்றும் பில்கேட்ஸ் அறக்கட்டளையிடன் இணைந்து நடத்திய நிகழ்ச்சியில் இது தொடர்பாக எச்சரிக்கப்பட்டது. ஆனால்

அதை யாருமே பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அரசியல் அமைப்புகளின் துரோகத்தாலேயே இந்த நோய்த் தொற்று மோசமான சிக்கலாக மாறிவிட்டது.

-நோம்சாம்ஸ்கி

(91வயதான அமெரிக்கத் தத்துவவியல் பேராசிரியரும், வல்லுநருமான நோம்சாம்ஸ்கி கொரோனா நோய்த் தொற்றேற்பட்டு அவதியுற்றுவரும் நிலையில் அவர் தன்னைத் தானே தனிமைப்படுத்திக் கொண்டுள்ளார்.)

இலகம் தனது கதவுகளை ஒட்டுமொத்தமாக அடைத்துக் கொண்டுள்ளது. முன்னெப்போதும் நேர்ந்திராத ஒன்று இது. தனது மொத்தச் செயல் பாடுகளையும் நிறுத்திக் கொண்டு இப்படி வீட்டினுள் முடங்கிக்கிடக்கும் நிகழ்வை மனிதர்கள் நினைத்துப் பார்த்திருக்கவே மாட்டார்கள். ஊர்களும், நகரங்களும், கிராமப்புறங்களும் வெறிசோடிக் கிடக்கின்றன. பரபரப்பான நகரத்தின் வணிகத் தெருக்கள் பேய்களின் நகரமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. முதன்முறையாக தமது இருப்பிடங்களை விட்டு தமது முந்தய வாழ்நிடங்களைக் காண்பதற்கு வெகு சுதந்திரத்துடன் வன விலங்குகளும் பறவையினங்களும் வலம் வந்து கொண்டுள்ளன. பிறகெப்போதும் வனமாகாத தமது நினைவுகளில் காடுள்ள மிருகமாக அவை தமது முதாதையரின் இருப்பிடத்தைக் காண அதற்கு மனிதன் முதன் முறையாக வழிவிட்டு நிற்கிறான்.

மனிதனின் இந்த முடக்கம் தற்காலிகமானதா என்ற கேள்வி எழுகிறது. இது தற்காலிகமாக இருக்கப் போவதில்லை என்பதைத்தான் கடந்த பல நூற்றாண்டு களில் பல்கிப்பெருகி பின் அழிந்து போன தொற்றுகள் சொல்கின்றன. ஆனால் அவற்றின் அரசியல், பொருளாதார சமூகப் பின்னணிகள் முற்றும் வேறாக இருந்தன. ஆனால் இன்றைய கிருமித் தொற்றான கொரானோ அப்படி இருக்கப்போவதில்லை. ஏற்கனவே இது சார்ஸ் என்றபெயரில் கடுமை குறைந்ததாக இருந்தது. அதுவே தற்பொழுது சார்ஸ் 2 என்கிற புதிய அவதாரம் எடுத்துள்ளது. கடவுள் மட்டுமல்ல வைகுரியும் அவ்வாறான அவதாரம் எடுக்க முடியும் என்பதைத்தான் இந்த நாவல் கொரானோ, கோவிட19 என்கிற தொற்றின் அவதாரம் காட்டுகிறது.

அமெரிக்க அதிபர் ட்ரம்ப் இதற்கு ‘சீன வைரஸ்’ என்று தனக்குப் பிடித்தமான எதிரியின் பெயரைச் சூட்டுகிறார். சீனா இதை முன் சூட்டியே உலகுக்கு அறிவிக்கவில்லையென்றும், திட்டமிட்டு தொற்றின் வீரியத்தைச் சீனா மறைத்துவிட்டது என்றும்

குறிப்பிட்டார். ஆனால் இந்த தொற்றிற்குப் பின்னால், அமெரிக்கக் குற்றசாட்டிற்குப் பின்னால் ஒரு உலகலாவிய அரசியல் இருக்கவே செய்கிறது. அதை மறைப்பதில் சீனா காட்டும் பதட்டத்திலும், நடவடிக்கையிலுமே கூட அரசியல் இல்லாமல் இல்லை. அது வணிக அரசியல். உலகம் சுருக்கப்பட்டதில் எப்படி வணிகம் இருக்கிறதோ அது போலவே உலகம் எங்கும் இந்த தொற்று பரவுவதிலும் அரசியல் இருக்கிறது. சென்ற நூற்றாண்டுகளின் போர் முறையும் காரணங்களும் முற்றிலும் வேறு வேறானவை ஆனால் தற்போது ஒரு காரணம் மட்டுமே அது வணிக அரசியலாகும்.

சீன தொற்று என்று அமெரிக்க அதிபர் சொல்வதற்கும் இசலாமிய தொற்று என்று மோடி சொல்லாமல் சொல்வதற்கும் எந்த ஒரு வேறுபாடும் கிடையாது. தில்லியில் அரசின் அனுமதி பெற்று நடைபெற்ற தப்லீக் மாநாட்டில் மலேசியா, இந்தோனேசியா நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் கலந்து கொண்டனர். இவர்களுக்கு வானுர்த்தினிலையத்தில் எதுவித தொற்று சோதனையும் மேற்கொள்ளாமலே அரசு அனுமதித்தது. தொலைக்காட்சியில் தோன்றி மோடி 24 மணிநேர ஊரடங்கை அறிவித்தபோது அந்த மாநாட்டு நிகழ்வுகள் நடந்தேறியிருந்தன. இந்தியாவின் சகல இடங்களிலிருந்தும் அதன் பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டிருந்த மலேசியா மற்றும் இந்தோனேசியப் பிரதிநிதிகள் சிலருக்கு கொரோனா தொற்று இருந்தது கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருப்பதாக அரசு கண்டறிந்து அறிவித்த போது அதன் உள்ளூர் பிரதிநிதிகள் இந்தியாவின் சகல பகுதிகளுக்கும் சென்றுவிட்டிருந்தனர்.

இதற்கிடையே அரசுக்குத் தெரியாமல் அல்லது அனுமதி பெறாமல் ஊரடங்கு அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு தப்லீக் மாநாடு நடந்தப்பெற்றதாக அரசு தப்லீக் ஜமாத்தார் மீது குற்றம் சாட்டியது. ஆனால் மாநாடு, மார்ச் இறுதிவாரத்தில் 21, 22, 23 நடை பெற்றது. 24 ஆம் திகதி மாலை நாடு முழுமைக்கான ஊரடங்கு நடைமுறைக்கு வரப்போகிறது என்ற அறிவுறுத்தல் இருந்ததால், 23 அன்று மதியமே மாநாடு நிறைவு செய்யப்பட்டு, தொடர்புடையோர் வெளியேற நிர்வாகிகள் சார்பில் கோரப்பட்டது. இந்த விவரங்கள் யாவும் தப்லீக் நிர்வாகப் பொறுப்பாளர்களால் விரிவாக ஊடகங்களுக்குத் தரப்பட்டன. சமூக ஊடகங்களிலும் பரவலாக இவை வெளிவந்தன. தப்லீக் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கு தொற்று இருப்பது கண்டறியப்பட்டவுடன் நாடுமுழுவதும் அம்மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட வர்களைத் தேடும் படலம் முடுக்கிவிடப்பட்டது. அதாவது மிகவும் வெளிப்படையாக இசலாமியர் திட்டமிட்டு கொரோனாவை நாடு முழுவதும்

பரப்புகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லையே தவிர மாநாட்டில் கலந்து கொண்டவர்களைப் ‘பிடிக்கும்’ பணி ஒளிந்து கொண்டுள்ள தீவிரவாதிகளைத் தேடுவதற்கும் அதை வெளிப்படுத்துத் து வதற்கு மாக சற்று முறைந்திருக்கவில்லை.

எங்கள் பகுதியில் சென்ற ஆண்டின் நடுப் பகுதியில் ஐ.எஸ்.ஐ. உடன் தொடர்புடைய வர்களை எப்படி தேடுவதில் ஒரு வெளிப்படையான பரபரப்பை உண்டாக்கினார்களோ அவ்வாறே கொரோனா பரப்பும் இசலாமியரைக் கண்டறியும் பணியும் இருந்தது. இசலாமியர் வதியும் பகுதியில் அரசு சுகாதாரப் பணியாளர் மற்றும் காவல்துறையினரின் முற்றுகை ஒருவித கலக்கத்தை ஏற்படுத்தியது என்றால், அவர்கள் கலந்து வாழும் பகுதியில் தீவிரத் தன்மையுடன் அந்த செய்திகள் இருந்தன. தீவிரவாதிகளின் ஊடுருவல் போன்று கொரோனோ தொற்றைப் பரப்புவர்களாக நாடெடங்கிலும் அவர்கள் பற்றிய செய்திகள் பரவின.

இசலாமியர் கடைகளில் இறைச்சி வாங்குவதும், காய், கனிகள் வாங்குவதும் கொரோனோ தொற்றுவதற்கு அதிக வாய்ப்புள்ளதாக வதந்திகள் பரவின. பரப்பப்பட்டன. சமூக விலக்கத் திலிருந்த பல அற்புத மூனைகள் அவற்றை மிக ஆபாசமாக பொது வெளியில் பரப்பின. இவை பெரும்பாலும் ஒருங்கிணைந்த வேலைத்திட்டம் போலவே இருந்தன.

தமிழகத்தில் மாநாட்டுக்குச் சென்றுவந்தவர்களின் பெயர்களை மட்டுமல்லாது மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட 1,500 நபர்களின் பெயர்களையும்; தொலைபேசி மற்றும் அவர்களது முகவரி உள்ளிட்டவற்றையும் தப்லீக் நிர்வாகிகள் எதுவித ஒளியும் மறைவுமில்லாமல் தாமே முன்வந்து வெளியிட்டிருந்தனர். தமிழகத்திலிருந்து சென்று வந்தவர்களிடம் நோய்த் தொற்று இருக்கிறதா என்பதை கண்டறிவதற்காக அவர்களில் பலரும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர் அவர்களில் பலருக்கு நெகட்டில் முறையிலும் பாசிட்டில் முறையிலுமாக நோய்த் தொற்று கண்டறியப் படுவதாக இருந்தது. பரிசோதனைக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டவர்களை நோய்த் தொற்று உள்ளவர்களாகவும், அவர்கள் கழுக்கமாக வந்து பொது வெளியில் நடமாடுவதுடன் திட்டமிட்டு நோய்க்கிருமியைப் பரப்புவதாகவும் வதந்திகள் பரவத் தொடங்கின.

கடந்த மார்ச் நடுவாரங்களில் அதாவது ட்ரம்ப் வந்து சென்ற பிறகு இசலாமியர் மீது கட்டவிழக்கப்பட்ட தில்லி வன்முறை நிகழ்வுகளுக்குச் சற்றும் குறையாமல் அவர்கள் மீதான தொற்றுப்பரப்பும் தீவிரவாதிகள் என்ற சொற்கள் பல்வேறு வகையில் பொருட்படும்

படியாக பொது வெளியில் மிகுந்த வன்மத்துடன் வெளிவந்தன.

அண்மையில், திருச்சியைச் சேர்ந்த பேராசியர் ஒருவர், காரைக்காலின் அகில இந்திய வானோலிக்கு அளித்த நேர்காணலில் அவர் கொரோனாத் தொற்றிலிருந்து விடுபட்ட அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார். மாநாட்டில் கலந்து கொண்டுவிட்டு திரும்பிய அவர், அதில் பங்கேற்ற சிலருக்கு கொரோனா தொற்று இருப்பதை அறிந்து தம்மை முற்றிலும் தனிமைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். மாநாட்டில் பங்கேற்றிருந்த அவரை இன்மகன்டு சுகாதாரத் துறை, மற்றும் காவல்துறையினர் அணுகியபோது எதுவித தயக்கமுமின்றி முழு ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி அரசு மருத்துவமனையில் ‘குவாரண்டென்’ என்று சொல்லக்கூடிய முழுத் தனிமையில் 14 நாட்கள் தங்கி சிகிச்சைப் பெற்று வீடு திரும்பிக் கொண்டுள்ளார். தொற்று நோய் என்பது தொற்றக்கூடியது அதற்கு இன், மத, அரசியல் காழ்ப்புணர்வு கிடையாது. ஆனால் அது மனிதருக்குப் பரவும்போது அரசியல், சமூகப் பொருளாதார வடிவங்களை எடுத்துவிடுகிறது என்பதையே கொரோனா அரசியல் சொல்லிக் கொண்டுள்ளது.

தொற்று மனிதனை மட்டும் பார்க்கிறது. மனிதன் தொற்றைத் தவிர வேறு எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறான் என்பதைத்தான் கொரோனாவில் செய்யப்படும் அரசியலைப் பார்க்கிறோம். கேரள முதலமைச்சர் பிரனயி விஜயன் இசுலாமியர் மீதான இவ்வகை விமர்சனங்கள் குறித்து ஏற்கனவே எச்சரித்தார்.

தமிழக முதலமைச்சர் செய்தியாளர்களிடம் பேசும்போது இது பணக்காரர்களின் நோய். விமானத்தில் பயணம் செய்யக்கூடிய பணக்காரர் களின் நோய் எனவே பணக்காரர்களிடமிருந்து பரவும் என்றார். இது எந்தவித்திலும் சீனத் தொற்று, இசுலாமியத் தொற்று என்பதற்கு சற்றும் குறைந்தல்ல. தமிழகத்தில் முதலில் கண்டறியப்பட்ட கொரோனா தொற்றாளர் ஒரு முடித்திருத்தும் ஏழைத் தொழிலாளிதான். இவற்றையெல்லாம்விட கொரோனா தொற்றை அலட்சியமாகக் கையாண்ட அரசு மற்றும் அதிகாரவர்க்கமே காரணம். இதில் இத்தாலியாகட்டும், இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் உள்ளிட்ட அய்ரோப்பியராஜியமாகட்டும். அய்க்கிய அமெரிக்காவாகட்டும் எல்லாமே தமக்கான அலட்சியத்தையும், அரசியலையும் கொண்டிருக்கவே செய்கின்றன.

இந்தியாவில் இதுவரை நான்கு முறை தொலைக்காட்சியில் தோன்றி கொரோனா பிரசங்கம் செய்த இந்தியப்பிரதமர் மோடி தம்மை, ஒரு சூப்பர் மேனாகக் காட்டிக்கொள்ள

முயன்றார். கொரோனா யுத்தத்தில் மக்களை போர் வீரர் களாகவும், மருத்துவர் களை முன்னணிப் படையினராகவும், தம்மை அதன் தளபதியாகவும் நிறுவிக்கொள்ளும் சாகசப் பேச்சை தொடர்ந்தார். விலகியிருங்கள் தனித்திருங்கள் என்ற அவர், நாட்டுமக்கள் மருத்துவர் நலனுக்காக பால்களியிலிருந்து கொண்டு கைதட்டுங்கள் என்றார்.

ஆனால் சமூகவிலக்கம் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துரைத்த, எச்சரித்த அவர், தமது கட்சி யினருக்கு அது பொருந்தாதது போல இருந்துவிட்டார். மோடி விடுத்த அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட அவரது கட்சியினரும் பரிவாரப்படையினரும் உத்தரப்பிரதேசம், தில்லி உள்ளிட்ட இடங்களில் களத்தில் இறங்கி தமது வழக்கமான பாணியான கும்பல் கலாசாரத்தை பின்பற்றி சமூக விலக்கச் சாலைகளில் எதுவித விலக்கமும் இன்றி ஊர்வலம் சென்றனர். சன்டை மேளம் முழங்க சங்குகள் ஊதி தமது கொரோனா எதிர்ப்பு கதாநாயகனைக் கொண்டாடினர்.

இரண்டாம் முறை மோடி தொலைக்காட்சியில் தோன்றி காட்சியளித்த 24 ஆம் திகதி 21 நாட்கள் பொது ஊரடங்கு அறிவித்ததுடன், பொது போக்குவரத்து, மற்றும் விமான சேவைகள், வணிக நிறுவனங்கள், பொதுச் சந்தைகள், கலாசார நிகழ்விடங்கள் ஆகியவற்றை மூட வெறும் நன்கு மனினேர அவகாசமளித்தார், சாதனை மனிதனால் முடிந்தது சாமனியனால் முடியுமா என்ன. மாநிலங்களின் எல்லைச் சாலைகள் மூடப்பட இருந்த அதே சமயம் தில்லி யிலிருந்த அயல் மாநில கூலித் தொழிலாளிகள் தமது முதலாளிகளால் வெளியே தூரத்தப்பட்டனர். ஒதுங்க இடமற்ற தில்லியின் இதயத் துடிப்பான் அந்தக் கூலி மனிதர்கள் போக்குவரத்து நிறுத்தப்பட்ட சாலைகளில் 500 கி.மீக்கு மேற்பட்ட தொலைவை காலில் செருப்புக் கூட இல்லாமல் கொதிக்கும் வெயிலில் தமது மாநிலங்களை நோக்கி ஆயிரக்கணக்கில் மூட்டை முடிச்சுகளுடன் சமூகவிலக்கங்களை மறந்து நெருக்கியடித்துக் கொண்டு ஓடினர் பலர் தாகத்திலும், பசியிலும் செத்து விழுந்தனர். அவர்கள் மீது அபாயகரமான நச்சுக் கொல்லி களைப் பீச்சியடித்து விலங்குகளைப் போல விரட்டியடித்தனர். இயக்கமற்ற தில்லி உயர்குடி தமது பால்களியில் நின்று இவற்றை வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, பிரதமர் தமது கருணை மிகுந்த பிரசாரத்தில் ஓரிரவு பத்துமணி தொடங்கி பத்து ஒன்பது வரை மின்சாரத்தை நிறுத்தி அகல்விளக்கு மற்றும் மெழுகுவர்த்தி, டார்ச் வைட், அலைபேசி போன்றவற்றை ஒளிரச் சொன்னார். ஏற்கனவே வாஜ்பாயி காலத்தில் ஒளிர்ந்த இந்தியா தற்போது அகல்விளக்கு

வெளிச்சத்தில் மீண்டும் ஒளிரத் தொடங்குகிறது போலும்.

21 நாட்களில் மக்கள் எதிர் கொள்ளப்போகும் பொருளாதார, வாழ்வியல் சிக்கல்கள் எதுபற்றியும் குறிப்பிடாது ஒளியேற்றி இருள் அகற்றுங்கள் என்று கட்டளையிட்டார். அவரது கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்ட கட்சியினரும், கலாசார காவலர்களும் அதற்கான அறிவியல் விளக் கங்களை அந்த ஒளியுடன் சேர்த்துப் பரப்பத் தொடங்கினர். மறுநாள் பாசகவின் வேரும் விழுதுமான ஆர்.எஸ்.எஸ் இன் தொடக்க நாள் என்பதையும் அதற்காகத்தான் அகல்விளக்கை மற்ற பிற வெளிச்சக்களுடன் ஏற்ற சொல்கிறார் என்பதை அறிந்திருந்த பரிவாரங்கள் அகல் விளக்கின் மகிமையில், மருத்துவக் குணத்தில் கொரோனா செத்துவிழும் என்றார்கள். இச்ரேல் அறிவியலாளர்கள் வியந்து போய் அகல்விளக்கின் தீபச்சுடர் பற்றி அறிவியல் விளக்கம் அளித்து சிறந்த பிரதமரைப் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று பாராட்டுச் செய்தியை சமூக ஊடகங்களில் எதுவித கூச்சமுமின்றி முன்னனுப்பினர்.

சரிந்து கொண்டிருக்கும் பொருளாதார வீழ்ச்சியை, வேலை வாய்ப்பின்மை, பண மதிப்பிழப்பு, மதக் கலவரங்கள் என்பவற்றால் தொடர்ந்து மூடி மறைக்க கொரோனா என்ற அச்சுறுத்தல் ஒரு பூசணிக்காயைப் போல உதவிக்கு வந்திருக்கிறது. ஒரு பக்கம் மருத்துவ அச்சுறுத்தலாகவும் மறுபக்கம் அரசியல் அச்சுறுத்தலாகவும் மாறியிருக்கும் கொரோனா வைக் கொண்டு தற்போதைக்கு ஆளும்வர்க்கத்தினர் நிம்மதியடைவதாகவே தோன்றுகிறது. பொது வேலை முடக்கம் பொருளாதார வீழ்ச்சியின் காரணங்களுள் ஒன்றாக மாற்றிவிடும் தந்திரம் அவற்றில் இருக்கிறது. இவை எல்லா முதலாளித்துவ அரசுக்கும் பொதுத்தந்திரமாக மாறியிருப்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

மோடியின் தொலைக்காட்சிப் பிரசங்கத்திற்கு கொஞ்சமும் சளைக்காமல் அமெரிக்க அதிபர் ட்ராம்ப்பின் சவடால்கள் இருக்கின்றன. அவற்றிலும் இந்த கொரோனா தந்திரத்தின் தொற்றைக் காண முடியும். சொல்லப்போனால் முதலாளித்துவ அதிபர்களின் குரல்கள் எல்லாம் இப்போது ஒன்றுபோலவே சகிக்க முடியா வொண்ணாக இருக்கின்றன. சீன வைரஸ் என்று குற்றம் சாட்டிக்கொண்டே செத்துவிழும் தமது குடிமக்களை காப்பாற்ற எத்தைத்தின்றால் பித்தம் தெளியும் என்ற அரிபரியில் அமெரிக்க தாதா உலக அரங்கில் தமது முஷ்டியை உயர்த்துகிறது. சீனாவிலிருந்து ஜெர்மனிக்கு விமானங்களில் கொண்டு போகப்பட்ட முகக்கவசங்கள், மருந்து கள், மருத்துவக் கருவிகள் ஆகியவற்றை இத்தாலியில் வைத்து வழி மறித்த அமெரிக்கா,

அவற்றை அப்படியே வழிப்பறி செய்து, கொள்ளையடித்து தனது நாட்டிற்கு கொண்டு சென்றது. உயிர் காக்கும் பொருட்களை அடாவடியாக எடுத்துச் சென்ற அமெரிக்காவிற்கு நவீன கொள்ளையர்கள் என்று ஆவேசமாக திட்டித் தீர்த்தார் ஜெர்மன் அதிபர். மட்டுமல்லாது, நாடெங்கும் கொரோனா பரவிக் கொண்டிருந்த மார்ச் திங்களில் இந்தியா வந்து ஆயுத, வணிக ஒப்பந்தங்களை வலுவில் பெற்றுக் கொண்டு நாடு திரும்பும் முன் பத்துலட்சம் இந்தியர்களை ஒன்று கூட வைத்து மனிதப் பொறுப்பற்று அலட்சியத் துடன் கைகுலுக்கிக் கொண்டனர்; என்றால், அந்த கைகுடு ஆறுவதற்குள் அமெரிக்க அதிபர், இந்தியா உயிர்காக்கும் மருந்துகளை உடனடியாக அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பிவைக்க வில்லை யானால் விளைவுகள் கடுமையாக இருக்கும் என எச்சரித்தார். ஒப்பந்தத்தை இரத்து செய்து தொகையை திருப்பிக் கேட்க திராணியற் பிரதமர் அமெரிக்காவிற்கு மனிதாபிமான உதவிகள் செய்யப்படும் என்பதுடன் முடித்துக் கொண்டார்.

வழியில் கிடக்கும் அரிப்பெடுத்த சொரிநாயைப் போல அமெரிக்கா வழியில் செல்வோரை விழுந்து பிடிக்கும் நிலைக்குச் சென்றுவிட்டது. அமெரிக்காவின் டான் தனத்தை கண்ட உலக சுகாதார நிறுவனம் பெரியண்ணன் தோரணையைக் கைவிட்டு பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள எச்சரித்தது. பதிலுக்கு அமெரிக்கா, சீன அரசிற்கு உலகசுகாதார அமைப்பு அளவுக்கு மீறி கரிசனம் காட்டுவதாகவும், உதவிகள் செய்வதாகவும் அமெரிக்கா குற்றம் சாட்டியதுடன் உலகப் பொது சுகாதார நிறுவனத்திற்கு தாம் அளித்து வந்த வருடாந்தர நிதியில் மூவாயிரம் கோடி டாலரை நிறுத்திக் கொண்டுள்ளது. இந்த மனிதாபிமானமற்ற செயலின் பின் விளைவுகள் வருகாலங்களில் மூன்றாம் உலக நாடுகளில் கடும் விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும் என உலக சுகாதார அமைப்பும், பொருளாதார வல்லுநர் களும் எச்சரிக்கின்றனர்.

பலவீனப்பட்டுப்போன அமெரிக்காவின் நிலை இன்று அத்தனை சகிக்கக்கூடியதல்ல. அதன் பொருளாதார சீர்திருத்தங்களைப் போலவே, வீழ்ச்சியைப் போலவே அமெரிக்க வீதிகள் காட்சியளிக்கின்றன. 1930 களில் உலகம் மிகப்பெரும் பொருளாதார மந்த நிலையைச் சந்தித்த போது, பெரும்பான்மை அமெரிக்க மக்கள் பசியால் வாடினர் இவர்களுக்காக அன்றைக்கு அரசும், தன்னார்வலர்களும் இணைந்து மக்கள் உணவுப் பசியைப் போக்கும் வகையில் பிரட்களை வழங்கினர். இந்த உணவுப் பொதிகளை வாங்க மக்கள் பெரும் வரிசையில் நின்று பெற்றுக்கொண்டனர். மறக்கவியலாத அந்த நிகழ்வை அவர்கள் பிரட்லைன் நிகழ்வு

என்று அதை நினைவுகூர்கிறார்கள். வரலாறு மீசுத் திரும்புகிறது. ரொட்டித் துண்டுகளுக்கான வரிசைகளில் மீண்டும் அமெரிக்க பால்கனி காரர்கள் தமது கார்களை நிறுத்தி வரிசையில் காத்திருக்கின்றனர். இன்றைக்கு அதன் பெயர் உணவு வங்கி வரிசை. என்ற புல்ட் பேங்க் லைன் உயர்கட்டங்களின் நகரான நியூயார்க் அதன் பத்தாயிரக்கணக்கான வேலையற் ற வீடு உணவு, உடையற் ற அமெரிக்க வீதிவாசிகளால் நிர்வாணமாகியிருக்கிறது. தன்னார்வ நிறுவனங்கள் இவ்வணவு சேவைகளை வழங்குகின்றன. அமெரிக்காவின் புகழ்மிக்க நகரங்களான நியூயார்க், நியூਯூஞ்சி, கலிபோர்னியா, பிட்ஸ்பர்க், பென்சில்வேனியா, பிப்ளோரிடா போன்ற இடங்களில் பத்தாயிரக்கணக்கில் மக்கள் வரிசையில் நிற்கின்றனர் இது சில இடங்களில் நான்கு கிலோமீட்டர் நீளம் கொண்டவையாக இருக்கின்றன.

வாரத்திற்கு பத்தாயிரம் பேருக்கு உணவு வழங்க வேண்டியிருப்பதாக அமெரிக்க தன்னார்வ அமைப்பொன்று தெரிவிக்கிறது. நியூயார்க் நகரத்தை ஒட்டுமொத்தமாக காலிசெய்யலாமா என்ற வாதப்பிரதிவாதங்கள் இடையே மக்கள் எதிர்ப்பினை அடுத்து அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டது. அமெரிக்காவின் கொரோனா தொற்றிலும் பலியிலும் நியூயார்க் முதலிடத்தில் இருக்கிறது.

குவாண்டனமோ போன்ற கழுக்க சிறைகளை திறக்கும் அமெரிக்கா இன்றைக்கு தமது குடிவாசிகளைப் புதைக்கத் தனி கல்லறைத் தீவுகளை தேடி அங்கு கொரோனா உடல்களைப் புதைத்துக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்க இரட்டைக் கோபுரத் தாக்குதலுக்கு பலியான வர்ணைப் போல பல மடங்கு அமெரிக்கர்கள் ஒரே நாளில் உயிரிழக்கும் பரிதாபம் நேர்ந்து கொண்டுள்ளது. உலகின் இரண்டாவது இடத்தை உயிர்ப் பலிக்கும் தொற்றிற்குமாக கொரோனா அமெரிக்காவிற்கு அளித்துள்ளது. அது பெருமிதமான இடமல்ல.

மோடியைப் போலவே ட்ரம்ப் அகல் விளக்கு ஏற்றுதலில் நம்பிக்கையற்றவராக இருக்கலாம். ஆனால் தமது நாட்டு மக்களை தொற்றின் கவனத்திலிருந்து, பேரிடரின் கவனத்திலிருந்து திசை திருப்புவதில் இருவரும் சொல்லிவைத்தது போல எதிரிகளைக் கண்டடைபவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏற்குறைய சீனாவை குற்றம் சாட்டித் தினம் ஒரு எச்சரிக்கை விடுப்பவராக மாறியிருக்கிறார் அவர். ஒசாமாவைப் போல கண்ணுக்குத் தெரிந்த எதிரியல்ல கொரோனா என்பதால் அதற்கு ஒரு பெயர் சூட்டும் அரசியலைக் கையிலெலுத்திருக்கும் அதிபர் ட்ரம்ப் சீனாவுடன் வணிகப் போரிலிருந்து

ஆயத்போருக்குத் தயாராகிறாரோ என்ற அய்யம் அவரது பொறுப்பற்றப் பேச்சுகளிலிருந்து பெருவெறுப்புடன் வருகிறது.

சீனா, கொரோனா தொற்றை மறைத்துவருவதாக தொடர்ந்து குற்றம் சாட்டிவரும் ட்ரம்ப், அதற்கான விலையை அது கொடுக்க வேண்டி வரும் என்று எச்சரிக்கிறார். அதற்கேற்றார் போல அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த சில அறிவியலாளர் குழுக்கள் சீனாவின் ஊகான் மாகாணத்தின் ஆய்வகத்தில் வைத்து இந்த தொற்றை உருவாக்கியிருப்பதாக குற்றம் சாட்டுகிறார்கள். எச்.ஐ.வி மற்றும் மலேரியா அடுக்குகள் கொரோனா தொற்றின் மேல் உறையில் வளர்க்கப் பட்டுள்ளதாக அவர்கள் விளக்கமளித்தாலும், இன்னும் அது உறுதி செய்யப்படவில்லை என்கின்றனர்.

செத்துவிழும் அமெரிக்கர்களை சமாதானப் படுத்த வேண்டிய கையறு நிலையில் இருக்கும் ட்ரம்ப், தமது அரசியல் ஆய்வகத்தில், ஒசாமாவைப்போல ஒரு கண்ணுக்குத் தெரிந்த எதிரியை கொரோனா தொற்றிலிருந்து உருவாக்கி ஒரு வடிவம் கொடுக்க முயற்சிக்கிறார். அந்த எதியின் மீது தமது இருப்பிலிருக்கும் ஆயுதங்களைப் பரிசோதித்தக் கொள்வதன் வழி மிக எளிதாக அமெரிக்கர்களின் பினங்களைக் கடந்து செல்ல விரும்புகிறார். இந்த கட்டுரை எழுதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அமெரிக்கா தற்போது கொரோனா தொற்றிலும்; பலியிலும் முதலிடத்திற்கு நகர்ந்துள்ளது. ஏற்குறைய அங்கு இரண்டு லட்சம்பேர் தொற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இறப்பு 40 ஆயிரத்தைக் கடந்து கொண்டுள்ளது. உலகளவில் பலி எண்ணிக்கை இரண்டு லட்சத்து ஐம்பதா யிரத்தை எட்டிக் கொண்டுள்ளது. தேர்தல் முடிவுகளைப் போலத் தொலைக்காட்சிகள் அதன் எண்களை மாற்றும் போது இலக்கங்களில் இருப்பது மனித உயிர்கள் எனும் போது வலிக்கத்தான் செய்கிறது.

ஆனால் ட்ரம்ப் இதுபற்றியெல்லாம் கவலைப் படவில்லை. முடிந்தால் சீனாவைச் சாடுவது இல்லையெனில் முன்றாம் உலக நாடுகளை மிரட்டுவது போல தன்னுடைய மாகாண ஆளுநர்களை மிரட்டுவது என்ற பாணியைப் பின்பற்றத் தொடங்கியுள்ளார். அமெரிக்க முதலாளிகளின் வணிக முடக்கம் ஆளுநர்கள் மக்கள் இவர்களது கருத்துக்களையெல்லாம் அறியவிரும்பாது தான் வைத்ததே சட்டம் என்கிறார். ஊரடங்கைத் தளர்த்துவது, நீட்டிப்பது தனது அதிகார எல்லைக்குப்பட்டதாக அவர் மாகாண ஆளுநர்களை எச்சரிக்கிறார். ஆளுநர்களோ, ட்ரம்ப் ஒன்றும் அரசர் அல்ல, அவரது ஆணைகளுக்கு கட்டுப்பட உள்ளார்

நிர்வாகம் எங்களால்தான் முடிவு செய்ய முடியும் என்கிறார்கள். கொரோனா அமெரிக்க அரசி யலின் சட்டவரம்பைக் கூட இப்போது தாக்கி யிருப்பது போலத் தோன்றுகிறது.

ஐரோப்பிய நாடுகளும் அமெரிக்காவைப் போலத்தான் இருக்கின்றன. முதலாளித்துவ நாடுகள் அப்படித்தான் இருக்கின்றன. இருக்கும் பிரான்ஸ் மற்றும் ஆசியநாடான ஐப்பான் போன்றவை தமது நாடுகளின் பெருமுதலாளி களுக்கு சார்பாக நடந்து கொள்ள முயற்சிக்கின்றன. அந்நாடுகள், பெருந்திரள் கூடுமிடங்கள் வங்கிகள் மற்றும் வணிக வளாகப் பெருங்கடல்களை இறுதிவரை மூடுவதற்குத் தயக்கம் காட்டின. எனவே ஊரடங்கு அலட்சியத்தின் ஒரு பகுதியாக ஊடரங்குத் தளர்த்தப்படும்போதெல்லாம் மக்கள் தமக்குத் தேவையானவற்றை வாங்குவதில் ஒரு வித லட்சியத்துடன் இயங்கினர் தேவையானவற்றுக்கும் மேல் வாங்குவது போலவே தேவையில்லாதவற்றையும் வாங்கிக் குவித்தனர். பலர் ஊரடங்கு வரையறுத்த நாட்களையும் தாண்டித் தமக்குத் தேவையானவற்றை அவை கெட்டுப்போகக்கூடிய பொருளாக இருந்தாலும் வாங்கிக் குவித்து பின்னால் வருபவருக்கு ஒன்றுமில்லாது செய்தனர். இவ்வாறு அலட்சியத்துடன் பொதுவெளியில் குவிந்த மக்களுக்கு வணிக வளாகங்கள் கடைசிவரைத் திறந்து பொருட்களுடன் கொரோனாத் தொற்றையும் வாரி மழங்கின. பிரான்ஸ் நகரில் வதிந்து தொற்றிற்கு உள்ளாசியிருக்கும் சமூத்து எழுத்தாளர் பிரயாகரன் அந்நாட்டின் வணிக வெறியை மிகுந்த வருத்தத்துடனும் வலியுடனும் பதிவிடுகிறார்.

ஆமெரிக்கா, அய்ரோப்பா நாடுகளில் எல்லாம் மருத்துவம், மருத்துவமனைகள் எல்லாம் தனியாரிடம் இருக்கின்றன. கொரோனாவிற்குப் பிறகு வெகுசில் நாடுகள் தனியார் மருத்துவ மனைகளை தேசியமயமாக்கி யிருக்கின்றன. பெரும்பணக்காரர்கள் மட்டுமே கொரோனாவிற்கு சிகிச்சைப் பெற முடியும் என்பது முதலாளித்துவ அரசியலின் பெருந்துயரமதான்.

இலண்டன் சோதரி ஒருவர், ஊரடங்கை தமது இலாப வெறிக்கும், மக்களின் தேவைக்குமான இடைவெளியை வணிக நிறுவனங்கள் எப்படி பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்பதை விவரித்தார். தமிழகத்தில் அது இன்னும் சமூகத் தொற்றாக மாறவில்லை என்று சுகாதாரத் துறை அமைச்சர் அறி வித்தாலும் தற்போதுதான் சீனாவில் கொள்முதல் செய்த ரேபிட் கிட்ஸ் கருவிகள் வந்தடைந்துள்ளன. இவை பரிசோதனையை பரவலாக்கும்போது கிடைக்கக்கூடிய செய்திகள் நல்லவிதமாக

இருக்கப்போவதில்லை. மேலும் அந்தக் கருவிகள் கைகளுக்கு வந்து சேரும் முன்பாகவே ஏப்ரல் 19 இலிருந்து தமிழகத்தின் தொற்று மற்றும் பலி எண்ணிக்கை குறைவதாக அரசு கூறிக் கொண்டே ஏப்ரல் 14லிருந்து நீட்டிக்கப்பட்ட ஊரடங்கை ஏப்ரல் 20 ஆம் திகதி சில விதிமறைகளுடன் தளர்த்தப்போவதாக அறிவிக்கப்பட்டுப் பின் அந்த முடிவு கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. எனினும் கொரோனா தொற்றைக் குறைத்துக் காண்பிப் பதன் வழி தொழில் துறையினருக்குச் சில சலுகைகளை வழங்க அரசு முயற்சிக்கிறதோ என்ற எண்ணத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. ‘கொரோனா தனிமை’, மக்களிடம் சிந்தனை வளத்தையும், வெறுப்புணர்வையும் தூண்டுமென்ற அரசின் அச்சம் கொரோனாவைவிட கொடியதாக இருக்கிறது. பொருளாதார நெருக்கடி ஊரடங்கை பல இடங்களில் உடைத்துத் தள்ள முயற்சிக்கிறது. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளின் மக்கள் இப்போதே ஊரடங்கைத் தளர்த்தவும், இரத்துச் செய்யவும் கோரி வீதியில் இறங்கியிருக்கின்றனர்.

முன்பைவிட நாம் இப்போது அதிக சக்தி படைத்தவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் அந்த சக்தியைக் கொண்டு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி நமக்குக் கடுகளவு யோசனை கூட இல்லை. முன்பு ஒரு போதும் இல்லாத அளவுக்கு மனிதர்கள் இப்போது அதிக அளவில் வெறுப்புறு இருப்பது மிக மோசமான விசயமாகும். இயற்பியல் விதிகள் மட்டுமே நமக்குத் துணையிருக்க நம்மை நாமே கடவுளாக ஆக்கிக் கொண்ட நாம் யாருக்கும் பதில் சொல்லத் தேவையில்லாத நிலையில் இருக்கி றோம். நம்மையும் அறியாமல் நம்முடைய சக விலங்குகளையும் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ள சூழல் மண்டலத்தையும் நாம் சீரமித்துக் கொண்டிருக்கி றோம். நம்முடைய சொந்த வசதியும் மகிழ்ச்சியும் தான் நமக்குப் பெரிய விசயங்களாக இருக்கின்றன. ஆனாலும் நாம் ஒருபோதும் மனதிறைவு அடைவதில்லை.

தங்களுக்கு உண்மையிலேயே என்ன வேண்டும் என்பதை அறிந்திராத மனதிறைவற்ற பொறுப்பற்ற கடவுளரைவிட அதிக ஆபத்தானது வேற்றுவும் இருக்க முடியுமா? (சேப்பியன்ஸ் நூலில் யுவால் நோவா ஹராரி பக் 492)

மருத்துவர்கள் கொரோனா தொற்றிற்கான முறிவுகள் பற்றி ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்க, அரசியல்வாதிகள் கொரோனாவை முன்வைத்து வேறு சில அரசியலை முன்வைப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள். மருத்துவ முடிவுகள் ஒரு பக்கம் இருக்க அரசியல் முடிவுகளின் பக்க விளைவுகள் வரும் நூற்றாண்டின் அரசியலைத் தீர்மானிப்ப தாகவும் முன்நகர்த்துவதாகவும் இருக்கக்கூடும்.

நீண்டவேந்தல்

‘சாதிப்போம் ! சாதிப்பவர்களுக்குத் துணைநிற்போம் !
மனிதத்தைப் போற்றுவோம் !’

‘நல்லதை எங்கு கணுற்றாலும் பாராட்டி மகிழ்வோம் !’
என வாழ்ந்த

அழம் தந்த வாழ்நாள் கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்

2000களின் தொடக்கத்தில் பாரீஸில் வெளிவந்த ‘பேரன் பேத்தி’ குறும்படம் திரையிருட்டில் காண்பிக்கப்படும் போது கடைசிக் காட்சியில் பெரியவர் தாகத்துடன் தண்ணீருக்காக அவதிப்படுகிறார்... அங்கிருந்த முன் வரிசையிலிருந்த சிறு குழந்தையொன்று “அம்மா! தாத்தாவுக்கு தண்ணி கொடு!” என்று வீறிட்டதான் நிகழ்வை நேரில் காணுற்ற எவராலும் மறக்க முடியாது. பரா மொழி தெரியாத பெயர்களின் தவிப்பை இந்தச் சட்டகத்தினுள் அடக்கியிருந்தார். இதற்கு முன்பு வெளிவந்திருந்த ‘அழியாத கவிதை’ குறும்படத்தில் காரின் பின் டிக்கிக்குள் இருந்து பெரியவர் வெளிப்படும் போதில் உஸ்..... எனப் போடாதவர்கள் மிகக்குறைவு. புலிடப் பெயர்வு வாழ்வின் தாக்கத்தை அஜீவன் இந்தச் சட்டகத்தில் அடக்கியிருந்தார்.

இந்தப் பெரியவர்தான் எங்களுடன் வாழ்ந்த, தன்னை எப்போதும் பொடியனாகவே பிரதிபலிக்கும் ஈழ கலையுலக இளைஞர்கள் ரகுநாதன். இவர் கடந்து வந்துள்ள இந்த 85ஆண்டுகள் 67 வருட தொடர் கலையுலகப் பயணம், மூன்று நூற்றாண்டுக் கலையை வித்தகர்களுடனான அனுபவ வாழ்வு, இலங்கையில் வாழ்ந்த வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சிங்கள தமிழக் கலைஞர்களுடனான கலைப்பயணம், ஈழத்துக் கலைக் கணவு மேம்பாட்டுக்காக இந்தியாவில் அதுவும் தமிழ்நாட்டில் நம்பிக்கையுடன் பயணித்துக் கண்ட பட்டறிவு, ஈழத்தமிழன் சிதறுண்டவனாகி பூமிப் பந்தில் விசிறப்பட்டிருக்கும் புலம் பெயர்வு வாழ்வில் தானுமொருவனாகித் தொடர்ந்த அடுத்த பரிமாணத்திற்கான கலைப் பயணம் என இவரது பயணத்தைக் குறுக்கு வெட்டில் பதிவாக்கினால் ஈழத்துவரலாற்றின் இன்னுமொரு

முக்கியமான ஆவணம் கிடைக்கும்.

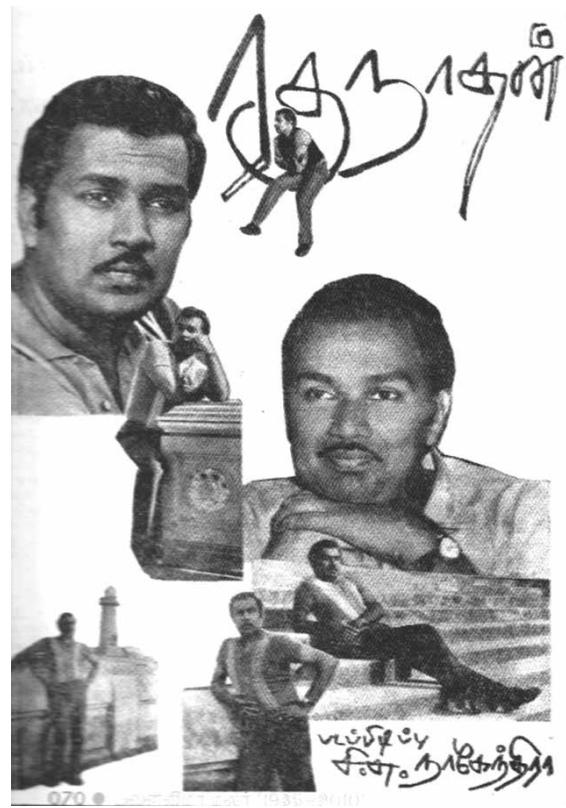
ஆடிய கால்கள் ஆடிக் கொண்டுதான் இருக்கும், உழைத்த கைகள் உழைத்துக் கொண்டே இருக்கும் என்பார்கள் அதை இவருடன் நெருங்கியவர்கள் அனைவரும் உணர்ந்திருப்பார். மேடை நாடகத்துடன் அறிமுகமாகி வாணொலி, திரை, குறுந்திரை எனவும் புதியதாகப் பிரசவிக்கும் கலை வெளிப்பாடுத் தளங்களிலும் இவரது பயணம் தொடர்ந்து ஆச்சரியமானதொன்று. கலைப்பயணத்தில் எல்லாமாகி இருந்தாலும் ஈழத்துக் கூத்து தொடர்பாக இவருக்கிருக்கும் நேசம் அலாதி யானது. தருணம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் தன்னை ஒரு கூத்தராக வெளிப்படுத்த முன்னிற்பார். இதனால்தான் இவர் தனக்கென்று நிறுவியுள்ள அமைப்பிற்கு “தமிழாள் கூத்தவை” எனப் பெயரிட்டுள்ளார் போலும். இந்தப் பெயரிடல் இவரது ஆழ்மனத் தெரிவு. ஆக ஆழ் மனத்தில் ஈழத்துக்கான கலை பதிவுற்றிருக்கிறது.

சமூத்துத் தொன்மக் கலை கூத்து, இதனுள்ளிற்தான் எமக்கானதான அடையாக் கலைப் பொக்கிசங்கள் புதைந்து கிடக்கின்றன. அரங்கியல் நிகழ்த்துக் கலையின் வலாற்றில் சடங்குகள் முக்கிய தொடக்கப் புள்ளி என வரலாற்றியலில் பார்க்கிறோம். மனிதனின் மனம் சார்ந்த விரிவுத்தளத்தில் உதயமாவதும் மற்றைய மனிதர்களின் மனதினுள் ஊடுருவி, ஆர்கசித்து மனிதரை மானிடராக பரிணமிக்கவைப்பது கலை இலக்கியத்தின் முக்கியமான பணி. மிக வேகமாக விரட்டப்படும் புதிய உலகமயமாகச் சூழலிலும் பரவலான மானிட நேசிப்புக்குரியதான் இடத்தில் கலையூலக புதிய விஞ்ஞான உத்திகளினுராடாகப் பயணித்த வண்ணம் இன்றும் இருக்கிறது. சமூக இயற்கை இயங்கியல் போக்கில்

தன்னை இயைந்து தான் நேசிக்கும் கலை வெளிப்பாடுகளை காலத்துக்கேற்ற புதிய சூழலிலும் தகவமைக்கும் இவரால் பலர் கவரப்பட்டதில் வியப்பொன்றும் இல்லை. இதில் நானும் ஒருவன். இவர் எங்களுக்கெல்லாம் மானுட நேசிப்புடனான் ஒரு தந்தை. சமுத்து வரலாற்றில், வாழும் போதே வாழ்த்தும் அரிய நிகழ்வுகளில் ஒன்றாகப் பதிவுறும் இந்தப் பவளவிழா நிகழ்வில் பெரும்பாலான ஆர்வலர்கள் பங்கேற்றதானது ஒரு சிறந்த உதாரணமாகும்.

தொன்னூறுகளின் கடைசியில், புதிய சந்ததியினராக தடமிடப்போகும் புலம் பெயர் ஈழத்துமிழுர் தொடர்பான சமூக அக்கறையுடனான சந்திப்புகளில் கலைத்தளத்தின் அவசியம் எங்களால் நன்கு உணரப்பட்டது. அப்போது கலை இலக்கிய படைப்பாளர் தனித்தனிக் குழுமங்களாகவும் பெரும்பான்மை மக்கள் வீடியோ, சஞ்சிகைகளை இலகுவாகவும் மலினமாகவும் பெரும் கலாச்சார விற்பனை நிலையங்களின் நுகர் வோர்களாகவும் கொண்டதாய் சமூகச் சக்கரம் சுழன்று கொண்டிருந்தது.

இவ்வேளையில் நம்மவர் கதை சொல்லிகளாகி நம்பிக்கையூட்டும் குறுந்திரைப் படங்களை தந்திருந்தார்கள். இதற்கான போட்டிகளும் நடந்து உற்சாகமளிப்பதாக இருந்தது. இந்தக் குறுந்திரை முயற்சி எம்மைப் போன்ற பலரை ஈர்த்தது. இனிவரும் காலத்தில் பெரிய அளவில் நம்மவர் படைப்புகள் வெளிவருவதற்கான நிறைவான சாத்தியப் பாடுகளை இதில் எம்மால் இனங்காண முடிந்தது. எதிர்காலச் சந்ததியினரின்

சமூக அக்கறையின் ஈரப்பால் இவ்வகைப் படைப்புகள் பரவலான மக்கள் தளத்திற்குப் போக வேண்டியதன் அவசியத்தை முன்னிட்டு நாம் கூறிய ஆலோசனைகள் கேட்பாரற்று காற்றில் சங்கமித்து கரைந்து போயின. நம்மவர்களால் நிகழ்த்தப்படும் எழுத்து காட்சி ஊடகங்கள் பெரும்பான்மை மக்களின் இயந்திரத்தன இரசனைக்குத் தீனி போடும் ஆர்வத்துடனேயே செற்பட்டன.

சமூக அக்கறையின் காரணமாக தொலைவில் தெரியும் பிரகாசத்தை மக்களிடம் கொண்டு சென்று மக்களின் இரசனையையும் படைப்பாளரது என்னங்களையும் சங்கமிக்கும் ஒரு தளம் காலத்தின் அவசியமானது. ‘நமக்கென்றோர் நலியாக கலையுடையோம்’ என்ற விருது வாக்கியத்துடன் சலனம் பிறந்தது. எதிர்கால ஈழத்தமிழரின் வாழ்வுப் பதிவுகளுக்காக அப்பால் தமிழ் இணையைமும், கலை வெளிப்பாட்டுத்தளமாக சலனமும் சமூக அக்கறைத் தொண்டு நிறுவனங்களாகின. இதனுடைன பயணத்தில் கலையுலக நட்புடன் ரகுநான் ஜயா எம்முடன் இணைகிறார். ‘வாழ்க வளமுடன்’ என்ற அழைப்புக் குரலுடன் தொலைபேசி முனையில் விளிக்கும் தன் அனுகு முறையை இன்று எம்போன்ற பலரும் பரவலாக மேற்கொள்ளும் பரிவுத் தெறிப்புக்குச்

நினைவுச் சிதறல்கள்

கலைஞர் ஏ. ரகுநாதன்

(மே 05, 1935 கிமாஸ், மலேசியா ஏப்ரல் 22, 2020 பாரிஸ், பிரான்சு)

● ஏ ரகுநாதன் ஈழத்தின் நவீன நாடகத் தந்தை என அழைக்கப்படும் கலையாச சொர்ணவின்கத்தின் கண்டு பிடிப்பு அவரால் மெருகூட்டப்பட்ட கலைஞர், ‘கலையாச சொர்ணவின்கம்’ அன்று நெறியாள்கை செய்த தேரோட்டி மகன் நாடகத்தின் கதாநாயகன் காரணன், இவரோடு உடன் நடித்தார் அர்ஜூனாக கழந்தை சன்முகவின்கம். இது நடந்தது 1950 களின் நடுப்பகுதியில். அதன் பின், கலையாச பாணி நடிப்பை ரகுநாதன் அன்று பாடசாலை மாணவரிடம் விதைத்தார். முறையான நடிப்பு என்றால் என்ன என அறியாத எனது 20 ஆவது வயதில் என்னிலும் அப்பாணி நடிப்பை விதைத்தார். இவரது உரையாடலில் ஒரு கலைஞரின் மனக்கொதிப்பைக் காணலாம். சமூகத்தின் அசமத்துவம் கண்டு ஏற்படும் கொதிப்பு அது. கொதிநிலையில் வாழ்பவனே உண்மைக் கலைஞர். கலையில் ஒரு வெறியோடு தனியாத தாகத்தோடு வாழ்ந்த அக்கலைஞர் வாழ்வு சோகமயமானது

-பேராசிரியர் மௌனங்குரு (முகநூல் நினைவேந்தல் பகிர்வு ஏப்பிரல் 2020)

● நடிப்புக் கலையை ஒரு வெறியோடு நேசித்து, தேரோட்டி மகன், ரகுபதி ராஜாராம், சாணக்கியன், வேதாளம் சொன்ன கதை, என மேடைகளிலும், கடமையின் எல்லை, நிர்மலா, தெய்வம் தந்த வீடு, நெஞ்சுக்கு நீதி, என ஈழத்துத் திரைப்படங்களிலும், தனித்துவமான முத்திரை பதித்து கலைஞர்.

புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த மண்ணிலும் கூடத் தன் முதுமையைப் புறந்தள்ளி, இன்றைய தலமுறையோடும் இணந்து, பல கலைப் பங்களிப்புகளை வழங்கி வந்தவர். 2016 இல் பாரிஸ் மண்ணிலே ஐ.பி.சி.தமிழ் நடத்திய விழாவிலே, எனது கையால் அந்த மூத்த கலைஞருக்கு வாழ்நாள் சாதனை விருது வழங்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

-பி.எச்.அப்துல் ஹமீத் (முகநூல் பகிர்வு ஏப்பில் 2020)

● இவர் நாடக, திரைப்பட நடிகர். ‘நிர்மலா’ என்கிற இலங்கைத் தமிழ்ப் படத்தின் தயாரிப்பாளர். உடல் நலக்குறைவினால் ஓய்வு தேவைப்பட்ட நிலையிலும் உற்சாகமாக உரையாடினார். தான் ஏற்ற பல கதாபாத்திரங்களாக உடனுக்குடன் மாறி நீண்ட வசனங்களை குன்றாத ஞாபக சக்தியுடன் நாடக பாணியில் தகுந்த ஏற்ற இறக்கத்துடன் பேசி ஆச்சர்யப்படுத்தினார். தமிழ்ப்பட உலகம் இவரை ஒரு நடிகராகவாவது கவனிக்கத் தவறிவிட்டது என்றே நினைக்கத் தோன்றியது.

(முகநூல் நினைவுப் பகிர்வு ஏப்பிரல் 2020)

சொந்தக்காரர் இவர். ஆனால் இவர் தொடர்பான அறிமுகம் எனக்குக் கிடைத்தது சுவையான வேறோரு கதை.

1970 கள், ஈழத்தின் வடபகுதியில் இளையோர் மத்தில் சுதேசியம் தொடர்பான சுயதேடலுக்கான விழிப்பு பரவலாக வெளிப்பட்ட காலம். யாழ் நகரத்தைக் கோலாலகலமாக்கிய உலகத் தமிழராட்சி மாநாடு கிணற்றுத் தவணையாக இருந்த இளையோரை வெளியுலகில் கொண்டுவந்து விட்டிருந்தது. ‘வெளிக்கிடடி விசுவமுடு’ நாடகம் மற்றும் ‘இலண்டனில் மாப்பிளையாம் பொன்னு கேக்கிறாங்க.... ஜயையோ வெட்கக் கேடு...’ பொப்பிசைப்பாடல் மற்றும் வாடைக்காற்று திரைப்படம் என மக்கள்

மயமான ஈழத்தமிழர் படைப்புகள் இளையோரின் பெரும் கவனத்தைக் குவித்திருந்தன. இக்காலகட்டத்தில் உருவாகிய யாழ் பல்கலைக் கழகத்தினாடாக ‘கண்ணாடி வார்ப்புகள்’ போன்ற புதிய அரங்க நிகழ்வுகளும் வெளிப்படத் தொடங்கின. இலங்கையில் இதுவரை அறுபதுகளில் சமுதாயம் (1962) முதலாக 1993இல் வெளிவந்த சர்மிளாவின் ‘இதயராகம்’ வரை சுமார் 28 திரைப்படங்கள் பதிவு பெற்றுள்ளன. இதில் 1970களில் மட்டும் 16 திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளமையை அலட்சியப்படுத்திவிட முடியாது. இதிலும் யாழ் ராணித் திரையரங்கில் ‘வாடைக்காற்று’ திரையிட்ட அதே வேளையில் யாழ் விடோ

● 2004 ஜூன் மாசும் பாரிஸ் 10ல் “செயின்” நதிக்கு அருகாமையில் அமைந்த கலைக்கூடத்தில் எனது முதலாவது தனிநபர் ஓவிய காண்டிய நிகழ்வு நடந்தது. ஓவிய நிகழ்வுக்கு பல தமிழ் ஆளுமைகளும் சமூகமளித்திருந்தனர். எல்லோரும் புதுமுகங்களாகவே எனக்கு அறிமுகமானார்கள். உயர்மான உருவம், நீண்ட தலைமுடியுடன் திரு.ராகுநாதன் ஜயாவும், கட்டையான கம்பீரமான தோற்றும் உடைய கி.பி. அரவிந்தனும் ஓவியங்களை பார்வையிட வந்திருந்தனர். நான் நெகிழ்ந்தும் பெருமதமும் கொண்டேன். இதன் பின்னர் புகலிடத்தில் உருவான “முகம்” படத்தின் இயக்குனர் “அருந்ததி மாஸ்டரின்” கடையில் ராகுநாதன் ஜயாவை காண்பது வழமையாக இருந்தது. எப்பொழுதும் உற்சாகமான குரலில், சரஸ்மான சிங்களமொழி நடையில் அவரிலும் இளமையான என்னை “அங் அம்யே, கோகொமத?” (ஆ அண்ணா எப்படி சுகம்) என்று நடைக்கவையாக சுகம் விசாரிப்பார். நானும் பதிலுக்கு சிங்களத்தில் “ஓ மங் கொந்தை, மல்லி கோகொமத?” (ஓம் நான் நலம், தமிழ் எப்படி சுகம்) என்று ஆரம்பித்து மீதி உரையாடல் தமிழில் கலை சார்ந்து தொடரும். சென்ற வருடம் நோய்வாய்ப்பட்டு உள்ளார் என அறிந்து நானும் முகுந்தன் அண்ணாவும் “மேற்குத் தொர்ச்சி மலை” இயக்குநர் லெனின் பாரதியும் ராகுநாதன் ஜயா இல்லத்திற்குச் சென்றோம். ஜயாவின் அனுபவத்துடன் கூடிய உள்மனம், புத்துணர்ச்சியுடன் இருப்பதையும், அவரது உடல் அதற்கு ஈடு கொடுக்காமல் வயது முதிர்ந்த நிலையில் இருப்பதையும் கண்டு எனது ஓவிய ஆசிரியரின் இறுதிக்காலம் மனதில் இழையோடியது. வாழும்போதே வாழ்ந்து ஞாபகங்களை சேர்த்துவிட வேண்டும். என்று என் உள்மனம் உச்சரித்தது!!

- இளம் ஓவியர் விபி வாக்கன் (பாரிஸ்)

● தனது உடல் இயலாமையை வெளிப்படுத்தாமல் “இப்போது விட்டாலும் ஒரு படம் செய்யமுடியும்” என்றார். அவரிடம் இருந்து ஒரு கதையும், அதற்கான விளக்கங்களும், குறிப்புகளும் வேகமாய்ப் பிரவகித்தன. அவர்களது வரவேற்பறை, திடீரென ஒரு படப்பிடிப்புத்

திரையரங்கில் ‘தென்றலும் புயலும்’ ஓடியதை கவனமெடுக்கத்தான் வேண்டும்.

இந்தியத் திரைப்படங்கள் மேளதாள வரவேற்புடன் கோலாலகலமாகத் திரையிடப்பட்ட காலம் அது. திரைப்பட இரசிகர் மன்றங்களின் அட்டகாசங்களும், சிட்டுப் பெறக் காத்திருக்கும் கூட்டத்தின் மேலாக தாவிச் செல்லும் அடாவடிக் குழுவினரின் செயல்களையும் இலகுவில் மறக்க முடியுமா? புதிய படங்கள் 8 காட்சிகளாகவும் 9 காட்சிகளாகவும் போட்டா போட்டியாக அப்போது திரையிடப்படும். சிட்டுகளை திரையரங்குகளில் பெற்றுமுடியாது தவித்த வேளையில் பிளாக்கில் யாழ் கடைகளில் சிட்டுப்

தளமாக மாறியது போலிருந்தது. அக்கதை திரைப்படமாவது சாத்தியமா என யோசிக்காமல் அவர் அந்தக் கணத்தில் வாழ்ந்தார். ஆச்சரியம் தந்த அந்தக் கலைஞர் இனி இல்லை. நண்பர் எஸ்.கே.ராஜன் பகிர்ந்த செய்தி நம்ப முடியாத ஒன்றாய் இன்றைய மாலையை இருளில் கலக்க வைக்கிறது. கலையை எப்படி ஒருவன் நேசிக்க முடியும் என மற்றோருக்குச் சொல்லிக் கொடுத்த ஒரு கலைஞர் இன்று கொரோனாவின் மரணப் பட்டியலில் இணைந்தார்.

- கவிஞர் இளவாலை விஜயேந்திரன் (நோர்வே)

● இந்தச் சமுதாயம் புத்தன், யேசு, காந்தி சொல்லியே திருந்தவில்லை. இந்த ராகுநாதன் சொல்லித் திருந்துமென்று நான் நினைக்கவில்லை. இது என் தொழில். இதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழனாலும் முடியும் அவனிடமும் ஆற்றலுண்டு என்பதை உலகரியச் செய்வதென்பதே என் அவா. இதற்கு ஏனைய தமிழின் ஒத்தாசையும் இருந்தால் விரைவில் இலகுவாகச் சாதித்து காட்டலாம். இன்று விரும்பியோ விரும்பாமலோ தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியடைந்த பல நாடுகளில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதை நாம் பயன்படுத்தத் தவறக்கூடாது. நீங்கள் இந்தச் சினிமாத்துறை மூலம் நம் சமுதாயத்திற்கு ஏதாவது சொல்ல நினைக்கிறீர்களா? அல்லது இதை ஒரு தொழிலாகக் கருதுகிறீர்களா? என யோகன் கண்ணமுத்து வினவிய கேள்வியின் பதிலாக இது அமைந்திருந்தது.

(ஒசை ஒக்ரோபர் 1993)

● மனதில் உறுதி வேண்டும் நினைவு நல்லது வேண்டும் நெருங்கிய பொருள் கைப்படவேண்டும் இந்த பாரதியின் வரிகளுக்கு ராகுநாதன்; மிகப்பொருத்த மானவர். எந்த சூழ்நிலையிலும் கலங்காத மன உறுதி யுடையவர். பிறகுக்கு நல்லதையே என்றும் நினைப்பவர். அவருக்கு நெருங்கிய பொருள் என்றால் நாடகம், திரைப்படம் என்பவைதான்

-சுழப் பல்துறைக் கலைஞர் கே எஸ் பாலச்சந்திரன் (தாய்வீடு செப் 2010)

பெற்று படம் பார்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். அப்போது நான் சிவாஜி பித்தன். சிவாஜியின் திரைப்படத்தை முதல் நாளே பார்த்துவிடும் ரசிகர்களில் ஒருவன். இதனால் நட்பு வட்டத்தில் பெரும் வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடப்பது சகசம். இலங்கையில் உருவாகும் தமிழ்ப்படங்கள் தொடர்பாக பரிசீலனைக் கவனத்தைத்தானும் இந்த சிவாஜிப் பித்து விடவில்லை. கெளரவும் வெளிவந்திருந்த போது என் ஊர் நன்பன் குவின்டஸ், சிவாஜியின் ‘ஒவர் அக்சன்’ பற்றி கிண்டலாக எடுத்துரைப்பான். இதை என்னால் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியாதிருந்தது. பொறாமையால்தான் இப்படியெல்லாம் கதைப்பதாக என்னிச் செலவேன். இதன்பின் வெளிவந்திருந்த

பைலட்ட பிரேம்நாத் தொடக்கம் பட்டாக் கத்தி பைரவன் வரையிலான சிவாஜி படங்களை எனது மூளை அவனது விமர்சனப் பார்வையுடையே பார்க்க வைத்தது. எனது சினிமா இரசனை மேம்பாட்டைந்து. சிவாஜி பித்தை வெளியேற்றி எனது சினிமா இரசனை அறிவுக்கு வழிகாட்டிய குவின்டஸை பின்னர் வாஞ்ச சையுடன் கைகுலுக்கினேன். இக்காலகட்டத்தில் தமிழ் சினிமாவில் புதியதொரு உலகு தெரிய ஆரம்பித்திருந்தது. அன்னக்கிளியால் தமிழ்த் திரை இசைஞாக இளையராசாவும், 16 வயதினிலே பாராதிராசாவும், முன்னும் மலரும் மகேந்திரனும் கமெராவால் கதை சொன்ன ஒளிஞானி பாலு மகேந்திராவும் என சினிமா தொடர்பான பன்முகக் கலைநுணுக்கங்கள் புலப்பட ஆரம்பித்தன. நிறையவே படங்கள் பார்க்க ஆரம்பித்தேன். இதில் நெஞ்சம் மற்பதில்லை ‘கல்யாண்குமார்’ என்ற இயல்பான நடிகர் பற்றி இந்தச் சினிமா இதழ்கள் பெரிதாக எழுதாத வெறுமை தெரியவந்தது.

கொழும்பில் பணியாற்றிய எனது அண்ணன் யாழ் வரும்போது பொன்மணி மற்றும் குத்துவிளக்கு படம் பற்றி நிறையவே சொல்வான். இவை எமது தேசியப் படங்கள் இம்முயற்சியை நாம் ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்வான். அப்போது இலங்கையிலும் சிலபேர் தாங்களும் கதாநாயகர்களாக நடமாடும் கனவுகளுடன் படாதபாடுபடு கிறார்கள் எனத்தான் நினைப்பேன்.

யாழ் பல்கலையில் கற்கும் காலத்தில் புதிய நட்பு வட்டமொன்று உருவாகி இருந்தது. இந்த நட்புவட்டம் ஒன்றாகவே படம் பார்த்து விமர்சன இரசனை செய்யும் பக்குவத்துடன் இருந்தது. படம் முடிய நிக்கோ ஓட்டலில் நோல் சாப்பிட்டவாறு நிறையவே விலாவாரியாக அலசவில் ஈடுபடுவோம். இம்முறையால் கவரப்பட்டதாலோ என்னவோ எம்முடன் படிக்கும் ரகுநாதன் என்ற சகமாணவன் அப்போது வெளிவந்த ‘தெயவந்தந்த வீடு’ பற்றிச் சொல்லி எங்களையும் அழைத்தான். சாந்தி

தியேட்டரில் பார்த்த அந்தப்படம்தான் இந்த ஏ.ரகுநாதனை எனக்கு அறிமுகம் செய்தது. தலைமுறை கடக்கும் நீண்ட கதை. பிரமாண்டமாக எடுத்திருந்தனர். சிவாஜியின் தில்லானா மோகனாம்பாளின் பாதிப்பின் பிரதியாக வெளிப்பட்ட இந்தப் படம் எம்மை நெரியத்தான் வைத்தது. அப்போது எம்மை அழைத்த நன்பனிடம் “டேய்! உன்னடைய பெருடையவர்தான் இப்படத்தின் நாயகன் என்றால்தானே எங்களை இப்படத்துக்கு அழைத்தாய்!” என்றபோது அவனால் ஏதுமே சொல்ல முடியவில்லை.

இப்படத்தை ஏன்தான்தான் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு எடுத்தார்கள்? என்ற கேள்வி என்னை விடாது அரித்துக் கொண்டே இருந்தது. பின்னொரு காலத்தில் ஸுத்தமிழனாலும் முடியும் என்றான தன்முனைப்பின் உந்துதலால் கலைத்தாத்தில் வெளிப்பட்ட ஒரு கீற்றுதான் இது என்பது தெரிந்தது. எமக்கானதோர் கலை இருப்புக்காக முனைவோராகக் காணப்பட்ட ரகுநாதன் போன்றோர் வாஞ்சைக்குரியராகினர்.

இவருடன் புகலிட வாழ்வில் நெருங்கிப் பழகியபோது, பதின்ம வயதில் தேசங்கடந்த வாழ்வின் இருப்பாலும், மதம் சார்ந்த குறுட்டு மூடநம் பிக்கையில் தான் பெற்றிருந்த அனுபவத்தால் பெரியாரியத்தை தழுவியதையும் அறியமுடிந்தது. இயல்பாக முகிழ்ந்திருந்த இக்கொள்கையை கடைசி வரை கடைப்பிடித்த இரவது ஆளுமை என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது.

பார்சில் 90களின் கடைசியில் ரகுநாதன் ஐயாவை ஒரு குறும்படப் போட்டியின் நடுவர்களில் ஒருவராகச் சந்தித்து கை குலுக்கிய போது புளங்காகிதமடைந்தவனானேன். நீண்ட வெண்முடியுடன் நிமிர்ந்த திட்காத்திரமான உருவத்துடன் குழந்தைபோல் பழகும் இவரது சுபாவும் தனிக் கவனத்தைக் கொடுத்தது. பின்னர் வில்தானாஸ் கிராமத்தில் சலவன் நடாத்திய குறும்பட மக்களாரங்கில் இவரும், புதிய நடிகளாக அறிமுகமாகிய மோகனும் கலந்து மக்கள் இரசனையுடன் சங்கமித்தனர்.

இக்கட்டுரை 2010 செம்பெடம்பரில் பார்சில் நிகழ்ந்த பவள விழா நிகழ்வு மலரான ‘சுட்ட பழமும் சடாத மண்ணும்’ இல் இடம்பெற்றது. இந்த மலரை தனது கல்வெட்டு ஆவணமாகக் கருதுவதாகவும் தனக்காக எழுதிய கல்வெட்டு ஆக்கங்களை வாசித்து அனுபவித்தவனாக தான் இருப்பது மிகுந்த மகிழ்வைத் தருவதாகவும் கூறி மகிழ்ந்திருக்கிறார். அத்தோடு தான் இறந்தபின் ‘இனியொரு கல்வெட்டு வெளியிடத் தேவையில்லை, துண்டுப் பிரசரம் வெளியிடக் கூடாது, மரண நிகழ்வரங்கம் நடாத்தக் கூடாது, நானில்லாதபோது எனக்கு நடித்துக் காட்டத் தேவையில்லை’ எனச் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார். ஒருவர் வாழும்போதே வாழ்த்தி மகிழும் ஏற்பாடாக இவரது பவளவிழா நிகழ்வு அமையப் பெற்றிருந்தது மிகச் சிறப்பானதாகும். அவரது ‘நினைவேந்தல்’ ஆக்கமாக காக்கை வாசகர்களுக்கு காலப் பொருத்தப்பாடுடைய சில மாற்றங்களுடன் பகிரப்படுகிறது.

● கலைவாணர் நாடகமன்றக் கலைஞர்களுடன்

● அம்சன் குமாருடன்

● வாசகன், முகுந்தனுடன்

இந்திகழ்வில் நடிகள் தொடர்பாக இவர்கூறிய என்னம், “நாங்கள் நடிகர்கள்தான் ஆனால் உங்களைப் போன்ற சாதாரண மக்களில் நாங் களும் ஒருவர் என்பதை உற்றுக் கவனிக்க மறக்காதீர்கள். நாங்கள் மின்னொளி பிச்சும் மேடைகளிலும், கமெராக்களுக்கும் முன் மட்டும் தான் நடிப்பவர்கள்.” என்றதானது என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அதுமட்டுமில்லாது அப்போது தான் வெளிவந்திருந்த ‘விலாசம்’ படத்தின் நாயகன் மோகனுடன் சினேக பாவத்துடன் பழிய மானிட நேசம் கவனங்கொள்ள வைத்தது.

பின்னர் சமூவர் திரைப்படமன்றம் வெளியிட்ட குறுப்பட ஒளித்தட்டு நிகழ்வில் புதியதாக கலையுலகில் பிரகாசத்த இளையோர் வதனன், குணா போன்றோரை கெளரவித்து ஊக்குவித்த செயல் மிகவும் பாராட்டப்பட வேண்டிய உதாரண நிகழ்வாகும். தத்தமது படைப்புகளே ஆகச் சிறந்தது என நினைத்து சிறு சிறு குளாமாகச் சமூலும் கலை இலக்கிய வட்டங்கள் ஒருத்துவமாகும் சங்க மிப்புகளாக இந்திகழ்வுகள் அமைந்திருந்தன. ‘கலைஞர்களால் என்னத்தைச் செய்ய முடியும்?’ என்ற இளக்காரத் தொனியுடன் காணப்பட்ட சமூகத் தளத்தில், சமூக ஆர்வலராகக் கலந்துகொண்ட

எமக்கு நம்பிக்கையுடிய உதாரண மானிடர்களாக இக் கலைஞர்கள்தான் காணப்பட்டனர். இதில் குறிப்பிடத் தகுந்தவர் ரகுநாதன் ஐயா என்பதை மகிழ்வடன் பதிவிடுகிறேன்.

சமூத் தமிழர் வாழ்வில், கலை இலக்கியத்தில் (பரதநாட்டியம், நாதசரம் தவிர்த்து) ஈடுபட்டோர் பெரும் சம்பாத்தியங்களை ஈட்டியவர்களான சரித்திரம் கிடையாது. இதில் ஈடுபாடு காட்ட முனையும்போது குடும்பமும் சுற்றறமும் “வேலை வெட்டியில்லாதவர்கள், ஒருசுகன், வெங்கினாந் திகள், அலுக்கொக்கள், தற்புகழ் விரும்பிகள்....” போன்ற அடைமொழிகளுடன் தூர வைப்பதான் வழக்கமே காணப்படும். இதனை நன்கு அறிந்திருந்த பின்பும் ஈடுபட முனைவோரை சாதாரணமானவர்களாக அலட்சியப்படுத்த முடியாது. தன்முனைப்பு கொண்ட முன்னெடுப் பாளர்கள் பலர் இத்தகைய குளாங்களில் இருப்பதையும், இவர்களது தேவை இயல்பான சமூக அசைவியகத்திற்கு மிக அவசியமானதென்பதையும் உனர் முடியும்.

முன்னைய தமிழ் திரையுலக சாம்பிராஜ்யத்தில் கோலோச்சிய எம்ஜியார் சிவாஜி காலத்தில், வாழ்ந்த போர் வாள் என அடையாளப்படுத்தப்பட்ட எம் ஆர் ராதாவை இங்கு நினைவு கூர்கிறேன். இவரை பள்ளி ஆண்டு விழாவுக்கு அழைத்திருந்தார்கள். இதில் கலந்து கொள்ள மறுத்திருந்த எம் ஆர் ராதா பின்னர் அன்பால் கட்டுண்டவராகி இதில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றுகையில், “உலகத்தில் ஏந்த வேலையையும் உருப்படியாகச் செய்யாது விட்டால் உடனடியாகவே வேலை யிலிருந்து நீக்கி விடுவான் முதலாளி. ஆனால் நாம் செய்யும் தொழில் இதற்கு நேர் எதிரானது. பிழையாகச் செய்துவிட்டால் எமக்கு பழச்சாறு தந்து, சாமரம் வீசி, உற்சாகமாகச் பேசி மீண்டும் மீண்டும் திருப்பிச் செய்ய வைப்பார்கள். இவைதான் திரையில் பிரகாசிக்கும். இதைப் பார்த்துவிட்டு ஒழுங்காகப் பணியாற்றாத எம்மை முன்னிலைப்படுத்தி நிகழ்வுகளுக்கு அழைக்கிறார்கள்! இந்த இடத்தில் ஒரு அறிஞனையோ, ஒரு விஞானியையோ அழைத்திருந்தால் அழைத்தவர் கஞக்கும் சிறப்பு வந்திருப்பவர்களுக்கும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்!” எனத் திருந்த மனதுடன் கூறியதை இங்கு மீளப் பதிவிடுகிறேன்.

நுண்கலை மனிதரை உற்றுநோக்கிக் குவியப்படுத்தி எழுப்பும் சிந்தனைகளால் மானுட்டராக்கும்! தனக்கான தொரு கலை அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தாத சமூகம் முழுமையானதாக கவனங்கொள்ளப்படாது. ‘உண்மை’ தாங்கிய சமூகக் கரிசனைப் படைப்புகள் தரும் கலைஞர்கள் படைப்பாளிகள் தமது படைப்புகளால் காலம் கடந்தும் வாழ்வார்கள்!

எம் மத்தியில் வாழ்ந்த வாழ்நாள் கலைஞர் ரகுநாதன் ஐயாவுக்கு இறுதி வணக்கம் !

25.09.2010 அன்று பார்சில் நடைபெற்ற நிகழ்வு. இந்துஸ்தாநத்தில் தொகுத்தவர் கவிஞர் கிபி அரவிந்தன். நிகழ்வை ஒருங்கிணைத்தவர் அறிவிப்பாளர் எஸ் கே ராஜேன். அரங்க நிகழ்வை நெறிப்படுத்தியவர் நாடகர் ஊடகர் ஏடகர் ஏ.சி. தாசீசியல்.

நமக்கென்றோர் நலியாக கலையுடையோம்!

சலனம் முகுந்தன்.

• பத்மநாப அய்யர், ஜிள்வாலை விஜூயேந்திரன், முகுந்தனுடன்

